

Εβξεινος Δέσχη
Πιοντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

To 1000

90

~~Handwritten mark or signature in red ink.~~

Αρχιεπίσκοπος ἡμετέρος ἡμετέρας ἐκείνου
Μητροπολίτης Γενεθίου τοῦ Σαυματούριου

ΕΒΞΕΙΝΟΣ ΛΕΟΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΛΑΟΥΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΡΟΠΟΛΗΣ

Ἐκδόσεις ἡμετέρας ἡμετέρας ἐκείνου
τοῦ καὶ τῆς ἀγορᾶς

Ἐκδόσεις ἡμετέρας ἡμετέρας ἐκείνου
τοῦ καὶ τῆς ἀγορᾶς
ἡμετέρας ἡμετέρας ἐκείνου
τοῦ καὶ τῆς ἀγορᾶς

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Ἄπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουσίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Κατὰ τὴν νεώσι διατάξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΩΣ ἮΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΕΝ

ἡ αὐτὴ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ.

ΤΟΥ ἸΜΒΡΙΟΥ.

EN VENETIA

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΣ

1845

ΜΗΝΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἔμοι δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός· λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
Ἐξαρτιθήσονται αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται.

Ψαλ. ρλγ. 17—18.

Εὐξείνου Λέσχη
Ποντίων Νηρούσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

M H N

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιμαρτύρου Εὐδοκίας
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στε-
χηρά προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ
σκιρτήματα, ἐγκρατεῖα μαρτύρησασα, ἀθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐ-
δοκία θεομακάριστε διόσε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας τοῖς ἀύλαξι, σπῆρον τὸν δεῖον
εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πῖον θεόπνευστε, καὶ
ἐκατοστειύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήθησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκας νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος γάρ-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσφ-
δέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκράσασα
πάνσοφε, ἐγγρατειας πόνοις, τοῦ σώματος πά-
θη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλή-

σεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πλάσι· σὲ, ἀνυμνοῦντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἡλιόρροφε, Ἥλιου ἀδυτον ἄγχηρα, ἡ
τόν Ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπεριόνητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ
λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγίζουσα γὰρ
τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγ-
καλῆς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Σταυροῦμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάντα
ἦχος Δέσποινα, καὶ πλευράν ὀρυττόμενον,
λόγη ἡ πανώμωμος, ἔκλαιε βοῶσα. Τί τοῦτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀγρίοτος λαός, ἀποτινυθεὶς ἀνὶ
ὄν πεποιθήκας, καλῶν αὐταῖς, καὶ σπευθεῖ με,
ἀτεκνοθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττοιαι εὐ-
σπλαγγχε, σὺν ἐκοῖσιον σταύρωσιν.

Εἰάν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσα-
ρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μογαζοῦ.

Καταλιπόσα τὰ τερπνά, καὶ ποιμίλα τοῦ
βίου, ἡ Ὁσία καὶ Μόρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀραμένη ἐπ' ἔμῳν, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστέ, καὶ σὺν ἀμωγαῖς δαυρῶν ἐβόα·
Μῆμε τὴν πέριν ἀπαρτίψης, ὁ ἀσώτους καθαί-
ρων· μή μου τὰ δάκρυα παρήξης, τῶν θειῶν
ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ

ἀκούσω καὶ γὰρ ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης.

Μετανοίαν οὐ κέντησαι, ψυχὴ ἀμετανοήτης·
τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγί-
ζει καὶ τὸ τέλος, ἐφῆσθηκε ὡς κλέπτῃς τῆ
Θεοτοκίῳ δράμῃ πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ Κνή-
σασα, ἀνεθόα· Τὶ τὸ ξένον, ὃ ὄρω, μι-
στήριον γέει μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σα-
κί κρεμάμενος ζωῆς χορηγός;

Ἡ ἑσπέρη τοῦ Ἑσπερινῶ Ἀκολουθία κατὰ τὴν
τάξιν καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι

μόνος ἐνδόξως θεοδόξαται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσάν μοι Μάρτυς
ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐ-
δοκία ἡμνοῦντέ σε σκεδάσον.

Ἡ ἤγρευσεν ἡ σαγήνη, λέγων θεσπυστῶν
Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀ-
πολαύσας θείας ἐντροφίμας.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν
ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία
ἀξίως κεληρώσασα.

Θεοτοκίον.

Ἐλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με
Πανάμωμε, ὃ ἐκ σου Θεὸς Λόγος, σα-
κωθεὶς διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σε Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισ-
μένων· καὶ ἡμῶν σε τὸ πνεῦμά μου.

Υἴην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἐν-
δοξε, κόσμον φαρτοῦ, ὄθρον Εὐδοκία,
ἀναφαίρετον εἰληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμ-
βολον, ἐν σφραγίδι, σεπτῆ κατιδέουσα, ἐ-
φορτίσθης βαπτίσματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἴλην μου τὴν ἔφεςθιν, Θεογεννήτρια δέομαι,
πρὸς τὸν ἐκ σου, ἴδιον τεχθέντα, τῶν
παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῆς θείκης, τὸν τῆς
πλήνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον
ἀνέλαβες, μετὰ σώματος αἰῶν ἡμετέρου
δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς
προσρήσεως, νεκροῦς ἐξανέστησας· ὄθεν ἐπὶ
τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι,
καὶ τὸν δόλον ἤσκησας, Εὐδοκία ἰσάγγελε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἀφεσὴν δωροδοξῆσαι, τοῖς ἑορτάζουσι πάθῳ, τὴν
ἀίγιαν μήτηρ σου.

Θεοτοκίον.

Εὐθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐνέων
μου τοὺς πράξεις τοὺς πονηροὺς· πῶς ἀπο-
λογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν
σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα παύλην, ἀναφυγῆς
λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσ-
μένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον,
οἴκτιρον. Παναγία μου πρόσφρασσον, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως· ὅπως τοῖς πρεσβείαις τοῖς σοῖς,
ὁ Υἱός σου Θεὸς μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην
ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέντημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμῶν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτήν, ἡ
Ἄμνός θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίως
κρεμάμενον, θρηνοδοῦσα ἐκραύαζεν· Οἶμοι
φιλιτατοὶ τέκνον, γέει πθεινότετε! οἶμοι πῶς
τοσοῦτον, ὄραν στέρξω θείαμα! κόπτομαι τὰ
σπλάγγνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἄλλ' ὦ
ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ
ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν,
καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρούμενος, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσιν ἐν πίστι, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκου Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῆ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως φυ-
γῆς ἐκνήθησας, ὠραιότητα κατελλήλον,
πόνους Εὐδοκία ἀπαστρέπτουσα.

(*) Τὸ πρῶτον Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρῶτον Θεο-
τοκίον. Μετὰ τὸν δεύτερον καὶ γὰρ ἀκούοντα πρὸς τοῦ
θεοῦ, ἀναπαύονται καὶ τὸ ἄχραντον.

Γεραῖς εἰσηγήσῃσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐλάτου, δι' ἐλέους Μάρτυς εἰληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλλήλουςα.

Απημαύρωσας ἅπαναν, πλάνης προσβολῆν φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὀδηγὸν ἔσχες Ἀρχαγγέλου, θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανόμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πρᾶνον, ἀμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

Ὤδῃ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ορβρίζοντες βοῶμιν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τὸν βροχῶρον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλήθεισα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος οὐ θωπεῖται οὐ μάλιστα, οὐ ξεσμοὶ σε οὐ ξίφος οὐ θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηται.

Θεοτοκίον.

Υλώδους προσπαθείας μου ἀκάνθαν, Θεοτόκε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θεῖαν γαστέρα σου.

Ὤδῃ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνᾶ μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερόως τῷ τῆς ἀλλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λιπανάσα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀνεδείχθης σεβάσιμη.

Αγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπαυθένῳ σαυτῆν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κησάσα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγιον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικόν τοῦ τυχάντος ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Μὴν Μαρτίου, ἔχον ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιμαχίτης Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις σὺχ ὕδαρ Εὐδοκία,

Ἄλλ' αἴμα, Σῶτερ, ἐκ τραχίλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἁμρὶ πρώτη ἡ Εὐδοκίη ξίφος ἔπλη· ὅτι ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας

Λιθανθίας τῆς Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊανῷ, ἐν ἀιουλασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐρκατὰς τῆ εὐπρεπέως τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν συναθροίσασα. Ὑστερον δὲ προσήλθε τῷ Χριστῷ, Γερμανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψαι θείας περιπέτειας· καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐπ' αὐτῆν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγκαίρειν αὐτῇ τῆς επιστροφῆς, καὶ μελανοτίνα, καὶ τῆ ὄψεϊ δεινόν, βρούχειν καὶ καταβαῖν, ὡς ἀδικουμένοι, εἰ ταύτην ἀφαιρεθῆι.

Διακείμεσα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδούσα πτωχοῖς, ἄπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγειν Λυρλιανῷ, τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θυματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν Βασιλέα. Χρόνοι δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένητος τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θυματουργήσασα πάλιν ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεχόμενου τὸν Διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. *Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρους Δομνίνα, Θεῷ προσήλην ἔμπορος πανολθία.*

Αὕτη ἔφυ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίῳ. Ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ αὐτὴν ἀνάβησα, ἀσκήσει, καὶ λοιπῇ κακουσίᾳ τοῦ σώματος αὐτῆν ἐκδεδωκεν. Καλύθη γὰρ πηξάμενη, παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήφῳ, ἐν ἐνεὶν ἡμετέροις, δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριγῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθήμασιν ἐχρήτο. Ἐπεὶ δὲ ἀλεκτροῦσων ὡδαῖς, εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότη τῶν ὁλων προσέφερε τὴν ὑμνοθῖαν. Ὑσφῆν δὲ εἶχε φακίον, βρεγόμενον ὕδατι· καὶ τούτω ἡπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβοῦς δὲ τῷ περιβολατο κρυπτομένη, οὕτε τις ἐνεδαίκατο προσώπων, οὕτε τις τὸ ἐαυτῆς· ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γυναικῶν καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄτακτα τοῖς

προσυγοῦσι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἔραστην καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν Σεαράστων αὐτῆς καταρθημάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θάλαμος ἢ θάλασσα νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντανίαν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντωνίος πύρι τελειοῦνται.

Στίχ. Χρῆσις ἢ κάμιμος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίῳ λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σιλβαστρος καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σιλβαστρε, θρησκευεῖν
πλάην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς τούτῳ τράχηλον ἐξεικυασμένον,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ εἰς τῆς Ἰουδαίας, κατακνήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, καταπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὁ εἰς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ρυσθῆῖσα τοῦ ψυχροφθόρου σαφῶς, εὐχὴ ταῖς τεθνεώτας, ζωοῦσα Εὐδοκίᾳ, τῷ Χριστῷ ἀλειψάμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προῦπαρξασα Μάρτυς, σαυτὴν καθήρας Θεῷ, καὶ ἡγιασμένην, ἐνάρετον δεικνύσα. Καλλιμάρτυς κραυγαῶσα.

Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ. Ἀσθητικῶς ἰδρῶσι, πιανθῆῖσα ελαία τῆς κατάκαρπος σθλήσεως δέ ξίφει, καὶ λύδρα Εὐδοκίᾳ, τρυγημένη ἐκράνυαζες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις καταβραβόμενον, Ἀμὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν αἰρόντα τοῦ κόσμου, ἡ κνήσασα Δέσπονα, ἐπικρατίας αὐτῶν, Παρθένε τήρσον με.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι, στρατιατοὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερβύετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄβρον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις, θεῖος ἀνθραξ Πάνταμε ὑπόρχων, ἐφλεξε Τυράννουσ, ἀλώθητον τηρῶν σε.

Ἰδρωτῶν θεῖων τοῖς ἀμοιβαῖς Εὐδοκίᾳ, ἰαμῶν τῶν εἰληφᾶς πλημμύρας, νόστου θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένη ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου, Θεοτόκε ζωῶσον. Ζῶν γάρ, μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

Ὁδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σωσασμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐλπίης τῶν προκαιρῶν, Μάρτυς Εὐδοκίᾳ, καὶ ἐρετῶν τῶ ἀκρότατον εἰληφᾶς, πρὸς τὸν Θεόν διὰ ξίφους ἐπίδημησασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὀσίσαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀσκητικὴν ἐλαμψας, θαυματουργὸς Εὐδοκίᾳ δεχθεῖσα ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ εἰς θεῖαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλὴ σε, ἐλπίδα μόνην κατέγω Μητροβίβες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθῆναι με.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικῆ (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνεκράξα, ψάλλομεν τρία προαιμία Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περιδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσιν μέγιστος, Ἀθλητῶ Ἡσυχίε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυναμίεσι, συνὸν παμμακαρίσται, τῷ τῶν ὄλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρ-

(*) Τὰ μετόπισθεν ἔχουσι κατὰ τὴν σημερινὴν ἑκδοκίαν, ἔχουσι τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Θεοδώτου Κυρηναίου, τοῦ διαφωρισμένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἱκανίας, τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἔκαστος ἀνάκτας εἰς τὴν διακίτην τοῦ Μαΐου μηνός· διὸ μεταπολεμικῶς ἐκδόθη, ἐπεὶ φάλλεται καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

στασαι ὄθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασίλει τῶν Δυναμέων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἁΐθεον, παρανομοῦντων ἠκύνωσας, Βασιλέων ἐνδοξε, καὶ προείλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον ὄθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐφορτίζει, τὴν πανεορτόνου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίους ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποτινίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνεληλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος· καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρῳ, τῶν Ἀγγέλων συμπόλιτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρίσου ζωήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρώπων χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ δεῦσαντα σωφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτιρήσον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλαβῆς, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροβεστοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἔωρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἄνω καὶ Μητρὸ σου ἐξεπλήττετο· καὶ, τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, γιὲ ποθεινότε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀναπαοδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θανάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβίσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον:

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα:
Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. **Ἰωσήφ.**

Ὠδὴ α΄. Ἦγος δ΄. Ὁ Εἰρμός.
" Ἰσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Ταῖς δειαῖς λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τοὺς πίσει τελούνας τὴν σὴν ἁγίαν ἀθλήσιν, φωτὸς ἐνθεοῦ πλήρωσον.

Ὁλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε πανόλβιε, καὶ δειὰς ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότης συμπεφραγμένους, τῶν ἀνομοῦντων πονηρὰς ἀπώσων Δωπειας, Ἡσύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρό τοῦ τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τοὺς ἠνομοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τρέξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντό δύναμιν διὰ τοῦτο ἑστερωώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ανω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφόρε, τῶν δικωτῶν κατατάλαισας, δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγάπης, κάλλη τοῦ κόσμου παρεδράμας· καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ στέφανον.

Μίαν ἐπιγινούς Θεότητα, τῆς πολυθείας ἀπεδεδιέξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνῃς ἀεὶ ἀγάστει.

Θεοτοκίον.

Εστὶ μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεινήσας, Παναγία, Χριστὸν τὸν μόνον, υπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦγος γ΄. Τὴν ὠραϊότητα.

Ακαταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὄθεν θανατούμενος, ποταμίους ἐν ὕδασι, τούτοις ἐναπέπιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν δειάν, μνήμην σου Μάρτυρ ἐφορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐνύψας, σάρκα περιβέβητον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Ἰῶσον σου, δυσώπει· τοῦ σώσαι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροβεστοκίον.

Ἡ ἀπειρογάμος, Ἀγνή καὶ ὕψιπρος, Χριστὲ ὀρώσασε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀσπρήγιστο. Τί σοι ἀναπαδάωκα, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων

σου. Υπέμω δωρεῶν ἀπολαύσας: Ὑμῶ σου τὴν θεῖαν συγκατάθεσιν.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Δὲ ἀγαπήσιν Οἰκίτηρον τῆς σῆς εἰκόνας,
ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
ἔδνη: σὺ γὰρ εἰ φιλόνηρωπε, ἰσχύς μου καὶ
ἕμνησις.

Γενναϊότητι πανόλθις διανοίσις, τῷ δυσσεβεῖ
Ἰουρῶνω, ἀντετάξω ξοῖνοις, δύνει σε προ-
στάσσοντι, Ἡσύγιε ἔνδοξε.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσνηθήσις, τῷ ὑπέρ
σου τυθέντι, διὰ σπλάγγνα εἰέουσι, μέγιστε
Ἡσύγιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Στηριγμός σοι καὶ κρατάϊωμα ὁ Δεσπότης,
ἐν τῷ κερῶ τῶν ἄλλων, Παναοῖδιμε ὦφθη
ἔθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἐπτήξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν,
ἀθανάσιος γλυκίος, ἀποστάζοντα πᾶσιν,
ὦφθης παναιώμιμπτε, καὶ Μήτηρ ἀλόγητος.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κυρίε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐληλυθας,
φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐν ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀναμυθόντας σε.

Οὐνοῦ σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐτῷ λαμπόμε-
νος, διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολυθεου
πλάνην, Ἡσύγιε μακάριε.

Νόησσι φουδραῖς, καὶ καλοῖς ἀναβάσει,
θεοῦμενος ἀθεΐσις, Ἀθλοφόρος παμμάκαρ,
τὸ ἄσφατον διέφυγες.

Ἡσύγασας λιπῶν, πολυτάραχον ἀγνοίαν,
καὶ εἰληφας Ἀθλοφόρος, ἀντὶ νόπων καὶ
πόνων, τὴν θεῖαν ἀγγελλίαν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πα-
νόμωμε Θεὸν Λόγον, ὃν ἕμνεί πᾶσα κτί-
σις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

ᾨδὴ εϛ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἴθεσις, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριῆ-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει
δεόμενος: Ἐκ φοβῶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν δυναμέων.

Υψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν
ἔρωτα, ἀπερρήφης, ποταμίσις ἐν ρείθροις
Ἡσύγιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρ-
τυς εὐραϊμένος.

Χεμάρους σε, τῆς τρυφῆς ἐπαΐως ἐδέξα-
το, δεδεγμένον τὸ μακάριον τέλος Ἡ-
συγιε, ποταμῶ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δακ-
μῶν ἀπέπνηξας.

Ἰσχύϊτις, καὶ δύναμις παμμάκαρ τοῦ Πνεῦ-
ματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐθρῶν κατεπό-
τησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων
χοροῖς συνήριθμισαι.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος,
Θεοτόκε, τῆς Τριᾶδος τερπνά καταγω-
για, ἐκτελεῖ τοὺς πιστεῖ, ἀληθείας σε νῦν μα-
καρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγεται τὸ Μαρτυρε-
κὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

17 Β΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μαρτύρου Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικού.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἡσύγιος ὑδάτων ἔδου,

Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρός διεκφυγή.

Δευτερὴ προσεβή Ἡσύγιος ἐν πόλου ὄρμοις,

ὅτεσ ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως,
πρῶτος τοῦ παλατίου τυγγάνων, καὶ
τῆς Συγκλητῆς Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ
Μαξιμιανῶ, τοὺς ἐν στρατεῖα Χριστιανούς, λύ-
σαντας τοὺς ζώνας, ἰδιωτεῖν· καὶ πολλῶν τὸν
ἀκλεῖά μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ
τιμὴν, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύγιος.
Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀ-
ποδεῦθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβέβλητο, ὄντα
πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόδιον ἐξ ἐρίου, (μᾶλ-
λινον γιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμίζολαν)
καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιαγεῖν.

Τοῦτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν
ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυθᾶνστο,
ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἀτιμον
ταύτην κατενεχθεῖς ἀγωγῆν· μηδὲ γὰρ δύνα-
σθαι τοὺς Χριστιανούς ἐπὶ ταῖς πρότερον με-
γίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι
αὐτόν. Τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκι-
νον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰ-
ωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεῖθῆναι τῷ
τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ
μέσον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου,
ρίθῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρ-
τυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς
Κύπρου.

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στυγμάτων.

Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

ὅτεσ ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ
Σαβίνου Ἡγμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ

τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῶ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρομάται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώθιτος τηρηθεὶς, ἴλοις ἐνεπαρή τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκαζέτο. Βληθὴς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντινίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἑνεακαιδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἐτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγιον Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσεβείαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρείχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Λυρηνικανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ρούφος, παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδωλοῖς, ἐπεὶ ληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτόν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψόμενος. Ἀδύς δὲ οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδῶλων, ἐπεὶ σεισμοῦ γενομένου, ὁ, τε ναὸς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ἕξανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεόργης τὸν τόπον, δευσιδάμωνῶν, καὶ περὶ τὴν θρησκίαν τῶν εἰδῶλων ἐποσημένος, καταγῆναι τὰ σκήθη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἄ παραντίχῃ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεισιῶτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβήν, ἐν ᾧ περιήει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰωμένος, καὶ πτωχοῖς ἑταρῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλῆξας τῷ ξίφει, Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίου.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυραιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ἔκροῖς. Εἶτα κρομά-

σθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγγων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐν ξίφους, Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειούται.

Στίχ. Ὑψὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,

Τομὴν ὑπέστη καλλιπαρθένου Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμοφόρουσαν, ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύσασα οὖν, ἐβάπτισθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ἔχουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Σερμιλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνεύθηναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλίστορα ἐκείνον ονειδίσασθς περὶ τῆς μητρὸς, ἐκείνος φησὶ· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναι, φησὶν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξέ σφοδρῶς, καὶ παρεδωκεν αὐτὴν ἐν τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡμεῖν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πόνῳ,

Παπεισμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πᾶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας κρεσβαταῖς, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ Εἰρώς.

Α'βραμίαια ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδss,

καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὑ-

μνοῖς κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νηκαννὸς τῷ ἐγὼφῷ, περιπλακείς τὴν τοῦτου, ἰσχύν παμμόκαρ ἐταπεινώσας, κραυγάζων Ἡσῆγι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Από περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυς, ἡ σὴ ἀνδρεία κταγγέλλεται, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσῆγι δειόφρον.

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.

(**) Ἄλλ. Κυβιζιανῶν.

Ισχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονίσας Μάρτυς, τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον θάνατον, ἐν πνιμονῇ ὑδάτων, Ἰσχυριε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νευκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας, ζῶν τελοῦσα ἀνεζώσασ· διό σοι κραυγάζομεν· Θεοκυῖτηρ Κόρη, αἰεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὅσα καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὕμνετε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστὸν ἔγων συλλήπτωρα ἐνδοξε, καὶ κατὰ κράτος νικήτας, ἐδέξω στέφος ἀφαρσίας, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ῥευστά, Σοφῆ τῆς ἀθείας, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἐμβλήθεις ἐν ποταμῷ, ἐν τούτῳ ἐδέξω τὸ τέλος, ὕμνων τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης, βασιλείους κατέλιπες ἐνδοξε διακριθείς τε, καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Ερώτατός σε καλεῖ Προφήτης, πύλιν ἀιδόδευτον Ἀρχαντε, ὁ Κτιστὴς δι' ἧς διήλθην, ὡς μόνος ἐπίσταται, πόλιν κελεισμένην, λιπὼν ὡς πρό τοῦ τόκου.

ᾠδὴ 3'. Ὁ Εἰρμός.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωμάσασ· σὺ δὲ Παρθένη Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ωραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἰσχυριε, ἐγνωρίθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον, καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ἕσσαν σοφῆ Ἰσχυριε, ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοστάτως, ζῶν ὅπως κερδήσης τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὄθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἰσχυριε, Θεομάκαρ ἐπέδηξες, πάντων φωτίζουσα καρδίαις, ἐν ταύτῃ τῳ πιστῶς εὐφημοῦντων σου, τοὺς πόνοὺς τὰ γενναῖα παλαίματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐν σοῦ Πανάμοιμε, ὁ τῶν ὅλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων καρδίαις, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμίωσεν. Ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκράξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦμος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνίσαιμενοι, τοῖς ὀμοστάτως δικάζουσι, καὶ πείραν ἀπάσαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἀνα βασιλείας ἐτύχητε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρόν, Βασιλίσκον ἄσματος, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν πυρὶ γὰρ ἐφλέξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβεῖας χάριτι· καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θεῖαις πυρσεύμασι, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρῶσαντες.

Κάρσις ἐπετηνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὠραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἐμψυχα, καοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἐνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθει, ποιητοτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτήρα πάντων, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαδόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἦ Σταυρεθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένοις βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόασαι· Ἴκνονο γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς

ἴδαι· Μὴ λήψης μόνη με, Εὐεργέτα πολυέεες,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέσμαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἴτα τῶν Ἁγίων ὁ πα-
ρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρονῶν μέλω πόνους.

Ποίημα Θεοφορῶν.

Ῥηθ' α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ εὐρυβαθὸν πέλαγος, ἀβρό-
χους ἔγχεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰ-
σραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χειρσί, τοῦ
Ἀμαλήθι τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτρο-
πίωσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμψεσι, κατα-
στραπτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφανίους
αὐθιῶς, λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσα-
ριθμοί, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ρῆμάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεϊκῶν, καὶ συνημέροι ἐπὶ τὸ αὐτό,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἐκούσις κατέ-
γοντες, ἐβήθη τὴν πλάνην ἐτροπίωσασθε.

Ἰσαριθμοί, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τραυῶς, ἴσα φρονούντες πίστει εἰς
αὐτήν, Ἰσὺν εὐρασε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλε-
νικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικαι.

Θεοτοκίον.

Ῥαῖος, ὁ ἐκ γαστρὸς σου Δέσποινα, ὑ-
πὲρ υἱοῦ τῶν βροτῶν, ὁ πρό αἰώνων
Λόγος προελθὼν, σφυδρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ
τοῦ θανάτου ἄχραντε, ζῶν αἰώνιον ἡμῖν δε-
δικώς.

Ῥηθ' γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στεροῶμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶνιτε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ θυμωμένῳ Μάρτυρ ἐνδοξε.

Αθάνατον ἐναθλήων, κλέος τῆς νίκης ἐμφα-
νῶς εἴληφας, Μάρτυρ σοφῆς Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλλη-
νικῆν ἔτρεψας, πολυύσιαν ἐνδοξε, Μάρτυρ
βασιλίσκε ἀνάμα.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαληνόν, καὶ ἀδιάσπαστον Πι-
στοὶ ἀγκυραν, Θεογεννήτορ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δαινῶν λυτρωθῆῃμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριάς τῶν Μαρτύρων,
ἐνώπιον πολλοῦ, ὠμολόγησε δήμου, καὶ
δήμους συνήριθμηται, Ἰσωμάτων ἀβλήσασα.
Τούτους σήμερον, ἀνευφηρῶμεν πίστει, ἐορ-
ταζόντες, τὴν ἱεραίαν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμο-
χαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὄ-
ν ἕτερος Θεός, ὑπὲρ πάντων καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἐπέτεες, σὺν ταῖς ἀνω Δουαίμασι, δού-
ναι ἄφραση, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διάρθρωσιν,
βίτου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥαῖος δαμάτος κινουῦ! ὦ φρικτὸν μυστηρίου!
ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ παναίματος Μητέρα, ἐν
ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον ὁ τὰ
σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέγῳ, ὡς κατὰ
κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κη-
τακρίνεται.

Ῥηθ' δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
σταυροῦ τὸν Πῖλον, τῆς δικαιοσύνης,
ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡδραμένον ἐν τῇ πέτρῃ τῆς ἀληθείας, ταῖς
προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὤφητε βασάνων,
Μάρτυρες πολυάθλιοι, τῆς πλάνης οὐρώμα,
ἅπαν ἐμφανῶς ἐμμογλυύσαντες.

Τετακότες ὄλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κρίστην,
δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ἔσμοῖς ἀλ-
γοῦντες, ὤφητε ἀναλωτοί, Κλεόνικε Εὐτροπε,
σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ῥαιστάταις ἀκίτῃσι δινηγασμένοι, ὡς τὸν
Χριστὸν προσθλέποντες, ἐθεν ἐλλοφῶ-
ροι, θάττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν,
τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμαμένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου,
βεῖθρον ζωῆς κησάσα, Χριστόν, ὃν ὀυ-
σώπει, ἀμαρτίας κούμον, ψυχῆς καταθέσαι
μου, Μητέρα τοῦ ελέους πανάχραντε.

Ῥηθ' ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐληλυθὼς·
φῶς ἅγιον ἐπιστρέψον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστει ἀνομολούτας σε.

Στερόντι νός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὡ-
μότητος αἰκίζόντων, καταπτύσαντες θρά-
σους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπὲρ τὰ γεγραύ, αἰρανίων φροντίσαντες,
εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν
καὶ πλοῦτον, καὶ δοᾶν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνή, τυραννοῦντων οὐ πτήξαντες,
πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν
καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐν σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με,
προήλθε διπλοῦς τῆ φύσει, ἐν μιᾷ ὑπο-
στάσει, ἀφύρτος γινωρίζουσις.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησίᾳ βοᾶσαι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
καυθαυμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐν τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Ρωσθεῖσα, ξυνορῆς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελ-
φος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυ-
ρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν
Εὐτροπίῳ ὁ Δεῖος Κλεόνικος.

Οδεῖσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον,
ἤλοις πειρόμενος ἅμα, Βασιλικὸς πόδας
συνέβλασας, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατή-
σας ὁ ἔνδοξος.

Ναύσον, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀνέτρεψας,
ἀγάλμα πλάνης συμφλέσας, καὶ τὸ στέ-
φος ἕψει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθεῖς σοι, κεφα-
λὴν Βασιλίστις αἰδίμε.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, τῶν ἀκωνιδῶν ἐν μέσῳ εὐράμε-
νος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοι-
λαδῶν ἄνθος ὁ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ
γαστρῇ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδικαίτου ἡχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεόνικου, καὶ Βασι-
λίσκου.

Στίχοι.

Ὁ γρηγορὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοῦς τρόπους
ἔφευρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Ἡαὶ Κλεόνικος εὐλαεῖ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεῖς, ὡς ὁ Χριστός μὲν παλαι.

Ἐἰρηκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρό τῆς εἰρηκτῆς ἔχων,
Ἐἰρηκτῶν λυτρουταὶ Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσε-
πήχη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξι-
μιανῶ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, ἐν
τῆς Καππαδοκίῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται
οὖν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτονται
σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος, κατὰ τοῦ
στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα
ἐξύβρισεν. Ἐνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξημβλύθη-
σαν, διὰ τὸ σύνταρον τῆς βασάνου· οἱ δὲ Μάρ-
τυρες, ἐπιφανέντες αὐτοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦ
ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς.
Ἐπεὶ οὖν τῇ παραδόξοποιᾷ ταύτῃ πολλοὶ ἐ-
πίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέγονται
τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος,
καὶ κολακείας ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεό-
νικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως,
καὶ τὰ μὲν ὑπαγομμένου, τὰ δὲ καὶ δίδόν-
τος, οὐδὲν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεῖς, ἀλλὰ
καὶ παροξυνθεῖς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας
τοῦ Ἡγεμόνος, κατεγλέυσας δὲ τὴν τῶν εἰδώ-
λων ἀσθένειαν. Ὅθεν, θυσιάς αὐτοῖς ἐπιτελου-
μένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς
Ἀρτέμιδος. Ἐκκαίεσαν οὖν πίσσαν καὶ ἀσ-
φαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχεον ἐπ' αὐτούς·
καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώθηται διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ
ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων κατεφλέ-
χθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐ-
τρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλί-
σκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινά,
καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερο-
μάρτυρος Θεοδώριτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιο-
χείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον
καὶ τὸν Θεοδώριτον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωῖλος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῖς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωῖλῳ
Ζωῖς ὑπῆρξε κρείττονος παραίτια.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσῶτά χρυσᾷ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
τὰς ἀρετὰς ἀπέσιεν ἠμφισομένη.

ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σώσον ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀθρακμαῖοι παῖδες τῆ
Περσικῆ, πύθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ

» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι,
ὡσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἄθλο-
φόροι ἀναμέλπτετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος
καὶ στέφανον, κάλλος διαμέμον ἄλυτον
χαρμονῆν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερή-
σαντες, πλάνης ὑπέρτατος Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λύσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐν παντοίᾳ βλάβης καὶ
προσβολῆς, τοῦ δολίου, ἴνα κράζω σοι· Εὐλο-
γημένη σύ, ἐν ἡγιαζί πανάγωγος Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐπέτασας Δακτύλῳ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λίκνῳ ἔφραξες· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιώσασμένοι, οἱ
» εὐσεβεῖας ἔραστοι, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐ-
φέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανηγυρις
Ἄγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότη καὶ Θεῷ ἕννοιο κραυγάζομεν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωραῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὡσπερ χρυσίον
γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ εδείχθητε
Μάρτυρες· οὗς ἐν πίστει προσκυνούμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐγκοῦσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀφενδῆς, Χριστῷ ἐνδεδο-
ται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γάρ ἡ ἀνικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκθλύζει κρου-
νοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν,
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος οἰκίστας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἄχραν-
τε, σὰρξ ἐρημάτισε, φύσιν θεώστας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῆ σῆρα αὐτοῦ, φιλαν-
θρωπία· ὃν πιστῶς ἠμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήρησεν,

» Χριστὸς συνάψας τοῖς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τραυῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἰσχυμαῖσι
χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτήρα, εἰσοικισάμενοι
ἀξίως, πόλις ἐγνώρισθητε Θεοῦ, ἐδραίου-
μένη θείαις ἐπαλλεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλικῶσι θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱερούς ἐν-
φημοῦντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί,
τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὠφθης, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ
σωτηρία· σὺ καταφυγῆ μου καὶ τείχος,
καὶ τῆς φυγῆς μου θεία παρρησία· διό με
ἑπαίρανε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου· Ἀκολουθία,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. τοῦ Ἀγίου Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσό-
μια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπετερώσας
τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσ-
μικῆς συγχύσεως, ἐθδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ
τὸν σταυρὸν σου, ἀγαλαβόμενος, τῷ παντεπό-
πτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγῶναίς
ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Οσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις ἀσὶ, καὶ
σπηλαιοῖσι καὶ ὄρεσι, πίστει διατηώμε-
νος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες,
ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμε-
νος, ταῖς ἀναβάσεισι, ταῖς καλοῖς ἐνάστωσι,
καὶ Μοναστηῶν, στίφην προσηγορίας, Χριστῷ
σῶζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἰσχυρίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ δόκρῳσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτεις διὰ πίστεως, ἀκτινοσύνῃ κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεκνύμενος ὄθεν καλῶν, εὖρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν· συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ γε σπεύσον τοῦ ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως. ὦ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας ἠναύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφώδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φοιτικῶς ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· καὶ πῶς ἔγκνον μὴ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξάνω, ἀόκιμος σε θῆσκοντα, θλίπέουσα Σωτῆρ μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύεις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, ὡς συνήθως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις: Γεωργίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦγος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσμομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐνάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ὁπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κρατοῦν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τοῦτου μηχανήματα.

Εγκαθήσει τὸ νηστῆ, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐνητένιας, δι' ἀρετῆς τὸ αὐτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτινοσίας, τὸ γενερόν ἀπαβαλόν, ἄγχιος τῶ ἀσώματος, Γερούσαμε ἠνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Πῆθεν πρὸς οὐράνιοι πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνεῖλκυσεν Ἀγγή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυσιν, εἰς οὐρανοῦς ἀναγκαιῶν ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενήσαντο, περιεξώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν οὐλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὤλις προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσει, ἔχων αἰεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθές τῶν λόγων, διεβεβαίου ἐν τοῖς δαύμασι.

Θεοτοκίον.

Εν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενές ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Καθίσμα, Ἦγος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθίας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξα καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βροῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ γεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἰς τὸν Κτίστην ἐθάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκιωθέντα χρηστότητι, προτεινάσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βροῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγγη, τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπιόμενῃ μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φοιτικὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτούς ἀθανατίζοντι.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστέ ὁ Θεός, προμηνῶν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύηλας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστέ ὁ Θεός, δείγμα παρέσχου τὸν κληρὸν

τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνέστας Σοφὲ, μυστικωτέρας θεωρίας ἤξεισαι· διό καὶ χάριν εἰληφας, ἅρᾳ καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ιδρῶσι τῶν ἀγῶνων σου τῶν ἐθνέων, τὴν ἀγῶνα κατήρθευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον εἰδεξας, ἀνθρώπου τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ως στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένη ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζῶσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἡμῶν ὑποστήσασε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ἄστρον, καὶ εἰδεξας τὴν ἡμέραν, δοξάσαι σοὶ δοξάσαι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτιρῶν, νοστήσας ἀφάρπασας, πρὸς τὸ ὕψος ἔλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνίμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διάσχων, Θεοφορὲ ομίλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγίας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίνας.

Θεοτοκίον.

Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένη, καθαρῶς παραστήσον, δοξολογῆσιν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ως Ἰωάν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καί με τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σώσῃ με μόνε φιλόδηρπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῆ ἀγῆ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σωτῆρ, τῆς σῆς τὴν δεξιὰν δοξᾶν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ως ἐσωφόρος ἐκλάμπας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπου εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων γειραγωγήσας.

Τῆ εὐγῶν βακτηρία, κεφαλὰς νοουμένων συνέβλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ Σῆρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπου δεισώσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεοτόκε, ἐρρύσθημεν πλήρης τῶν ἰδαίων, καὶ πόθω κυρίας σε, Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἡγου.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰερδάνῃ.

Στίχοι.

Ἐπὶ τῆς Δῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῆ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότιο ἀπέπτη.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φάβῳ τοῦ Κυρίου σορευθῆς, καὶ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐπιδοτέραν ἔρημον τῆς Θεοβαίδος κατέλαθεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐγγόνου Ἰρακλιείου, τοῦ ἐπιτεκνημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείσασιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγῶνων θηρίων κατέχρειν. Λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδοξάνας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομάς διεξήγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπὲρ ποτὲ παρ' ὀδύτων ἐμπόρων ὑπασυρέτος, καὶ ταῖς καμηλοῖς προσδεθέντος, ὑπὸν κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγαγκίτετι τὸ πρὸς ἔσπεραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῆ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξιόμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ λέων, ἡ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠγαγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὖθις ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεθθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσοντα. Ὁς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμηλοῖς ἐπόμεινον, ὁμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἴλε τὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἐπομένως τὰς καμηλοῦς, ἔτεραν τῆς ἑτέρας προσδεδεμένης, ὡς ἐκείνους ἔθος, ἔως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμηλοῦς, εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγέσιον δῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ λέων, φασί, παρ' ἡμῶν ὠνεῖδιζετο. Οὐκ οὖν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τὴν συνήθειαν ἐχέσθω νομάδων καὶ διακτιβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ οἰσνεὶ συντάχμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδω τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐβδομάδος ἀπαξ ἐξῆν, προσήγαγε

τούτω, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν στή-
ματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἤλθε μὲν
τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρε
τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦτος μο-
ναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν
ταύρου ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταβρι-
νίσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυ-
χημῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς
τοὺς δοξάζοντας αὐτόν, καὶ θῆρας αὐτοῖς ὑ-
πέπεινεν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰ-
κόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἀσπίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ο κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κείμενῃ
Ἰουλιανῇ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λύρηλιανοῦ τοῦ Βασι-
λέως ἐν Ἰτολεμακίδι· ἐτύγγανον δὲ ἀ-
δελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενεῖς, καὶ τρα-
φέντες καλῶς, εὐσεβεῖα μᾶλλον ἢ γλαυτεία.
Ὁ δὲ Παῦλος τοῖς θεοπνεύστους Γραφαῖς διήλ-
θεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νόον ἐκυριετέ-
σας, ἐτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέ-
γοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἐνθεὸς τῆς τοῦ
Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς αἰωνονομίας ὑπῆρχεν.
Ἐπιδημήσαντα αὐτὸν τῆ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν
ὁ Παῦλος αὐτόν, θαρσύνει τῇ ἀδελφῇ παρεκε-
λεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου
μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ·
καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ σκουροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαβε σφραγισμένους, προσήλ-
θε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδωλῶν ἐπληγῆς τὴν
ματιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ζέεται ὄν ἰδοῦ-
σα ἡ ἀδελφῇ, κατεβᾶς τοῦ τυράννου, ὡς ἀδί-
κως αἰκισμένον τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται
δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ζέεται, καὶ ἐν
λέθητι, ἔθα πίσσα καυλάζουσα, ἀμφοτέροι
βαλλονται. Καὶ ἐτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ
πίστει, ἐπὶ κλίβῳ σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπ-
λοῦνται, καὶ τοῖς νότοις ἄνωθεν τύπτονται.
Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάσιος οἱ δήμιοι, τῶν
Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται.
Μὴ διαλωθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδη-
ροῖς βαλλονται ἐν εἰρητῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπι-
φανεία λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ
Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὖθις παρίσταν-
ται τῷ Βασιλεῖ, καὶ θῆσαι τοῖς εἰδωλοῖς μὴ
βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στατονίου δὲ τινος, ἐνὸς τῶν δμίων, τὴν
Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς

τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ
πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προετρέ-
πετο μὴ φειδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασι-
λέως πρόσταγμα) μανεῖς ὁ Τυράννος, αὐτοῦ
μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἁγίους ἐ-
κέλευσεν ἰσθόλοισ ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι.
Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀθλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον
Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις ταῖς σιαγόνας,
προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει καὶ
ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις
σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁ-
γίαν Ἰουλιανὴν, εἰς προνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ
ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφραθῆναι· οὓς παρα-
γενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κο-
νωρῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλω. Ἄλλὰ
τούτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξάμενη, ἕδωρ αὐτοῖς ἐ-
πιπέουσα, κατέστησεν ὑμεῖς· αὐτὴ δὲ μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου ἐμβάλλεται βό-
δρῳ πυρῶς.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ
πυρὶ λιθοβολῆσθαι αὐτούς, ὤφθη ἄνωθεν νεφέ-
λη πεπληρωμένη φλογός, ἥτις Λύρηλιανῷ πυ-
ρὸς κατέχευεν ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνῆνε-
γκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι
ταῖς ὄψεσι αὐτῶν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα καταφλε-
γῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, ταῖς κεφα-
λαῖς αὐτῶν ἀποτιμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὡς περ ἐκ βροχῶν ῥυσθεὶς βίου,
Ἄγεισι Γρηγόριος, ἔθα ζῶν ἕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεί συλλαλήσας, καὶ
- εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δι ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθεοῦ
πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδό-
την Κύριον, νοητῶς ἐνοπρισιώμεθα.

Εν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορευ-
σας Θεοφόρε, ἄνηθ' ἑσμεῖν, ἐδρῆψα
πάσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωροῦμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρος ἀξίαν, φυλάττων
φοβερός, ἀνημέροις θηρσὶν εδείχθης· ἄδων
ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχύν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν, νοουμένων
νηστεία, καὶ ἀγῶσι Θεοκυήτορ, ἡμᾶς αἰ-
νούντας ἄχραντε, καὶ ὑμνοῦντός σε περιζῶσον.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, συνωμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεύσαι, παθῶν καὶ ἡδωνῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξιώσων, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπό βρέφους, θεόφρον δεξάμενος, χαριῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμβανον δεῖων ὠφθης, καταχώμιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκείνῳ.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδὲ μὴ σε φλεγέντα, δρόσος ἡ τῶν χαριῶν τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδυσεν πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεοῦ τῶν ὄλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρικωθεὶς ἐν τῶν σῶν, ἀγρῶντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμών, ταῖς σαῖς ἀπαύσταις ἰησεῖαις, Θεοτόκα Παρθένε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόνον σου, Θεοτόκε ἄγρῶντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὑμῖνοις ἀσχηγῶν μεγαλύνομεν.

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνους ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν αὐλον Ὅσιε. Ὡλικῶ ἐν σώματι, ζῶν καὶ πολιτεῖται δὴνυσας, δοξάζων τὸν δυνομούντᾳ σὲ Κύριον.

Ὁ λην σου τὴν ἐφῆσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνᾳ τὰ ἀθάρατα ἔχων, κατηξιώθης ὡν ἐπόθησας.

Σὺν Ὅσιαις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν δεῖαν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Υπερβεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομήτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοἰδῖμος πολλαῖς, ὀμλήσας θλίψεις, καὶ ἀνυπόστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, πᾶσιν ὠραιοτάτοις σου ἐνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοἰδῖμος φωτὶ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεῖς τὴν δianoian, σκότος ἐμίχασας, ποτηρῶν Δαμῶνων, καὶ πρὸς φέγγος αὐτοῦ, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραίνόμενος· ὃν νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιώγατε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπειρῶν ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀνοσμη Ἀγνή· χαῖρε ξυλονάγιον τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξαλειψις, ποτηρῶν Δαμῶνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράνωμας, ξενοθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμα! Πρηνηδοῦσα ἔλεγε· τοῦ σου τὸ κάλλος ἔδω γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρων. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁ Καλλίνικος Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α΄. Ψαλμ. πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν Σαλαῶσι λαῶν. πῶς ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἕσσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλήθους ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἀθάρατον στέφος ἀναδησάμενος.

Κερυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἐνδόξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου γλιθῆς ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἀφθαρσίας στολὴν, περιβαλλόμενος νῦν, ἐκεντρίσθης Κόνων ἐνδοξε, ἀγριελαίου ἐκ ρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Ἐλευμένος ἀράς, τῆς τοῦ Προπατόρος φθοράς, τὴν πλήθους ζεύγην ἀπείσεισάτο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, καὶ τὴν ὀμόζυγον, ἀγνείας συνόμιλον συναπειργάσάτο.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννητόρος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεῷ, ἀπαύστως ἵκέτευε, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀναίμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἐκουσίαν νῦν σταύρωσιν.

Ἀατρεύειν ἡρετίῳ Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφερὰν Κόνων ἐνδοξε, τῶν εἰδωλῶν ἀθεότητα.

Ἰέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μὴ ὠμίλησας, τῷ Δεσπότη παμκλιώριστε.

Νομίμων τῶν πατρῶων σοφῶς, λαοὺς ἀπίερους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώλυμον, θριαμβεύων Κόνων ἐνδοξε.

Ἰκέτευε παλῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν Ἐνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἐρτάζουσι τὴν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευς ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, βυθθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὕμνουτάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα. Ψαλμ. α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς Θεοφόρος, τοῦ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα ἐνανθίλας δέ, ἐμαγαλύθησας ἀξίως ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐέρταζομεν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ θλασθαιούσαν, ἀπωλείας πανάμωψε, καὶ ἐν ἡμῶν. τῆ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούμενον Δαιμόνων. καὶ σώσον με δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν βροφία, σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον. Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε. Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήτητον δύναμιν.

Καθίεις μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ὁλίθινος φρίζας σου, ψευδῆς Θεὸς τὸ ἐμβροίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καλωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξιόμενοι, ἐκ λιθίνου χεῖλους, ἀληθεστάτην μεταθεσιν.

Μυστήριον ἀρρήτων, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον ἑπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλάνημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῶ ἡμῶν, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁρθηρίζοντες βωθόμεν σοὶ Κύριε, σώσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσασα, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν δειὰν γνάωσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαούς ἀπειρους ὑπέριμε.

Τὴν χάριν σου ὀρώντες οἱ ἄνομοι, τῶν δαυμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάνην ἐνίκησε. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὡδή εἰς Ὁ Εἰρμός.

Εκὺλωσέ με ἀβυσσος, ταφήμαι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν φιλόανδρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Υπῆρξε τοῖς πιεθεύσασιν, ἡ χάρις τοῦ πλοῦτου ἐπαύλησιν· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ἄλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτάσσεται, Δαιμόνων τὰ σίφη μακαρίε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὧ Μάρτυς Κόνων ἐνδοξε.

Υπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰρεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐν δέωσ φιλόργυρον, παιμαίναν ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Βάιτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἐμφυγον, καὶ πύλην αὐρόκμων, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθόδοξων καὶ χριμα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἴχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιμαρτύρου Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Ἦκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς δέσει,

Εἰς γῆν ἀφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

Πέμπτη καρτερόφρων ψυχῆν ὁ Κόνων ἀφῆκεν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κωμῆς λεγομένης Βυδανῆς, Νέστορος καὶ Νάδαις υἱός· οἱ γυναῖκα τούτω συνῆψαν, ὁ δὲ τῆ παρθενίας μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἠρετίσαστο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστρατήγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τραπέδος ὄνομα βαπτίσει, καὶ τῶν ἀγαρῶντων Μυ-

στηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων δαυμάτων ἐνέργειαν χορηγήσαι. Ὅθεν τὴν τε γυναῖκα Ἄναν, (τοῦτο γάρ ἦν αὐτῆ ὄνομα) συμφοροῦνι αὐτῇ καὶ συμπαρνεύειν ἔπεισε, βαπτίσεις πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταστήσει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπεισε μαρτυρήσαι· καὶ τοὺς Εἰδωλολάτρους, δυσίαν προσάγειν μέλλοντας σιοτεινῶ τινι καὶ ταρταρεῖω Δαίμονι, ἐντὶν ἄνθρω παραδοῦς, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἐπιγνώων αὐτούς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ Δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπειρους ὄχλους τὸ, Εἰς Θεός, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰσαυροῖς εἶσι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μαρτύρου μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρυττονται. Τοσαύτην δὲ κατὰ Δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέφαι, καὶ τῶν φουρένων καρπῶν καταστήσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραιμῖαις ἐγγλεῖται, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γὰρ πρὸς τοὺς δαμιελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τοῦ Ἡγεμόνος Μάγνου μετὰ τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τοῦ Ἁγίου κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τοῦ δὲ πλήθους συνδρομηθέντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἁγίον ἐξέλεσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθήμενος, ἔφυγε· τὸ δὲ πλήθος, λύσαντες τὸν Ἁγίον, καὶ τῶν αἰμάτων ἀποσμηθέντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴῳ. Ἐνθα ἐπὶ δυαί χρόνοις βιώσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὐρεθῆναι τὰ κεραιμῖα, ἔνθα τὰ ποιηρὰ συνέλεγεσθαι πνεύματα. Ἐν ἐνός διανοχθέντος, λογιζαμένου χρυσὸν περιέγειν διὰ τὸ βόϊρος, ἐξελθεῖν τὰ Δαιμόνια ἐν εἰδει πυρός, ὡς τε πόιντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομοῦμενον, καὶ ὄλους μετὰ δύστιν ἡλίου, καὶ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἄλλα ταύτης οὐκ εἰς μακρὸν τῆς ἐπιπέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστεύσεσιν ἀγρυπνίαις σχολάζαντες, τοῦ Ἁγίου δεσπέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Κόνωνος τοῦ Κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων

Ἦλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.
Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δείλιου τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκέλευεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μαινδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγόμενῳ Κάρμηλα, κῆπον τινὰ καλλιερῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν πορίζομενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσοῦτον ἀνέριος καὶ ἀπλοῦς, ὡς ἐπιστάτορας τοὺς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτόν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένους, τούτους ἐν ψυχῇ ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παροῦσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἠγεμῶν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεικονίζουσι· Ποίαν γὰρ ἐκτίσας ἐμοῦ χρεῖαν ἔχει, μάλιστα γὰρ οὗτος χριστιανός; Καλεῖται τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀγχείς πρὸς τὸν Ἠγεμόνα, καὶ παρανοτοῦ θύσαι τοῖς εἰδωλοῖς προτραπείς, βαλὴ στεναῖκας, καὶ τὸν Ὑράνον καθυθρίσας, καὶ ἐμμένει τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐαυτοῦ βεβαιωσάμενος, ὡς οὐδὲν, εἴτι γένοιτο, αὐτῆς σαλευθῆναι, ἦλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἔμπροσθεν τοῦ ἄρματος ἀναγκάζεται. Ὅθεν λειπταψυχίας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τῷ πνεύμα παρεδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν βιβίων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμηρίον δὲ ὁμοφρότερων, οἱ τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, πανταίως παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μετῶι, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, πᾶρα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτῷ δοθείσα· ὡν ἐν ἀγαθῶν πάντως εἰπέην. Σχολάζοντας γὰρ τοῦ Ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐτῇ, καὶ ἐαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἐαυτῆς σκίμνον ἔχουσα καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τοῦ Ἁγίου εἰδέτο κατακλιθεῖσθαι αὐτήν, καὶ τὴν πύρωσιν τοῦ ἐγγύου ἰσάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λαθνηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐχόμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὕμεις.

Μετ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὕαινης κωδιον αὐτῷ μεγάλου προσεργασίης κρισῶ, τῆς ἐκτριείας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ ὁ Ὁσίος λαθεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑποσχέσθαι, μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἀλογον ψῆσιν οὕτως ἦν συμπαιθῆς, τί ἂν ἦν

πρὸς ἀνθρώπου, οὗς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατακλιθεῖσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπατεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διομύνημον λέγειν ὡς οὐδέποτε τῶν Δείων Μυστηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτόν, Ἄγγελος αὐτῷ μετέδιδου, οὗ ἐκ τοῦ ἁγίων τὴν χεῖρα μόνῃ ἐβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς ὁ Ὁσίος τῶν ἀγαθῶν μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνους ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ηλικίαν βραχυῦς, φιλοῦς τὸν πῶγονα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν ἔχων ἐπιλαμπουσαν, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,

Κτίσις χάριν σου τὴν χάριν τετυμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τραχίηλον Εὐλάμπιος ἐκτιμηθεὶς ζίφει,

Τραχηλιάσαν δυσσέβειαν αἰσχυρῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐκατόν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸς πρῶτος Ἀρχέλαος ἀνχένα ζίφει,

Ἄρχει τομῆς σοι, λαὸς δαῖτε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥῶδῃ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐν καμίνω πυρός, τοὺς ὑμολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητᾶ, ἠγωνισμένους ἀνεβόας· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευκηνικῶς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βωῶν.

Επὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορευθῆς τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήτητος.

Ιερωργισίας Θεῶ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βωῶς. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργασίω, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

᾿Ωδὴ ἡ. ᾿Ο Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, γεννηθέντα
 » Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
 » χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
 » ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
 » τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλανήν τοῦ Ἀγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι παμμύκαρ, τῶν κακούργων τὰ συστήματα, δι' ἀλεθρίων πνευμάτων, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

᾿Ως μητρικαῖς ἀγκαλιῶν, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προσταξεί, ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόως, Ἀθλητὰ τῷ τρισπλίῳ φωτὶ τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀναμειλῶν γὰρ ἐκραύγαζες· ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερέτερα, ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, Θεογεννητὸν Μαρία· ἐν βαστρί σου γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσραάκιον, βασιτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ Σ'. ᾿Ο Εἰρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεοῦ,
 » τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
 » κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ἀποφθόως μεγαλύνουμεν.
 » Ἄλος τὸ αἶλον πόθῳ γενόμενος, τοῦ Χριστοῦ ἐπεπόθησας, πτεῖν τὸ ποτήριον· διὸ πάντες σε μύκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θεῖῳ θεαρθεῖως ἐπόμενος, οὐ διωπίαις μαχαρίε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον, ὀλοψύχως ὄφθης ἀρυσάμενος.

᾿Ωφθης τῶν Μαρτύρων ἐνδόξως καλλοῦν, τοῖς Χριστοῦ καλλυόμενος, σεπτοτάτοις σιγῆμασι· διὰ τοῦτο σε, ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν αἰρανίῳ λήξει γηγόμενος, τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων, Ἀθλητὰ Κυρίου Κῶνον ἐνδόξως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἔρος τὸ ἄρμον· χαῖρε τὸ κεφαλαῖον, τῆς σεπτῆς παρθενίας· χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθετοκίον.
 Δὲ μετανοαῖα, εἰς σύνθετες, ἢ ἁ. ᾿Ωρα,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Σ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν, καὶ τῆς συνουσίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τὸ. Κύριε ἐνεκράξα, ψάλλομεν τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'. ᾿Ο εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἀδύται, ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἀδλῶν λαμπρότησιν φωτισάτε, πάσαι τὴν ὑψηλὴν, καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰώνιον μετεβίβασθητε· ὅθεν ἐν πίστει, τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθῶς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Ἀπαγογῆ Χριστομάρτυρες βιαία, δέσμοι γεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήμιστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντως φυλακῆς· ἐντεύδειν μακρόμενος δὴρ ὁ δυσώνομος, ζῆφι ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προσόμοισι· καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, πρὸς δυαὶ πεφυκότες, παναοιδιμοὶ βασιλεία.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσῶν καὶ Καλλίστῳ, Θεοφίλῳ ἅπαντες καὶ τῷ Θεοδώρῳ, καὶ τὸν λοιπὸν αἶον ὅμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προεἴλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων Λαῶν, σφραγισθέντες γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξακουτῶνται τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τῆν ἄρεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ θελῶν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάλθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήνησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ἄβυσθας ὁ δειλαῖος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνωσε νῦν συνέχομαι· γενούμι βοήθεια καὶ Πλαστήριον, καὶ σωτήρια Πανάγριαν, παραμύδια. εὐχενεσάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱεστεύει.

καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πιστεῖ κρυπαζώσωσι· Μὴ δευχεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθωρῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὺν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξαστήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντριψώ θένει, καὶ ἀφανίσω τοῦτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσωμαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐπλαγῆχος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγῳ ὡς φιλόνητος.

Καὶ δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέκυ σπολὴν ἐνδυσασμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν γένων Ἀδολφῶρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκτριψάμενη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὴς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδειξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν καταπέμφων, ταῖς αὐτῶν προσεβασίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθετοκίον· Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Υἔρεβς, ὑπερμεινάντα πολλὰς, καὶ ἐπίσταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητῆ, βίβησας Πανάχαρτες, ἔστερες λέγουσα· Ὑπερμύνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆται Δεῖλον σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, πῶς φέρεται σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐπλαγῆγίᾳ, καὶ συγκρατᾷσαι σοῦ φιλόνητος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρίον. Ἢτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεῖτου.

Φόλαγα θεοσεφῆ, ἀρτιφανῶν Μαρτύρων σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιολεῖτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμᾶσμεν· καὶ ποινιέρον μνήμην πνευματικῶς τελείσαντες, βόησωμεν πρὸς αὐτοὺς· Θραύσατε θρόνος Ἀγαρνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ρύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστοίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρ-

καὶ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Ἡ Πάναγος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεθῶα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτῳ μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδίστον;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀυροστιγίς Ἄλλοις ἐπεινῶ καλλιόνων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβυσσῶ ἔγχετο, τὸν διωκτὴν Φαραῶ, καὶ θορῶν ποντοῦμενον Θεῶ, ἐπινίκιον φθῆν, ἔββα ἀσωμεν.

Αναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξοῖ, ὡς ἀστέρες φαινοί, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάτης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακινέντες Μάρτυρες, κατεπτύσατε αὐτόν· καὶ θανόντες εὐρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Αελαμπρυσμένοι τῷ καλλεῖ τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερόδος ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χαροῖς μαρτυρικοῖς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομοῦνον τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανῶς κατηξιώθητε. Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, δεῖαν ἐγκαλλώπισμα, ἡ κούτσασα Χριστόν, τὸν ὠραῖον κἀλλεῖσι αὐτόν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευσ.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψίστας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρῳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Ἀσπιδον, δι' ἡμᾶς σαρωθέντα, ἐλευθέρῳ τῇ

φωνῆ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε.

Εμφορῶς πίστει ἐναθλῶν, ἀπρηνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῆ τοῦ ζήφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὡσπερ ἀμνός, Κωνσταντίνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πατὸν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγῶνων, ἐφάνερωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαθεράς, φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα, κράτιστε Θεοφίλε.

Θεστοκίον.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σέ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους μεστειταίς σου.

Κάθισμα, Ψχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαθόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δέ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθροῦς ἐτροπώσασθε.

Ἔτερον, Ψχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαθνήντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρᾷ συγληαιθένης χρόνους πολλοῖς, τῇ πίστει φρουροῦμενοι, αἰνεῖς διεμεινᾶτε· καὶ τῷ ζήφει λυθέντες, τοῦ σώματος ἄγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὄθεν ὡς φωστῆρες, διελκμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτιζόντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἀθλοφόροι μακαρίαί. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρήσασθαι, τοῖς ἐσραζέουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεστοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλαβοῦσα ἀφράστως Μητὴρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήυσας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκυαλαῖς φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὄθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν, Δέσποινα πανάγχαρτε· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεστοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ ἀμνός θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ὀλοῦζουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγῶλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τοῖ

δέ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντηλος. Σπλαγγιθῆτι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφρασι τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τοῖ Δεῖα παθίματα.

Ψδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακροζέουσα· Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἐσραζέουσα.

Τσχυρὴ Μάρτυρες, τοῦ Δεῖου Πνεύματος, κατεβάλατε πάσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, Σατατανῶντες καὶ ζῶν, κληρωτάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιτος, τοῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ζήφους ἐκτομῆν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Οραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοῦ σου Βασίλῃ τὰς νοητάς, βάσεις καὶ ἐσκεύσας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθροῦς σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε αἶμα τῷ δι ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἶμα τῷ ἴδιῳ Σταυρῷ, παναοιδίμοι κενώσαντι.

Θεστοκίον.

Αγνὴν Μητέρα σε, οἱ Δεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλειζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεάς, ἐν ὑψίστοις ἐκκληρώσαντο.

Ψδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθῆ, τοῖς τῶν ὀ-
• θριζόντων σοι ψυχῶν, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σέ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
• Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
• λούμενον.

Αμιπάδες ὄφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχῶν, τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σιότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι μακαριώτατοι.

Αεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀθλαθῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρωῦμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἤπιστον, τρυφῆς ἀδιαρρέεστος καταξιοῦμενοι.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπεργομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νοσῆμοι Ἴθυνον δυσωπῶ. Ἄγχαντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἠθὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην κατὰ τοῦ ἰσθμοῦ, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυθῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἄνομιαν, ἐν φθορᾷ τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἰστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, υπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαλήνους, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερητῶν χρηματίζοντες.

Κυρίου τοῦ Μάρτυρος, Κωνσταντίνου εὐσεβῶν, καὶ τοῦ κλεινῶν Θεοδώρων. Καλλιστόν τε Βασσῶν καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημῶμεν.

Ὁς ἄνθη ἠδύποιοι, ἐν λεμιῶν μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν νοητῶς, ὁσμῆς ἐπλήρωσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον

Νομίμων σε ἀνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστέ, ὑπερφωτῆς ἐκίνησεν, ἡ Θεοτόκος Κορὴ ὡς ἀληθῆς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει, στεφανώσαντα.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶνον· εἰδὲ οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μαρτυρικῶν τοῦ ἡχοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζῴων.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγνωμιῶν στέμμασαν, ἐπὶ σῴως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν περισθεύοντος Χριστοῦ, ὡς πύργου καὶ φυλακῆς τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶνος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμύγητον κάλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἦν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρόρησῃ ὑμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντες φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ νόθους φώτους ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φυλακῆς τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξαρίον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἐπταπλαριθμῶς συντεθειμένον φέρε τὸν ἕξ ἀριθμὸν ἡ τετμημένη φάλαγγ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐπιτήρη.

Ὅτι τῆς πόλεως Ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἀλούσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηῶν, αἰχμαλώτους ἀπάγονται, στρατηγὸν καὶ ταξίαρχον ὄντες, καὶ τὸν πρῶτον παρὰ Ῥωμαίους μετέχοντες γένους. Οὔτε δουλία δέ, οὔτε φιλοφυγία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονίῳ ταιλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προῦδωκαν πίστιν· οὐ γὰρ τῆ τοῦ σώματος κακώσεως, καὶ οἰσῆς ταρξείας τὰς ψυχὰς ἐλελώθητο, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ φυγῆς γενναϊότητι παραταξόμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὁσπὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐξωσμένος, Εὐζωνος, Ἀρκάδιε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δούς, Ἡσυχίε, σαυτὸν ἠσυχῶ βίω,

Τέλος φησίσαντος, ἠσυχάζεις ἐν βίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ὁσῶς Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὀλω βλέπων καὶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,

Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ μαχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζεὸν πεπωκὸς φαλῆα κοίλη πάμα,

Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφραίνθη μάλα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς Ξυλον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἡλῶν.

Στίχ. Φανέντες ἦλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν ἡράνους,

Ἄγαλμα κείται, τοῦ γαλήνου δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὐβουλος ἔξῃσι τελειοῦνται.

Στιχ. Δεῦρο ξίφει θάνατον, Εὐβούλω λέγει Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσθόλον μὲν τὴν καινὴν εἰργάσατο,
• ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Πισαί· τούς Χαλ-
• δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετά χρόνον εἰρικήν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ δύο Χριστῷ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς, φυλακῆς ὠφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανοὺς.

Αἰχμαλώτους Δεῖους Παῖδας ἐμμήσασθε, τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, ὡς αἰχμάλωτοι ἀπαχθέντες, χάραν εἰς μακρὰν, καλλίνοι Μάρτυρες, ἐν ἧ τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ἡχμαλωτεύσατε.

Ρεῖθροι αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χεμιάρρους ἐξηράνατε· ποταμίαις δὲ ἐμβληθέντες ρεύμασι Σοφῶν, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῶν ἀθανάσιαις κρουνοῦς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἄγραντε καινότητος ὑπάρχουσα, τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἐσχηκας, τὸν ἐν βιβλῷ ζῶντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα Δεῖους Ἀθληταῖς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντας.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν φιλοῖς τοῖς Ὀσίοις δροσον ἐπήλα-
• σας, καὶ Δικαίου Δυσίτου ὕδατι ἔφλε-
• ξας· ἅπαντα γὰρ δρόσις Χριστέ, μόνω τῷ
• βουλεσθαι. Σὲ ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων τὸ Δεῖον στάδιον, σαθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε, τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνατάσσειν ὅθεν εὐφρομῶμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὀπλιταί.

Ρώμαλῶς ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἄδελφτα Κωνσταντίνε τοῖς ἀναγκάζουσιν, σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠρημῆθης.

Ὡσπερ ἀνακτοὶ ἀρνες ἑμοῦ Δυόμενοι, πρὸς Δυσὶν ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ τυθέντος ὡς πρῶτον, χαίροντες μμουῖνται, πολλῇ σὺν παρόρσει.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανείσσι Δεῖος Ἀρχάγγελος, χαίρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, ἀχραντε ἄγνη, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολογησάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ-
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
• γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν τὸν Κύριον ἠέωθητε, στέφος ὑμῶν δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἀφάρτον· Κωνσταντίνε Βασίλει Θεόδωρος, Καλλίστε γενουόφρον, μάκαρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπερῶν ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον, τῶν Πιστῶν ταῖς ψυχὰς καταλάμπρυνε· ταύτην ἐπιτελοῦντες, τοὺς αἰνέσωμεν, μελεσὶν αὐτῶν, τὸν Αὐτρωτῆν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Δεῖος κατάλογος, ἀθλητικὸς δυσί πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι, μυριάσιν Ἀγγέλων κρήμνεται, λύσιν ἡμῶν πταισμάτων, νῦν ἔξαυτοῦμενος, μέτρω τῆς νηστείας, ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Ητὰ σώματα ριφέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς ταῖς τμηθείσαις πανόλβιοι, ὑπερβεν φερομένης, Δεῖας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφανῶς δυνάμει κρείττον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φωτίσον, βαθυμίας τὰ νεφρὶ διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀμαρτίας, σκότους ἐξαίρουσα, ἢ τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν ἀποκύνουσα.

Εἰ τῶν ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλᾶριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικόν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τραδεδιάρηθης γορός, σὺν δυσὶν ὁμοφύχοις, ἐνήθλησε στερόρρατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανόσι σπηνώσει, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσαστο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπάθεθ, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεψον πανμύνητε, Θεοτόκε Παρ-

δένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ παῖδων τὸν δόρυβον, καὶ τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου, διασκηδασον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γενένης, ῥύσαι με σαῖς πρᾶσεῖσι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶν φάλλομεν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπὰ. Αἱ συνήθεις μετανοοῖαι, ἢ α'. Ὁρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλείου Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνεκράξα, φάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, Δεῖας Ἐκκλησίας, καὶ βίαισι δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθάρεται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριᾶδος ὑπερμαχοί.

Εφραίμ ὁ αἰδύμιος, καὶ Βασιλείς ὁ θεόσφοτος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, Δεῖας Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλειῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν· ὁσῶς γὰρ βιώσαντες καὶ ἱερῶς ἐναλλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκίησαστες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλείς ὁ αἰδύμιος, νεκροῦς ἐξανεστήσαν, ἐκατήλθει Δεῖα. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερωτάτος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστῶς ἠγθόμενος, ὠράθη ἀκατάφρακτος. Αὐτῶν πρᾶσεῖσι Φιλάνθρωπε, Ἰλασμοὶ ἡμῶν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφο, Ἥλιου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λαμπύρασα, τὸν ἀπεριπόνητον χάρις νοῦς ἀστράπτων, Δεῖας φρικτωρίας, ἢ λαμπιδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκραλὴ καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστραψάσα.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευρῶν ὀρυττόμενον, λόγῃ ἢ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο γίγμου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπυδεῖ με, ἀτεκνωθῆναι παμφιλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὺν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογίαν, ἀναγιγνώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀχροστικίς;

Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμέναν χορὸν σέβω.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλασσῆς, τὸ ἐβραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχευεν, ὁ παλαιὸς περσεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μασαίως χειρὶ τοῦ Ἀμαλκή τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς Δεῖαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιγόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταῦτην καὶ φαίδραν, ἐορτὴν ἡμῶν ποίνετε, τοὺς εὐσεβῶς γεραίραντας, παθῶν ἀγλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ἡμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλείεις Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Ὁσίοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, σοὺς ἐκτακέντας καύσωνι, ἀθείας ἠρθεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξοῖ, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ελῆθη, τῶν Προπατόρων ἀχραντε, τὸ ἐπίτιμον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κηῖσει σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαθον, τοῦ Παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἢ ἐκκλησία σου ἢ Χριστὲ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ Δεῖῳ τὸν νοῦν, πεπτρωμένος Βασίλευ πάνσοφς, ὁλα Ποιμὴν ἀριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτί, τοὺς ἐν τῷ σκότει-
τῶν δεινῶν Ἐνδοξοί, πρὸς φωτισμὸν ειλ-
κίσσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἰ τριβοὶ σου πρὸς Θεόν, κατευθυνθεῖσαι
Βασιλεῦ ἀπαντας, πλάνης οδοῦ χάριτι,
πρὸς Θεογονώσιν ἐπέτρεψαν.

Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτούς, τῆς δυναστείας τοῦ
ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατόν Κύριον,
ἀρχαντε Παρθένε ἐκύσας.

Καθίσμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ωραιότητα.

Μύρω τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες
ώφητε λαοῦ θεσφρονος, καὶ ὡς ἀρνία
καλοῦ. τυθέντες προσνήγητε, Λόγω Ἀρχι-
ποιμην, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες
πανεύφημοι, καὶ φωστήρες παγκόσμιοι διὸ παν-
νιγηρίζομεν πάντες, πόθω τὴν δεῖαν μνήμην
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἀμπελος, τὸν ὀ-
ραιάτατον βότρου ἐβλάστησας, ἀναπη-
γάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων
τὸν εὐφραίνοντα, τοῖς ψυχῶν καὶ τὰ σώματα
ὄθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες,
αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγελῷ βοῶμεν σοὶ Χαῖρε ἡ κε-
χαριτωμένη.

Ἠ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονεϊδίαν Οὐκίτιμον θάνατον, διὰ
σταυρώσεως ἐμῶν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τελοῦ-
σά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐπιτρώσασα τῆς ταῖς
παρακλήσεσι, διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου, μόνε
ὑπεράγαβε, καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, οὐκίτησεν
καὶ ὥσεν τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν ταύτου
ἀμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, ἐκτόσως υραυγάζου-
σα· Δόξα τῇ δυναμεί σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνεῖσθω, ἱερα-
σύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαῖ-
ζόμενος, καὶ μέλπων γηλόμενος· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνηταὶ τῆς ἐκκλησίας, Ἐ-
φραίμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς Κα-
πίτων, Εὐγένιος Ἐλπίδιος, καὶ δεῖος Αἰθέριος,
Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ δεῖα δεῖοι Πατέρες, λαοὺς
ἐν οἰκίῃ καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποι-
μάνατε, καὶ τέλος μακάρων, διὰ μαρτυρίου
ἐδέξασθε.

Θεοφάνης ἀπιστία τοῦ τεθηγκότος, τῇ
ανεγέρσει ἔτυγον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ
πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς
Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐξώσας τοὺς ἀνθρώπους,
Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθέ-
νε, ὑπὲρ πάσαν ἔνοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἀνθρώπον δι' οἶκτον γεγόμενον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλη-
θας· φῶς ἄμην ἐπιστρέφον, ἐκ ζωῆς
δοῦς ἀγνοίας, τοὺς πιστὰ ἀνιμωθέντας σε.

Ποτήριον οὐρανοῦ, μαρτυρίου ἐπίετο, τὸ ὀ-
νομα τοῦ Κυρίου, θεσφροὶ Πατέρες,
πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Θμόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν,
ἐντεῦξαι σου τὸν θάνατον, Βασιλεῦ ἐξε-
γειρε, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ιστίμον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες,
πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας,
Πατέρες ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς ὁ γνώσκων σε,
Πανάμωμος τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀπάντων
Μητέρα, καὶ πόθω μακαρίζων σε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
ἐκκλησία βοᾷσα, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
καθαρωμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου βρυσαντι αἵματι.

Επαίνοις, Ἀγαθόδωρον τε καὶ Εὐγένιον, καὶ
Βασιλία τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον
στέψωμεν, Ἱεράρχαις, καὶ γενναίους ὑπάρχον-
τας Μάρτυρας.

Νομίμως, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος πάν-
σοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς
σστηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ
φέγγος αὐτοῦ ἐφεικίσσατε.

Ωφῆτε, διαφέρων ἐκ πύλων δρέμματα,
ἐνὸς Ποιμένες λαοῦ δέ, καὶ τῆς δεῖας
πόλεως κληρονόμοι, ἦν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θε-
ραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἰ σκαὶ Προφητῶν τε αἰνήμα-
τα, προδειτύπων Παρθένε, τὴν ἀρήτῳ
λόγω κωφορίαν, ἐσχηκῖαν, διασώζουσαν κό-
σμον πανάμωμω.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραΐμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπίδιου, Καπίτωνος, καὶ Λιθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλλμασι κλίνας,
Ἐφραΐμ ἀγάλλη τῆ τομῇ ταύτῃ κλίνας.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεσίδακμόνων,
Χείρας διασπᾶ δεσίδαίμονος πλάνης.

Τριάς σὺνάθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Ἐἰς μάλιστα δέδωκα τὸν ὡτὸν λέγει ».

Ἐπῆρε χείρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἐβδομάτῃ πατέρας μόρος ἦρπασεν ἐπτα
ἀριθμῶ.

Τῶ ἀεικαδεκάτῳ ἔτει τῆς Διακλιτιανοῦ βασιλείας, Ἐρμῶνος τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλατος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀπεσταλθεὶς παρ' αὐτοῦ καὶ ὁ Θεοφόρος αὐτοῖ Πατέρες ἡμῶν, ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροκυβῶν χώραν Ἐφραΐμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τιπὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρῶων ἔθῶν ὅσα καὶ πίστεως διαφορεῖς νομισθεῖς, τυπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελευνεται καὶ ἦν οἰκῶν ἔντιν σπηλαίῳ, Παρθενῶν λεγομένῳ, γαίρων μὲν καὶ ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεῖς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος, ἐπὶ τῇ πωρῶσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔγων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως αὐτῶν, οἱ προσήκοντες, ταφῆ τὸν νεκρὸν παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδεξαν ὄναρ ἐπιστάτα ταῦτοις εἰπεῖν· Ἐὶ θελητὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀναβῶνάκι μετὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον, καὶ τῇ διδασχῇ αὐτοῦ πιστευσάμεντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχασθαι

δυσωπῆσατε. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιγύσεως τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἔδεξαντο πιστῆν οἱ τούτου γεννητορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρεθέτω. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραΐμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὐρίσκειτο τόπω, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεσθεὶς τοῖς εἰδώλοις θύσαι, ἀπετιμῆθη τὴν κεφαλὴν.

Ἐἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπίδιου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτήν, ἐν Χερσῶν περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλθῆναι Κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάτες οἱ ἐν ἀσέβειᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδύσαντες αὐτοὺς ἀνήλεως, καὶ ὠμωτάτως τυπτόντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραΐμ, καὶ Βασιλέως, τῆ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόναις δὲ ὕστερον αὖθις, Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεσταλὴ Ἐπίσκοπος· ὅς, τὸ ἀγρίαῖον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθεῖς κακῶν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντεύξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαθέντων δὲ τῶν συναικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Λιθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανέει ἀπορρίφεντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δαύναθιν ποταμὸν, κακῆ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῆ ἕκτη τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβεῖαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον σπελλόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν, τῶν μὲν εὐσεβῶν ἠδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημείον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς κειομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβλλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφόριον

εαυτῶ περιβείς, καὶ σφραγισόμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὧραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτός, μεστὸν ἔχων τὸ φελόνιον ἀνθρώπων πυρός· καὶ πάντας χεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίνας, ᾗδρ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, Ἐπίσκοποι Τριφυλοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριφυλοῦντος Παίμενες καλοὶ δύο

Ἐν τῇ καλῇ σιωπῷ τῆς Ἑδέμ ποξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Ἦθην μεταστάς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον.

Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λαβῆ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίῳ Πατρὶ ἡμῶν Παύλος, ὁ καὶ Ἀπλοῦς προσαγορευθεὶς, Γεωργὸς ἦν, καὶ ἀγροικὸς καθ' ὑπερβολὴν, ἄκανος δὲ καὶ ἀπλαστός τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μογαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάθωνε τὸν δίκαιον. Ἐν μᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμάζουον μοιγευσμένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδῶ· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς, κατὰ ἀπέροχμαι, καὶ γενήσομαι μοιχαλός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα εἰσας, καὶ καλῶς οικονομήσας, ἀπήλθε πρὸς τὸν μακαρίον Ἀντωνιον· καὶ κρούσας τὸν θυραν, ἐξῆλθεν ὁ μακαρίος Ἀντωνίος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἰ ἀδελφεῖ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δὲ· Ἔσθες ἐμεῖ, καὶ ἦλθον πρὸς σέ γενέσθαι μοιχαλός. Ὁ δὲ Ἄγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρον ὦν, μοιχαλός γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομείναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἀπέλθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἀφθονα εὗρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρέψῃς. Ἀντέχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κἀνήμαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ ταύτου κημώτων. Ὁ δὲ οὖν ἠνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἄγιος ἀπόωσασα αὐτὸν, κλείσας τὴν θυραν τοῦ κελλίου, εἶασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθῶν δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέ-

ρα, χρειὰς κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἄγιος τὸ κελλίον, καὶ εὐρῶν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀπέλθε, γέρον, τῶν ἄδε, μὴ ἀναγκάζῃς, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχού μοι ἀπέλθειν.

Τότε καταρούσας αὐτὸν ὁ Ἄγιος, μίτη πῆρον ἔχοντα, μίτη ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μίτη ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀκόπως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ἄδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὄθεν ἐλλήθης; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προσδύμω ποιήσω. Καὶ ὁ Ἄγιος· Στήθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὐ εἰσελθῶ καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακαρίος, προσέειπεν αὐτῷ διὰ μικροῦ θυροῦ, καὶ ἴστατο αἰνίτων εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἐδομαδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἄγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φουρνίων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σεῖραν, ὡς ἐμὲ βλέπων πλένοντα. Ἐπλέξεν ὁ γέρον, ἕως ἄρας ἐννάτης, ὀργυρῆς δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἄγιος· Κακῶς ἐπλέξας ἀνάλωσον αὐτὴν, καὶ ἀνάθεν πλέξον· Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἐπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίηε ὁ Ἄγιος, ἵνα δυσαφορήσας ὁ Παῦλος, ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀσπληξας τὴν σεῖραν, καὶ πάλιν ἀγογγύστως καὶ ἀνερουθριασῶς μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἄγιον· διὸ κατανυγείς, ἡλίου δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτον κλάσματα; ὁ δὲ Παῦλος, ὡς δοκεῖ τῷ Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν πλέξον ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεῖς τραπέζαν, τέθεικεν ἄρτον κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, αὐτῷ βρέξας ἐν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρχόμενος ὁ Ἀντωνίος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῳ δοκιμάσῃ τὸν Παῦλον, ἐψαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπεζῶν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἄγιῳ προσήυχετο· καὶ λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεγε, καὶ μὴ ἀψῆ τῶν παρακειμένων· Τοῦτου δὲ τὸ προσταχθῆν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἄγιος· Ἀναστάς πρόσευξαι καὶ ὑπνώσον. Ὁ δὲ, μηδ' ἄνωσάν ἀψήμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περί δὲ τῷ μεσονύκτιον ἀναστάς ὁ Ἀντωνίος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρι ὥρας ἐννάτης ἡμερικῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπερὸς δὲ βαθείας, παραθείς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἕτερον οὐκ ἔφατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἐτι ἐξ οὗ ὄσθιεν ἄρτου· καὶ τῶς πληρώσας τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐάν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω καὶ γῶ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀριστόν ἐστιν, ὅτι μοναχὸς εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ καὶ μοι. Καὶ ἀναστάντες ἐψάλλον· καὶ μικρὸν ὑπώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλον ἤρχαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθῶτων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τὴ ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτὸν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μή τιςνος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσῃ· καὶ τρίτη ἡμέρα λατὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτὸν· Τίνος ἔσκεν σιωπῆς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶ ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρατο ὀμίλειν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκῶν τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος ἐν τῇ γῇ ἐξέχευε· τοῦτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Συναξὸν μερικόνου τὸ μέλι, καὶ ὅρα ἕνα μέλι ἐξ αὐτοῦ γένεται ἄχρηστον· καὶ τοῦτου γενομένου, οὐδὲλας ἐτραχίτη, ἢ ἠλιωαῖνη. Ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσεταίγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφερῶς αὐτὸ ἐκχεῖν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἕκαστον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ὀρῆπειν.

Ἐς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ Ἅγιος ἀδιτάκτως, ἀγογγίστως, καὶ ἀνεπιδοῖστως πᾶν τὸ διαταχθέν ποιῶντα, φησὶ πρὸς αὐτὸν· Ἴδε, ὁ δὲ δελφὲ· εἰν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μή, πορεύου θῆν ἤλιος. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτὸν· Ἐάν τι ποτὲ πλεῖον ἔγῃς δεῖξά μοι, οὐκ εἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοήν καὶ ταπεινότητα ἐκτίησαστο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δακρύων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνων αὐτοῖς καὶ πληροφροῦν ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτὸν μετ' ἑαυτοῦ μέχρι τῆς ἑξῆς, κέλλων κατὰσκηνεύσας, ἐνάσθην αὐτὸν ἐκεῖ, ἕνα καὶ τοῖς ἐπεικῶν ποιουργίας μάθη, καὶ αὐτοῖς ἀντιπαύειν. Ἐνα δὲ χρόνον γεγονὸς καθ' ἑαυτὸν,

καὶ λαυματουργὸς ἀποφανεῖς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεωρησάσας, ἀπέλλε πρὸς τοῖς σὺραγίου Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ Ἱερουσαλὴμ, πῶθι εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φιλογίᾳ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Ἐύλογημένους εἶ, ἐν τῷ νόμῳ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπὸ πλῆθος, Ποῖτερ Καπίτων πρὸς τὴν καμίνον· μένετε οὐ φλεγεῖς δέ. Παῖδες ὡσπερ αἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξακροῦμενος, πρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θεοῖς σου λαματαιν.

Ὁ δὲ δειλάσας, οὐ φρονηθεῖς τὸ ἐπίτογμα, Ποῖτερ ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱερὰν, ἀμπεχόνην περιβέβησαι, ταύτη τοὺς ἀνθρώκας, τοῦ πυρὸς ἐπιφέρων μακαρία.

Ρῆμην ἐπίσχευε, τῆς ἀγνωσίας θεοῖς λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεῖς, τοῖς εἰς βάθην ἐλαθήσασ, τῆς ματαιότητος, Ἱερουργὸς Καπίτων δεοληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὐὰν Ἄγιος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσσαι ὀπαντος βουλήσει, ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Ἡνεύματι σὺνδύρονος.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας εὐπετάσας Δαυὶλ, λεόντων χάσματα, ἐν λίκνῳ ἔφραξ· πυρὸς δὲ δυναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζώσασμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐραταί, Παῖδες κρουγάζοντες· Ἐύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόναις τῆς σαρκός, ζωὴν ἀθάνατον, προσεζήτησατε. Ποιήτε· Ὅσοι ἀπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, καὶ οἱ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἰεὶ κρουγάζουσιν· Ἐύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφωνῶνς Εὐγενιον Πιστοῖ, καὶ Ἀγαθῶνρον, Ἐφραῖμ· Ἐλπίδιον, σὺν Λιθριανῶν μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτων, ὡς καθαίρεταις τοῦ ἔθρου, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὃ βοῶμεν· Πᾶντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐνφράνας λαοῦς Πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς ἀδάμασι, νῦν μεταθέθης, πρὸς τὴν ἀγέστερον ἑλλαμν, εὐφροσύνην πρὸς αἰδίων, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβᾶς ὑποδεχόμενος, καὶ κρουγάζων· Πᾶντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρως ἀμπέλου τῆς ζωῆς, μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμαίων καὶ εὐφραίνετε, πᾶντων καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς, καὶ βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμενεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐώραθι ὡς ἀνθρώπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος, ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀ΄χραντε, ἐνεργεῖαι καὶ θελήσειν, οἷς ὠμοῶδη βουληθεῖς, ἐμφανίζομενος· ὡ βωόμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμενεῖτε τὸν Κύριον.

Ψῆδὸν Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄθις ἀγερτόματος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτότε μεγαλύνομεν.

Τερομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱεράν τελούντες μνήμην, ὑμῖνοι ἱεροῖς δευτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν προσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ἐφθιτε ὡς τίμοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀδῶν, Μάρτυρες συρόμενοι δεῖται, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὄχυράματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὡμῶν τὴν μνήμην εὐορτάζει· ταύτης γὰρ εδεῖχθητε πύργου, καὶ δεῖται στυλοὶ καὶ ὄχυράματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἦδη ποῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠρμήθη, Εὐγένιος Ἐφραίμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιος τε καὶ ὁ Λιβερίος, καὶ Βασίλειος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Δεσφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπλήττομένη ἐβῶ λέγουσα· Πᾶς καὶ Υἱὸν γυναικὸς σε, καὶ ἠοιητήν μου ἀκατάληπτε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.

Ἠ' λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. Ὡρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώθητος, καὶ πύργος ἀσειστός, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς ἀκλόγητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε τῆς γῆς, μεταστοιχῶν νεύραρες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἠεὶ ὠθῆς μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐρίκτοι καὶ ὀράμενος, ἐνώσει κρεῖττον, ἀπολαύων τούτου, καὶ δευτῶς θεοῦμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, γαίρων ἀπέλασες, Ἰσράραγα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἠανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι, πονηροτάτοις θεραπεύσον, ἡ τὸν ἀκέρτατον, καὶ σωτήρα πάντων, τὸν Χριστὸν κηύσασα, τὸν πάσαν μαλακίαν ἰόμενον, τὸν τραυματίσαντα, Διαβόλου τὴν κακόννοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἠ' Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡ γιῆ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμαζόμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι πρόφησεν· ἀλλοὶ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δεομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτικίον, λεγόμενον εἰ οὖν ἐστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπῆλαιον, ἀπὸν ἐβώσας Μακαρίστει· ἀλλ' ὁ Χριστὸς σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φησὶ.

Ἀ

γόμενον. λυχίαν ἐπιθείς τὴν νοτιήν· πλάκας ἐνεχείρισε, δογμαίων τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Σπυλολογία, λέγονται αἱ Κανόνες κατὰ τὴν ταξίν.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Εἶον Θεοφύλακτον ἐν ὧδαίς εὐφημῶσα.

Ποίημα Ἑσπερίων.

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ερυθρᾷ Θαλάσῃ· ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, Πάτερ Θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου φυλάττει.

Ἐχρίσε σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος πανόλβιε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρώπων σου χάριν χρηστότητας.

Ἴνα τῶν οὐρανίων, μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπίγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-
νύμφευτε, εὐδοκήσας τεγῆθῃαι, γλυκα-
σμός τε καὶ φῶς Ἀγνῆ ἀδυτον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσπερχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ἡμῶν σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότη σου ἐνδόξοι, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, Θεοφρόνων ἠλόγησας.

Θεῶν ἐξεικόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσθες, Ἀρχιερεῦ, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ἐτῆς τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρό-
τερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύ-
ρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἴνα τρίθον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρου-
σαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, πανα-
γίως κατώκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἐξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφῆ, Ἱεράρχης ἔχρισθης ἱερουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα,

τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρό-
νιον κάθειρξεν· ὄθεν μετὰ τέλος, ἀναθλῶν ἰά-
σεις, ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς
ψάλλοντας. Ἱεράργα Θεοφύλακτε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παιμαμάτων ἄφεςιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰλλίου νεφέλῃ τοῦ νοητοῦ, θεῖου φέγ-
γους λυχία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμολυν-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν φυγὴν
μου, τυφλώττουςαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην,
τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαίς κατανύξω-
σαι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐπι-
δα, ὃ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀρνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ
Ἄμνός Θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλά-
λαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὄρωσις σου τὴν
σταυρώσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα
ἐλέους. Μαρτύρημα Κύριε, τοῦ ἐλεύθῃ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ
δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δού-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα
παθήματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήσο Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἔδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὁὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν
παμμακάρα θεόπνευστε, οὐκ ἐχαίνωσε
τὸν τόνον σου, τῆς ψυχῆς τὸ λείον Θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς
καὶ χειλέσιν· Ὅσιε· ὄθεν ἔμενας ἀσάλευ-
τος, ἀσεβῶν συστάτων ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν
πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι
ὁ Ὑψιστος, τὴν αὐτὴ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Αὐτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἀμαρ-
τίας χρέους πανόμωμε, χαριστήριον ἐ-
φύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁρβρίζοντες βωθμέν σοι Κύριε, σὺπτον ἡ-
μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αἱ χεῖρές σου ὁσίως θεοπνευστε, πρὸς τὸν Θεόν, Πάτερ ἐπαίρομεναι, τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρὸς σου ὁ Κύριος, τῆς δεξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίθον τὴν στενὴν Θεοφυλάκτε, διαπερῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Πατρὸς σου θεοπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σέ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομήτορ, φῶς οὐ μὴ δεῶσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σου πάντα γενε.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Χιτώνά μιν παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νειρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφυλάκτε, ἀπαθείας ἐντροφῆς ταῖς λαμπρότησιν.

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας εἰδούσας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφυλάκτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνεδαίξε, Πάτερ πηγάζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφυλάκτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος παρα πάντας τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱὸς σου πάντα γενε, κίλλη Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελαβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγίου.

Συναξάριον.

Τῆς Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Και σαρκίος ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος, Θεὸς Θεοφυλάκτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

"Μυθιν ὀδοῶτή Θεοφυλάκτος Θεοῦ ἄγγι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐν τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὄρητο· καὶ παιδεύθη καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, δεῖξά τινι προνοίᾳ ἐκείθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφιηρομένῳ ἐντυχῶν τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σαῖραις ὑπηρετουμένων, (ἀσκηρῆτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀρπάισμα. Ἐπει οὖν οὗτος

δεῖξά ψήφω προεκήθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λόγος ἐπὶ τὴν λυγίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεὸς Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δεξιόμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐζέιου πόντου, τὸν παύσαντι Θεοφυλάκτου καὶ Μιχαῆλ, τὴν Σύνοδον ἐργαίει καὶ λόγοις κοσμήσαντας. Μοναστῆς ἀντὶ ἰσχυρῶν ἀναδείκνυσιν. Ἐἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαζῶν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθὺς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ δὲ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαῆλ μὲν εἰς Σύνταξιν, τὸν δὲ τιμὸν Θεοφυλάκτου ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπου.

Ὅσα οὖν τὰ τοῦτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλᾷ τὰ πράγματα, αἵ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ δεῖξι Οἴκῳ, καὶ τὰ Νοσοκομεία, καὶ ἡ τῶν γηρῶν καὶ ὀφθαλμῶν προστασίς, καὶ ἡ ἀμετρος ἐλεημοσύνη. Ἰσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φύλην εὐκράτους θερμοῦ, τοὺς ἀκατήρους καὶ χαλούς καὶ τὰ μέλη λελωθέντους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσηχε καὶ ἀπερρύπτει.

Τοῦ τούτου μεγάλου Ταράσιου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐνέα καὶ δεκά χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πατρός τουτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπύπτει πρᾶγμα. Λέοντος γάρ του μοσχορίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τῆς σιήπτρα, πάραυτα ὁ δειλῆιος πρὸς τὴν τῶν ἀγίων εἰκότων καθάιστον γωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζικίου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόκιον Ἀμορίου, Μιχαῆλ Συναξαίαν, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφυλάκτου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίναται Βασίλειον, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν δεῖων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὡς περ ἀσπίς, τὰ ὄψα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθητο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ εἰ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχοντο ἀπὸ τούτου, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφυλάκτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀσκήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονηεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σέ ἐξάπεινα δεινὸς θλιβρὸς, καὶ ἡ καταστροφή ὁμοία καταγίει, καὶ οὐκ εὐρήσει τὸν ψυμένον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πληθύνει, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Ὄσῳ τῆ νήσῳ· τὸν δὲ αἰοδιμον Μιχαὴλ Συνάδιον εἰς Εὐδοκίαια, καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφυλακτον δὲ τὸν τρισόλθιον εἰς Στροβήλον (φρουρίον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Κυβερῶντων, παρὰλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφυλακτος χρόνους διακρίσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίως κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσάμενης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρου τῆς εὐσεβεστάτης Λυγούστης, καὶ Μεθόδιου τοῦ Ἀγιώτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομιζέται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιᾶδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σιλπιγῆ σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιᾶδος, Σιλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας κινουμένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμούς ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θεῖους ῥήμασιν ὡς βέλῃσι κατηκόντισε, διωγμούς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος ἀιρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρασιάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐρμού, οὗ μνηνται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἐρμὴ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἐρμῶν ἔμπνον ἐκ λόγων διαγλύφα.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυρ Δίων μαχαίρα τελειούται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου, Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότης Δίων.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος Δι' ἐκθίβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείας, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν χαμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς

» δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς ἔϊ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφέ, τὸν στέφανον ἐκτίσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αργακι θεῖων ἀρετῶν σου, ἐποχοῦμενος πρὸς ὕψος ἀνηγένης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρᾶστικῶς κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, ταῖς καρδίας τῶν ἀνθρώπων Θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔθνος καὶ θρόνος, διδασκαλίας ἱδρυσσε, Θεοφυλάκτε τρισμάκαρ.

Θεοτονίον.

Σὶ νῦν προσφύτω Θεοτάτε, καὶ τῇ σκέπῃ σου καὶ θεῖα προστασία, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἢ Θεὸν σαρκὶ τεκούσα.

ᾠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως χαμίνον, τῶν Χαλδαίων ὁ τυράννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-

» κικυσε· δυναμίει δὲ κροίττον, περισθθέντας τοὺτους ἰσῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν

» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐφρανόμενον ἔθα νῦν, κατοικίᾳ κατᾶκησας, Ὁμολογητῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἶα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἠθληκότη ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακροῦζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς τὸν στέφανον, ἐχομίσω Θεοληπτε· ταῖς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἁθλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὸς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελείται νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμοῦ πυρραεύουσα· ἁγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμελῆεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτονίον.

Η Θεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας ταῖς οὐλαῖς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κηύσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδῷ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκου, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διά σου σσεωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἁσσωμάτων χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῶ Θεοφόρε Δεομακάριστε.

Ημᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐποπτεύεις, ἐν πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἰρέσεων θραύων τὰ μηχανήματα.

Σωφράνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρός, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐν τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρου τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸ ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτου.

Ἡ λαοπῆ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ νηστείας.

Εσπείρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὴ εἴη τετάρτη, καὶ ἢν τελείη Λειτουργία τῶν Προφηταμένων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογία, εἰς τὸ Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ γ'. Προστίμου τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. διευκρινίζοντες τὸ α'. Δέξα, τῶν Μαρτύρων, ἤχος πλ. β'. Ἐν εἰδαῖς ἀσμάτων τῶν Τριωδίου, καὶ καθέτης ἢ Ζεῖα Λειτουργία τῶν Προφηταμένων.

§. α. Εἰ δέ εἴσιν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ἣ Λειτουργία οὐ γίνεται, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλοντες Στιχηρὰ προστίμου τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δέξα, τὸ α'. Φέροντες τὰ παρόντα αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Δέξα, τῶν Μαρτύρων. Ἐν εἰδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικὸν τῶν Μαρτύρων εἴτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχελεῖσσι δὲ αἱ Μεσσηνίαι, πλὴν τῶν τῶν Μεγάλων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία, καθὼς εἴσιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χύμα. Κατωβασιλί, Ἀνοξίω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νηστεϊῶν.

Τῇ μὲν Παραμυῇ Ἑσπείρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. α.)

§. β. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογία τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, Εἴτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. διευκρινίζοντες τὸ α'. Δέξα, τῶν Μαρτύρων. Ἐν εἰδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ, Κατωβασιλί, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθέτης ἢ Ζεῖα Λειτουργία τῶν Προφηταμένων. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστεϊῶν.

Τῇ μὲν Παραμυῇ Ἑσπείρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. β.).

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Δέξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχηρὰ Κἀθίστα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κἀθίστα τῶν Μαρτύρων ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολύλειον. Ἀναβασιμὸν, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. εἰς τοὺς Αἰνεοὺς, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δέξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ. κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Εν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμπάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοίως ἢ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὴ λήγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστεϊῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτως: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ δ'. Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δέξα, τῶν Μαρτύρων. Ἐν εἰδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ ἤχου, κτλ. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωί, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἐραστατικότερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

ς'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς Ἀκαθίστου Προστίμου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δέξα, τῶν Μαρτύρων. Ἐν εἰδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Τὸ α'. αἰώνως μυστήριον, Εἰσόδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκαθίστος Ὅμιος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ φάλλεται ἀφ' ἑσπέρου, κειραρισμένος ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, πρὶ τὴν ἡ. ὄραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρου φάλλεται ἀπὸ αὐτῆς, εἰ καὶ βραδυτέροι, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ Ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ φάλλοντες τὸν Ἀκαθίστον τοῦτου Ὅμιου, κατὰ τὸν παλαιὸν διατάσσεται, τῷ Σεβαστάτῳ πρώτῳ, συνημνῶσι μετὰ τοῦ Ὁρθρου, φάλλίτωσαν αὐτὸν οὕτως:

Τῷ Σεβαστάτῳ πρώτῳ ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, φάλλωμεν Τροπῆριον τῆς Ἀκαθίστου, τὸ προσημασθῆναι μουσικῶς. Δέξαι τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α'. Ἐπιτελογίζου, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἕξ Ὀίκου. Ἐσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Ἐπιτελογίζου, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἔτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς ε'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὡδὸς, μετὰ τὴν γ'. Ἐξάδα τῶν Ὀίκων, Κοντάκιον καὶ Ὀίκον τῶν Μαρτύρων ἅπτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δέξαι, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστου, Ὁ μίμης στρατηγός. Ἀφ' ἑσπέρου, μετὰ τὴν τελευτήσαν ἕξάδα τῶν Ὀίκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, Καταβασίαι, Ἀνοιξίω τὸ στέμμα μου. ἐν τῇ β'. Ὠδῇ συλογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλῶμεν τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἴθους, ἱσταίμεν Στίχους γ'. καὶ φάλλωμεν Ἐπιγράψιν Προσώμου τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δέξαι, τῶν αὐτῶν, Ἦχος πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικῆ, καὶ Μακαριστῆ ἀμνηστέρων τῶν Ἀκολουθῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΕΠΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ἀπεισιόπητος σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 153, ὅτι, Ἐάν τύχη ἡ Ἐορτὴ τῶν μ. Μαρτύρων τῷ Σεβαστάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρῶτον, ὅπου οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὲν ἐν τῷ Πάσχα ἀμφίηθι ἕως Μαΐου 5.

Τῆ Θ. Τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστίας μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱσταίμεν Στίχους εἰ καὶ φάλλωμεν τὸ Ἱδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Ἔτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· εἰθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἱδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β': Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδοῦμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀσπίθειμεθα. Δριμύς δὲ χεῖμων, ἀλλὰ γλυκύς ὁ Παράδει-

σος· ἀγνήνη ἢ πῆξις, ἀλλ' ἴδεα ἡ ἀπολαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνομεν, ὡς συστρατιώται μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βραίνοντες ὁπίσθην εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἰμάτιον φαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὅριον ποτε φθοροποιὸν ἐνδυσώμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρούσει λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν. ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφὸς τοῖς βασινοῦσι, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρουθῆ, ὡς πρὸ δαλφιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπέψωμεν ὡραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέγεννην τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χειρὶ βυεῖτω, ἵνα ὑψουται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούς· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε, Ἐργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κολλός, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, δέλων ὁ πανθλίος, καὶ περιβέβλημαι, στολιμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό σου, δέομαι Πανάμωμος· Τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με γλαίων, ἐνδύσον θυμῶντῶνα καὶ σώσον με. Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. θ'. Ἐν ὠδαῖς ἀσμάτων ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσόδος, κτλ. καὶ καθέξῃ ἡ δέουσα Λειτουργία.

Μὴ τελομένης δὲ Λειτουργίας, εἰς τὸν Στίχον, φάλλωμεν τὸ Ἱδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἔτα,

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ὠδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα. Μαρτύρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκφρονησάμεν, λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἠσύχιε Μελίτων, Ἠράκλειε Σμάρτακ τοῦ Λαμν, Εὐσείγιε Οὐάλη καὶ Βιθανά, Κλαυδῖε καὶ

Πρίσκιε. Χαιρετε Θεόδουλε Εὐτύχη καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἠλιανὲ Σισίνη, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε. Χαιρετε Ἀκακίε Ἐκδίκη, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανῆ, καὶ Ζεὶ Γαίε καὶ Γοργόνιε. Χαιρετε Εὐτύχη καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβεριανῆ Κουδιών καὶ Ἀγλαΐε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες πανακαίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσεβαστον μνήμη ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἱς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόηρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ.

Αἰ γ', μεγάλα μετανοοῖαι, καὶ Ἀπολύσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστερές μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἶε, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεοί, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σιέπῃ πάναρχε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέσπιν, προσδεξαμένη παρῆμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψιστος ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν δαύμαστοι Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλυθε, καὶ διεβιάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλήρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ἣ ποιήσθε τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, θείαις δεήσεσι, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστας ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἔξαισθηθαί ἐκτενωῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κροῖζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφησασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀορατῶν καὶ πόσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὐτῇ καὶ θεοσυλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήθησαν νῦν· διὰ κρουμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, εἰδείθησαν στρατιῶται, χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σιέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος θεῖον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν μεταίτων λογιμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυγὴν, ἀνάστησον θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκειμενόν.

Διηλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεσ ἡμᾶς εἰς ἀναψυγὴν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ Θεός... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

(ὄρα εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ο' Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος ε΄.

Προφητικῶς ἀνεθόα.

Ζητεῖ εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἰῶνας (*).

Οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων εἰς ε΄, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν ταξὴν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἄγγελυ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοσεφεῖ φαλαγγα μέλω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥῆθ' α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διετόνῳ Παλασσαν, καὶ δεηθήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Λέγυτων· ὅτι δεδοξασται.

(* Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἱερέων μετῆραφθησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐκὰς ἐπισκοπικῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς Σμυρναίων, διὰ τὰ χειρογράφα ἔχουσι καὶ Ἀνωτέρωκα ἐκ τοῦ Μάρτυρος τούτου, καὶ ἕτερα Καθίσματα Θεοτόκου ποιήματα.

Θεοσεπῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν Θεοπενεύστοις ἄσμασι τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επί τῆς γῆς, ἄπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστιανισμόν κληῖσαι, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑφίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκοίρῳ ἐσθῆτι, σταλήν δὲ ἀφ' ἁρτίας περιεβάλασθε.

Θεοτοκίον.

Τὴ ἐξεπιεῖν, σοὺ κατ' ἀίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον συλλήψιν· Θεὸν γὰρ τέτονας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερῶσαν ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἔξω νεκρῶσας τὴν ἀμαρτίαν, αἱ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσαν, εἰς τοὺς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στρατεῖαι καὶ ζωῆς καὶ ὠρασιότητος, σωμάτων καὶ ὄλθου ἡλεγκησάτε, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλήρισσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προσταξί βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τοῖς βολαῖς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Εἴληι κατὰ σοῦ Τυράννου χεῖλας, ὁ ὄφρι τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ Θεομῶλον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀνθρώπου χρυσοῦν Συματήριον, τοῦ Δείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐδίασον μόνῃ Δειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦγος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ τοῦτος γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διηλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανῶθεν λαβόντες, χοραῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, προσβέυσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν αἱ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμου τὴν φοβερῶν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς οὐδύνην, τὸ σιότος τὸν τόρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν οὐδόντων, τὸν αἴπνον σκωληκῶν. Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν πλώταισθαι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωμαι, καὶ αἱ πρόβητες ἐλεγγωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίεις δερμάτοτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοσα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς αἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάθρωπε.

Φρενοθλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείοντες ἀδεώτατοι.

Ηἰκονημένα εἶφητε, θῆρας καὶ πῦρ, σταυρῶν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται ἐπανατείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τὸ τῆς γενένης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, σοῦ πτοοῦμεθα.

Απαστράπταντες Ἐνδοξοί, τῇ νεραῖ Χριστοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτίνα Δείανμε ὀδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπάρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ προσβέβαιον ὑπὲρ τῶν δαύλων σου.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Αύση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθλητῶν αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διακονητερεῖν καταδικασθέντες, ἀνέμελπε: ὕμνον, ἐμφῶ χαριστήριον.

Αγαλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν Δείων στεφάνων νευρούμενοι.

Γέλωσ προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνεύγει ὁ πρὶν ἐμφωλευῶν, τοῖς ὕδασι ὄφρι· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχύν γὰρ ἀφῆρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκοίῃ Χριστῶν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖ-

ρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαίρε ἡ χωρὶς-
σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ῥδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλλούμενος, τὴν
ἀνεγκλίναστον τῆς εὐσπλαγγίας σου,
ἐπικαλούμαι ἀβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Γενηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἦρασεν, ὡς τῆς δω-
δεκάδος Ἰουδαν τὸν δειλαιον, καὶ τῆς Ἑ-
δέμ τὸν ἀνθρωπον, τῆς τεσσαρακονταδος τὸν
ἐκπῶτον.

Ἀναίθως ὡν εἰκαίως φουάττειται· οἶα γὰρ
Ἀριστῆ καὶ Ματθία τὸ πρότερον, οὕτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος, τοῦ φουρουρῶντος τῆ κλήσει
εὐθύνηται.

Ματαίωφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις
τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς
γὰρ λελύται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν
ἀσθεστον.

Θεοτοκίου.

Ἀπειράνθρωος Παρθένε ἐνύψισα, καὶ δικαι-
νίζεις Παρθένος ἐμφανίσουσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατίαν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῶ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε.
Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γὰρ καὶ ὕδατος, διεληθόντες μακάριοι ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφά-
νων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶ ἐν θρόνῳ ἀστέκτω ἐποχοιμένα, τῶ ἐπι-
τείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δερῶν, τῶ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συναΐξαντι τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῶ πάντα ἐκ μη ὄν-
των ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι
πνοὴν καὶ ζωὴν, τῶ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγ-
γέλων τὸν ἕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ,
καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῶ τῶ
παντοκράτορι, τῶ Πλάστῃ καὶ Θεῶ ἡμῶν, προσ-
πίπτῳ ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν,
λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμῆ-
σαι κατὰ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νι-
κιταῖς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων με-
γάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σε-
βαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Ἀπρούμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα. συντριβέντες τὰ σκελή,

Ἄμ' ἐνάτη εἰρήνη σκελή ἀνδρῶν τεσσαρά-
κοντα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατριδῶν ὄν-
τες, ἐφ' ἐνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ
δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθέντες,
καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες
δύσται τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τοῖς ὄψει, καὶ τὸ
σῶμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, αὐ-
τῶν μᾶλλον τούτους· ἢ τοὺς βάλλοντας, ἀντιστρε-
φόμενοι ἐπλήττον. Ἐπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ,
γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον
τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐνθα ἐνὸς
αὐτῶν φιλοψυγίαντος, καὶ πρὸς τὸ πλοῖον
βαλομένου προσφρόνους, καὶ ἅμα τῇ προσβο-
λῇ τῆς δέσμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς
δῆμιος καὶ φυλάκτων, εὐθύς μετὰ τῶν Ἁγίων,
ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, ὡς ἐν
νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδῶν, καὶ στεφάνους
ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κλιόντας.

Ἦσθ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λεπτο-
φυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἐτι δὲ ἐμπνέον-
τες ὠφθησαν, τὰ σκελή θλασθέντες, τὸν τοῦ
μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα
αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἡδονὴν ὁ θάνατος
ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφέντα τινὰ παρὰ τοῦ
Τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἐτι
ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύ-
σασθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς
πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ
γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτε-
ρος, καὶ ἐδεικνύει, μὴ ποτε δειλιαν αὐτῶ ἐμ-
πίση τὸ νεαρὸν, καὶ φιλόζων, καὶ ἀνάξιος τῆς
τῶν συστρατιωτῶν τάξεως τε καὶ τιμῆς εὐρεθῆ.

Ἰστατο οὖν ἀνεπὲς ὄρῳσα σχήματι τε καὶ
βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῶ ἐμβάλλουσα,
χεῖρας τῶς εἰς αὐτὸν ἐκτεινούσα, καὶ, Τέκνον
ἐμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἦδη Πατὴρ
οὐρανοῦ, μικρὸν ὑπάμενον, ἵνα τέλειος κα-
ταστή· μὴ φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ
παρίσταται σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν
τὸ λοιπὸν αἰδῆς, οὐδὲν ἐπίπικον ἀπαγοίσει·
πάντα ἐκεῖνα παρήλθον, πάντα ταῦτα τῆ σῆ
νεότητος γενναίωστί· χάρις τὸ μετὰ πάντα
ἦδον, ἀνεσις, εὐφροσύνη, ὡς μετέπειτα συμβῆναι
λεῖδόν Χριστῶ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡμῶν
τὰ πρὸς αὐτὸν ἡμῶν.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέθεντο τοὺς ψυχὰς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάχως ἐνεγκόντες, καὶ ταύτας τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τῶ ἐν γειτόνων ποταμῷ ἄχουσι. Τὸν μὲν τοι νέον ἐκείνον, ὃ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κλιθόντες, κταλείουσι. ὄντα τοῦ ζήσεσθαι· ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα δεασαμένη, τοῦτο μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδούσα γυναικίως ἀσθένειαν, καὶ σπλάγγων μητρικῶν ἐπιλαθόμενη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, καὶ ἀμάχως ἠκολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήτησι σάμεναι. ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐλλειπτότα δεύσαιο.

Ἰσπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἐαυτῆν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σπριτίσασα, μέγα τὸ τίπου, οὐ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν ἀνεγκύκλασι τὸν τοῦ φιλάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῆ, οὐ τὴν ψυχὴν ἐσπευδε ταῖς ψυχῶς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μεγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῶ ἀνεκίμενῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακίχουσαι· εἶτα τῶν λειψάνων Χριστιανούς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφάσισι. Ἄλλ' ἐκεῖ, θεῖα πάντως οἰκονομία, ἐγόμενα κρημνοῦ συνήχη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρας ἐλάμβαναι, πλοῦτον ἡμῶν ἀσπλον ἐδαρῶσαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναχὴ ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλῆσιον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπόλου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασσιανοῦ.

Στίχ. Ὁ κλωδὸς ἄρα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες, Οὐρπασσιανέ, σοὶ τέλειππος ἀνόου.

Αρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διατύπος ἐθνικῶν τῶν εἰδωλῶν γινόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνήψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τοῦτο σύμφρονες καὶ συμπόται. τότε σχεδὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικὰς ἐκκλησιασάσασα καὶ τοὺς ἀρχοντας, κατεβρόντησεν· ἔπειτα ἡμῶν περιέπεσαν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν· καὶ οὐδέποτε μετὰ μίαν πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λύσασθε τὴν ζωὴν αὐτῶ ἐνάσιον πάντων, καὶ ἀπαρῶνται τοῦτε παλατίου καὶ τῆς πύλας τῆς ἐκείνου· ἡ γὰρ πύλις αὐτῶ θεοῦ μεμύθησε λα-

τρεῖναι ἐν προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευιστάς, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν ὑμνοζομένην ὄντως εὐπέθειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρίπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάναις ὑπεκρίπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεοῦ ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀπειθήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τοῖς αὐτῶν ζῶναι ἀπαρρίπτουτες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδομάκτινος τὴν ψυχὴν ὑπαρπασιανός, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς τῆς Συγγιλίτου, ἐβόηε τὴν ἐκυτοῦ γλαυῶδα καὶ ζῶνῃ, εἰπὼν μεγαλοψύχως πρὸς τὸν Βασιλέα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρὸς σικριος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκῆτως τοῦ Οὐρπασσιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιωθὴ τοῖς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἔρεκεν ἄφωνος· εἶθ' οὕτω τὴν ἄψιν τρήψας, καὶ λοξῶς προσθελάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνημέρῳ διπλῶ προσεμίτων. Τὸν ἀλιτρίων τοῦτον κρημάσαντες, τοῖς σάρικαις αὐτοῦ τοῖς βουβέροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τέλους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουβέροις ἀνηλεῶς συγκοιπομένου, τὸ ἅμα ἔγοντος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ' ὀπισθεῖν στεγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς παρεστώτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλαστά, ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταρχειύσαστε, ἕως ἀνσιέψωμαι ποῦ δυνάτως ἀνάσσει αὐτῶν.

Τῷ δὲ Ἁγίῳ Μάρτυρι χείροντος καὶ εὐφρανόμενου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦντος, κατεσκευάσαν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ἔργον τιμωρικόν· τὸ δὲ ἦν κλωδὸς σιδήρεός· καὶ ἐξαγογῶν τὸν Ἅγιον τῆς ἐκείνου, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρημασθῆναι· Τούτου δὲ γενομένου καὶ ἐνδεδυμένου τὸν σιδηροῦν κλωδῶν ἐπέινον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτῷ ἀνηλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρος, ἐνδοῦ τοῦ ὄργανου ἐλείνου ὡν κρημάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκράνη, ἕως αὐ' πάσι

αὶ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρὸς, συγγωσθεῖσαι καὶ ἀναμειγῆσαι τῇ γῆ, καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χυρὸς ἀπὸ ἄλλανος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν ἄερα γεμίσας μωρεφικῆς εὐαδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστήρ φαεινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ Θεομισῆς Βασιλεὺς, ἐτι τῇ ματιᾷ ἐμμένων, τὸν χεῖρ τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ ἁγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χεῖρ τῶν ὀστέων ἐπιμελὸς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σαρπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Κασσαρίου, Ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
Στιχ. Ὁ Γρηγόριος πρὸς νεκρὸν Κασσαρίου,

Γλώττης χαλινοῦ τῆς ἐμῆς λόγουσι, λόγος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μόμμυ, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ζῆφι τελειοῦνται.

Στιχ. Δοὶ ζήφους ἠθλήσε συγγενὲς γένος,
Ἦ παππόμακρος πατρομυτροτενία.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.
Ἐκόντος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφῆ λατρευ-
μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφράνη-
σαν, ἀδωεπάτου προστάγματός· μέσον δὲ
πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσίζόμενοι ἔφαλλον·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Ἐξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρορὸς τῶν
Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φι-
λόζων, ἀνεπερωθή τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης
σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔφαλλον·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὐτῶν προσδραμῶν, ψυχοφθόρου θανατοῦ-
ται ὁ φιλόζων· ὁ δὲ φιλόχριστος ἀρπαξέ,
ἀορίστος τῶν θεαλήντων γεγόμενος, ὡσπερ ἐν
λαοτῶν ἀφρασίᾳ, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔφαλλεν·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοσητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν
Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέ-
γετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις κη-
ρὸς τιχομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐ-
λογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαίδρα, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ
Χριστὲ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέ-
κουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν ὕψω
γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφρασίᾳ κραυγα-

ζουσιν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.
Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρ-
πολουμένην, ἄγνη προθεωρεῖ τὴν ἐνεγκα-
σαν· ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπετον, αἰγλήν τῆς
ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθεῖσθις παχύρκτηι, σαρκὸς
μᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων Ὑποστάσεων.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
καὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Μακροδὸς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχ-
θρὸς ἄπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ψυχῆν-
θῆ· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως Ὑμνεῖτε
κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ανιλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος
ὑμῶν μέλη θλασθέντες, θλοκαύτωμα
θεῖον προσεγενθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς
συναβάλλεσθι, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεόττη φρονῶν, ὃν ἐκύνει ἐπ' ὧμων
ἀρκαμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας
καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν
ἱερούσαν, Ἀβραὰμ ἀμνομένην.

Τὴν πρὸς τὴν ἀληκτον ζῶν, εὐθυδρόμως,
τῷ υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος
μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· οὐ φέρωσε
δεύτερον, τῷ ἀγανοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.
Τὴν ὡς ἡλίος ἐν τρισίν, ἐνίσαιον εὐσεβῶς φυ-
σιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ
τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(* Ἄντι τοῦ φῶς ἐν τρισίν, ἐχομένοις ἀλλήλων, εἰς τὴν ἑκάστην εἰς μίαν λέξιν, κατανοοῦντες, ἀπὸ εὐσεβαστικῆς διδασκῆς. Ἔστι δὲ τὸ Τριάκιον τοῦτο ἡρανισμὸν ἐν τῷ θεολο-
γικῷ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὗτοι λέγοντες παρὶ τῆς
ἁγίας Τριάδος: « Ἀμείριστος γὰρ ἐν ἀμειρισμένῳ (ἢ
« οὐδὲ συντόμος εἰπεῖν) ἡ θεότης, καὶ εἰς ἐν ἡλίος
« τρισὶν, ἐχομένοις ἀλλήλων, καὶ ἀδιαιρέτοις
« οὐδὲ μίᾳ τῷ φῶτι· ἀρχαίως τε καὶ συνήρῃα ». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η'). Ἀλλ' ἐπισημῶς ἐν τῇ Ἀκροστοιχίᾳ
ἐμφανίζεται, ὅτι ἐν τοῖς κρημασμοῖς ἐκείνῃ, δο-
κεῖται εἰς τούτου ἐκείνου πιδανῆς, ὅτι τὸ Τριάκιον
τοῦτο Τριάκιον εἰς ἑπὶ ἀρχαίῳ καὶ γῆστον ποικίᾳ
τοῦ θεοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ τινὲς μεταφραστικῶς χριστο-
προσέκηκε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσασιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθῇ Θεοκλήτορ, καὶ δεινῶν τοῖς ἐφοδοῦς, καὶ πειρασμῶν προσβολῶς, ταχέως κατόπαισον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ 5. Ὁ Ἐπίρμος.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτων σοφία, ἦγοντα καινουργῆται τὸν Ἀδάμ· βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράκτως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ ἱστοὶ ὁμοφρόνως· ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμῷ λάμπετε ῥοί, τηλαυγείς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως Δείας, τὸν Σταυρὸν κατήμημένοι, ἐβῶον τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιοῦ γῶ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρὶ· ἵνα πάντες σε ὕμνοι, ἀκαύτως μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀλγεῖν μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπος, ὁμιλῶς ὄν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραάμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θαλάπτουσι ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰώνιαις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄλλοις, καὶ τῇ τριπτυπῷ στάτῳ· Τριάδι παρεσῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι προσβέουσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχριστῷ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῶν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἁμάρτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ἕρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δαυὶδ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένη· χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Χορὸς τετραδενκάρημος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτιῷ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετραδος, ἄσματος· Δείας ὑμνεύσθη, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότητος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατὰρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ σιότης τοῦ κόσμου· χαῖρε σημνὴ μητρόβες· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐσας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. Εἰ βουλεῖς δὲ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα, τῶν Ἁγίων, καὶ ποιήσον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρῦει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμὸν τε, ἀρράχῃ καὶ ἀνίκανον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἐνθεον τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἐκτετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγῇ κραταιῇ, καὶ ἱερᾷ καὶ τροπαιοῦχος παροπαταῖς· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στεροῦσι ὀπλίται καὶ ἀπέττητοι, τὸν νῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχῇν ἀνδρείοτατοι, τῷ ὄντι Δεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότεροι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεολεκτόν σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἀλήθειαν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξόμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διεσθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὕδατων πῆξιν διαλυσάντες· οἱ γῆν σὺρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτισάντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νῦν θαλάπτοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνεόντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδενκάρημος, στρατὸς ὅλος Θεοσυλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ· ἄλλοις σεπτοῖς, ἀγιάζων καὶ φωτιζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδενκάρημον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θορσαλέως· καὶ τῷ κρῦει σφιγγόμενοι, τὴν ὡδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλοάνθρωπε· εὐλόφρονον τὸ βῆρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰκτιρῶ γὰρ αἵματι, ἐδάφισαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσηγάγες ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰώνιους σου σκη-

νάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θαλάσῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἔτερον ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατήρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πεισὶς κατήρδευσαν τετραριθμῶ γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσπενέθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλογρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθήλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίοις.

Δόξα, Ἦχος πλ. α. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδρότεραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἡμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρόρσιαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρόνος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὦρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκοις καὶ Κοντάκιοις τῶν Ἁγίων, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλους Μετανοίας.

Ἐάν δὲ μὴ ψάλληται Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων. Ἦχος β.

Τὴν λίμνην ὡς Παραδείσον, καὶ τὸ κρύος ὡς καισῶνα, οἱ Μάρτυρες ἠγάσαντο, Χριστὸς ὁ Θεός· οὐκ ἐπιτήξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν Τυράνων ἀπειλαί· οὐκ ἐδουλίασαν οἱ γενοῦσαι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὅπλον δεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἔχθρον, ὡς κραταίαι ἐτροπήσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐνομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδέδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθέने, δεξάσαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔϊτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξαμολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ. μεγάλαι μετανοιαί, καὶ ἡ α. Ὦρα, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Σιγολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ. Προσόμοια· τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'.

Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα. Ἦχος β. Κυριακοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεθῶα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Δηλώθημεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς ἀναφυγὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, δηλώθητε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσλήθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Ευαγγελίου.

Τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθῆτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς.

Στίχ. Σ ὡσόμνε Κύριε, ὅτι ἐλλέλοιπεν ὀσιός.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀ δελφοί, παροῦτον ἔχοντες περιεκείμενον.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Δηλώθημεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς ἀναφυγὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη.

Τέλος.

Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεῖα Λειτουργία τῶν Προηρησμένων Κοινωνικῶν· Εἰς μνημόσινον αἰῶνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίοντες ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ Ἑβδομαδί, τύχη, ἀνον μόνον.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ψχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φρατρῆς κατεφρόνησας τῆς τῶν βρόντων γὰρ, πρατιήσας ὕλης, τὴν αὐλον ὑπαρῆεν, τὴν ἀληθινὴν ἐπίτῳ ἀπόλαυσιν διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέθης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεολίπτε δὸν, Μαρτυρίου ἐδραμες, ἀνεπιτρόφῳ φρονιμάτι τὰ διαθήματα, ἐπλατύνη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἔγῃ σου, οὐδόλος τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν, ἐν οἷς γεγόμενος, ὀδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, Μητρόπολιν ἐφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατῶν, εἰς Θεοῦ παρτάξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συναπαγόμενος, τῶν σῶν συμπαρτέρων, Στρατηγὸς ὡς ἀρίστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠσθένησας, καὶ νίκης τρόπαια, εὐληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφφορός, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον αἰκουσμα Ἁγνή, χαῖρε ξύλον ἄμιον, τοῦ Παραδείσου θεοφυτον χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν Δαιμόνων, χαῖρε εἶφος δίεστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτένουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράνω, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγίν σου τὴν ἀοικον Χριστέ, ἡ Παρθένοβλέπουσα, οὐδουμένη ἐβόα σοι, Τέννον γλυκυτάτον, πῶς ἀδικῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι, Μὴ λίπης μόννημι, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν. Οἱ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ψόμοια Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ψχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Πατρῆνου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυμαστή, ἐπέστη Ἐορτή, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἀπαντος φωταυγαυοῦσα, συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἴλιος φοιρὸς, ἀρετῶν θαλασσιγία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδράτε ἀθλητά, φεγγαβόλοις σου λάμψεσι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτρον τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγελλόντες Θεόν, ἠθλήσατε στερεῶς, καὶ πηγὴν ἁγιασμοτος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργασασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Πύλος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς ἐναντίας διάσωσον, ἀχραντε Θεοκυῆτορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνουμένων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον παναίωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν Ἁγίος εἰ Κύριε.

Ὅι στερεῖοι ἀδάμαντες τυμπανίζομενοι ξίφει, καὶ αλγινῶν ἰδέας, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκράνυζον Ἁγίος εἰ Κύριε.

Τῆ σοφία Κοδράτος τῆ θεοδότῳ κατήγει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσγγελίας ἐναθλῶν, ἐν τοῖς οἰκείαις αἱμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἀνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσηκτον, Κυπριανὸν τὸν δεῖον, καὶ Λεοντίου ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μελψωμεν, τοῖς ἄσμασι, πίστι ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λο-
χεῖαν, διερμηνεύσαι. Κόρη δύναται. Νοῦ
γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνήν συ-
νελαβες, τὸν τὰ πάντα λόγον συστήσαιμενον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν
ὑπερήφανον ἐχθρόν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ
ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συνάθλοις
σου, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε, ὅθεν ἐορτάζομεν,
τὴν σεπτὴν ἡμῶν μνήμην, ἀναβιώντες. Μνή-
σθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀήττητον
Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οὐκ ἀνάξει· εἰ μὴ γὰρ
σύ προΐστασα προσευχούσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσαι-
το ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφυλάξεν
ἕως νῦν ελευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοῦς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνόρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαοῦ τετοκίῳ, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρᾶτο. Χριστέ. Οἴμοι ποθεινό-
τατε Ἰησοῦ! ἀνεβᾶ· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς
Θεὸς ὑπ' Ἀγγελῶν, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, δελῶν σταυρούσαι· Ἰησοῦ σε μακρόθυμε.

Ὠδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῆ ἀκράτῳ παλάμῃ καὶ διέτωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ δυνά-
» μεϊ σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κα-
τήσχυνας· καὶ τῆ παραινέσει, τῶν θεο-
πειθῶν διδασκάλων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζω-
γήσας θεῖον Ἄνεκτον, τῷ Δεσπότη σου, καρ-
τερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Εκ σπαργάνων ὤκειώθης, τῷ τὰ πάντα
ποιήσαντι· ἐν παιδὸς τελείου, φρόνημα
ἀνδρὸς ἐπιλέλεξαι· καὶ τῆ σοφίαν ποθίσας
ὅλος γέγονας, καθαρῶτατον, Μάρτυς Χριστοῦ
ἐνδικαίτημα.

Ηξοίφωτος λυγρία, τῶν Μαρτύρων σου
Κύριε, μυστικῶ ἐλαίῳ, ἐπαρδευσαμένη ἐ-
μείψας, πολυθείας τὴν νύκτα καὶ κατήνγησε,
τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ δυνά-
μεϊ σου.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἢ οικῆσαι νηδόκησεν,
ὡς εὐδῆ οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ-
μοούσιος, οὐ κατεφλέγη τὴν μήτραν, οὐκ ᾤδι-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεόν-
Στραπον.

Ὠδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισ-
» μάτων λύσον ἀγαθῆ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρα-
» νόθεν δωροῦμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχ-
λύν, ἀποδώκων Κυρίῳ προσάγεις, δήμου
Ἀθλητῶν σοφῆ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφαι-
νούμενος.

Ασκητικὰς τὸ πρότερον, νικῆσας τῶν πα-
θῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἰλες
κράτος θυσεσθῶν, Κοδράτα Μάρτυς, ἐνῆλθας
στερρότατα.

Αναστομοῦται ἀνικμος, ἢ πέτρα προχοεῖς,
σεπτῶν αἱμάτων, καὶ βεῖθρον διαυγῆς
δίδωσι, Πιπτοῦ καθαγιαζὼν θεϊκαῖς ἐπινεύσει.

Θεοτοκίον.

Οπλαστουρησὶς ἀρχαντε, τὴν Εὐὰν ἐκ
πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἀγνή πλαστουρ-
γεῖται, σώσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγγίαν,
βουληθεῖς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὠδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπὸν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Εξάρημος Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῶν ἔλαμ-
ψεν, ὡς ἀστέρων, ἐκκλησίας σεπτῶ στε-
ρεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλά-
νης σιεδαζῶν σκοτόμοιαν.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυ-
ρες, ἀικμάντως, καὶ τῆς ἀνω γαλήνης
ἐτύχητε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ
πρέσβεις θερμότητας.

Αινέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτῳ τὸν ἐν-
δοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριακὸν Διο-
νύσιον Κρήσεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ
μαλά καὶ κατὰκάρκα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οράνωσας, γεωθεῖσιν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρέσιν ἀν-
τὴν ἐβουόρησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσκήτους
φωναῖς σε δοξαζόμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
 Τμηθεὶς Κοδράτε σῶν ἀπ' αἱμάτων πλῆνη.
 Γνωστοῖς Ἀνεκτον σὺν δυσι κτείνει ξίφος,
 Οἷς σὺκ ἀνεκτόν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.
 Ὁ ρῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
 Σπυδαίει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς θεινάριον.

Ἄμφικτες δεκάτῃ Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Ὅτιοι ὑπάρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ Ἰάσονος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῇ νήπιος καταλειφθεὶς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγούντος τὴν τροφήν. Ἦδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνίθεις αὐτῷ σὶ εἰρημμένοι γεγονάσιν Ἄγιοι, ἄλλος ἀλλαγθὲν ὀρωόμενος μετ' ὧν συνελήφθη, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπέτυμθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονε τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη Πατριὰ οὕσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἶδος φθοεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφρονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασιλείσης καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρὰ τινος, ἢ ὄντως πεπικνωμένη κατὰ Θεόν, λέγει πρὸς ἑαυτὴν: Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σώζουσα σώσον τὴν σεαυτῆς ψυχήν, καὶ τὴν Βασιλισσαν ἀπαλλάξαις τοῦ ἀλόγῳ φθόνου, καὶ σεαυτῆ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράκιον βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα

πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῦτον, καὶ συναξάσα ἐν τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφρινε Θεοῦς μίτους, εἰςίσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρετὰς σπουδάζουσα: ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σαζεται ἡ ταύτης Μονή, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινα, παρελθούσης τῆς Βασιλείσης τὸν τῆ δε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμφε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ αἰμὸς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς ἐάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σιχτῇ πρὸς τὸν Ἄββῶν Δαυκίλ' καὶ προσαναβήσασα τῷ μακαριωτάτῳ Γεροντῇ τὰ κατ' αὐτήν, ἐνεδύσεν αὐτὴν ἀνδρῶν στολήν, καὶ ἐκόλλεσεν αὐτὴν Ἀναστάσον εὐνοῦγον καὶ εἰσαγαγῶν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθείρξεν αὐτήν, δούς αὐτῇ καὶ κανάνα, καὶ προσέταξε μηδέ ποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινα ἐρχεσθαι πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆ κομιζέει ἀπᾶξ τῆς ἐθδομάδος μερόμιον ὕδατος, καὶ τιθεῖται ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνει εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Καί τις οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὐτῆ καὶ ἀνδρεία ψυχή, ἀπρόιτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτώ πρὸς τοὺς εἴκοσι, ἐφύλαττε τὸν κανάνα τοῦ Γερόντος ἀπαράπτωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγῆσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνησεται, ὡς αὐτῆ μόνῃ καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ ἐκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς ὀδυμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχήν, τὴν ἀνάγκωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκαῖς καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς, καὶ πονηραῖς ἐνθυμήσεις; καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόιτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων ἐκαιωτῶν, γυναικία Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεια αἰεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέμονε σκευὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς τὴν Κύριον με-

τάθεισιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα: Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κοιμίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφήν, καὶ ἔλθε ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνούχου. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαιου. Ὁ δὲ Γέρων διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν Σπεῦσον, ἀδελφέ, πρὸς τὸ σπῆλαιον, ἐν ὧσιν ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος ὁ εὐνούχος, καὶ προσάγει ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαιου, εὐρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον τοῦτο λαθῶν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνεγνώσαντος αὐτὸ, ἀναγνοὺς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαθῶν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφήν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπῆλαιον, εὔρον τὸν εὐνούχου πυρετῶ συνεχόμενον· καὶ προσέειπεν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἔκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφέ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης αἶε φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὐξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ μῶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προελαθόν ἐγώ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευχάμενη. Καὶ λαθῶν ὁ γέρον τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ καρεσπτικῶς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ γυρίσαι με ἐκ τοῦ σωματικῶς τούτου, ὁ εἰδώς τὰ ἐν τῷ σπλαιῷ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ ὀνομάσαι, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπουσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπίστατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαίε. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ εὐνούχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποεύσητε ἀπεριβληθῆναι, καὶ μηδεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Οσιῶν Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναθλίψασα κατὰ Ἀνατολὰς, ἔλαμψεν, ὥσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπλαιῷ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποικίλα τὸ σμῆνος τοῦ τιμίου Σαυραοῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπούσα, παρεδῶκε τὸ πνεῦμα.

Ὁρούγιματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαιου, ἀποδυσσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφόρει ἰμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἐνδύσον τὸν ἀδελφόν, τέκνον, ἀνωθεν ὧν περιβέβληται· ἐνδύοντες δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μεν τοῦτο ὅτι ταύτης μασθοί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδεῖαν, κατεργομένου αὐτῶν, λέγει ὁ Μαθητής· Ἐγὼς, Πάτερ, ὅτι ὁ εὐνούχος γυνὴ ἦν· Ὁ δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γὰρ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγήσασθαι πανταχοῦ, τοῦτο χάριν ἀνδράων πολλῶν ἐνεδύσασθαι αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον εὐνούχου ἀνώμασα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάγη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις, Ἀμήν λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νῦν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

« Ὁ δασιώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
 « σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
 « λῶν, οἷς ἀδικίαν δικαιοσύνη ἐνδύθησαν· ὑπερέ-
 « μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογη-
 « τὸς εἶ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἀνωθεν δεχόμε-
 ναι ὄρασον, ὑπομονὴν σὺν τοῖς Παισίν, αἱ
 γενναῖαι ἐραυράζον Μάρτυρες· Ὑπερόμνητε
 Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ σептῶ, αἵματος ἡμῶν Ἀ-
 θλοφόροι, πέτρα ἢ ἀνίκμος τὸ πρὶν, ἀνε-
 στόματα· ρεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς
 μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ως μυροθήκη κηπη, μύρα ἰαμάτων Κοδρό-
 τε, ἡ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει
 παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγου-
 σα, τῶν δαιμόνων παραπέζεις θεία προνοία.

Θεοτοκίον.

Ευλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γα-
 στροῦ σου, ἐν εὐλογούσῃ σύρακῃ, αἱ Δυ-
 νάμεις, βροτῶν τε συστήματα. Ὁ ἡμᾶς λυ-
 τρωσάμενος, τῆς κητέρας τῆς ἀρχαίας εὐλο-
 γητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ἀυτρώτα τοῦ παντός Παντοδύναμε. τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσιαις, καὶ ἐδίδαξας μελπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀμπρυνθείς ταῖς τῶν ἄλλων λαμπρότησι. στεφκρόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς συναλλοῖσι ἐνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειγίσματα Κόρινθος κέντηται, τῶν Ἁγίων τὰ τίμα λείψανα, καὶ ἰατρῆων ἀμισθον, τὸν γὰρ ἔβα πίστει, πῶς ὁ προστρέγων, ἀλγεινῶν καὶ παλῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Ἀυτρωθέντες ἄρξ τῆς Προμήτορος, διὰ τοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμένε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐὰ μὲν τῷ τῆς παρρησίας νοσηματι, τὴν κατάραν εἰσωπίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κισφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐκνήθισας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰχῶρες ἡμῶν μαρτυρικοί ἐπιπέμπουσιν, εὐωδίας πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοῦς Θεοῦ Πνεύματι, καὶ πάθη τῶν φυγῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως μακαρίσαμεν.

Ὁραῖος σεσημάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς Ἀγγέλῳσι ἐκωμοῖσσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, Κοδράτε ἐπιβάς ὡς ἐν ἄρματι, ἀνέπτες πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, γέρα τῶν πόνων κομισόμενος.

Σταλαῖων τὸν δειὸν γλυκασμόν ἐκ στόματος, Ἄθλοφρων ἄμῳν ἔπεισας, Μάρτυς Κοδράτε συναλλόν σου, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παῦλον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν Διονύσιον, οἷς συγχορεῖεις ἀξιάγαπτε.

Ἡμέραν ἔορτιον ἡμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἄθλοφορὰ πάντες ἀγομεν· τούτῃ γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτὸς τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανείσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λογεύτρια, ὑπὲρ πάντα νοῦν παναμίωμε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, εδείχθης καὶ τῶν ὀλων δεσπόζουσα, Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἰ μετανοῖαι, ἢ α΄. Ὡρα, ὡς σύνθης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐλέηρα. Ἰστώμεν στιχοὺς ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῶδιου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μαρτυσί.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προκληθείς Σωφρόνος, σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρῆτος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ δένεμας, προσφωῖς ἐκατέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθίσπερ, διαιτητὴς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θεολόγου ἐβρόντησας, διδαχῆς Σωφρόνιε, παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, συναῖον, ἐν Μοναδί Τριᾶδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριᾶδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιᾷ τε ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρτον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἔδογματίσας, ἐνεργούντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγγεται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπόφρων, ἀδιάρητος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκείνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεοσυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινίμου φυγῆν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου· καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτευχον, τῶν Ἁγίων αἰδημοί, μετανόια, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατείδε σε, καθηλώμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξελικτα-

τετώ· καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, γιέ ποθεινότατε· ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής. δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολάουσας· ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Ὡ, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ τὰ ἕτερα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Σαχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀμροστιχίς:

Σωφροσύνης μελπω τὸν ἐπώνυμον, αἵσιμα βέζων.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Ἄνευματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ἀφήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Σωφρόνας διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, αἰκνιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν, σοφίας χαρίσματος, Πάτερ Σωφρόνε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἔνθεος, τοῦ θείου Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγεραντα, πῶσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας δέυτητι, τὸν κόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογίσας τραυῶς, τρισυπύστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνε.

Ρημάτων ὁ φλόγος σου, καὶ τῶν δογματῶν ἡ εὐσημος, κιβάρα διεδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεολήπτε.

Θεοτοκίον.

Ὡν φύσει ἁγίστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνῳ ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστός· καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῶζων τὸν ἀνθρώπον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλοῦτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Στηριζομένη. βακτηρία τῶν λόγων σου Ὅσιε, τοῖς ὀρμαῖς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων αἵρέσεων, ἐλαύνει διώκουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Υπερμαχίσας, τοῦ σεπτοῦ θεοφόρου κηρύγματος, ἀνεδείχτης νικητῆς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σαφῶς δυνατούμενος, Πάτερ Σωφρόνιτε.

Νεικώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυνάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνεδείξας, ἔνθεον ἔργανον.

Ἡ θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελιόρutos γλωσσά σου, τοῖς τοῦ λόγου ποταμούς, ἀναπηγάζει θεολήπτε, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεόν, Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἀρμαζόντες, καὶ κλησὶν κατάλληλον, πάντα γε Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς λόγαις ἐκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σωφρόνε Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδαγμάτων, ἀπαστραπτουσα πᾶσι, τοῖς πιστῶν ἑορτάζουσι, Πάτερ τὴν μνῆμην σου.

Θεοτοκίον.

Εκαινίσας ἄγραντε τῷ θείῳ τόμῳ σου, ἐφθάρεισάν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγερας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθέने δεδοξαμένη, ὡς προσφθέτουςα.

Ἡ Σταυροβεστοκίον.

Σταυρῶσε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μητὴρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τοῦ κοινόν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα γιέ μου· πῶς ἡ ζωὴ τῶν θίων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς θετνωτάς θείων ὡς εὐσπλαγγυν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθερος, τῇ ἀκήρατῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραιναζόντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑπεστάσεισιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σύ σαφῶς

εδογματίσας, διαιρουμένη ἀτιμῆτως ἐνούμενην τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾷ καὶ Θεότητι.

Εὐχων σάφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν σωφρονέστερον, οὐ φρυμὸν ἐφρόνεις, Πάτερ ἂν τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογενεὶ ἡπαστραπίτουσαν.

Αμυπρυνόμενος ἐνθῆς, φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν δεινὴν μακίαν, τὴν τοῦ Νεστορίου διέλυσας, ταυτεβουλία καὶ γνώμη τοῦ τῆν ἔνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογματικῶν σου, ἀθετούντα δύο, εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ καταλλήλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πατρός Ὅσιε.

Θεοτόκιον.

Ωρκιώθης ὑπὲρ πάσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκούσα τούτων, Κόρη Παιπτή τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σωματούμενον, τὸν ρύομενον, πάντας αὐτὸν τοὺς δοξαζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

.. **Α**ἰσεθεῖς οὐκ ἔσονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύλασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόνηρωπῆ.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς Ἰωῆς, ἀκλυεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἠντλησας κρυφιομύστους, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας. Ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως.

Ολικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθόν, πυρσῶθεις φέγγει νοητῷ, καὶ πηγῇ ἡγάπησας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίας πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου τράπεζαν εὐθυνομένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ νοούμενον, οὐσίαις τὸν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τοῦ Θεοῦ τὸν ἀναρχόν, σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομήτορ ἀπειράγαμε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

.. **Θ**ύσωσσι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ καθααρμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεῦσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου θεόφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμῆται τὰ ρεύματα.

Ω'ς φοινῆς, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξῆνθησας, τῇ ἐυκαρίπῃ τοῦ λόγου, καθαροῦ τε βίῳ καταλυτικαίων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα τῶν πίστει τιμῶντων σε.

Νεκρούται, τῇ ζωτικῇ ρομφαίᾳ τῆς γλώττης σου, τὸ τῶν αἰρέσεων στίφος, καὶ θρασεία φάλαγγ τῶν θεομάχων, σφικτομένη, θανατοῦται δογματῶν σου ἐξέφειν.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν, Θεοτόκε τὸν ἀχράντον τόκον σου, οἱ οὐ σαζόμεθα πάντες, καὶ θανάτου βροχῶν καὶ δεινότητος, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦγου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

.. Ἔσπευδε τηρεῖν καὶ κεραιάν τοῦ νόμου,

.. Ὁ Σωφρόνιος, οὐ παροῦρανοῖς κέρας.

.. Ἐνθεοκίῃ σαόφρων ἔδω Σωφρόνιος παρὰ τῦμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, χώρος μὲν ἔφθ Φοινίκης Λιβανοσπεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκίου, εὐσεβῶν καὶ ὁμοφρόνων γονέων τέκνον, πατρός μὲν καλουμένου Πληθᾶ, μητρὸς δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυῆ φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, υπερφωῶς ἐπιστημῶν ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἐτεὶ δὲ τὴν Δαμασκίῳ οἰῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν τοῖς ἐρήμοις πραττομένην, μετήρχετο. Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου καταλαμβάνει· ἐν ἧ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος, τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν καταχώρῳσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα περισσοτέρας γλιχόμενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεγαλόπολιν ἀποπέλει· καὶ Ἰωάννη, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτρυχῶν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνήσεως πεπληρωμένος, τοῦτω γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμορρόφος, ὁμοδιαιτος καὶ ὁμογνώμων. τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδίδους τὰ σφέτερά.

Ἐνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν παθῶν, ὑπὸ τῶν Ἁγίων, Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς ἰατρείας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν τελούμενα θαύματα γραφῇ παραδούναι. Καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερνεστηκὸς τοῦ βίου, καθίσταται καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν αλιθρίων Περσῶν ἀλούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, θνηκταῖα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκείνου θρόνον ἰθύνοντα· οὐ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιστικῆς λόγου ἀνεβίβαζε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακαρίον ἐκείνον θρηνίσας.

Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεφεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμονίων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἰρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξει, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φροδούς ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγκροήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταέλαυτε, βίου ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῶ δεσποῦν πολιτεύεσθαι· ὧν ἔστι τὸ ὑπερβαύμασπον διήγημα τῆς ἐν γυναικὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγνοισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ Θεοφιλῶς αὐτὸς βίωσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίων τὸ δοθεὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας, ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μερίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιόνιου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπηγμένους.

Καυθεῖς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Ὁτός ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεσπίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρω. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον πρὸς τὸν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας. Γραφικαῖς ἀποδείξει καὶ ἱστορικαῖς, καὶ πιστοῦται παρὰ τῶν ἁγίων γε-

γονόντων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μελλεῖ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθειν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Ἦτα παρ' Ἐλεπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἅγιος ἄγεται ὑστερον δὲ παρὰ Κωνσταντίνῳ τῷ Ἀνθυπατίῳ γενομένος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ Ἀιθιοπῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Θεοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Δύπτεῳ λεγομένου, τοῦ Νοσοφανοῦς.

Στίχ. Ἐν γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κληνάδε,

Κοίθειν, ὀμιλα, Χριστομύστη Παρθένω.

Ὁτός, καταλιπὼν γυναικὰ καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν ἐπέλετο καὶ ὑπελήθων τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διηροῦτο πόλεις καὶ γῆρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Ὄθεν, γνωσθεῖσθαι αὐτῷ Θεοδὸν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔλθων ἐν τῷ ταυσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Δύπτεῳ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περιεκείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ὅταν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τὸν Κύριον ἐλέησον ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρτύρου κατασκευασθεῖσθαι θήκη τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέον, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· ὧν ἔναι τῶν ἀπολελευκόντων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πάσι διαμαρτυροῦνται, τῶς εἰς αὐτοὺς γενομένους θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανίου ἐν Βασιλείῳν ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διαγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Θαλλός, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθβολήθησαν ἐπὶ ὄρεις ἰκαναῖς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουρούμενος αὐτοὺς, ἔμειναν ἀθλαθεῖς. Τοῦτο θεασάμενος ὁ Ἀρχὼν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, ἔασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαέλιπ-
δέετες, παρέβησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τῶν

Χριστὸν μετὰ παρήρησίας Θεοῦ εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες. τὰ δὲ εἰδωλα κωμωδήσαντες, καὶ τοὺς Τυράννους ἐλέγξαντες. εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τοὺς σάρκας αὐτῶν εὐτόνως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἑλλήνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμνηκαν αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος μετὰ ταῦτα, ἐν Σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκειμένον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσήνουν, καὶ ὠμίλου τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσφάσσει τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν. οἱ μὲν σταγύνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἀλλὰ δακτυλίους, καὶ ἕτερα δὴ τινα εἶδη ἐλάμβανον. εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογῆσαντες καὶ προπέμφαντες πάντας, τὰς σήκας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαθόντες Δείψανα, μύροις ἀλειφάντες, καὶ ὀθονίαις εἰλάσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ· καὶ προσελθούσα τοῦ Ἀρχόντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκη, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἀνώθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν. Ὑστερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ, τῶν Ἁγίων συμπόλιται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονήκη καλοῦμένη, πρὸ μίλιος ἑνός, ἐν τοῖς Λατομίαις κατέθεντο.

Τῇ οὕτῃ ἡμέρᾳ, ἢ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἀνακομιδῇ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλθος, ὀθία Πόλις,

Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τὸν τρισολίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

.. **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμαίους
.. σου Παῖδας, καὶ τοὺς Καλδαίους ἀνε-
.. λών, οἱς ἀδικίᾳς δικαιοῦς ἐνήδρευσα· ὑπερ-
.. μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογη-
.. τὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἀνώθεν ῥοπῆς, ταῖς αἰρετικαῖς ἠλωσσαλγίαις ἀντιταττόμενος Σοφῆ, νεκροφῶρος γενόμενος ἐψάλλας· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ολὸς ἀνάθημα Θεῷ, τοῖς τῶν Ἀσκητῶν φυτουργίας, περιπίπταμενος Σοφῆ, τὸν λειψῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νὸμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετεδώκας· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Αγίασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθηρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελευσεῖ ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμου Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σου συλλαβούσα τίττεις ἀσπάρωσ.

Ὡδὴ η̄. Ὁ Εἰρμός.

.. **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
.. τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
.. πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμέ-
.. νην ἅπασαν, ἀγέριαι ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
.. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
.. τας τοὺς αἰῶνας.

Τερχομένης ἱεραουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιασθῆς τῷ τῆς χάριτος, ἔνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφανώσασαι, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας Ἐνδοξε δῶρον δεξάμενος, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τεροπρεπῶς ἱερομύστα, τὴν θεῖαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλθιε, Πάτερ γενναϊότατα, τὸ τοῦ Δεσπότητος ποίμινον λόγους καὶ πράξεις, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος σοι δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ ἠλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἰρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιοπρεπῆς καὶ εὐειδέχης, τοῦ Λόγου τοῦ ἅπασαν κτίσιν ἀγίασαντος, ὅρος πῖον ἄγιον, ὅρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένην Δέσποινα μὴν πανῦμνητε. Διὸ σε Θεομήτορ ἡμῶν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄϊθος ἀχειρότμητος ἔρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθι. Χριστὸς συναψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ῥῆσι ἐν χειλέων σου δέϊων, προερχομένη Θεορρήμον, ταῖς τὸν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περ κηρίον στάζουσα, τῶν νοσημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἐνδον οὐρανόων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεηγόρε, περὶ τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἔνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζῶν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ἰμνουμένους σε.

Ὡς τῶν ἀρωμάτων φυσία, αἱ σιαγόνες σου Δεόφρον νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμων ὄφθης ἀλάσαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἰσαΐας ἐδεῖρε· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σε ἰμνοῦσιν ἐφάνερωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἱερόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθεσις, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Συριακῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔχγεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τεριπνά τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατείνωζαν καὶ πόθουμένη σου, κάλλιε πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νέυσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Πάτερ Δεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρίας, ἀσθενῶς δικαίειμος, καρτερῶς ὑπὲρ σῆς εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος· ὦν κατορχούμενος, ταῖς βουλαῖς ἐμάρανας, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὡς τῶν ἀμοιβῶν τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δότηρ, θαυμάσιος σοὶ δωδῶρται, ἀπέλαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς τρισμάκωρ τὴν δύναμιν, καταξιώσας σε τῆς ἀφράσους χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυγῆ μου στενοζώουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγῆς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένω βόθρῳ, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰτηριῶν σου Ἀγνή, τῆς φροβερᾶς με ῥῆσαι κολάσεως· καὶ κατασκηνώσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ δικαιοζώουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητὴρ σου, Τέκνον, ἔβρα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μέλει σε τὸν Θεοφάνην.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄλασθης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχγεσι, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἐσοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχγεσι, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πικρῶθεις, ὡς ἐνετύθεν τὴν κλήσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθελθῆς ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότητος σου, καταφρονήσας πόθου κασι-

κού· συγκαθεύεις δὲ τῆ θείᾳ στοργῇ, βιωτικῆν
τερπνότητα, οὐδὲν ἠγήσω παμμάκαριστε.

Ο ῥησίας θρηνωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραν-
νος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,
σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ
Θεόφανες, ὑπερρίκνα κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Α σπῶρος τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυνομένη, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
γιος, πληρὸς σου φιλήνωρε.

Φωτὸς τοῦ Θεοῦ, πεπλησμένος ὠράλης Θεό-
φανες, δι' ἀγάπης συγκαθεύεις, τῷ παθου-
μένῳ μακίρῃ· διό σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γε-
ραίρομεν.

Α παγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος
δόγματα, τοὺς δεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς
Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι,
Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὁ-
σίε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχῆ τὸ στερ-
ρότητι ῥώνουσι, Θεῶν οἰκειώσασα, σῶμα ὁμό-
δουλον.

Θεοτοκίον.

Α πειρογάμων, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κινήσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονου-
μενόνῃ στερέωσάν· οὐ γὰρ ἔχω Ἀγραντε, πλὴν
σου βοήθειαν.

Καθίσμα. Πῆγος γ'. Θείας πίστεως.

Ζ ἦλον ἐνθεον προσκεκτημένους, δόγμα ἄθεον
ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνους πολυτρόπους
ὠμίλησας, ὑπερρίκνα ἀδίκως στελλόμενος, καὶ
ευσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεό-
φανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευσ, δωρησασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχώρισθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
θρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας Πα-
νάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐπτενωῶς ἐκέτευσ,
δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αἰμάντος Ἄμνας τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρα-
τος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ σταυρῷ δεα-

σαμένη κρημάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως
βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐ-
κραυγάζεν· Ὁ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις
θῆλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄν-
θρωπον;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ε** παρθένη σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐ-
στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η οὐράνιος ἡγάμισται βασιλεία, ὡς Ἄ-
δελτῆ σοι ἔνδοξο· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαί-
ρων μετετέθης σινηθῆ, βρωῶν τῷ Δεσπότη σου·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδιήλθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκόνημα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μα-
καρ οὐκ ἠρήνω τιμᾶν· διό καὶ ἀνέκραξες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεριστάμενος προστάγματι τοῦ Τυροίννου,
τὸν δυσσεβῆ ὁ Ὁσῖος, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὄλωσ οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτί-
σαντί· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε μεγαλύνῃς ταῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἡμεψάτω σὲ τῆς καρτερίας ὄθεν
καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χηρῶσιν, ὡσπερ
ἐκ πηγῆς ἱεράτατε.

Θεοτοκίον.

Α πειρογάμων ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὄθεν ἀσιγητοῖς φωναῖς, τὸ, Χαίρε σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτικῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας· φῶς ἅγιον ἐπιερέφον, ἐκ ζοφωδους
ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Α ὄγω πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Ὁσῖος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Η πρῶτον παντοδαπῇ, Θεοφρόνως διένειμας,
πρὸς τῷ ἁματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς πενίξ
συχῶσιν, ἐπόμνος Πανεύφημε.

Ε χων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ Δεσπότη, προ-
σεκύνεις εἰκόνα, τῷ πάθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεντημέθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρου

„καθαρμένη, τῷ δὲ αἵτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέουσιν αἱματι.

Γθονον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πάτερ ἐξομαλίζων ἢ συντόνωσ, εὐθυπορεῖν με μακάρι ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοὺ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε· μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρεία γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέθης Θεόφανες, τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ τοὺς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος. **Θεοτοκίον.**

Ωθαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμματα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλεβούσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον. Ἦχος βΨ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξήλθες σπουδῇ ἐκ μέσου τῶν θορύβων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμαίων εἰληφας, καὶ προφητείας χάρισμα, Συμβίου καὶ πλοῦτου στερούμενος.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλοῦντι σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὐρες τῆ ψυχῆ σου ἢ περ καὶ οἱ τῷ πτωχῷ καὶ βλάβημυ κατὰπειψον τῷ λέγοντι, καὶ κηδάλως ἐπιτελοῦντι, ἀλλ' ἐτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα ἐφύγες, Συμβίου καὶ πλοῦτου στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΒΨ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχη.

Θεόφανες φάνηθι πιστοῖς προστάτης,

Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπ' ἡρῆ βίου Θεοφάνους.

Οὗτος Πατὴρ μέν ἐφ' Ἰσαάκ, μητρός δὲ Θεοδότης· τοῦ δὲ Πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένῃ τῶν Λίγαυπελαγιῶν ἀρχῇ, ἢν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρμόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιήγων ἢν χρόνους

ὀκτῶ, πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχ' πολὺν τὸν τῶν Μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρός τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλελοιπούσης, ὁ κηδεστής αὐτοῦ πληρώσει καὶ τῷ γάμῳ νενομισμένα τούτου ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστάς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέναιος ἴδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτῶν τὸν μακάριον καὶ τῆ συνεύω κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλεσε, τὰ τῶν λογισμάτων αὐτοῦ κρυφία ἐφανέρωτο τῇ νεάνιδι, ἥτις καὶ συγκατέβητο, καὶ εἴτι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτῇ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβηθαίτο ποιεῖν ὅπερ ἀκούσας νύχρηστος τῷ Θεῷ ἔειπε· Ἐπιτοτε σὺν ἐποίου ἀμφοτέρῳ τοῖς ἡμερίαις καὶ νυκτερίαις εὐχαῖς.

Ταῦτα μαθὼν Ἀσὼν ὁ ὀπισθεῖς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τούτου κηδεστής, διεχώλιε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ ἑξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Καστρὸν συγγερισίοντα ἥδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων, τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ηλικίας, ὁ τε θρησκίοντος Βασιλεὺς, καὶ ὁ Πενθερὸς αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, οὐ μένον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκήπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδοεσίαι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσχόρησσε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερία τιμίμικε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιτος Μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτῇ, ἀντὶ Μεγαλοῦς ὀνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερούργει, ἐν τῇ τῶν Συγριανικίων ὄρει κειμένη Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄργειν κατεδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλληκαθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἕξαετῆ χρόνον διουκίως ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα, ἀναχωρήσας ἐκείθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένῃ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἣ καὶ Μονὴν συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἐργεταὶ ἐν τῷ τῆς Συγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκοντατῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἥτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφροκακῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος, ἔμεινε διηκπαντὸς τοῦ βίου κλητήρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἶα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεις ἀγνοεῖ. Τίως δὲ ὀνόματος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, Ἐλθε. λέγων, εὔξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέργμαί. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ αἰνίχτος εἶναι, ἐν τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤβη πρὸς τὴν Βασιλευσάν· καὶ τῆς μὲν δυσσείδους φύσεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔφυγε, πλὴν μνηστέι ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν, ἐὶ κατανεύσεις, λέγων, τῆ παρακλησί μου, καὶ σοὶ καὶ τῆ Μουῆ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἶδὲ μήγε, ξυλῶ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὁμολογητῆς, τῶν δωρῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς θησαυρούς, τὸ δὲ ἀγχόνης ξυλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισον σήμερον· τούτο γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀνιδῆς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεῦντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντι, πρὸ λόγους ἀναγῶντι, καὶ τὸ μῖστος τῶν εἰκονομαχῶν ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότῃ ἀντεπεκλῖναι αὐτὸν ἠγοῦμενος· ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὀρμιστῇ Μονῇ Σεργίου καὶ Βασίλου, τῆ παρεικεμένη τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμίλλαν τῷ Μάντι συνελθὼν, καὶ τούτου ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντῳ τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδείκνυμενος, τούτου ἠσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τυράννον ἀπέπειψεν, ἀγροῖσιν μᾶλλον, ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δειλοῖον ἀπενεγναιόμενος· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῶ μαλαξάσαι στήθερον, ἢ πεῖσαι τὸν ἄνδρα, μεταβείναι πρὸς τὸ σοὶ ἔφερον.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τυράννος, μεταίγει τούτου εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνόκτορα, καὶ κατακλείει αὐτόν ἐν τινὶ οἰκίῳ σκαιοτινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παράσιτος. Οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας, ἔλθῃσιν καὶ στενογυρίαις πιεζόμενος, κατήσχυεν ἂν τούτῳ τὸν τυράννον. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκάστην ὑποκῦψαι τῆ αὐτοῦ βουλή ἠναγκαζέτο, μὴ εἶσας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἢ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγῇ, ταχέαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγήν· ἡμέρας γὰρ τρεῖς πρὸς ταῖς εἰκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζωὴν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηναῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὅπως μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὅπως δὲ ἰατρῶν ὁ χώρος ἐκείνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου. **Στίχ.** Ὁ Γρηγόριος ἐν μέσῳ μὲν τοῦ βίου,

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χροῦ τῶν Ἀγγέλων. **Ο**ὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν Μοναχὸς καὶ ἠγοῦμενος γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλεισοκλήθρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκληρώσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θεῖα ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαθῶν, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. Ἐτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλῶμα καὶ μέλαν πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινουμένον, ἐπέστητι αὐτῷ ἐν ναυαγίῳ, κατατραχηθῶν, καὶ τὸν Ὅσιον εἰς οἶκτον επικαλούμενος; καὶ ἐπαρθέσαι αὐτοῦ τῆ συμφορᾷ δεόμενος· ἢ ὅρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγιγνιν ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τὸ λαθεῖν, ἀλλ' ἐν προσχηματὶ δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκαλύπτει Ἄγγελος· ὃς ἀπαξ καὶ δις καὶ τρις προσελθὼν, οὐκ ἀπετέμψθη κενός, ὡς μηδεὶς χροσῷ νομίσματος τῷ Ἁγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκομίσατο τρυβλίον ἄργυρου, τούτου τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδότος αὐτῷ. Τούτου ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἄμα καὶ συμπαθῆς· ἔξογ γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτουίντος φορτικόν, ὅτε δις καὶ τρις λαθῶν προσέκειτο ὀχληρῶς, ὑπερίδμενον μισήσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἴλετο τῶν ἀνεκπαίτων τῆς Μονῆς ἄψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παραδεῖν, ὃν εἰδοὶ μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῆ συνήθει πρὸς τούτους πένθητας φιλοφροσύνῃ χρωόμενος, καὶ συγκατακλιθῆναι κειλεύσας αὐτῷ δωδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισιαδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῆ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἐνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δωδεκα διακείσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπυθνόντο ἔνομα, καὶ τίς ὦν παρατόμενος· τὸν δὲ ὄνομα μὲν αὐτοῦ φάσκει μὴ δεμντὸν ἀκούσαι τίνα, εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν· ὅτι δὲ Ἄγγελος εἶη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἰτήσει πεμφθεὶς, καὶ συνεῖσαι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτόν προσταχθεὶς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὅσιος Γρηγόριος, πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγραμματα τῇ ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον ὑστερον μετνήχθησαν, οὐ δι' ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγῳ σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάληψιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστέρῳ λευκῇ, ἐν τῷ γράφει αὐτὸν. τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσιν στόματι, καὶ οἶον ἐξηγουμένην καὶ συνεθερωμένην πρὸς τὴν γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ ἄστυ τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ τοῖς δι' ἔτους αὐτῶν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαμβάνοντες, ἔθα· τὸ ἱερὸν αὐτοῦ καταίταται· σώμα, γεραιύρουσι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελέσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίους ἐν ταῖς νηστεύσις ἡμέραις οὐτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παραταῖς.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ δίκαιος Φινεὸς ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷται.

Στίχ. Ἦσθη Φινεὸς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,

Ἥμιν Ἰλασμῷ ψυχῆν ἑραῦσιν ἴδων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβρααμῶσι Παῖδες τῆς Ἡεσοκῆ, πόθῳ εὐσεβεῖας μάλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύαζον· Ἐυλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοιωσιν. βίῳ λιμπροτάτῳ Πάτερ προστελειφῶς, δι' ἀμφότερων ἀπερὸς ἡμῶν, Ἐυλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁμολογίαις, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρεψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Ἐυλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στεφροτάτῃ, ἐν πρῶτῃ τὰς τοῦ σώματος. Πάτερ, ἀληθῶνας ἠνεγκας καρτερῶς, εὐχαρίστας τῷ Δεσπότη σου, Ἐυλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σῆνωμα χάρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις. Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Ἐυλογημένη σὺ, ἐν γυναικί πανήμοις Δεσποινά.

ᾨδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐπιπέσας Δακίλ, λέοντων χάσματα, ἐν λαίῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύκαμιν ἔσβασαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐραστοὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στεφρὸν, τῆς σῆς ἐνστάσεως. Λέων ὁ τύρηννος, ὑπερορία σε ἔκρινε, πιρροτάτῃ τῷ πιμπρονης· ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπῆνεγκας, Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπι τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τὴν τῆς εἰκόνας ἐπιμὴν διαθεβῆσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, Ἀθηναῖς ὡς ἐνομοτάτος, καὶ νικητῆς ἀναδειχθεῖς, στέφανον εἰληψας, ἀναμείλων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁράκων ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σικνῆν σοὶ δεῶν· Κεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενωπῶν εὖρες γάρ, πλατυσμὸν ἀγαλλίσσεως, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνῃς λατῷ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, μάκαρ Θεόφανος· ὄθεν ἰάματα βρῦεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορόν, πῶθῳ γεραιύρουσι, καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ ἐν πάσι γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείξθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδοαίτημα πανήμοις, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπρόσβητου φωτός· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Δεόνυμφε.

ᾨδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀγερρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκραγοναῖος ἐτιμῆθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διςτάσας φύσεις· διὸ ἐπαγγιλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγάλυνόμεν.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεσπῆνοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς ἀντικιμῆξαι σοὶ ἀνατελλούσαν, ἀντὶ φήσων τῶν δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διακείμενα.

Νόσους θεραπεύεις ποιμάνκαρ, τοῦ Παράκλητου τῆς δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανήμοις· διὸ πιστοὶ Δεοῦμεν, σὲ Θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ἡσέως ἡμέρα, πάντας προσηλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν περ καὶ νῦν γηΐόμενα, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἀφθονὴν χάριν. τῶ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους. πλέξαντι θεόφρον προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνύς πρεσβείας σου, ταῖς εὐπροσδέκταις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέγου τὰς λιταῖς τοῦ Λαοῦ σου. πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε. ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ρυθίζου τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προσταίτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡγίου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Αἱ μετανοαί, καὶ ἡ σ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ Π' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πατρὶ ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Ἦγος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη πανόλβια, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρωμασί, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλοῦτον ὀρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοῖ προστρέχουσι· λυγρὸς πολυφύωτος, γεγωνὸς τῆ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὠφθῆς ἐγκαλλώπισμα, τῆ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγγελίας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκροαδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκατάμαχτος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ὅλασαν αἰρετικῶν, φάλαγγα κατέσρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Εἴδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας, εἰς οὐρανοῦς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος, Θεορρήμον ἄρμασι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεοσίτης νῦν ἀνυφόμενος, οὐ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμηπισάμενος, εἶφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνῃς ἀπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίῳ ναε'· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε κα-

ταφύγιον· χαῖρε λυγρία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σερμνί· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παρθέρισε· χαῖρε δεῖα τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Ηλιος ἰδῶνσε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλομένην δαίμηται, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτριαι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνείοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο· ὡσπερ ὡς ἐβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμαῖς. Οἶμα ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὀρῶμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τρακιδίου.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὤδη α'. Ἦγος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε Λαοί, ἀσώμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διελοτῷ θαλάσσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν Λαὸν ἐν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτῶν· ὅτι δεδοξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῆ ἀναπάντων νεύσεισόν, καὶ τῆ εὐσπλαγγῶ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς οἰκτιρῶν, καὶ πολυέλεος.

Τοῖς γενικαῖς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβάς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρῃς ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ κρατήρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιε, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμνῆς ἁσίου, χειρὶ βιαίᾳ Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθῶρων Ξηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκειάν, μάνδρον εἰσήλασας.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κνήσιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένος ὡς πρὸ τόκου, παλιν διέμενας.

Ὤδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τὸ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ζωηροποιήσασμένους, τὸ δεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγραφῶν προσκυνεῖς εὐσεβῶς, πατρικοῖς. ἐφεπομένους δεσπίσμασιν.

Η' ποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφῆ.

Ω'ς πάλαι Ἰωσήφ τοῦ δεῖου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομιζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν Λειψάνων σου πεδάζεται.

Θεοτοκίον.

Νῶς καὶ ἱερὸν κατακλητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν παισμάτων Ἰλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεοσύμφυτε.

Καθίσμα. Ψαλμὸς γ' Θεῖας πίστεως.

Νίκαις ἔσπεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔτρεψας κηκοδοξίας, Νικηφόρος φερωνύμως γενομένος· καὶ ἀγιάζεις τὸν κόσμον τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ ἁγίου Λειψάνου σου. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως οὐκ ἐγώρισθη, σὰρξ γενομένης ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἕνακ· ζωηρώσας μεμήνηκ·, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας Παναμίωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωδῶς ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκία.

Η' αμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ ζωασμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπροπτῶς θρηνοδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις δέλωλ ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον;

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οικονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνω θρωπε.

Κεῖνός ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγῆν ἰάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς τιμωσί σε.

Τοῖς αἰρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἠσφαλίσω, διδασκαίς ἐνθεοῖς περφοραξάμενος.

Κατὰ χρεὸς τιμωμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγάζουσαν, εὐωδία πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παραδείσου, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ἀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Εχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὄρυντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Η' ἱερά σου σορός, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μαστίξ ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, δεόθεν κομιζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοὶ, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀναφλεθῆν, ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σὲ ἐδείξεν λαμπρόν, τῶν αἰρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κιδάθλον.

Θεοτοκίον.

Ραιωθεῖσα Σεμνὴ, τῇ ἐπελευθεῖ τοῦ σεπτῶ τοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις, καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκυλαίς, τὸν πάσαν τὴν κτίσιν, παλαμίαις συνέχοντα.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεχγίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἠνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτίσῃς ὑπέριτμον.

Η' ἐδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις, τοῖς τῶν τυραννοῦντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος πυρός δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ω'ς φαιδρούς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφῆ, ὑπερδανυγείς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόκκιν σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλώσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραιούρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τ' ἢ Π'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψίνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἁγίε σου Λειψίνου νικηφόρου.

Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρου ἄστου ἐσήχθη. εοφίλου τοῦ Θεομισσοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρου καὶ Μιχαήλ τῶν εὐσεβεστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀσπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μὴδὲ γὰρ ἀν' ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπένοήσαν. Ταῦτα σινοπήσαντες, μεταστελλοῦνται τοὺς ἐν μονάζουσιν προύχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναξιώσεως ἐπισυνέτο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονούντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερτον Ἰωάννην τοῦ δρόμου ἀπέηλσαν· καὶ δεῖα ψῆφον καὶ κοινὴ γνώμη τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα καταστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἀγὰν ἐξησκημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπνέγκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρτίεσας, τὴν πίστιν οὐ προδώκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τὴν οἰκίαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες, ἀτίμως ἀπηλάθησαν, καὶ αὐτ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπουδαστάς κατέστησαν.

Χρόνον δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παρεπείσαντος, δεῖω κινήσεις ζήλω ὁ πανίερτος Μεθόδιος, τῇ τιμῇ Βασιλίδι εἶπε, καὶ Μιχαήλ· Οὐ δίκαιον ἐστὶ τὸν αὐδέσμιον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀνωμότητος Ἡέσσεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ δρόμου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπέραναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερόν Λειψάνον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τούτω ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαργήσαντες, εἰς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστελλοῦσι τάχιον. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μονασταῖς, καὶ πλήθος λαοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακειμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λειψάνου, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχως τε στάσσει λιτανεύσας, καὶ ὕμνωνδίας

τελειώσας, ἀπογυμνοὶ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον εἰμίον καὶ ἀθλοφορικὸν ὄψαμι. Εὐρε δὲ αὐτὸ ὅλον ὀλοῦτο ἀκραφίνας καὶ ὀλόκηρον, ἐν ὄλοις ἔτασι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθῆν· ὅπερ λαβὼν, καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθείς, χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἄμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φωτῶν καὶ ὕμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τρίψην εἰσήνεγκαν· Ἦνικα δὲ καὶ ἐπεραιούτω τὸν πορθεῖον τῆς ἀκροπόλεως, ὃ, τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπῆντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· κίσειε διανουτερεύσαντες, ἔσθεν ὁμοῦς ἀναλαθόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκείθεν, ἐν γὰρ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθέσει, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν ἧ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τ' ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀφρικανοῦ, Ηουπλίου, καὶ Τερντίου, ὧν ἡ Συναξίς τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχ. Σιμαρτύρας τρεῖς, ὧν δια ξίφους τέλος, ἴσα στεφανοῖς τοῖς ἰάμβοις χορὴ στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀθίβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθείς Ἀθίβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ, Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετωθὴ τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐν Ηερσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μοῖστίε τὰ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνας.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοῦς αἱμάτων. **Τ**οῖς αὐτῶν ἁγίως πρεσβεῖσαι, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεπρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀβειωτάτω προστάγματι· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐφαλλον·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ δεῖα ῥοπή, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ βίῳ νεύματι, τὴν ἄρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαι ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασπεδοῦσι κανόνισιν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ρωμῆν, Βασιλεὺς τε εὐσεβὴς καὶ τῶν ἐν τελείᾳ πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδοξῷ σου, σορῶ ἀνένεγκ Θεοληπτε, ὡς περ κινωτῶ παναγία, δροσφοροῦσι καὶ ψάλλουσι. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Θεός σιγῆς, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὁσίῳ ἀμότροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ρῶν Μωϋσῆς, βράτον ἀφλεκτον, πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναιῷ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβούσα τὸ Δεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες. τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργόν, Θεόν καὶ Ἄνθρωπον.

Ὁδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβαίνοντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄρασον μεταβαλλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τοῖς ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἐφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρα, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδῖ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκείσε γαλήνης.

Ταίφον ὀρώντες οἱ πιστοί, εἰς καινὸν Θυσιαστήριον ληθθέντα, ἐν ᾧ δεῖται τελούντα ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔδον νεκρὸν ἱερῶτατον, τὸν θαυματουργόν τὸν Θεόν ὑπερψοῦμεν.

Χαίρει τὸ παίμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασίλειά ἐυσθεῆς πορφύρας, καὶ πάσα δυναστῶν ὀμῆγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομῳῇ τῶν σῶν λειψίων.

Θεοτοκίον.

Λόγω τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστασάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβούσα ἀσπόρος Θεοκλήτορ Ἄγνη, Παρθένε ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σφίσι, ἦκοντα καινουρηγῆσαι τὸν Ἀδάμ, βράσει φθορᾷ πεπτωτά δεῖνός, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ἀμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Επὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς πόνοις σου Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθύς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ τὴν εἰρήνην ἀνάθειν ἡμῶν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίστει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Η τὸν λειψίων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἱατρῶν, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῶν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἱλαστήριον πάσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακαρίε.

Νεκτικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θαρραλίας, Παντάναξ τῇ χειρὶ σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐπίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβεῖαις, ὀρθοτομοῦσαν φυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ως κραταῖον προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σπέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχρῆμαστον, καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνῆ, κρηνημένον σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Κὸ Φωτάγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεύσει (*), καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρηνησόμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὁσίου, γαίρων ἠκολούθησας τῷ σαυραυθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλουσίως ἐλαβες, καὶ εἰς ἀσθενείας παύειν, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γαγῶνός τῶν Μοναστῶν, ἤηροισας ἀνείναστον πλῆθος, ὕμνεῖν τὸν Κύριον, Ὁσιε Πατῆρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντα τρίβον ἀδήγησας, καλῶς ἐπομένους, δεῖξις σου διδάγματα, καὶ μμουμενῶν σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὐς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενεδίκτιε.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας ἱετούς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, δεῖα κατήγαγε· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγγος ἐπίσχυσας, καὶ νεκρὸν ἐξανστήσας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς

(*) Ἀπὸ τοῦ γούσι, τὰ χροσόμοια ἔχουσι πίστει.

δόξαν Ὅσιε, πάντων τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ὄθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμη, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενεδίκετε.

Δόξα, καὶ γὰρ. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τοῦ νοός μου ἐντροπός. καὶ τοῖς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα. τέλεον ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάρχαρον, κατενόησον Κόρη, ἵνα μεγαλύνωσού σου ἀγαθότητα. σέ γάρ τῆς ζωῆς μου ἀπάσης, κέντημαι προστάειν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀναίς, ἄρνα τὸν οὐκ αἰὸν εἶρα. κατακεντυόμενον, ἥλιος ὠλοφύρετο, ἐπιπλετομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε Πῶς θνήσκες Υἱέ μου, θελῶν τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἰδοὺ, ρῆσαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον? Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλόδηρωπε. *Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰασημελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον.*

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπολύεις

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριῳδαίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Τοῦ Ἀγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκετο. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ δηλητήσαντι τὸν λαόν, ὃν αἰνέκε δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Υμνολογεῖν, τὴν ἀξίειναιον μνήμη σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι, Βενεδίκετε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπιτασμένῳ τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώσης μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεῖς παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σικριτήματα ἐναπεμάρωνας, ἐγκρατείας ἰδρώσει, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπὶ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυήτορ πάναγνε, Καίρε βοῶμένη σοι,

ἡ νεκροῦσιν, Ὅσιων καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερείωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβου σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ναμάτως ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενεδίκετε ἡ ψυχὴ σου, ποταμοῦς θαυμάτων ἐβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσηκώσας, παμμακάριε ἀδυσώσας στενήν τὴν τρίβον, καὶ δομητῶν παουρουργεσά, καὶ πορείας αἰτάκτους ἀπεστενωσας.

Ρακίς σου τῶν δακρύων ἀδεδυόμενος, ὡς δένδρον Βενεδίκετε καρποφόρον, εὐκαρπίαν δεῖξαι ἠνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων δεῖξαι χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ομόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέδου Παναμώμυτε γαστέρχ, καὶ βροτὸς ὠράθη τέλειος ὃν ἱκέτευε σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καίημα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θραερίστας, ἐνομίως ἐδίωσας, καὶ χάριν ἰαμῶτων, ἐκομίσω Βενεδίκετε, θαυμάσια τέλεσας φοβερά. Μονήν δὲ συγκροτήσας ἱεράν, προσενήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζομένων πληθύν πανακοιδίμς. Δόξα τῷ σέ λαμπρύναντι Θεῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐθάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτινύουσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαί ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βουάντάς σοι. Δόξα τῷ ἐνοικίησαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προσθλόντι ἐν σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγένης, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγγη, τὴν πλευράν ὀρυγένης, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βούσθα. Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ, δόξα τῇ σὴ χρηστότητι, δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτούς ἀθανατιζόντι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐμῷ σε ἀνοή γάρ Κύριε, εἰσακήκοα
καὶ ἐξέστην' ἕως ἐμοῦ ἦεις γάρ, ἐ-
μὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλὴν
σου ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Παντο-
δύναμε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ
κόσμῳ Θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ
τείνοντα, ἐθελουσίως τοῖς παλάμας Χριστὸν,
εθεράπευσας Βενέδικτε· ὃν ἐνδυσώπει σώσαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροῦς εὐχὴ ἡγεiras,
καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζό-
μενος ἀπένεμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ εθε-
ράπευσας.

Ἐπρὸς τε, καὶ ἀνίμους Ὅσιε, ἀπειροῖσα
ψυχὰς γοιμούς, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοτρό-
βητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὡ-
ραιότατος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σептῇ
σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατήλλα σαρκούμε-
νος. καὶ ἔπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὄμβρη-
ματα Παναμίωμε, καὶ τὸν πικρὸν χεμῶνα διε-
σκέδασε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων
ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσταγμάτων δόηησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
γὰρ ἄλλο Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐνδυσωπῶν Πάτερ σφε-
ἔπλησας, ὡς Ἥλιου καρφάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώτων πιστῶς θαυ-
μαζόμενος.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐσχάταις γε-
γονὸς ἐβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ
ἀκτίνα, λαμπρομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμάρ Βενέδικτε.

Σημιοουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγάσαι δι-
εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπιεῖς τὸ ἀγαλλοδότην
ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρῆντον, τὸ θαῦμα Βε-
νέδικτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμωμον
νηδὺν ὤκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς
Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κη-
ρῆντοντας Ἄχραντε.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ παταγμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου,

ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκό-
τος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, θαυ-
ματουργῆ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστήρ διαυ-
γέστατε.

Ὡς περιδόξος μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς περιφα-
νὴς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας
εἰλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρα-
νίου Θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυγεῖν ἰ-
κέτευε, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐγκαστρός σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιο-
σύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένη πανῶμυτε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἠγού.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

Ἀγέλας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
ζωῆς χαλινοῦς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Ὁ ὕλυπον Βενέδικτος ἔθη δεκάτη γε τετάρτη.

Ὁ ὅτος, τῇ Ἑλλάδι γλωττῇ Εὐλογημένος
ἐρμηνεύεται ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς,
ἐκ γῶρας λεγομένης Νουρσίας, γονέων εὐσεβῶν
καὶ πλουτίων. Καταλείψας δὲ τὴν ἐαυτοῦ οἰ-
κίαν, καὶ τοὺς γεννητόρας, καὶ τὴν πατρικὴν
περιουσίαν, ἐν πόνῳ μικρῷ τῇ ηλικίᾳ καὶ ἀτε-
λεῖ, ἐρημον τινὰ τόπον μετὰ τῆς τροφῆς κατα-
λαιβάνει· ἐνθα δι' ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προ-
σοικειώσας ἐαυτὸν τῷ Θεῷ, θαυμάτων παρ
αυτοῦ δύναμιν ἐπλούτησεν καὶ ἰάσεων. Καὶ τότε
μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον
ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κα-
τειργάσατο θαύματα, καὶ νεκροῦς ἀνιστῶν,
καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀ-
πόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκείνο δὲ
χρὴ προσπειεῖν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μέλλοντος
αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαθὼν ἐμήνησε
τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς
ἐκ μήκους οὖσιν, οἷς ἐμήνησεν, ὅτι καὶ σημεῖόν
τι γενήσεται, δι' οὗ γινώσκονται πάντες, ὅτι αὐ-
τὸς χωρεῖται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἑξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμη-
σεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἐαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε·
καὶ εὐθέως λαυροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ'

οὐ ἐπὶ ἕξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφύσαστο. Ἐν δὲ τῇ ἐκτῇ ἡμέρᾳ, ἐκέλευσε τοῖς ἐκυτοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτερίον. Ἀπενεγείεις οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀγράντων μεταλαβῶν Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἐστῶς, καὶ διαδασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος. Ὑψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, καὶ αὐτῶς ἀνω ἀτενεῖζον καὶ προσευχόμενος, τὴν ἠμαρτήμενην ἀφῆκε ψυχὴν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀδελφοῖς, τῶ ἐν ἡσυρῶντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελίῳ, τῶ δὲ ἑτέρῳ μῆκοθεν οἰκοῦντι, ὄρασις ὁμοία ἐφάνη. Ἐξῶθεν αὐτῶν ἐκίητεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδοῦς τις θαυμαστῆ αἰοῦ τοῦ κελίου τοῦ Ὁσίου μέχρι τοῦ αὐραίου πρὸς ἀνατολάς ἀνετείετο, ἐν λαμπρῶν τιμῶν ἱματίων σφριγῶν ἐστρωμένῃ αἰῶν ἐν πύλῃ δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἑξαισίοι, λαμπράδας κατέχοντες, καὶ ἐνορδίνως βασιλάζοντες ἀνέρχοντο. Ἀγὴρ δὲ τις ἕτερος, λευχέμον καὶ αὐτός, φωτισθεὶς πλησίον αὐτοῦ ἐστηκώς ἠρώτα τούτους, τί τὴν ὁδὸν ταύτην ἦν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται, τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοῶν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανεῖς· Ἀὐτὴ ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ Θεοῦ οἰκατιεὶς Βενεδικτός, εἰς οὐρανὸς ἀνέρχεται. Ἐν σκοταῖς οὖν γενόμενος τῶν ὁρώντων ἐκίητερος, συνῆκεν τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός τελειοσύνην, καθὼς περ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐτὸν τελειούμενον.

Στίχ. Ἡ τοῦ στεφανίου ζημιωθῆναί φέρων.

Θεοῦ ἡμερῶν Ἀλεξάνδρος ζημιῶν. Ὅστις ἦν ἐν σκοτιότητι τῆς πλάνης ἄναλαιψας δὲ οἶα τις πολὺφωτος Ἀστὴρ, καὶ τὴν μακρὰν τῶν δυσσεβῶν ὁμίληζε, καὶ τὸν κατεπαύρομενον ἀντίπαλον, ὡς βέλσει, τοῖς ῥήμασι κατέστρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προσετιηκότες, τὴν παρρησίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεργόντες, ποικίλως μαγγανείαις ἐπαίρναντο τὸ εὐτόνον αὐτοῦ κατακτείνῃ καὶ μὴ ἰσχύσαντες, ἀποπέμνουσι ζήφει τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεὸς χάρισμασιν αἰσῶν ἱαμάτων ἀνταμείβεταί· ἄπισσαν γὰρ ὄντων πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσκίοντων αὐτῷ.

Υ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡγῶν καὶ Ὁρατοῦ Εὐσεργίου, Ἐπισκόπου Αἰαφύσου.

Στίχ. Ἡ τοῦ Ὁσίου Ἐπιτημίου, εἰπεναὶ Παύλου. Ἐπιτημίανος ὠδεύει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Τοῖς αὐτῶν ἀγίοις πρεσβυτεῖσι, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐν θεολήπτου Φυγῆς γὰρ θεολογόντες χεῖλεσιν ἐμπεπνῶν Ὁ ὑπέβητος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογοῦτός ἐστι. **Ν**έκρωτον ζωηφόρον ἐκτίητο, τῶν ἡδονῶν τῆ ἀπογῆ· ὄθεν νεκροῦς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάρηκ Βενεδικτός. θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγας.

Εργάσω τοῖς νόσις σου πόνοις, μάνδραν ἀπέπειρον Μοναστῶν, ἥτις αἶε διαμένει, τεχιζόμενῃ τοῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε πειθόμενῃ, τοῖς κελῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθείσα.

Δέκοντες θανατώσαι ἀφρόνως, μακάρο φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρονηθόμενον δεῖρα τοῦ Παντοῦρου τοῦ παλοῦ, αἱ ἀφρόνες κατησχύνθησαν, φεραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Ἰησοῦ ματος προνομίᾳ.

Θεοτοκίον.

Πάσαι τῆς Φυγῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπίθειας τὴν πηγήν, ἢ συλλαβούσα Παρθένη· καὶ κατανούθεις ἄβυθος παρῆσθου μοι, προξενούσας μοι τὴν παρηκλήτην ἐκεῖ, ἁγία Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐθροῶν τοῖς Ἡασι συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροτον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψοῦστε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροτικῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασιλεῖαν, κατηξιώθης αἰκεῖν, σὺ πᾶσι τοῖς κελῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἡγαπηκόσι.

Τὸς σὸς ἁγίας προσευχῆς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδοεσί, διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆ ἀφορμὰς, μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, τῆς θαυματουργίας, Βενεδικτέ τριτημάρη, ραιωθεις τῆς κελλοναῖς, τῶν ἐνθῶν ἀρετῶν πρὸς τοὺς ὠραίους, μετετέθης νομφῶνας, Πάτερ συνείκη Θεῶ, καὶ τούτου Δεῖκος ὠραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ποῦ γεγέννηται ἐν σοὶ, Ἡσαῖα ὡς βοᾷ Ἀγγη, παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὄρατῃ Υἱῶ, Παρθένη, υἱὸς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐποουρανίου Πατρὸς, τῶς σὲ ὕμνοῦντας.

Ῥδὴ Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ.
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ἡμοῖς μεγαλύνωμεν.

Ῥφθς ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν
Ῥκτίων, σπμείους Θεοφόρος φοβερός, καὶ
ἀρετῶν ἀναλαίμφει· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν
μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι
Πάτερ, καρδίας αισθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖ-
σαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός, μέσον
τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλουσίως, θαυ-
μάτων ποταμούς, Πάτερ σοφέ, καὶ φωτίζουν
τὰ τούτων, ἀπαύστως διαδύηματα.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, υπερήστραψας Πά-
τερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τοῖς ἐντολαῖς, καὶ
πρῶτον τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσ-
βεύων, δοθῆναι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιστοῖς
σε τιμῶν, ὁδοῖμα Βενέδικτε. Θεοτοκίον.

Φωτοκυήτορ Παρθένη, τῆς ψυχῆς μου τὰ
νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προ-
σηνοπριζέσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριον κάλλος,
τοῦ λαμπάντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας
νῆδους, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον
σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροβεστοκίον.

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦγος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριθμοι, τῶν δικτῶν
ταῖς ὁρμαῖς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς
οὐδὲν ἠγάσασθε, ἀλλ' ἑτοιμῶς ἐσπεύσατε, ἀν-
δρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαιάματα· καὶ νίκης
στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριμῆθητε, τοῖς δι-
καιαῖς ὅπασι, μετ' ὧν ὑμᾶς, πάντοτε γεραίρο-
μεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀβλήτῃ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν
Μπῆγην, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπῆ-

σας ἔσπευσα, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρ-
τυρίου, ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ
θεῖον ὄνομα. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου! ὦ τῆς καρ-
τερίας σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότη-
τος, σαφῶς ἤξισαι.

Μάρτυρες ἀειθαύμαστοι, ἐβελουσίῳ σφα-
γῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς
αἵμασι, τοῖς ἡμῶν ἠγάσασθε, καὶ τὸν αἰθέρα
κατελαμπρύνετε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκί-
ζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον,
ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φῶτος θεῖον ὄχημα· χαῖρε Κυρίου
καὶ, καὶ σκηνῇ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῶν
ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντου νῆδους σου, καταφωτί-
ζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἀγαθῶν ἡμῶν χρη-
σιμότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἀχροντες·
χαῖρε φρικτὸν, ἀκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πε-
ποιθῶτων εἰς σέ.

ἢ Σταυροβεστοκίον.

Ἡλιας Τέκνον ἡμαρῶνται· καὶ ἡ σελήνη
τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερώς
μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς
νοσῶ σου τὸ καταπέτασμα· καὶ ὡς πῶς Τέκνον
μὴ διαρρήξωμαι, σπλάγγων καὶ ὀμματα· πῶς
δὲ μὴ τὰ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδικίας σε θνή-
σκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογίαν, οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ε'πτά προσάξω Μάρτυσιν μελωδίαν.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦγος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἵνα
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ε'ν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάγοντες
εσκηνάμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπι-
γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὤρθητε τὰ τείχη
Πκαταστρόφροντες, τῆς εἰδωλομανίας. Ἀ-
θλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Τέτρωςαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε
Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότη τοῦ τῶν ὀλων, καὶ
θανεῖν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι. Θεοτοκίον.

Ἄγλη φαινοτάτη, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένη ἀ-
νατειλαντος, τῆς ψυχῆς μου τοῖς κόρας,
φωταγωγῆσον ὅπως δοξάζω σε.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
• οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν
• ὑμεῖ πάντες κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν
• σου Κύριε.

Περὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέθεσας, Μάρτυς
Ἀγάπης, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων
σου ὄθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ρομφαίαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τοιῶς.
μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι
καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἠνώθητε χαίροντες, τῶν
νοερῶν Δυνάμεων.

Οδὸν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀ-
ποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθά-
σατε Βασιλείαν, ἐν ἧτερ ἐκέντησθε, Μάρτυρες
θεοῦ τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὀμοιωμῆτι, ἐφρασκθέντα ἐν τῆς
σῆς φωτοφόρου νηύσῳ, τὸν Κρίστην ἐπέ-
γνωμεν, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦ
σί σε, Μητὲρ αἰσιπάρθενη.

Καίσιμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάρον σου.

Επτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθαι
αὐτοῖ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην,
ὡς φυλάκεις τῆς Πίστης, Ἐκκλησίας προπύρ-
για· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων,
καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην,
εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέροι σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θενὸν ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκου ὀφείσαν,
οἱ πόθω καταφύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σέ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν,
σέ κεντήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην πανάμωμον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἄμωτος, τὸν Ἀνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα·
Ὡς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-
καταβάσιν, καὶ τὰ ἐκούσια Παῖθι, Θεὲ ὑπε-
ράγαθε;

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εξ ὅρου κατασκήνῳ Λόγε ὁ Προφήτης,
τῆς μόνης Θεοτόκου μελλοντος σαρκου-
• σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ,
• εἰσελογεῖ σου τὴν δύναμιν.

Αγὰν τὸν Χριστὸν Ἀγάπῃ παθήσας, πάθῃ
τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμμήσω, σφαγιασθῆς

ὡς ἄριον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιο-
γαστε.

Εἶπει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὀλοφύχως, Μάρτυρες
σοφοὶ ῥάνισι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώ-
σατε χλαῖναν, ἢν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς
περιπολεῦετε.

Ωτῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δι'
ἧς ἑαυτοὺς ἠρήνησαθε τελείως, καὶ βιωκό-
τατον θάνατον ὑπασάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρί τὸν Λόγον ὑπέδεξω, ἄ-
χραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀ-
ποκαθαίρουσα πάσης τῶν ἐπτασμένων ὄθεν
πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν νυκτὶ ἀγνοίας, θεογνωσία φαιέρυ-
• νας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὄρ-
• θρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Αγαπητὸς τῆ πράξει, ὡς καὶ τῆ κλήσει γε-
νόμενος ἐνόησε, ἠλλοτῆς δι' ἀγάπην, τοῦ
πομπαστῆλεως Θεοῦ ἡμῶν.

Ρῆμα δεινοῦ Τυράννου, ἐξεφαιλίσατε Ἅγια
Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες,
φάλαγγας δοιμῶν ὠλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ
φρυγῆμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀνεδήσαθε.

Θεοτοκίον.

Υμολογίας θεαίας, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ
μακαρισωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μό-
νος ἦν διδῶνσε Κύριος.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**λάσθητι μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου, καὶ ἐν βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
• γαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
• κησον μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσί, Διονυσίοις τε μέλφω-
μεν, Ἄγχιον τὸν κλεινόν, Τιμόλκον Ρώ-
μιλον, στερῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριά-
δας τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαισάντας.

Πάσεων ποταμοῦς ἀναπηγίζοντες Μάρτυρες,
τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθεῶς καθαίροντες·
διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφη-
μοῦμεν προτερήματι.

Νομίμως τὸν ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες,
νομίμως παντουργικῇ, παλαμῇ ἐστεφθήτε,
ἐπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολίται, τῶν Ἀγ-
γέλων ἰσοστάσιοι.

Θεοτοκίον.

Μυράναςαί τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας πανάμωμος,
τὰ σὰ Ἅγια βλαστῶ, τὴν ἀναβλαστόν.

σαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἔθρου καίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρωμίλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς Μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέβαλλεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλησίου ἐκτυμθῆεις ἕξει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροι κήσις, ἐκτομή, στέφος,
Καὶ Διονυσίους τε κοινά ἦν ταῖς.

Πέμπτη καὶ δεκάτη τμηθῆ Ἀγάπιος ἐταῖροι. Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης· Τιμολάος δέ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίῃ· ὁ δὲ Ρώμιλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλησίος, καὶ οἱ δύο Ἀλεξάνδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύχχανον. Οὗτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πάθω συνήσαντες, ἐπειτὰ δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοαῖς, Ὀρθρωθῶ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσήλθον, Χριστιανούς ἑαυτοὺς προσαγγέλωντες. Ὁ δὲ, μὴτε ἀπειλαῖς, μὴτε κλοαίαις χαλνώσει αὐτοὺς δυνθῆεις, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστewς ἀποστήσαι, ἕξει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποκρηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρετανίας, Ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ ἴστος ἦν εἰς τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὅφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρετανῶν γῶραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμοτάτων. Παρόν ποτε μὲν τυπτόμενος, ποτε δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλοὺς ἔπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὄθεν καὶ Ἐκκλησίας συστησάμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελεσθῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δικαίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νίκανδρον ἐκδαίρουσιν, ὡσπερ ἀρίον, Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγιστροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ αὐτεθραμμένος, καὶ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τοῦτων λείψανα κρυφίως αἶρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστῆλαιν. Καὶ ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελέμενος ταῦτα, κατέθετο ἐν τινὶ τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαβείς δὲ ὑπότινος τῶν Εἰδωλοκρατῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοῦ καὶ κρατήθει. καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεῖς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

Ὤδη ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ εἰς τῆς Ἰουδαίας, κατατηράντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶν ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς κημίου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εαυτοὺς ἐκυσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδειόκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι ὀπίλται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζουτες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσπρυνθεῖς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη, Μόρτυς Ἀγάπῃ, ἰπέκλινας ἀγῆνα, τῷ ἕξει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμῆθης στρατεύσαν, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς λυγρία ὀρᾶσθε, ἐν τῷ αἴμῳ Κυρίου Μόρτυρες ἐνδοξοί, ἐπάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ἐν πίστει προφθάνοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Ἀδεμένον σειραῖς με, ἀμυθῆτων πταισμάτων λύσον Παναμίμμε, παρεχουσα μοι ἄμβρους, δακρυῶν μελωδοῦντι, τῷ ἐν σοὺ ἀνατεῖλαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδη η΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βῆτι πῦρ τό τῆς ἀειπαρήνου, τῷ Μωϋσεὶ Μυστήριον γωρίσαντα, Κίριον ἔμνεϊτε, καὶ ὑπεριφῶστε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(*). Τὸ χειρὸς μου ἔχεισθε ἐγώ, καὶ ἴσως ἐρᾶσθε μου· ἐπὶ ἀκαλοῦς τὴν κίσην, φωτίζουσα βοῶντας, βοῶντας ἐς χεῖρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πατῆρες ποικίλων νοσημάτων, χειροουργία τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θεῖαν μνήμην.

Αγαπήσας Θεόν, πρὸς τοῦτου Μάρτυς, ἠγαπήκῃς διόσε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανόις, Ἀγάπῃ θαλάμοις.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότη, δυναστεῖαν καθεῖλετε τοῦ πλάνου, καὶ ἐκλεισθῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενα, εἰς ἐπουρανόις, Μάρτυρες Κυρίου, οἰκτεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγὴν ἠετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θεῖαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτήρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη δ' Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσσωμένοι Παρθενε ἀγγή, σὺν Ἀσμάτων χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Ωραῖα γεγονότες, θεῖαις εὐμορφαῖαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέσθητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν Μάρτυρες ἐνδοξαί, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμοιμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φαταγωγικόν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ' Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχύν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κα-

τὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθεία ψυχῆς τειχίας, τοῦ δοξαζέειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θεῖας σιννώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνεδείξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλόνηδρωπε.

Κύριε, σὺ τοῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηδρος, φυλάξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ. τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνώως, ἀξίωσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξαναστάειν ὡς εὐσπλαγγχός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δεξά σῆς Μητρὸς ἰκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεῖς ἐπιτάμψθητι· σῶσον ἅπαν γένους ἀνθρώπων τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωτο ἡμᾶς τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄρεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμᾶμενον, ἦλθε τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἠεληνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβαλέτο· ἡ δὲ παναίμωνός σου Μητήρ, τὰ σπλάγγνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς συνήθως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀρσιστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου (*).

Ὤδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διδοεύσας ὡσεὶ ξηρᾶν, καὶ τὴν Ἀγίαν, μοχθηρὰν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνεθόα· Τῷ Ἀυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων καταρρόοις, νοητῶς τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάειν θεασώμεθα.

Εν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμών, τοῦ ψευ-

(* Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἡ ἀρσιστιχίς· Ἀθλητικῶς Σαβίνον αἰνίσσων ἐξ ὁμοθεοτοκίου.

δους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανοῦ δόξης ἔτυχες.

Χρυσόρροος Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῆ Αἴγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρῆσας αἵμασι Σαβίνε, Θεογνωσία ἀνδρωπίου κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὅ ἐκ σοῦ, τεχνεῖς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σου ἐμπληροῦ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σέ δοξάζοντας πανόμοιμε.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἤμει σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοὶ Κύριε, εὐαρεστέην, καὶ πληροῦν προθυμίας, τὰ σπτά σου δελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχτου, θωρακισάμενος ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγιότητα, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἥριστευσας.

Πλόνης τὰ θεμέλια, τῆ καρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθόν, βωμοῦς τῶν Ἰδιῶλων, Σαβίνε καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ δυνατούμενοι, καὶ κραταιούμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν κώμεν τὸν πόλεμον.

Καθίσμα. Ὡχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Αβλοφάρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὀπίστα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κηρύξ τῆς Θείας Τριάδος, αἰτῆσαι τοῖς σέ ταμίωσιν ἐξ ὕψους χάριν· δώρησαι ταῖς σοῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν δεῖξαι μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου αἰζέται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαυτὴ καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμειος κεντημένα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρούγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκασα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ εὐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τοῦ σικητήρια, νηστεία καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ ἀφόμεθα, καὶ ἀγνώως τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ωσπερ μάλιστα ἐπλήξας, ῥήμασι Σαβίνε ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθίου τοῦς διώκοντα, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῆ κτίσει λατρεύοντα, ἔπεισας Σαβίνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ὁδηγῶν σε Μάρτυς καταγγέλλοντα.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγκύρας δεξάμενοι, ταῖς σοῖς προστασίας μόνῃ Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα δεῖον ἀναγόμεθα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Ασμπυρον ἡμᾶς, τῆς νηστείας σοῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἀγίως κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Εἴχων ἐν ψυχῇ, ὡσπερ ἕλχον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ δεῖαν ἀγάπην, πρὸς τὸν Μάρτυς, ἀδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Εκτενας Σοφῆ, Αἴγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἀπάντων, ποιητὴν δοξάζων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγγή, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέουμαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπίκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Απόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρὰ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον προξενον.

Εὐπρέπειαν ὁρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλοῦτου τοῦ μένοντος, ἐραστῆς εδειχθῆς, Ἀβλοφάρε παναοιδίμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβίνε βίου κατέλιπες· εἰς ὄριον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστewος· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς δεῖα, ταμειᾶ ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆ αἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἀχραντες· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σιαμαίνδρου, ὡς ἐλέγξῃς ὕδωρ,
Εὐανόριος ἐλεγχοῦ ἢ τῆς Σαβίνου.

Τῆ δεκάτῃ ἔκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.

Ὅτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἔξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν ἐν διαματιᾷ μικρῷ καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γενόμενος πρῶτος μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζῆλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος. Ὑπερτον πεφώραται. Ἀγθεῖς τοῖνον πρὸς Ἀρβιανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτήθει, ἕσεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταρρέουσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Ἐἶτα λαμπάσι πυρὸς καταπλεγεται, καὶ πρὸς ταῦτοις λίθῳ προσδεθείς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σιαμαίνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ᾧ προσβαίς ἄπα.

Λακχοῖος οἶα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπει,

Ὅτος, κοιναυόσας ὁρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστάς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας, τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ῥίφθει πρὸς γῆν, τύπεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μεταωρισθεὶς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηρὰς ὀνύχῃ καὶ κρηπίσι καθηλωθεὶς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακροῦς· καὶ αὐθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθείς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαίωνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάνυται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Ὅτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρέβων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἑλλήνος, μητρός δὲ Χριστιανῆς· παρῆς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσεβείαν μεμαθκώς. καὶ τῆ μελετῇ τῶν θείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ οὐκωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλι-

κίας, Μαρτυριῶν προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεχόμενος θῦσαι τοῖς Εἰδωλοῖς, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβουλίῳ χρῆσόμενος, εἶτα ἐρωτηθείς, καὶ. Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθείς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἐρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ρουφίαναις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμώμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,

Ἰνδομίαν δὲ πρὸς Θεὸν ἄλλον φάσαι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ζῆσει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σέ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὁμῶν πρὸς ἔφοδον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκῃ, ζῆσει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκακρον Μαρτύρων διὰ ζήφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμῃς παλαιῶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
Ἰδὲν κατοικεῖ τὴν παλαιάν Πατρίδα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῷ καλυφθεὶς Θαυματουργὸς Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν Θαυμάτων.

Ὅτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν, ἐν νεαρῶς ἡλικίας, ἄνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλείπων πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐρημον. Καὶ εὐρών Μοναχόν τινα, Μαΐουμῶν οὕτω καλούμενον, ἀκτιμοσύνην ὑπερβαλλούσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτῃ δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥς τε πολλάκις δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν, διὰ τῶν σαρακηνῶν ἡμερῶν ἦσθιον· καὶ ἐπὶ τοσαύτῃ στενωπῇ ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσαῦτον ἠδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὁ τοῦτου Διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρηθῆαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποιήκειν. Ὅστος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγγωρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον

ὑπαναχωρήσαι ἐντεύθει, ἔμεινε ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσώτεραν ἔρημον ἐπὶ εἰκοσι, ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πολλὴν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, ἀντιμισθίαν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγῆν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκανθῶν τραχέας ἐμπορεύισας ποδῶν τῶν λεόντων ἐνός, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγίη ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμαούσης, προσήρχοντο πλήρη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς, καὶ ὅς, τῇ ἐνοικουσῇ αὐτῷ θεῖα χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἰάτο πάντας, οἰωδῆται κατεχομένους νοσηματι. Ἐκείσε οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἢ προσμένον· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεγές, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκμιζέτο, ἀπὸ τεσσάρων, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διεκμιζέτο, ὅτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. Ὅπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλήθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτερε, τότε καὶ μικρόν τι δοχεῖον πρὸς ὑπόδοχὴν ἀμβριμαίου ὕδατος κατασκευάσεν.

Ἄλλὰ καὶ τοῦ τοιούτου δοχεῖου, ποτὲ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσμένοντος δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλήσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε, μηδὲ τὴν ἰδιότητα δυνατὸν γενισθῆναι, διὰ τὸ ἐμφορηθῆναι ἀπαντὸν ὕδωρ, τὸ ὕμματα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενωπὰς βαθῶν, ἐν ἡλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἄπελθε, τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πισθεῖς οὖν, ὦ τοῦ θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὗρε τὸν λαίκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ, πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξαισίον. Ἐπισπιδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεδάτου ἐμφορηθέντες νόμιστος, ἐξείστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνεπέμπον, τῷ δοξαζόντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ θαύματος δεδωκὼν ὁ Ἅγιος συσκιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ νομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦν ποιῶν· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας, ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραιτήτων ἢ τοῦ ὕδατος μετακομιδῆ. Καὶ ποτε

πάλιν λαοὺς προσμένοντος, καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντληθέντος, ὁ Γέροντος, κερσίμιον λαβὼν, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μῆτα λίθου βολῆν ἀπιῶν, ὑπέστρεψε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κερσίμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλήρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλη τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἀπαντες εἰς τὸ κερσίμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν καὶ ἤραξαν κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀσποχάστῃ τῷ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γεγονός, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἐμῆδες. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ ψυχῇ καταβολῶν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σιλικὴν καὶ παντὸς ἐξουθένημα αὐτὸν ἀπεκαλεῖ, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτοῦς.

Τότε Πατρίμιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀεικώς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ νομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον εἰ ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δεδωκε. Πένθις δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδοσκει συμφορὰν· ὁ δὲ, μῆτε ἕτερον ἔχων, μῆτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλάμενος, τὸν ὄνον δούς, Πωλλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρέος ἀπαλλαγῆναι. Τοῦτο μαθεὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὐτῷ δεδωκέν, εἰπὼν· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν οὐκ ἰδωμ, ἀλλ' ἵνα νομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μαι χρεῖα γένηται, ἀναλήφομαι τούτου. Ἄλλος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαιτίας ἔλθων, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθεὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατασκευάσας, μετὰ τοῦ νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶων πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπέταττε.

Στυλιτὴς δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρῳ ἐκείνῃ περιβήτος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχηθῆσθαι αὐτὸν μετὰ τινός, ὡς καὶ λίθου ἀπορρίφῃναι κατ' αὐτοῦ, καὶ τούτου πληγῆσαι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ πληγῆματος δοχεῖον βουλευθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ στυλὸν κατεβίβην, καὶ τοὺς οὐρακῆσαντας ἀεὶς ἀμύνασθαι, ὁ

τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἄνικς, τοῦτο προ-
 γούς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπέστει-
 λε τὸν χάρτην διὰ Θηρός λέοντος· ὃν ἰδὼν ὁ
 Στυλίτης, ἐμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν
 Μαθητὴς λαθῶν τὴν ἐπιστολήν, τῷ Στυλίτῃ
 δέδωκεν· ὅς καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη, καὶ ἀνα-
 δεῖς τὴν ἐκδικίαν τῷ Θεῷ, ἀντέγραψε τῷ
 μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ
 τῷ αὐτοῦ θεράποντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνῆρ-
 χετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ
 Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὀρήσας, τῇ
 ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ Ἁγίου ἡμε-
 ρωθεῖς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λα-
 βεῖν ὅπερ ἔφθασε προσῆξει ὄπλον τῇ γῆ, πρὸ
 τοῦ τῆς βίας ἀπαρξασθαι, εὗρεν ἐρρίζωμένον·
 καὶ ὑπερθαμύσας τοῦτο τὸ παραδόξον, ἐδρα-
 με καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεῖς,
 ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέ-
 γονε δοκιμώτατος· λαθοῦσα δὲ τὴν ἱστίαν ἡ γυ-
 νῆ, χαίρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 ἄλλα· ταῖα διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφῆν καὶ ἐξαισία·
 ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθεῖμεν, παρεδρά-
 μομεν ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι.

Ἐτὴ δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐνενηνίκοιτα δια-
 βίους ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μὴδ ὀκτώσων ἐκείθεν
 μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα
 πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιστασθαι, προσοράσεις
 διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἕκασιν προαγγελ-
 σας, καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος,
 καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀ-
 δελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος,
 τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ. Τοῦτον ὁ Θεὸς
 ἀντ' ἐμοῦ προσεφράγισε Παίμενα ὑμῶν, προσ-
 ειπῶν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν Ἀδελ-
 φόν, καὶ καταστασάμενος, εὐλόγησεν αὐ-
 τοὺς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε
 πρὸς Κύριον, κατὰ τὴν ἐκκαίδεκάτην τοῦ Μαρ-
 τίου Μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ', Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανηθάντες Παῖ-
 „ des ἐν Βαβυλῶνι ποτῶν, τῇ πίστει τῆς
 „ Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
 „ σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
 „ εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀγλὴν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόν-
 τες διὰ νηστείας τοῦ φῶς, τὸ ἐνθρονῶν τῇ
 πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνεῖα κραυ-

γάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τοῦ σώματος Μάρ-
 τυς κάλλει ἐνεφθνας· φαῖδρός γὰρ θεω-
 ρίαις, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης· καὶ
 ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Γενναϊότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ
 θράσος ἀντίπαλον, Τυράννων ἀνομούν-
 των, διηλεξῆς Σαβίνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκρού-
 γαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πδεῖν Θεοκλήτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν
 δεῖαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέτας, ἀξίω-
 σον τοὺς πιστεῖ, εὐλογούντας καὶ λέγοντας· Ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η', Ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ὸν Βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνουσι,
 „ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑ-
 „ περυθόντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, ταῖς
 ψυχὰς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδι-
 στάκτω, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε,
 ἀρδευθεῖς ροαῖς, καρποὺς προσῆξας, τοὺς
 τοῦ Μαρτύριου, Σαβίνε τῷ Κυρίῳ.

Οὶ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦν-
 τες, ἐπὶ γῆς Σαβίνε ἰσμάτων, νάματα
 τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οὶ ἐγκαυώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοι-
 μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς
 ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ὡδὴ θ', Ὁ Εἰρμός.

„ **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
 „ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
 „ σωματίων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλινούντες, διὰ ἐγκρατείας, κα-
 δυποταξώμεν νοῦ καθαροῦ, ἵνα τῷ πάν-
 των Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ
 ὑποτάξας Τυράννου γενναῖα ψυχῇ, τῷ
 Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Απάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σα-
 βίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέ-
 σβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδό-
 τη σου.

Θεοτοκίον.

Υπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δού-
 λων, καὶ παρῆρσία καὶ σθένος καὶ

καύχημα, και ασφαλής ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίῳ, ἢ Σταυροθεοτοκίῳ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως,
ἢ α. Ὁρα, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου
τοῦ Θεοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. Στιγμῶν Προσόμοια.
Ἦχος δ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανθρώπων σε ἐγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διελαμψας, πτωχεῖαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πιστωσάμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ερωτᾷ δροσίζοντα σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θαλάμου, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἥδονῆς τε σώματος, τὴν δεῖαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μενεῖς ἀγνωσόμενος Σοφῆ, πρό πυλῶν δλιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐκπαροισάντων σοι, τῶν οικειῶν παιδῶν, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανάων δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, αἰς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκαθάρτα πνεύματα.

Δεξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον αἰκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία υπεράνωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκαλέσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἢ Παρθένου βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόασαι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν τὴν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:
Σ' ἐτὸν Θεοῦ Ἀνθρώπον αἰνίσσω μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ἠδῆ α. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύ·
,, ναιμι· σαρκωθεῖς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό·
,, χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
,, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στενωτάτην ἄδευσας ὁδόν, ἀμειπτον καὶ ὄσιον, βίον Σοφῆ μετελθὼν ἐκ νεότητος·
διό μου τὴν στενωπόν, καταπλάτνον, τοῦ νοός
εὐφημησαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος
ἀυλιζόμενον Ἀλέξιε.

Εαὐτὸν διαλοῦ τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος,
ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας,
πλοῦτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προσηύχας
καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλεν τὴν Σιών
τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς γλυδὸς σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέ·
λυσας, ἀποτεχεῖς ὡς Σαμουὴλ πανόλβι·
ἐν γαστρὶ καρδίας δέ, τὸν ἀγνότατον, συλλα·
θῶν φάθον ἔτεκες, πνεύμα σωτηρίας, δεῖσαι
ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ συναναρχος Υἱός, ἔσχεν ὡς αἰτίαν
σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθενῆς ὁμοιώσεως,
μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε καθαράν
σε εὐρύμορος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πάσαι γενεαὶ
καὶ μακαρίζομεν.

Ἠδῆ γ. Ὁ Εἰρμός.

Εξήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε.
ἢ τῶν ἔθνων στειρευούσα, Ἐκκλησίᾳ
τῆ παρουσίας σου, ἐν ἢ ἔστερωθῆ ἡ καρ·
διά μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνεῖας θαλά·
μον, τοῦ ἐπὶ γῆς οὐράνιον, ἀντηλλάξω καὶ
γυναικὸς ἥδονῆς, τὴν ἠδίστην Ἀγγέλων ἐξο·
μωίσιν.

Θορῦβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλοῦτου
ἐλίπες, καὶ μεταστάτης γέγονας, τῆς πα·
τρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτω·
χεῖαν ἐκχιμούμενος.

(* Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τρεπαρίου τούτου, Ἐσπέρην, αὐτὴ τοῦ κατὰλλῃ εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτοῦ, ὡς τοῦτο διαρροῦσι τινές, οὐκ ἴστιν ἀμαρτημα, ἀλλ' ἰδίῃ ἐπίτηθες ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐκαστὰ Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

Εν δαίρυσι καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατεῖα πανσοφείῃ, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἤξει φῶς ἐπιγνωσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδίας σου.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις ἄχραντε, κάτω ἐκ σοῦ γενόμενος, καθοράται τέλειος ἀνθρώπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους τοὺς σοῦ σοφέ, νοσηρῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί, πάσης κατανύξεως, ταῖς ψυχαῖς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξει, πόθῳ ἐγκρατεῖῳ, ἐκρυπτοῦς συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γειροίροντες, καὶ πιστῶς ἐκδοῦντές σοι, ὡς Κυρίου θεωροῦντι. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἀφαιρῶν διωρησασθῶ, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσῶς ἔλιπες, ἀνταλλάξαιμενος πλοῦτου τοῦ βέροντος, τὸν ἀδιάρρηστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξει· ὅθεν μετὰ πάντως σε, τῶν Ἀγίων δοξάζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον καὶ ἀκαταλήπτον, ὑπάρχει Δεσποῖνα Θεοχαρίτατε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύψασας, σάρκα περιβέβημεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνὴ ἐκδυσάπτει, ὡς Ἰάνου σου, τοῦ σώσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ησέ κησάσα Χριστέ εἰσθλέψασα, Σταυρῷ ὑψώμενον, ὡς περ κατὰ κριτον, θρηνολογοῦσα γοηρῶς, ταυαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἶ μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτιρες, τοῦτον οἰκτερήσαντα, διὰ πλήθος ἐλέους σου; Μῆ με ἐγκαταλίπης ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ελῆλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κόριος, σεσαρκωμένος καὶ ἑσώσας, ἔδλον με τὸν ἀνθρώπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπέμεινας, τὴν πτωχεῖαν προσαιτῆς γενόμενος, πτωχὸς ὡς περ Λάζαρος· ἔρωσ γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Απέριττον, καὶ ἀπραίγμονα βίον ἐπόθησας, ἀπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος Ἀλέξει, πόθῳ τῆς μενουσῆς σε, ἀδιάρρηστου παμμάκαρ ἀπολαύσεως.

Ναὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργόσασθαι, ἐν αἴῳ ἠγάπησας. τῆς Θεομητορας ἔνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια καλλῆ ἐνοπτριζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάστα, τὸν Δοτήρα Παρθένε τοῦ γαλακτος, πενωῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κέρσσον, πάσης ἐπιγνωσεως, καὶ κατανύξεως θείας ἱκατεῶν σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δεσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφύτων Πατέρα σου, ἐκ νυκτός ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχηκαμεν.

Ροαῖς ἱερῶν, καταρδεῦον πάντοτε δακρύων σου, ψυχῇ ἐγεωργήσας, στάχυν ἀληθῶς ἐκατοστύοντα, γεωργῶ ἀθανάτω, καλῶς διατηρούμενον.

Ωραθῆς ἐν γῆ, πολιτείαν ἀσαρκον μιμούμενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγκρατεῖα ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδραία, δι' ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προεευγῶν, ἀμαρτίας ἐφλέξας τὴν ἠδυσπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεῖς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τό ἀνέστερον.

Θεοτοκίον.

Οφῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ὄκησε νηδύν σου Ἀγνὴ, κόσμον ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτετε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὕμνουντάς σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κλυλούμενος, τὴν ἀνεγγίχαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φοβῆς ὁ Θεός με ἀνίσταγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ τὸ σκῆνωμα, ἢ Ἀπειρόγαμος, προσφανεροῦ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λαμβάνει σπουδαζόντα.

Αἰ εὐχαῖ σου Θεῷ ὡς θυμίαμα, μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ

τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐαδίαςας Πνεύματος χάριτι.

Γερά πολιτεία κοσμοίμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλούμενον ἔνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσι, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμος φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινοργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σου ἀρρήτως τίκτεται, καὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντοάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αλέξιου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὅσιων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ Ὄκος.

Τίς τὰς σεπτὰς σου ἀρετὰς ἀξίως ἐσημίησαι, καὶ ἰκανῶς ὑμνήσαι. Ἄλλεξε Θεέφρον· τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαντον ὕμνον, τὴν ἀκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπεινώσιν, δι' ὧν Ἀγγελιοὶ ἐφάρμιλλοι γενόμενοι, πρεσβεύεις αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσια, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὅσιων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ 12. τοῦ αἰτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος.

Ἔξεις τι καινὸν καὶ πόλιν, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδοματὴν δεκοίτη, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέλθης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ρώμης, Πατὸρ Εὐφρημανοῦ Πατριάρχου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάντων εὐγενῶν, μονογενὴς ὑπαρχῶν αὐτοῖς. Πασσάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῶ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὄν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευθεῖσα, δαὺς ἀστὴ δακτύλιον, καὶ ἐπευξάμενος, λαθῶν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἐδέσαν καταλαμβάνει. Ηροσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενχοροῖς καὶ βακώδεσιν ἱματίαις, ἐλεῶ καὶ φιλανθρωπία τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντός τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἧσ προσφοριῶντων αὐτῶ πλείωνων καὶ ἐνοχλούντων) καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας

καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἔλκυσεῖσθαι ἑτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ρώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγωνθεῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῶ πυλῶνι αὐτοῦ διήκυσεν, ἐμπαρανοούμενος ὑπὸ τῶν οἰκειῶν οἰκετῶν, καὶ ἐμπαίζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσγων, ὅσα εἰκὸς ἀνθρώπων ξένον, καὶ μηδεμίᾳ μετέχοντα παρρησίας, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάριτην, καὶ ὅστις εἶναι, καὶ ὅστις ἐφυ γράψας, τοῦτον κατεῖχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Οὐάριος, θεοβὴν ἀποκαλυφθεῖς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἦσ, τεθηγκότος, τὸν χάριτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνασθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκασον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὸν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Δείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυγεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐοδῆ, καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀνεύως προέβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφρασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεγκείσης ἡμῶν φοβεράς ἀπαλλαγῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα εὐτρώσασα τὴν ἡμῶν ὁ φιλόανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκότων κυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σπῆλος διεξέκασσε Παῦλον Εἰκότων.

Ἦ φλόξ δι' αὐτοῖς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Θεοστῆρικτος, ὁ Ὀμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σ τριγύμμα πιστοῖς καὶ μετασταῖς ἐκ βίου.

Τοῖς σοῖς Θεοστῆρικτε πρεσβεῖαις δίδως.

Τοῖς αὐτῶν ἁγίους πρεσβεῖαις, ὁ Θεὸς ἔλεεσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦδι ζ. Ὁ Εἰρώς.

Αντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τῶν ῥάννου μεταίρειον, τὴν φλόγα ἀνεβρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβείαι Παισί, ὄρσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃν εὐλογημένους, καὶ ὑπερίεδοξος.

Επέμενες Ὅσια τῶν γεννητόρων, πυλῶνι καθήμενοι, καὶ θλιῶς ἀγνοοῦμενοι, καὶ κατωποιοῦμενοι δεινῶς, καὶ ἐν πτωχεῖᾳ πολλῇ θλιβόμενοι.

Σαρκὸς σου τὸ φρόνημα ἀποσκερῶσας, δόξου τοῦς γεννήτορας, καὶ τούτους ἀγνοοῦμενος,

τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὅσιε, καὶ τὴν ἐξουθενῆσαι τῶν σῶν, ἀπείρων παιδῶν ἐπιβλιβόντων σε.

Ω δαύμα! πῶς ἔμεις αἰεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἠνεγκας παιδεύσαι καὶ ὀνειδίζεσθαι ὑπὸ παιδῶν πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίαν.

Μεγάλου διάκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου παναμίωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σέ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαριτῶτε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Κ ἄμνος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Α γνωστός τὸ πρὶν γεννήτορας ὑπάρχων, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδηρίσας σου, ταῦτοις τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔδοξε τοῦ μεγάλως σε, καὶ αἰεὶς δοξάσαντος.

Κ ἴριος φωνῇ μεγάλη φανεροί σε, πάση τῇ Ῥώμῃ τῶν κρυπτόμενον, θησαυρὸν πονόλθιε, ἐν πτωγῷ στήματι κείμενον, καὶ δωρεαῖς ἰσάειν, ἀπανταίς τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλαστίζοντα.

Α ρχόντες λαῶν καὶ Βασιλεῖς συνήλθον, καὶ ἱερεῖς μάκαρ κηδεύσαισε, Θεοῦ ἐπινεύσας· καὶ κατεῖδον μέγα θεῆμα, θαμβούμενοι δαύμασιν, Ὅσιε ὡς ἐτέλει, Δεῖα δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίαν.

Ρ εῦσαντας ἡμᾶς τῇ πάλαι παραβαίσει, ἀνακαινίζων ὁ φιλόνηραπος, ἀρρέυστως σεσάρκωτας, ἐξ ἀφθάρου σου Παναμίωμε, νηδύος καὶ ἐρρύστατο, ἀπαντας ἀμαρτίας καταφθορᾶς παναμιώμυτε.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Α νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου ἡμῶν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκοπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ι δεῖν κατηξίωσαι, Θεοῦ τὴν δόξαν Ὅσιε, τοῦ λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος· φῶς γάρ οἱ μὴ φλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λαλεῖν ἔλαβον οἱ πρῶην, τυγγάνοντες ἀλαλοι, παναοιδίμω Ἀλέξιε.

Ω ρίθιος προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμενος, ὡσερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰάσεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκοτεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς Δαίμονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Σ υνήλθες κηδεύσαι σε Πατριαρχῶν ὁ πρόκριτος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος, Ἀρχόντες πρεσβῦται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν χοροὶ Δεῖα νεύσει, καταχαζόμενοι, τῇ προσφύσει σου μακάριε.

Η ρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ὀρετῶν ὀχούμενος, καὶ κατέπαυσας ἐνθα Ὅσιων τάγματα, καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμηστο, τῶν τριάντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίαν.

Φ ωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθόμενοι, χαῖρε λέγοντες χάρα ἡ ἀγεώργητος· χαῖρε τῆς κατάρως ἡλύσις· χαῖρε πηγῆ, ὕδατος τοῦ ζῶντος, Ὅσιων τὸ καύχημα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστατελάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ω δαύμα! πῶς ἐν πύλωσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὡςτε ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως βίῃ· μὴ καμψθεῖς. Γενεῶν τε καὶ Συζύγου, Ἀλέξιε πικρῶς θρήνησις.

Θεοτοκίαν, Ὅμοιον.

Καὶ ἡ λοιτὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, ἡ α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Ω ἰς ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμάτων σου, καὶ τὰς αἵρέσεις ἐσκότασας, καὶ τέλειον ἔφρασας, καὶ ὡς δούλος τὸ δοθέν, πλεονάσας σου τολαντον, εὐπρέστησας, τῷ Δεσπότη Θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τ ῆ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαγε, μέσον Συνδουο διελαμψας, Πατέρων τῶν ἀβσθον, Μακεδόνων νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,

εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα Δεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, σθλιτευσάς καλλίστα, καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορωδῆ διδάγματα, τῆς τούτου σκαιοτήτος, Διδασκαλῶν ἀρχηγέ, Ἰερέων εὐπρέπεια, Δεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοιμήσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Φωτοφρόν παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτωτε, τοῦ νοητοῦ ἀνατειλάντος, τῷ κόσμῳ παναίωμε, φωταγωγῆσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκιάδπλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῆ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Ως εἴώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἴσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ ἀπέσπον ἀνασπῆναι, συναριστῶν τούς Προπάτορας.

—✠—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιγολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κύριλλον ἡμῶ τὸν πρόεδρον Λέλιας.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπάντισιν δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῆ νεκράσει τοῦ σώματος, ἐπι- νίμιον ἄσω μελωδήμα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικῆν, τοῦ Πνεύματος αὐτῆν, τοῦ Ἁγίου τετέλεικας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεῦξας Λιρέσειων, τὰ πελοίγη Ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνυλῶν εἰργάσω, τῶν ἄλλων λειτουργῶν, συνόμιλος δεχθεῖς· τῷ πυρὶ δὲ τὸν λόγῳ σου, ἅσαν ἐφλεξας τὴν ἕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀνοίμυτος.

Ρημάτων σου ὁμαῖς, ἠδυπνόοις μακίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφέ, αἰρέσειων πασῶν, τὸν ἀνύπτιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐδῶδια γενόμενος.

Θεοδοκίον.

Γλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πείσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ παναίωμε Δέσποινα, τὸν ἀνεκφραστον τόκον Παναγόραντες.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἑθῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε· **Συναγωγῆ, τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.**

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι Πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς Θεῆς Τριάδος, Πάτερ τριπλῶως, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτρανώσας, δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὠφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεοφρον, ἀναφωνούσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυαί ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, Δελγῶν τοῖς ψυχῶς ἡμῶν.

Οἷκος ἀγαπημάτων σοῦ ἡ ψυχῆ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφωῶς κατώκησεν, ᾧ ψαλλομέν· **Ἄγιος εἶ Κύριε.**

Θεοδοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἄγνη συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκώς, ἐξηρεῦξας δογματῶν ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδυσας, εὐσεβούντων δαίνοισιν· καὶ βακτηρίᾳ Δεία, ποιμένας τὸν δόμιον, ἐπὶ γλῶσση Δείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένας καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Τεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόδι, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ γλῶσσά σου Σοφέ, Δείκαῖς ἐπιπνοίας, ἐφώτισε λαούς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῆ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ- ὄθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρσθευτὴν σε, αἰεὶ προσβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσποτοῦ δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλι-
ψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ βρυθμίας πταισμάτων,
τοῦ δοξάζεισ σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπί-
δα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῦσα σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ,
νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέμου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύμα-
τι, τίς ἡ ἀράτος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔ-
σωσας τὰ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
δημιούργημα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
στὲ διὸ ἀπαύστως κροῖζομεν· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Υπερκοιμίου τῆς σοφίας βέθρον· Ὅσπερ, σοῦ
ἡ καρδία δεξαμένη, ἐξηρηρῆζατο διδα-
σκαλίας ἄβυσσον, νόσις ἀσεβοῦντων θυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχύν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυ-
πασάτου Θεότητος ἐκλήρως, καὶ παι-
δεῖον Κύριλλε, πλάινς τὸν χειμάρρουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παρὰφρονά τοῦ Μά-
νεντος, ὡς γούνησις καὶ θεοδιδάκτος μα-
κάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας,
ἐμφανῶς ἐστήληταυσας.

Θεοτοκίον.

Ος ἀνώτερα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγγή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τῇ ἡμῶν ἀνα-
πλάττοντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέμου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐληλυθας·
φῶς ἄγνωτον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφάδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστες ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῆ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου,
ἐποιάμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας,
τὴν ποιμνίην σου μακάριε.

Ο λόγος σου φωτὶ, δεῖκῳ ἀστραπτόμενος,
ὦ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύμοις,
ἀγλύν ἀγνοίας ἔλυσε.

Θεοτοκίον.

Νὺξ Πάναγος παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φω-
τοδότῃν τεκοῦσα, καταγῆσάν με δέσμαι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει

» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυναμένων.

Πσταμὸς σύ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ἐπιπεπό-
ρευσαι, ζωηρότῳ, πεπλησμένον ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλάκας.

Ρημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύ-
δωνος, ἀσεβείας, διασπείρεις λαὸν ἱερώτατε,
γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκα-
λοῦμενος.

Θεοτοκίον.

Ούρανῶσας, γεωθεῖσας τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρῖσας αὐτὴν
ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φω-
νάς σε θεράριζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰγίου.

Συναξάριον.

Τῇ Π'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Ἐἴσελθε, κέρδος ἐν ταλάντων προσφέρων,

Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὁ γδοσάτῃ δεκάτῃ θάνατος μέλας ἐλε Κύ-
ρίλλον.

Οὗτος ἔφω γονεῶν μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν
ὀρθὴν πρεσβευόντων Πίστιν· ἐφ' ὁμοίους
δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἱεροσο-
λύμων ὁ Ἐπισκοπὸς εἰς τὴν ἀγῆρω ζωὴν μετέ-
στη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκο-
πικῆς χάριτος ἠξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογ-
ματικῶν προθύμως ὑπερμαχῶν. Διακίου δὲ τὸν
ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐπέχον-
τος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυ-
χθέντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν
ὁμοούσιον λέγειν, καὶ τὴν ἕνεγκεθίσαν ὑπ' αὐ-
τῆς καθαιρετικῆν ψήφον μὴ καταδεξαμένου,
ἀλλ' ἐπὶ τὸν θρόνον τυραννοῦντος, ἐπεὶ γνωρί-
μος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκείθεν ἔλιπον τὴν ἐξουσίαν,
τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον,
καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἐξέειπεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ
θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δι' εἰς Σελεύ-
κειαν συγκροτηθείσης Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ τοῦ-
το, Ἀνάκιος ἀπεσιγήτησε, καὶ πρὸς τὴν Κων-
σταντινούπολιν ἐξέδραμε· καὶ οἷς εἶπε, τὸν τοῦ
Βασιλέως ἀνήψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλον, καὶ

ὑπερορίᾳ τούτου καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολοιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς εὐνοίαν ἅπαντας τούτους ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας Ἐπισκόπους, εἰς τοὺς οἰκίας Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέβηκε. Καὶ τῶν δὲ καὶ Θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιῆσαι ποιμένας, καὶ τοὺς ἐμφορομένας αὐτῷ κατηγήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλειοπίως, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπαύρατον βίου, ἐπανεπαύσατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ηλικίαν μέτριος, ὠχρὸς, κοιμήτης, ὑπόσιμος, τετραγώνος τὸ πρόσωπον, τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισοιμένας, γενεῖα τὰς σιαγόνας λευκῶ δασυμένους, διχῆ κατὰ τὸν πώγωνα διηρημένω, ἀργαῖο καὶ τὸ πᾶν ἦθος προσοικίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μύριοι Μάρτυρες, τοὺς ἀχύνοντας τρυφέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τρυφέντες ἄνδρες Μύριοι τοὺς ἀγένας, Ἄπληθον ἔνθα μυριάσματα Νέσς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν νῦν αὐτοῖς.

Τοῦ διαγωγῆ τῶν Χριστιανῶν ἐν Σικαμῆδα παφλαζόντος, πάντας τοὺς Χριστιανούς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατέειχον· εἰθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπῆλλαττον. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τρόφιμος καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τέλει ἐχθροὶ ἐτύγγαλον, συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὗς γὰρ ἤθελον ἐτιμῶραν, τινεὶς δὲ καὶ περιπειοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινὰς, εἶδον πυρκαϊάν μεγάλην, ροιζήδον κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκείθεν ἠκούσαν λεγούσης· Ἴνα τί σπευδετέ τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεσθε κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευμένων, μᾶλλον δὲ προσκολληθῆτε τούτοις, καὶ κερδανέηται τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρῶν ὡμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονεύμενοι, ἔπεσον χαμαί, μίτη τὴν θῆαν ὑποφέροντες,

μίτη τὴν βροντοῦσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκότες· τούτου δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀλλ' ὡς μέγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὁ φανεῖς ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, εἰάν αὐτοῦ γενώμεθα δούλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σγισθεῖσα ἡ πυρίνη ἐκείνη νεφέλη, ἐση ἔθηκεν καὶ ἔθηκεν· καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἤθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευγεμονοῦντα καὶ πανευεῖδη, καὶ πλήθος περισσῶτων αὐτῷ πολύ, καὶ ἐπὶ τῇ θῆα καταπλαγέντες, Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἐνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεόν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους πεπαρωθήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐδῶς ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνήλθεν εἰς τοὺς οὐράνους. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλυταύτας, ὑπέστρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦντες, καὶ παρεκλείοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυνύησαν τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτοὺς ἐύλο· καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράραϊς κατέχεινον· εἰθ' οὕτω τριγῶν ὑφάσμασι κελεῖαι κατατρίβεσθαι τὰς πληγὰς· οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσνήχοντο εὐφρακνόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὄργην ἐκ τούτου κινήσαντες, κείμενοι ἐκκαθῆναι μέσον τῆν Πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἅγίους ἀπορρίψιναι. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καινῆς ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο. **Ταῖς** αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εοὶ τρεῖς ἐν Βαθυλῶν, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλόκαφον δέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εχῶν πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πατέρ, τοῦ Θεοῦ, ἔλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάχρσι παθῶν τὴν φλόγα, σθέσας μάκαρ τὸν πυρσὸν, ἐτήρησας ἄσθεστον. σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακρίζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ. θεσφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμούς διδάγματων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουν.

Θεοτοκίον.

Ολῆν σε καθαγιάζει, Ἅγιος ὁ ἐν τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἑαυτῷ Θεοτόκε, ὅν Ἅγιος Κύριος, κατοικῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Αυτωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσθεήσαντας, συγκατάβας ἐδράσισας, καὶ ἐδιδάξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κοιμήσῃσαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέθῃς.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανῶδες αἰρέσεις αἰδοῖμα, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Ἰναδα, τοῖς χαρὰ κτήσῃν, ἐν μοναδί ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ιερεύσας σκυτόν ταῖς ἀσκήσεσι, διὰ σέ τῷ νεκρῷ χρηματίσαντι, σὺ ἀναμαίκτως τέθυκας Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες ἀράς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένη δεδοξαμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ἠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κἀταραν εἰσώσατο· σὺ δὲ Παρθένη Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφίμενος Χριστοῦ τὴν ἀρρήτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείων καὶ κρείττονος· ὄθεν σε πιστεῖ μακροζῶμεν.

Αστέρη πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκίψι, δογματῶν ἱερῶν καταυγάζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούστων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην· Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγέννησαι. τῶν Ἁγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω· Ὅσιον ἀνεδείχθης συμμετοχός, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγγορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θεῶν ἀρετῶν, πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένη καρποφόρον, ἐκ στεῖρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ ποιούντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμῶν σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦμος δ', Ἐωθιακὰ σημειώσιν.

Θεῖος ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὴ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστόν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρυσάνθε, τῶν βασιάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εχθρῶ δειλαίματα, καὶ ἥδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράγην λελόγησαι· ζεφωδὴ δὲ κἄθειρξιν, ὑποστάς ἐνθεῶ, φέγγει κατρυγιάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσασαι.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλειον ἐξέκλεινας, καὶ νυμφῶνος θεῖου, ἐχάρησας ἐνδοξον, νευμφεφεμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασιάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρείου μεγαλῶνυμε, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. Ἀθλητῶν ἐγκαλῶπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαίσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν κλίῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ βεβήμωτος διέρχουμαι, τὸν βίον καὶ δόδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὡσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὅσις ὁ παμπόνηρος· διὰ

τῆ σὴ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετανοίαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροβοσκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δεσποίνα, καὶ νεκρούοντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχθων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακροθύμητον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκρούουσα. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὡς συνήθες, καὶ τῶν Ἁγίων· οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ἰωσήφ.

Ὡδή α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχως ἴγνευσι, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύπος Μωσῆς χειρσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς κοσμομίους, καὶ μαρτυρίῳ λαίμψων καλλολοαῖς, τῷ Δεσπότην παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμῶντων ἀξιάγαστε.

Ετρωθῆς τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ κτισθέντος, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου παριδῶν, τὴν ῥοπήν ὅλην δεδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρῦσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμώτατα.

Τῆ Πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικὸς, ἡδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνείας τιμιον, Χρῦσανθε σμεῦος ἐχορημάτισας.

Θεοτόκιον.

Ο φύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὡφῆ μοι, ἐκ σοῦ Παρθένε σάρκα προσλαβὼν ὃν Δαρεία πθίσασα, καρτερικῶς ἐνήδλησε, καὶ νυμφινῶς αὐτῷ προσήνεκται.

Ὡδή γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσὸν δοκιμασθέν, τῇ τῶν κολάσεων πυρρᾷ πέφνηας, Βασιλικῶν Χρῦσανθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Πητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἤγειρεσαι, τῶν μαθητῶν Χρῦσανθε, τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Υπέκεις τῷ ἔραστῇ, νυμφαγωγούντι σε Χριστῷ πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτόκιον.

Σαρὶ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἀχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρτυρα, εἰαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Καθίσμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραϊστέτα.

Τὸ ὠραϊστάτον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὸ ὀρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσυγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσεῖς Μάρτυς λόγοις σου, Χρῦσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἐνδοξον, ἀθλοῦ διανύσσασαν, καὶ Τυράννου ἀταξίνας μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελευτῶντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτόκιον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἀμπελος, τὸν ὠραϊστάτον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγίζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθειν ὡς αἰτίον σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, δεῖ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαίρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροβοσκίον.

Τὸν ἐπονειδίστον Οἰκτίριμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκούσασέ σε Χριστέ, ὀρώσα ἐπιτρώσκητο. Οἱ μοι τέκνον ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; ἢς ταῖς παρακληθῆσαι, διὰ σπλάγχθα ἐλέους σου, οἰκτιρήσον καὶ σώσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὡδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**παρθένου σε ἰδοῦσα ἢ Ἐκκλησία, ἐπιπῶ **Σ**ταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἰ τοῦ Πνεύματος ἀσπράψασαι λαμπρόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὅλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφαντόν σε Δείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν ἀφάρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναϊότητι καρδίας ἀπειναίξω, ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, κάλλι ἀσυγκρίτω. Δεῖω ἐνδρόμους, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου σταδίων.

Εθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιῶ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσφίσιθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότη τοῦ κτισέως.

Θεοτοκίον.

Συτηρήσας σε Παρθένον, ὡς πρό τόκου, μετὰ τὸν τόκου ἀγραντε, ἐν σοῦ ἐσαρκιώθῃ, ὁ ἀπεριόριστος. Δαρσίαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλλή-
» **ξας** τῷ ἁγίῳ ἐπιστρέφον, ἐν ζωφώ-
» **δου** ἀγνοίας, τοῦ πίπτει ἀνυμνοῦντός σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμα-
νος, δεσμώμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ
Ἀβελόφρα, διέλυσας μακάριε.

Αγνείας ἐραστῆς, γεγονώς Ἰερῶτατε, με-
τίνεγκας τῆς Παρθένου, τὸ διάπτυρον φιλ-
τρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρηγνύμενον ὄρων, καὶ ποσὶ συμπατούμενον,
τὸν Τύρακον γεγηθῶτι, λογιμῶ τὸν Δε-
σπότην, παμμάκαρ ἐμεγάλυνες. **Θεοτοκίον.**

Τὺ δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι Μυστήριον·
ὡ πάναγνε Θεὸν Λόγον, ὑπέρ νοῦν γὰρ
καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοικας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀίνεσας Κύριε, ἡ
» **Ἐκκλησία** βοᾷ σοι, ἐν δαιμόνων λύθρου
» **κεκαθαρμένη**, τῷ ὀίκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» **σου** ρεύσαντι αἵματι.

Υμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων αἰοῖδι-
με, φῶς οὐρανόθεν δι' ὄλου, σὲ περικυ-
κλώσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζωφωτάτω
οἰκίματι Χρῦσανθε.

Ρώμη σε, μαρτυρίῳ τεπτῷ κλειζόμενον,
χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, νεκτικὴν Μάρτυς
στολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου
Χρῦσανθε θαύμασι.

Οραία, περικαλλῆς τε καὶ περιδέξιος, Μάρ-
τυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγω
ῥωτικοτάτῃ, ἐνυμφεῖθης, διὰ πόνων παντοίων
τοῦ σώματος. **Θεοτοκίον.**

Νέον σε, ὡς Παιδίον Παρθένου ἐκύησε, τὸν
προαιώνιον Λόγον· ὃν ποδοῦσαι Κόραι,
ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῶ πάντων, Βασιλεῖ νυμφι-
κῶς ἀπηνέβησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ 16' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Χρῦσανθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶν· Χρῦσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κὰν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτῃ ἐνάτῃ ὁμολετρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλέως·
ἦν δὲ ὁ μὲν Χρῦσανθος, πατὴρ Σουλγλι-
τιοῦ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ
Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρῦσανθος παρὰ
τινος Χριστιανοῦ ἐμύθητὸ ταῖα, καὶ βαπτι-
σθεῖς, παρῆρσά τὸν Χριστὸν ἐκίρτυε, παρὰ
τοῦ πατρὸς καθεργύοντο. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου,
ἀλλ' ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἀρμόζει αὐ-
τῷ ὁ πατὴρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ῥωαίαν,
ἐξ Ἀθηνῶν μεταπειρώμενος, Δαρείαν ὀνόματι·
ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι, μεταστήσῃ αὐτὸν
τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ
πέιστος, μᾶλλον ἐπέισθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξο-
μασασμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ
διεσπύλαθη ἀμφοτέρων ἡ παρθένια ἄτρωτος.

Ὁθεν διαβληθέντες πρὸς Κελερίον Ἐπαρ-
χον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπαρχῷ
καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς θασάνων ιδέαις
τιμωρησόμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένου
αὐτοῦ, καὶ τῶν αἰμασῶν ἀνωτέρους ἑώρα,
μεταβαλλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα
τῇ γυναίκι αὐτοῦ Ἰαρία, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς
αὐτῶν Ἰάσων καὶ Μαύρω, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν
στρατιώταις, οἳ καὶ ὑστερον τὸν τῆς μαρτυρίας
ἐδέξαντο στέφανον, κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ δε-
κάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύ-
διος, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυ-
θῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρα-
τιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅ-
γιος Χρῦσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς
βόθρον, καὶ ἀνὼθεν γῆς ἐπιγελοῖσθαι αὐτοὺς κα-
τεχθήθησαν, ἐνθα καὶ τοῦ Μαρτυρίου τέλος
εδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβούνος,
ἐν Σαλασσῇ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼν θαλάσσαν Κλαυδίου τὴν πλάνην,
Ἐνθὸν Σαλασσὸς βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰαρία, ἡ
τούτου σύζυγος, ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰαρία τρηθεῖσα τὴν κάραν ζίφει,
Θεοῦ πρόσωπον Ἰαρωτάτα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ
Μαύρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν ἀδελφῷ τέμνεται Μαύρω κάραν,
Ἄδελφοὶ τούτω συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρος
Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχαρίων πάσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
Ὅν πρὸς τομὴν κλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύσας Διοκλητιανῶς καὶ Μαξιμιανῶς ἐν τῇ πρεσβυτέρῃ. Ῥώμῃ, πᾶσα μὲν Ἑβραϊκῆ ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφρησάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφραίετο. Τότε τοῖνυν ἦν τις, Παγχάριος τοῦνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπόιτης, καὶ προχρῶν Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὠραίος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ ἠγάπατο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκείνος δὲ σκεπάζει καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διορίζατο λαμβάνειν, καὶ κερτῆσθαι εἰς ἀπολαυσίν θρωπίας καὶ ἀνάπαυσιν· τοῖνυν καὶ γέγονε ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθούσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μητήρ καὶ ἡ Ἀδελφὴ, δι' ἐπιστολικαίους λόγους, ἐν πρώταις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἐκπύῳ συνουλεύσασα· εἶθ' οὕτως τὴν φοβεράν ἐκείνῃ Κρίσιν, δι' ἧς, οἱ μὲν ἐπιγινόντες αὐτὴν, καὶ παρῆρσις ὁμολογησάντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, ἅπαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλιθον, καὶ ἠρώσασθαι διεδεβαίουσιν· ὡσπερ παλιν, οἱ τὴν Θεοσέτηα τοῦτου ἀβετήσαμεν, ὅποιαν τὴν καταδίηκτῃ, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τοῦτοις, καὶ τὰ Κἄν τὸν κόσμον ἅπαντα κερτάσῃ τις, τῆ δὲ ἑαυτοῦ ψυχῇ ζημιωθῆ, οὐχ εὐρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην δια τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχάριος, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, θρηνησὶν ἤρατο· καὶ τῇ γῆ ἑαυτοῦ καταβαλὼν, ἔκλεθον Κύριε παντοκράτορ, ἔδοξα, καὶ μὴ κατασχίζῃς τὸν δούλον σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαι μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινὲς τῶν τῷ Παλαιῷ εἶδον αὐτὸν θρηνησάντα, καὶ ταιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντες αὐτοῦ, Λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγχάριε, ἔφη ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἀρνησάμεν τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέμου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὶ πρότερον πολλὰς καὶ διαφόρας καταναλώσω κολάσεις. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ

παρόντος, φρίττω καὶ δαδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθόν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνῆσασθαι τὸν Χριστὸν μου, κἄν σήμερον, κἄν μετὰ πολλοὺς χρόνους, παλευιδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σύ φῃς, καταναλώσῃς.

Τότε ἀποθύβεις ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βουνεύροις ἐτύπνετο· καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάτης, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Ἐγνώστε, ὅτι Παγχάριος, ὁ Σακελλάριος καὶ Σιρκιανός τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιπέσει θρησκείᾳ· εἶπατε δούλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κελευσάτω, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαπτίζεσθαι, εἴθ' οὕτως παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντὶ ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκείσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μὴ παύσῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενόμεθα κοινῶν, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἦρσεν ἡ βουλή τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάντῃ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἠθέλειν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θεάτρον, ἐτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἀρχοντα· ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδίῳ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τὸν Ἅγιον τὴν Νικομηδεῖαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἀρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ τὸς ἀποκρίσας οὗτος κατηπείετο, Ἰδοὺ, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνω, ὅς τις εἰμὶ, καὶ τὸ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποιεῖ, φησὶ. Καὶ ὁ Ἀρχὼν εἶπε· Ἦ σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχάριος μὲν τοῦνομα, Χριστιανός δὲ ἦμην ἐκ προσηγορίας· καὶ συναπαχθεῖς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτη, γέγονε ὁμόφρων αὐτοῦ, κακῶς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθείς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσήλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν πσεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθάνειν, ἵνα τὴν ἀρνησιν, ἢ κακῶς ἐπισπασμένη, ἀπαλειψῶ.

Ὁ Ἀρχὼν εἶπεν· Ἄρες ὀ λέγεις, καὶ ποιήσον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ θελήσῃς, τοιοῦτος ὢν εὐειδῆς καὶ ὠραίος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἦ ἀπώλειαν αὐτῆ, ἦν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόχρους ζωῆς αἰωνίου τοῖς ἴσθρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένους. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἀρχὼν τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπέφασιν· καὶ προσευχόμενος, ἀπεμύθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχάριος, κατὰ τὴν ἐννεά καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Διδώωρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαρτιανὸς Διάκονος, σπληναῖω ἐγκλεισθέντες, τελευτοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπληναῖον· ἔνδον γὰρ φέρει, ἠϋθνην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε'ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμῆϊοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πῶθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Α'νθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι· δῆμον ἀθλητῶν προσηΐξας γὰρ τῷ Χριστῷ, θεῖοις λόγοις σου καὶ σαύμασι, Μάρτυς θεόληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῆ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνὸν σε πανένδοξε, θείας εὐδίας δόξη φωτοεῖδει, Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε· ὄν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας.

Θ'ῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστοῦ ἐξάπέταυτε, λύμην ἀσεβῶν ἀπειρόγοντα προφανῶς, μελωδοῦντί σοι πανευφήμη· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο' κατ' οὐσίαν, τὴν Θεϊκὴν ὦν ἀπερίγραπτος, κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς, τῇ σαρκί περιγραφόμενος· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξί πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χ'εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων γάσματα, ἐν λαΐκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβησας, ἀρετὴν περιζώσασμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐραταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερότῃτι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος τῷ ματαιόφρονι, ξεσμούς τοῦ σώματος πνεγκας· καὶ λαμπραῖσι φλογίζμενος, οὐ κατεφλέχθης, τοῖς Παισὶ συμφάλλων Χρῦσανθε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώωρανας, ἀσόφων φρουάγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἠσχυνας, τοῦ τὴν Εὐάν ἀπατίσαντος, αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὄπλον σοφέ, καὶ προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστews.

Ε'νώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες ἔνωσιν, ἀγνά κειμήλια, τοῦ Παντοκράτορος ὠφθητε, καὶ Ναῶ προσανετέθητε, ἐπουρανόφω ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλῆσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν κρατήσαντων, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολάσεων Χρῦσανθος, καὶ Δαρεια δρόσῳ Πνεύματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μελπόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάκαγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ὠκῆσε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ εὐδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ἠμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Α'ίθεσ ἀχειρότμητος ὄρου, εἰς ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀμρογοναίως ἐμῆθη, Χριστὸς συνοίξας τοῖς διεστώσας φύσει· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γ'ερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς σου πρόβατον, Μάρτυς τυθέντι προσνηχθησας.

Ὡφθητε θνητῶν ἐν μέσῳ, οἶα περ ἄρνες ἀφλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες θεῖαν, τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνδείως ἐκληρώσασθε.

Σ'ημερον φαιδρῶς ἐφορτᾶζειν, ἅπασαν Ὀλὴν τε καὶ Χωρᾶν, Ῥώμην συγκλειῖται ἡ Πόλις, τοὺς θεῖους ἄθλους καὶ τὰ παλαιίσματα, ὡς πανδαισίαν αἴλου, προβαλλομένη ἡμῶν Ἅγιοι.

Η'ρθητε πρὸς ἀπειρονδόξαν, Χρῦσανθε Μάρτυς καὶ Δαρεια, καὶ τῷ Παντοκράτορι Λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαρίζοντων ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φ'ρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν γὰρ Λόγῳ ἐκκυοφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρυόμενον, πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶνάς σε.

Τὸ Φαταγωγικὸν τοῦ Ἦγου.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣ&ΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μοῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εἴφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὅσια, ὡς περ σκύβαλα, τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῇ, νικεῖτε καὶ καύσωνι, ἐποθήσατε, σπιλοδαῖτοι ἅμα γερονότες, συμπολιταὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπαλοὶς τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπῃ συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑψ' ἐν βανατοῦμενοι, καὶ τεμνομένοι, μεληδὸν Ἀιλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσνήχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμωπα.

Καὶ πνεγμῷ συγκλειόμενα, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, ταῖς ψυχαῖς παρέθεσθε ὡς ἀμώμωπα, Μάρτυρες ἐνδοξαί θύματα, χειρὶ τοῦ Παντόκρατος, καὶ συνήφθητε χαραοῖς, ἀσωμάτων Δυναμέων, αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξει, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαιτέτως πρεσβεύσατε.

Δοξᾶ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηθήσατο τὸν σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρυῶν τὰ δέματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρενῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σὺ μοι δώρησα· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένη, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ θείας τεύξασθαί χάριτος.

Ἡ Στανυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμνάς ἡ κησᾶσα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκικον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανοίωμο, οἰκτιρῶ ἐν αἵματι, τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σὺ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἑρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολῆν θείας χάριτος.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνθηες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.
Υἱμοὶς γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους,
Στεφάνου Σαββαίου.

Ῥοδὴ ἀ'. Ἦχος πλ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀῖμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τὸ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
» δουλείας, ᾧδῆν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοών-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.Υἱμοὶς τῆν θεοπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν
Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημησαι, Χρι-
στέ μοι οὐράνοθεν, παραστῶν φως γνώσεως, τού-
των ταῖς ἰκασίαις, ἵνα μελίσω ἑσφραγῆκτον ἄσμα.Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μελῆ
κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,
καὶ ἠγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες
Θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηλυθῆν.Ὁ ἄθλον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες
Ἄγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὄναρ
παρδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε τὴν μὴ σα-
λευσάμενην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικῇ, ἦν Ἰακώβ τε-
θείκτι, ὁ ἐλεκτός τοῦ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρ-
ρήτῳ λόγῳ προήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπ-
τως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑπανάϊς ἀφίδος, ὄροφυργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητῶρ σὺ με στερέω-
» сон, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆς σῆς, τῶν ἐφετών ἢ ἀκρό-
» τως, τῶν πτεῦν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.Ἰερεύσαντες ὄλον, τὸν ἑαυτῶν Ἄγιοι, βίον
ἀκηλιδιωτον ὄλος τῷ παντεπόπτη Θεῷ,
προσεννόχητε, ὀλοκαυτώματα θεία, ἑαυτοὺς
καὶ τέλειον, στέφανον ἦρασε.Σάββα τοῦ Θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι,
τὴν ἐκ τῶν θορυβῶν ποθήσαντες ἀναχώ-
ριστιν, ἀνεπιστρέφως ὁδὸν, τὴν τεβλιμμένην πα-
τοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.Γεωργήσαντες σπῆρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσια,
ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δα-
κρυῶν ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἐναστεινωτα
στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένη, σωματικῶς Κύριε, ὠ-
φθης ταῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεοθῆ-
καί σε ἦν καὶ ἀνεδείχας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκην,
καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε, φιλάνθρωπε.

Καθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τό προσοχηέν.

Δί εγγρατείας τῶν παθῶν τὰς περιφλέτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρασι καὶ τὰς κινήσεις, Ἰσκηταὶ θεολήπται, ἐπόμνοι κατ' ἕγνος, τῷ πάντα τεκτενημένῳ μόνῳ Θεῷ, καθότι δεικτὴ δυσία καὶ ἱερῶ, προσπένθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτως Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἀνά δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὁσμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύτως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχαράσαι καὶ ἰασην ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανδρώσαι, ὡς εὐρωμεν ἑλεος.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένη, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τοῖς τῶν Δαιμόνων, προσβολῆς τροπούμεθα, καὶ τὰς μελοδίας κυρίας Θεοτόκου καὶ ἀληθείας, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζομεν Ἄχραντα, ὡς προσφύτευσας διὰ πλαισμάτων ἡμῖν ἄφραν, ταῖς προσβάσεις σου δώρησαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε'πέθης ἐφ' ἱππῶν, τὸν Ἀποστόλου σου Κύριε, καὶ ἐδέξαι χειρῶν σου ἡμῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς πρὸς μελωδοῦσι Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ερήνῃ ἀνίκημ, ἐγκαρτεροῦντος ὄρων ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοῦς ἀπτήτους Μάρτυροισ, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθῶν βεβλημένῳ, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐστρέπετο.

Ρζώσας τὴν πλάκην, ἐν τοῖς ἰδίῳ αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθησα, τὰ τῶν Βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξώσαι τοὺς Ὀσίοις ἠπειγέτο.

Α'γαίως τὸ κάλυμ, περὶ λαθῶν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀπτήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος' κινήθεις δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπιστράτευσε.

Ιοῦ καὶ μακίαις, ἐμπειλησμένοις ἐφάρμωσε, σὺν ταῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέλακος' πηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίαις ἐφίλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιθάδας ἐξέχεε.

Ρεῖουσις ἀπῆσαν, ὕλης χυσιῶν φθαρτοῦ θησαυροῦς, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες' οἱ δὲ γενοῖσι ἐν οὐρανοῖς ἀναθήμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐθήσαν' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω'ς θῆρες ῥοπαλοῖς, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ζῆφαισι, τοὺς Ὀσίοις καὶ λίθοις ἠμάζοντο, τοὺς σφῶν προκίτους κατακρινῶν καλεῦντες' ἀλλ' ἀνένεον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νεουρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλωπίσισμα, καὶ Μαρτύρων Ἁγίων κρητάισμα, καὶ τῶν Ὀσίων καύχημα τε καὶ διάσασμα, τῶν πιστῶς μελωδοῦντων' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τ'να τί με ἀπέσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πρὸ τοῦ φῶς τῶν αἰδῶν, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιανὸν ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέουμα.

Μηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν δεσμὸν τῆς τελείας οἱ Ὀσίοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τοῖς ψυχῆς προεβήσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐκ ἔλκον, τὸ σὺν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον δῶμα μιμούμενοι.

Α'γαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ δειλημάτων σαρκὸς γεννηθείσαν Χριστέ, τὸ διάταγμα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον τῷ γὰρ σὺ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανέει ὑπὲρ τῶν αἰώνων, εὐκλειῶς οἱ θεοφρονες εἴλοντο.

Ρ'αντισθέντες ὑσώπιθ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τῆς φυγῆς, τοῖς αἰνεῖσι αὐθις, ἐφάντισθητε αἵμασιν Ὀσίοι ἐν φουροῦ πυρὸς δὲ, ὅλα χυρὸς δοκιμασθέντες, προσπένθητε δῶμα εὐδὲς Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένην ἠένοιμε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανὰ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἔλασμον εὐμενῶς προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ βουθῶ ἀμαρτιῶν ἐδόθησα, καὶ ἐκ φθορῶς ἀνίγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Ταῖς ἀπειλαῖς τῶν Τυραίνων οὐκ ἐπτήσαν, οἱ θεράποντες Χριστοῦ τὸν βίον γὰρ θεμελιῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Υ'πνοοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀφιδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐπόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ρίψαντας, κησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτα.

Ρώμη ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐτρέφαντο τοῦ νοητοῦ Ἀλάστορος, καὶ Βαρβάρα τοῦ φρουράματι.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κόφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Βασιλεὺς Κύριος, τοῦ καθελῆν Λίγυπτιαν, χειροποιήτα Πανάμοιμα.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββαδῶν, τῶν ἀνακηθέντων ὑπὸ τῶν Μαυρῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δεχθεὶς, καὶ τῶν αἱμάτων.

Ἐκάδι Ἀββαδῆς ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον
εὐρύν.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφορῶν τόπων συνοηροισήντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσκαθεζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπευον. Ἀλλ' ὁ βασκαίων καὶ φρονῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξηγήρειν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέουσι Λιθίοποις, ἐπιτίοντας πλοῦτος περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελαθόντες οὐδὲν εὐρον, τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ δεχομένησαντες, ἄλλους δὲ κατακентήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφορῶς ἀνελάοντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαθόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν δι' ἣν τοὺς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὰ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικητῆ, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων, ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδόξοτατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν γνώσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύτησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναρχάντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ δεῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίας καταδικάζεται, καὶ πει-

ραμοῖς ἀνυποπίστοις καθυποβάλλεται ἕφ' ὅς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτά Μακρυρῶν Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Ἁγιοὶ Γυναικῶν τῶν πεπυροπολημένων,
Ἀριθμοὶ ἐπτά παρθένων τῶν Παρθένων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανου τοῦ δυσσεβοῦς ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων, διαφόροις βασάνοις, καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπητο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπέτελεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὐτὰ αἱ ἐπτά πεπαρόρητιασμένα ἕστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ Χριστιανὰς εαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὄμωσιν καὶ ἀπάνδρωπον, καὶ ἐβρόν ἀντὶ ἀποκαλέσασαι, πρώτων μὲν ἐκλυθεῖσαι ῥαβδίζονται ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ἕξονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφρανεῖς τῶν ἐγκύτων αὐτῶν καὶ τελευταῖον εἰς κάμνον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς αὐτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς, ὡς ἐβρόν σοι ῥόδον,
Χριστέ, προσήγη, τὸ σῶμα βεβαμμένον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμωμον εἶρεῖον ὠφθης Ἀκύλα.

Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσποτῇ διὰ ξίφους.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Λολλίαν πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίαν ἔστικε τὰς πυγμαῖς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμόν, μηδὲ μυγμόν ἐκφέρων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χελνίτω, κὰν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ τῆς Καλδοαίας καινίου, τὴν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάσαντες, τῷ Δημιουργῷ Νεανίῳ ἐπικρατῆσαν. Ἐβλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογοῦντος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῶ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῶ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἡγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὡς Λυτρωτῶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μικροφασία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐραστάς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ Θεοκρατείας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπηξαν, τὰς σοὶς κατέχοντες ἐντολάς, ὡς ἀκράδαντον Σεμελίον.

Νόμιον Θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξί τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογοῦντος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτί τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι, δεῖτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλείως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄγναντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὤδη ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ἀσθεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας δὲ αἱ Θεόφθογγα, ἐκελάδου φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ουρανίαις τάξεσιν ἡμιλημένοι, οἱ ἰσαγγέλωνι ολιονύκτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἑψάλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότη, ἠκολούθησαν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραΐθδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντίειχοντο, ὕμνεϊτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοτρόπως σῶμαί τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθαρᾶμενοι οἱ μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυρῆσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γὰρ σε ἕνα τῆς θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ὤδη Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονε, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σὲ Θεοτόκε, Ἄγγελων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Παικίλως γυμνασθέντες οἱ ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, τὰς μηχαναῖς, ἤσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικῆν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομεινόντες τὰς ὁρμὰς· διό καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, ἀγώνοθέτου ἐκομίσαντο.

Οπαῖς καὶ ἐν σπηλαιῶσι ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες μακάριοι, ἀντροῦ στενοῦ, χάσματι καθειργθήτε ἀφειργεῖ, πεφορημένοι αἵμασι, καύσει τε πυρός καὶ τῆ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσυμυγῆς, ἀτμίδι ἐκπνιγόντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἠλλήσατε, νεανικῶς ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι· καὶ γὰρ ἐνίκησατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἁγίων, τῷ πανψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, ἀγγλῆς ἐμφοροῦμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτηνῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις. καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στηρίξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταῖσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Κόσμου, τοὺς θορυβοὺς ἐφυγαγόν, ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκωρ τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ

περιπλανώμενον, μηδέ ῥεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσει, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὄλων, ἀξιωμακίριστε Ἰάκωβε.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου παραγῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ θείαις ἀστράψεσι, καταστρεψόμενος. χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορευεῖς, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτίσω, περὶ τὸν Παντοκράτη καὶ Κύριον.

Εξὺς ἔξω κόσμου καὶ σαρκός, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὠριότητα τὴν ἀκαταληπτον· ἧς νῦν ἐμφορούμενος, σώσας, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσωπίσω Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων ἑλιβομένῳ ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προσταίτι, καὶ πενομένων τροφῇ, ξένων τε παραίλησις, χεμαζόμενῳ λιμῆν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένῳ, σκέπη καὶ ἀντιλήψις, καὶ βρακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄγραντε, σπεῦσον, δυσωπούμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείναςα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρῶν ἄγραντε, ἕστενες δακρύουσα, καὶ ὀλούζουσα· Οἶμα. Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξυλῷ κρέμασαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνθηες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰγνατίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσῳμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγῶντι τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίῳ· ὅτι δεδόξασται.

Τὴν φωτισμόν, τοῦ σοῦ Δεσπότη Ἰάκωβε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμου κατέλιπες,

ἀγλυαδῆ ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν Σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Ὅσκι, κατηκολούθησας, καὶ μονάσις πανσόφως; τὰ πάθη ἐγκρατεῖα Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύγων σου, σκευῶς γεγένησαι, καὶ τῆς ἄνω πολιτῆς Σιών, καὶ κληρονόμος μάκαρ Ἰάκωβε. **Θεοτοκίον.**

Μὴν Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύνθασας Κόρη· ὃν αἰτήται σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξυλῷ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Οβίας σου τερπνός, ὃ λόγος ἔνθεος, ἀγάπης τῷ ἁλάτι ἠρτυμένος, ἡ καρδιά ευκαταύνητος· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανεῖτος σώματι, τὸν Θεὸν σεβόμενος Χαρακτήρα, διωγμοῦς Πάτερ ὑπέμενεις, καὶ κινδύνους καὶ πόνους παμμακάριστε.

Ως δῆμα καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυριῶ, νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας, καὶ δυσίας ἀναμαίκετος αὐτῷ. Ἰεράρχης ὡς ἔνομος προσήγαγες. **Θεοτοκίον.**

Χρυσὸν ὡς ἀληθῶς θυματήριον, καὶ στόμα τὸν τοῦ Θεοῦ μάννα καὶ δρόνον, καὶ παλιόν τερπνότερον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομαζόμεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠριότητα.

Τὴν ὠριότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων τῶν σοῶν, καὶ οὓς ὑπέστης διωγμοῦς, σεπτά δι' Ἐκτυπώματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τιμωμένε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυπηλοῦ τοῦ Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνωδαίαις βοῶμέν σοι· Σώσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεντημένην, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-

λομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθω σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλολήθρωπε.

τῶν δακρύων τοῖς βέυμασι, διηνεκῶς λουόμενος παμμακάκρ, καθαρὸν δοχεῖον ὡφθης τοῦ Πνεύματος.

Ὁλονύκτως δεήσσει, ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος-κοιμίσας, ἀπαθείας ὡφθης λύχως ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπληθὴς ἀκέραιος καὶ σώφρων. Ἱεράρχα Ὅσιε ἐρημίτισα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Παιτὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γενώσκιμεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὰ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πατέρ ἐβδελύξω, καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπειπὼν φαιδρότητι.

Ἀνοστήλων σεαυτὸν, ταῖς ὀλονύκτοις προσευχαῖς ἵστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι ταῖς θείαις, δεχόμενος ἀυγαῖς. Πατέρ Ἱεράρχα, Δεόφρον Ἰακώβε.

Ἐν ἐγκρατεῖα πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐζητήσας Θεὸν, τὸν σε πρὸς ταῖς ἀνω μοναῖς μεταθέμενον.

Θεοτοκίον.

τὴν πληρωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἀρχαντε, ὡς συμπληθὴς ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληρωθέντα, ἀρρήτως κνήτασα.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλούμενος, τὴν ἀνεξεργίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, επικαλοῦμαι ἀβυσσον Ἐν φθορᾷ ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὁ ἱεροῦ τῶν δακρύων σου Ὅσιε, θαλάσσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήρανα, καὶ τῆ ἐκεί παραλίθω, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προσέστησα.

Ἀνεξίκακος πρῶτος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδῦς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλευς. πανοσιδμε Πατέρ γεγέννησαι.

τῆ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πατέρ συνδεδοξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὴ Ἰακώβε, ὡς ὁσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος. **Θεοτοκίον.**

Ὁ βουλῆσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθείς ἀπειρόγαμον ὠκησε, τοὺς τῆ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφίθρασιζ πλουτίσας ὡς εὐσπλαγγνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

τῆ ΚΑ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄψις ἐνεργικῶν σῆς χάριτι σῆς, Λόγε, Βίου σκιδώδους Ἰακώβος ἡρώαχη.

Κρυψὴν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰακώβου κατὰ πρώτην.

Ὁ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ἀνύγων, νηστεία καὶ τῆ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρτισεν ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοῖς ὑπομείνας, ὡς τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρέπόμενος. Ἐν τούτοις οὐν καρτερῶν, καὶ λιμῶ καὶ δίψει προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐλλίπων μετρουμένην, Ζωὴν προπόντως εὖρεν οὐ μετρουμένην.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατρὶ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετήν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν, καὶ ἐν Σαύμασι μεγίστου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ αἰδίου καὶ μακαρίου Μαυραίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευταίην αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διέθυσας καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Ἱερέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνων, καὶ τὸν ἡμίμον καλῶς καὶ διακράστως ποιμάνων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τμηθεὶς Φιλήμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον, Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Οὗτος ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ρώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τὸν διωγμοῦ ἀπίοντες ἐν Ἰταλίᾳ, καίει κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐθάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χάρας προσαχθέντες Ἀρχοντι, καὶ μὴτε κολακείαις μαλακισθέντες, μὴτε δωρεῶν ὑποσχέσεις, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλοῦμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες. γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται, Ἐἴτα ῥίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκδηληθέντες, ἔριψε τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρόλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανάτων εὐρατο Βηρίλλος στέφη, Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ Δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνσας τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἀπεστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπισημῶναι ἐνὸς δέον ἐστὶ. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὗ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξόμενος, μετεβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδὼν τις Ἕλληνας ἀκρωσὶς Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτερα πολλοί. Ἐν ταῦτοις εἰς βάθῳ γήρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῦ ἁγίου πρέποντα ὑπνον ἀναπαυσάμενος, κατεβῆ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως πρᾶσιουσιν, μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδωνῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δαῦς πάντα χερσὶν ἐνδύων Σεραπίων, Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυσοῦς, ἐν πεδίῳ Δεσφᾶ λατρευόμενος, οἱ τρεῖς σου Παιδες κατασφρόνησαι, ἀδελωτάτου προσταγματος· μέσον δὲ

πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσίζόμενοι ἐψαλλόν.

Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνευδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐντροπόμενος, ὡς ζηλωτῆς ἐνδικιότητος, πάντας τοὺς ὀρώντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰσχυρῶς· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν κατανοῦει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ εὖρες μακάριε, καθάρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰώνιον παρακλησιν, καὶ φωτισμὸν αληθινόν, καὶ δόξαν ἀρήστων.

Παιμένος Χριστοῦ, ἐν πράττει ψυχῆς Ὁφθης ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμανόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι. Πάτερ λογικῶν ἀνεδοξίτης, σὺν αὐτοῖς μελπῶν παντοῦ· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνὴ, ἀειπαύρθεος Ἁγνή εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσας, ἀμαρτανότων ἢ λύτρωσας, σώσον με τὸν ἄσωτον, σώσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καιρῷ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Ἰσραὴλ συγκαταβαίνοντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ἔρσιν μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οκαθαράτατός σου νοῦς, καθαροῖς προσομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀγλύν, ἐμφρόνως ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγάζων εἰς αἰῶνας.

Πεπρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλῃ ἐσθεςσις σοφῆ ταῖς ἐπεμβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων· καὶ πυρῶσις τῆ Χριστοῦ, ἀγάπῃ καμμάκαρ κατέφλεξας, ταῖς ὑλομανοῦσας τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποιμνιον σοφέ, ὃ συνήγαγες ταῖς σοαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοῖς πίστει τελούστας τὴν ἱεράν καὶ σεπτήν, καὶ πλήρη φωτὸς Δελαν μνήμην σου, φιλᾶτε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπόχρησά πηγή, ὡς τὸ ἕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν φυγῆν μου τακίωσαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῶ, Παρθένε Θεότοκε πάτισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τὸν ἀρρήτων
σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄ-
δαμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καιμάτους, μετὰ πό-
νος μυρίους, ἰδρωτᾶς τε καὶ δλίφεις
ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐ-
ράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθύνων ἀρετῶν,
ἰερώτατε Πατέρ, Ὅσιων ἰσοστάσιε.

Ἡμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος
στολῶν, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς. Πά-
τερ, ὑπάρχων ἀνάπλεων, ὡς ὑψίστοιμον δένδρον,
ὡς δόξης κλωνίου κοινωνῶν, ὡς σοφὸν Ἱεράρ-
χην, τιμῶμεν σε ἰσάκως.

Αἰ τῶν θαυμάτων λιθάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρ-
δίας, περπόμενα πλουσίως ἀληθείας, στά-
χυν ἐξέθρεψαν ὠρίμων, τοῖς ψυχαῖς τῶν ἐν πί-
στει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα αἰεὶ, Ἱεράρχα
Δεσφρον, Πατῆρ ἡμῶν Ἰσάκωβ.

Θεοτοκίον.

Φεῖσάι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με
κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάζῃς με εἰς
πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ
σε Παρθένος, ἢ σέ κλυφορήσασα Χριστέ,
τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰσά-
κωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετος,
καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρακῶν
Ἐκκλησίας.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐρωσῶντας στολαῖς ἠγαλασμένους, Θεῷ ελε-
τούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς
ἄλλω σώματος, ἐπιφανέντι, δύνω Βασιλεῖς με-
γαλωνύμων· ἐντέθειναι ὡς τέλειον πρόβατον τέ-
θυσαι, καὶ καθαρὸν θυμὸν γέγονας, καὶ προσ-
κνήχῃς, νῦν εἰς τὸ ἅνω θυσιαστήριον· ὅθεν

φωνᾷς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶ-
μέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τοῖς
ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεὶς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκω, τοὺς
πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λή-
ξεν τὴν ἀπονον ἔνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναβλήσασιν ἀποκαίμενα· πυρὶ δὲ στομούμε-
νος, οἴα περ σιδηρος, οὐρανοχάλευτον γένο-
νας, παμαμάκωρ ἕξιος, πάσας συγκόπτον ἐγ-
θροῦ τὰς φαλαγγας· ὅθεν τιμᾶσε πάσα σῆ-
μερον· τῶν εὐσεβῶν γλώσσα χοιρούσα, καὶ
αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποι-
μνῆς σου.

Ῥαϊσμένοις τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς
πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, κα-
ταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας,
τῶν σῶν βημάτων κατεβυνομένος· καὶ δὴ
πρὸς Καισαρείαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ
τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν
Πόλιν τὴν ἐπουραῖον, στεφανηφόρος ἀνελή-
λυθος, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι·
ὄν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τοῖς ψυχᾶς
ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτώματων, ἀ-
θλίως κατήνησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ
ράθυμίας ὁ δειλαίος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπο-
γνώστῃ νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ
πλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχαρτε, παρα-
μυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἰκε-
τεύω, καὶ σοῦ δεόμεναι, καὶ προσπίπτω καὶ
πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δεχθῆναι εἰς τέλος,
τῷ ἀλάστορι ἐπίγαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μοι Μήτηρ καρποῶσα, ἐν ζύ-
λω κρεμάμενον τὸν σόν Υἱόν καὶ Θεόν,
τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀστέγως,
καὶ πάσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ
ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ
Ἄδου Βασιλεῖα, συντριψῶ σθένει, καὶ ἀφανίσω
τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐλυ-
τρώσομαι, τῆς αὐτοῦ καινουργίας ὡς εὐσπλαγ-
χνος, καὶ Πατρί τῷ ἰδίῳ, προσαγοῶ ὡς φι-
λάθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφρυνῶ πόνουσ.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔγχεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ Σορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδῆν, ἐβόα ἄνωμεν.

Σὺ τὴν βασιλείον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινός Βασιλεῖος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθησες, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμῶς ἀξίωσας.

Ὁ ἀξέπαινος βίος, ἡ καθαρά, πολιτεία ἐνδοξῆ, τῶν ἀγωνῶν ἡ τριβή, κληρονόμον ἐδείξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Υ' ποταγείς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρῶν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστευσάς κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασιλεῖε.

Τῆ τῶν αἰμάτων πλημμύρᾳ τὸν νοσητὸν, Φαραῶ ἐθύβισας, πανσπρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνεδραμες σοφῆ, ἔνθα νέφος ἀθλητῶν αἰεὶ εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἀχραντὸν ὑπόδυν, καὶ βροτὸς ἐγένετο ἄγνη, σώσει ἔθλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὕμ' ἔστι Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς σου ἀγαθὲ, ὁ ὑψώσας τὰ κέρα, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Υ' ψῆθης δὴ ἀπὸ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου τρισμακάρι, τοὺς ξεσημούς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταρτίστων ἐχθροῦ, ταῖς ἐπάρσεις, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος ᾠφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίου φωνάς, ἀναμελπων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐναρτέρησας σοφῆ, καὶ τὸν μεγάλως αἰεὶ, ἐπρημένον, Μάρτυς ἐταπεινώσας.

Ἐνθῶν φυλαξέ πεφυκίως, προσταγματῶν Θεόφρον, φυλακῆς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάχουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, συλλήψην Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετραύωσεν αὐτὴν, βοῶν Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Βασιλεῖος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασιάνων πυρᾶν, καὶ θανάτων ἄδικον, ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκείνισας ἀχραντε, τῷ Δεῖψ τόμῳ σου, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σε κατὰ χρεός, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφίτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάξιμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὀμοφαῖα διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυγῆν, ἡνίκα σαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ καύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σπεπτή Ἐκκλησία θεοπροπῶς, μέλει ἀνακαρίζουσα, Ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορταζούσα.

Ἰδὼν ἀπράκτους σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ὁ δυσσεβῆς, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός, ἀναισθητῶς ἐμωραίνετο.

Σοφία κρείττον, καλλωπιζόμενος, τοὺς σόφους τῶν Ἑλλήνων θεωρητικῶ, σθένει ἀπεμάρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπέλιπας.

Ταίθεντα πόντοθεν, καὶ ἐξηρθρούμενον, ἐκρταίους σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, πανυσεῖς Βασιλεῖε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ὁ ὕψος Δαίμωνι, σὺ φρίττω θάνατον, σὺ νολάσωμεν εἶδὸν ὁ ἱερός, ἐκράζε Βασιλεῖος, ἐκ Θεοῦ ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωρίζομενον.

Θεοτοκίον.

Υμῶσε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοὶ πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρτας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Δεῖψ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέσμαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζήφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρόν τὸν ἀλκίον Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδήρα, Μάρτυς περικείμενος δεσμά, τόπους ἐν τόπων διέδραμες, τοῦτοις ὡς ὀρμίσκοις ὠρικήζομενος, Βασιλεῖ, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αἰμάτων βέμβυξαι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιγνώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε, νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαίρων Βασιλεῖ.

Ρῶσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Στανροῦ, ἦνυσας μακρὰν καὶ γαλεπὴν, ὁδὸν θειῶς ἐλευσάμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τριδῷ τῶν μαρτυρίων σου, τερπομενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσῃαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σαφῶν Μαρτύρων τὸ περιπέγισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμῶμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθαρῶν, τῶν περασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου πρόσδραμον, βοᾷ σοι· Ἀνοίγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψάθης τοῖς ἄλλοις σου, καὶ κατέρραξαι· ἐχθρόν, Μεγαλειάρτυς ἔνδοξε, καὶ πρὸς Θεόν μετέβης νικητικῶς, στεφθεὶς διαδῶματι, ἐπὶ τέλει τῶν ὀθλῶν ἀξιώγαστε.

Στανρῷ τὸν τάνυσαντα, τὰς παλάμας διασέ, Μάρτυς σοφῆ μιμούμενος, ἀνηγήθης ἐν ξυλῷ καρτερικῶς, ἔσμούς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σου τοῖς τραύμασιν.

Ἐδέσμαι δεσμοῦμενος, τοὺς ἀσάρκους διτμενεὶς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασιλεῖ· ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διελευσας, τοὺς αὐτῶν κακουρίας Δεῖψ· χάριτι

Θεοτοκίον.

Υμῶσε Πανύμνητε, ἣν ὕμνοισι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶσε, πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἄχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν, Τετραμήνην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Ἐκαστὴ δευτερῆ Βασιλείου ἐστῆθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπήργεν, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκυρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκυρᾷ Ἐκκλησίας. Διωθθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτάται, καὶ τὰς πλευρὰς ἔσειαι, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὐτῆς τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ἔξεται, καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, τῷ ἀποστατῆ διαρχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δεσμός ὁ Ἅγιος καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δοῖτοα, ὃ καὶ ᾄδον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λῶρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὀπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὀπισθεν κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένῳ, λῶρον ἕνα ἀποσπᾶσας ὁ ἀδάμας, ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθεὶς αὐτῶν σούβλαις κατακλιθεὶς αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρήσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῦτα καὶ πᾶσας τὰ ἀρμόνιας· οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλιῆκη καὶ Βασιλίσσα, ζήρει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλιῆκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ.

Τὰς Καλλιῆκην καὶ πολὺ Βασιλίσσας. Βασιλεῖς Γρυλιάνος, καθ' ἐκάστην τοῦ ζῆν ὑπέχαζον τοὺς τὸν Χριστὸν ὀμολογούντας, τὰ τούτων τιμὰ λείψανα ἐν ἀσμέναις καὶ θεθλίαις τόποις ἐναπόρριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐλείνον ἦσαν γυναῖκες πέντε, ἐν Ἀσκητηρίῳ τινί, Κοινωνικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιτέλλειν, καὶ

ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἢ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσίς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναῖξί, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολυτίμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακομιστίων) ὑπνω συσχεθέντων, ἀξίουςα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις σύμβουλος τοῦ Βασιλέως. καὶ μνηστῶρ τῆς Δροσίδος. Ἀυτοκράτωρ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι φρατίωτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοηκῶν, ἵνα γινώσκοντες εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγγυρήσαντες οἱ φυλακίαι, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι· καὶ πρώτας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτοῖς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἔξῃστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μετὰ μελὸς γένηται. Ἐνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι γῶνιν μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἑσέραις Γυναίκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκῶν ἱκανῶν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀνακλίσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χροῦ τῶν Ἀγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ ταιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων, τοῦ ἐν καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀρείλωντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκυβηθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὀμοφρόνων αὐτοῦ Εἰδιωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων γυνειθεισῶν, κατασκευασθῆναι τὰ χαλκεία· καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρόν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν ἐμμένων θεῶν ὑπάρχετε, εἰσελθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίματα· καὶ εὐθὺς συνέρουρον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὀρήσας ἐν χρῶ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν, ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκείνου προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκῶς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσόμενος, εἶπατέ μοι, φησί, μήπου ἄρα παρὰ τῶν Χριστιανῶν μαγείαις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γεγόμενα χαλκεία ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναίκων τοῦτο πεποιήσασιν· κέλευσον οὖν αὐτοῦ ἕτερα χαλκεία γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τοῦτου γενομένου, λέγει ὁ

Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναγυνεῦθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνάς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτοῖς στήναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γέγονασιν. Καὶ μετὰ τὸ στήναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὑπνοῦς πέντε ἀμαρᾶς ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένι φοβερὸν πομαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρονομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ὡς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰσθῶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τίθειεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μὲλλει καὶ ἡ Δροσίς καὶ ἀσπίλος ἀμάρ, καὶ σοῦ θυγατρὸς εἰσεῖν.

Ἐξυπνος δὲ γεγόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβὴς, ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἁγαί Γυναῖκες κατήσγυναν τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ κέλευει δύο κλιθάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθει δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιθάνοις, τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Ἰαλιλαῖται, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασιάνων, ἡμᾶς δὲ κίπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰκῆν ὑμῶν κλιθάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῆ. Τοῦ ταιούτου οὖν διακωδωνηθέντος προσταγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ θούλη Δροσίς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιθάνοις, ἀνατείνας τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν Δελημά ἐστι σωθῆναι με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μακροὴν θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτοῦ μοι συνέργησον κουφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαι εἰς τὸν φόβον σου· κώμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὑπνω τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνήθω ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν ἀφοφρητῆ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπεργομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιθάνων, διενερόντο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέροχαμι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα ἐνδυμα γάμου; Βάπτισμα μὴ λαβούσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάβαρτος οὖσα; ἀλλὰ, Βασιλεῦ τῶν βασιλευσάντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἴδου

κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταστήσης ὑψωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δὲ ἡμῶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐβάλουσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐν τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἓνα τῶν καμαροειδῶν λίκιων, ἐβαπτίσαστο, εἰπούσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσίς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς· Φιλόχριστοι δὲ τινες εὐρόντες, καὶ παραμείναντες, ἐμάθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧτι ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν καμίον εἰργάσατο,
 Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοῖς Καλοῖς
 δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς Δείας χάριτος λαμπόμενος,
 τὸ σκότος τῶν κολάσεων διελήλυθας,
 γεγωνὸς ἡμέρας κοινῶς, σοφῆ ἀνεσπέρου,
 καὶ βοᾶν· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, θεόφρον ἡ καρδία σου, οὐ σφαλκεται, πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητά, βοῶσα τῷ πάντων λυτρωτῇ· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωραίνόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε, κλωροτομείσθαι ἐνόησε, καὶ ὡς ἄσκαρον, ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνήκεν οὐδῶλως ἐκβοᾶν· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίῳ τῶν κολάσεων, ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισμα, παθημάτων θείων γεγωνὸς, ἐβόας Βασιλεῖς σοφῆ· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθένε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐν σοῦ τεγθέντι· ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι καὶ Θεῷ· Ἐὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίον θυσίαν ὕδατι ἐφλε-

ξας· ἅπαντα γὰρ ὄρξῃ Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγησαι· ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέθης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, σπαραγμοῦς ὑποφέρεις σαρκὸς στερρότατα, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπίνεις ἐχθρὸν, ρείθροις σὺν αἱμάτω, Βασιλεῖε τρισμάκαρ.

Ὁ βασιλεῖος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπεικόνημα, Μάρτυς ὁ στερρότος, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, ὕμνοι εὐφημείσθω, Βασιλεῖος ὁ μέγας.

Υπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνεσπερον, οὐρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμύραντον, ἄλυτον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς μετὰ τέλος, εὐρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται, διὰ σοῦ Παναγία Θεοχαρίτατε· μόνη γὰρ ἡμῖν, τὸν Σωτῆρα ἐκίνησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐτολμᾷ Ἄγγελον ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Ἠάγανεν ὠραῖν βροτοῖς, Λόγος σσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἰδεῖν ἁγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυθεῖς σαρκὸς, κατηξιώθης πανόλθιε, καὶ Ἄγγελον συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων αἰεὶ σὺν τούτοις· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Τριάς, ἡ παντοουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς παμμακάρε, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος, ταῖς τῶν ἄθλων φεγγαβολοῖς λάμψεσι, καὶ θαυματουργημάτων, θείας λαμπρότησι, πάντων καταναυγάζεις, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὀραϊότησι, πανευκλεῶς δεῖθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιοσύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ἡ γὰρ τῇ θείᾳ ταφῇ ἠγάσασαι, τοῦ ἱεροῦ Βασιλεῖε καὶ θείου σου σώματος τῶν Δικαίων ἐσκήρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν

τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάντων
μεμήνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχειίας σου! Θεὸς
γάρ ἦν Παρθένε σαρκωθείς ὁ τικτόμενος·
ὄν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντα τοὺς ἀ-
διατάκτου πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρό-
γαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ ΚΓ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος,
καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν
ἐνενήκοντα ἑνέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ΄ Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Ηδονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ
δυσήκον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέτα-
ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, κησας ὡς ἀρι-
στος, πανοσιλίου τοῦ ἐθροῦ, τῆ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος· ὄθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων
ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ Δεῖῳ, Νίκων
κρυῦγματι πάντοτε.

Αναλαμβάνεις ὡς ἥλιος, εἰς ἕως πανόλβιε,
αἰκουμένην ἅπασαν κατερωτίσας, τῆ τῶν
Θαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς
ἀστερον φαεινῶν, ὁπαδῶν μεθ' ὧν ἠλλήλας,
κατερωτάς τε, διὰ ἑξοφῶς τμηθέντες, καὶ εἰς
χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ἡμῶν τὰ
πνεύματα δεμένοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης οὐ
μάστιγις, οὐχ ὁ βιακότατος ὄντως θάνα-
τος, ἡμῶς ἀγίαπῆς ἐχωρίσει, Χριστοῦ ἀξιάγα-
στοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ πάμει ἐ-
πόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν
οὐρανοῦ, Βασιλείας Ἀλοφόροι, στεφανηφόροι
ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρ-
μακον, ἡ Θεὸν κησασα τὸν Σωτήρα
μου, καὶ τῶν δακρυῶν τὰ ρεύματα, καὶ ὄρος
τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεικά-
στου τε κρίσεως, σὺ μὲν διάρῃσαι· καὶ φυγεῖν
ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν
τρόμον, καὶ Δεῖας τεύξασθαι χάριτος.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ἔξλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἡ ἁμῶν ἡ τέξασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ ποθεινότητε,
πῶς ἐν ἔξλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρο-
δύμη; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου
Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἶμα,
τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν.

Ἄ Κανὼν τῶν ἁγίων οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:
Νίκησε μελπῶ τὸν φερώνυμον μάκαρ, Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄ Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθράϊον πέλαιος, ἀθρο-
χοῖς ἔγνεσιν, ὁ παλαιὸς περσεύσας
Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρημῷ ἐτροπώ-
σατο.

Νίκησας ἀσκητικοῖς παλαιήμασι, τὸν κα-
κομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλο-
ναῖς· καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν
δεόμενος, Ὅσιε Νίκων τῶν τιμῶντων σε.

Ισχυῖ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαν-
τος, δυαμῶνεις ἠρίστεισας τὸ πρῖν, ἐν
πολέμοις μακάριε· καὶ κηκτῆς γενόμενος, Χρι-
στοῦ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κασμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος, μακαριώ-
τατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον σοφῆ,
λαμπρυνθεῖς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς
παλαιήμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκα-
ταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἠλιὸν καὶ φῶς,
μυστικῶς σε φύσειν μενον, ὑπερφύως γεγέννηκε,
διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεοάνθρωπον.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρα-
τῶν ἔθνεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίσας,
πρὸς τὴν ἀθλήσεως στάματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα πανένδοξε
τὸ πρῖν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιγι,
φαλλαγῆς Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Εὐίας ὡς περ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς
δυσμαῖς ἐφθασας· ὄθεν θανῶν ἔουσας,
καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δήμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσαστο
σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκίως Κόρης σε,
εἰς ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Καθίσμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῆ καρδία, Δεῖσις ῥήμα-
σι τῆς σέ τεκούσης· φωτισθεῖς δὲ τῷ Βα-
πτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κητελέγης συ-
στήματι, καὶ ποδῶν καὶ φωστήρ ἐρημίτι-
σας, ἐπομένω σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἱκέτευς.
δωρήσασθαι ἦπτι τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πᾶ-
ναγε Παρθενομήτηρ, τῆ καθαρότητι Ἁγ-
γέλου ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γούν
γεγόμενον, ῥεμπικωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάληρον, πρεσβειῶν σου ἐνθείης νάμα-
σι. παρέχουσα σερμὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἁγιάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρα-
τος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ σταυρῷ θασσα-
μένη κρεμαμένον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνώδινως βλα-
στήσαντα, μητροπικρῶς θρηνηθῶσα ἐκραυγα-
ζεν· Ὅ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων
ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐ-
• στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
• σα· Δόξα τῇ δυναμεί σου Κύριε.

Ενθόσμως ταῖς Δεῖσις φωτοχυσίαις, τὰ
τῶν βασάνων ῥέυματα ἄτρωτος διεθῆς,
Νίκων ἀξιάγαστέ, καὶ νίκης τὸν Στέφανον,
Μάρτυς ἐπάξιως ἀπειληρῶς.

Αμπρόταταις διαπρέπων ἀνδραγαθείαις,
ὡς ἀσκητῆς ἠγωνία· πάθη θανατώσας,
πρότερον τοῦ σώματος, ἀλήσει τὸ δεύτερον,
ταῖς δαιμονικῶς τρέπων φάλαγγας.

Παρτετάχασθε τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ
δυσμενεῖ Δεόφρονε, καὶ διὰ θανάτου,
εἰλκεῖαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δόξα
τῇ δυναμεί σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνώτερον, ὁ
Ποιητὴς ἠγάπησεν, ὃ Παρθενομήτηρ, δεῖ-
ξασσε Μητέρα αὐτοῦ, ἣν καὶ λιτανεύουσι, δῆ-
μο· Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλλυ-
• δας, φῶς ἀγίου ἐπιτρέφον, ἐκ ζοφωδούς
• κήρῳ, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς Δεῖσις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέ-
σσει, τὴν δύναμον Νίκων ἔσχεις, τοῦ Σταυ-
ροῦ ἐν πολέμοις, μουνομένη τῷ κρείττονι.

Οβίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν
ἀήλησιν ὡσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον
ἔχει, Δεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμος θαρραλικῶς, εὐπειθῶντες οἱ Μάρτυ-
ρες, ἠρίσευσαν, καὶ ἀνόμους, Δεῖν' ἡ συμ-
μαχία. ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
σμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος
πλούτῳ, γεγόμενον Πανάμωμο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσθεως Κύριε, ἡ
• ἔκκλησία βοᾶσαι, ἐκ Δαμιῶν ἁγίου
• κενάθαρμένη, τῷ δι' αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥέυσαντι αἵματι.

Εὖως, ὡς πολυφωτος ὠρμήσας ἥλιος, ὡς-
περ ἀστέρας Δεόφρον, μαθητῶν χορὸν
ἐπαγοόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν
ἐφωτίσαστε.

Ρανία, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυ-
σας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῶ ἀ-
γῶν ἀπέπνικας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐ-
ρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Ως κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶν ἠνθίσαστε, καὶ
ὡς ἠδύπνοα ῥόδα, ταῖς ἡμῶν καρδίαις μυ-
ρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοιστῆς Ἀθλοφόροι Δεό-
πνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναόνος, τοῦ Θεοῦ καὶ παλάτιον ἐμφυχον,
τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέ-
σποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν
ἀραμένη τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν,
ἐκατὸν ἐνενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι· Νίκων.
Βραθεὺς στεφάνω· θνήσκει λοιπὸν τῷ ζῆφει.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ζῆφει κράτα δῶκε.

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητᾶς.

Στίχ' Ἐνός δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων,
Διὰ ζήφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Ούτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς
καιροὺς Κυριακοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν

Νεαπολιτῶν χώρας ὀρμώμενος, ὠραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερός ἐν πολέμοις, πατὴρ μὲν Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγχορηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάτους, τῶν τῆς μητρὸς παραίνεσεν ὁ μακάριος μνηστὴς, καὶ βαθὺ στενάχσας, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθη μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημειῶ τῷ τιμίῳ ἑαυτὸν τευχισάμενος Σταυροῦ. μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὐς μὲν μαχαίρα παίων, οὐς δὲ δόρατι βαλλῶν, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὐ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας εποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοὴν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προῦθη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον αἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προαναθεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἐπέλει.

Φθάσας δὲ τινὰ Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηυσταίαις καὶ ἀργυρταίαις καὶ προσευχαῖς σκολαζῶν, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θεοῦ Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχε· αὐτῷ ὁ φωνεῖς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρῶν πλοῖον, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γόου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατοίει σπήλαιον· καὶ κατήγαγεν αὐτὸν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐθαππίσης ὄνομα, μεταδόξας αὐτῷ καὶ τῶν Ἀγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνων τρεῖς, χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἐκάτοῦ ἐνενηκόντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μετλίγγην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκείθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα Θεασάμενος, καὶ θανατοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκᾷ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννεα. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθῶν, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους τείνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπρῶς ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίως δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σῦρται, καὶ κατὰ κρηνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλώτταν ἐκτέμνεται,

καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐκπληρῶθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία. Ἡ αὕτη ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειούται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσorrῶν σπαθηφόρος.

Ἄργᾶ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ἦ αἷς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις. ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀθραμαιοὶ παῖδες τῇ Περσικῇ, πάῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φιλο· γι, πυρπολοῦμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος ἐε, ἐν τῷ καρῷ τῆς ὀδῆς σου Κύριε.

Υπὲρ χριστίαν, δοκιμασίαις Δεσφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τοῖς ἐμβέλας, τῶν Δαιμόνων ἀπαθούμενος, εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίψεν σου σῶμα Μάρτυς κρηφῆ, θεῖας ἰασητῶν πέμπον μαρμαρύς, ἀτελευτῆν ὡθῶν Δαίμονος, τοῦ σὲ καταδῆλον, διὰ θεοῦ ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θεῖαις, ἐνηδυνθεῖς παμμάρκαρ νεύσει, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφισφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Πατακατόρι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

Νομῶς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σφε, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίσταθαι.

Θεοτόκιον.

Μὴ διαφθεῖρας, τὴν παρθενίαν ὄλος τὴν σὴν, Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπίασατο, χορὸν αἰδιδιμον, Θεοτόκον ἀγνήν σε κηρύττοντα.

Ῥδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐπιτετάσας Δανιὴλ, λεόντων γάματα, ἐν λίκῳ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύναμις ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανίστατον φέρων τὸν πυρσόν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων νόμισαν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσων ἐν αἵματι, εἰς ἀχειρότευκτον βωῶν, πασταῶα νῦν κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

(* Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἱσχατὸν τοῦτο κἄλλω, διὰ θεῖαν ποιήσαντος δύναμιν.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν. ἐδείχθησθε ὅσοι ἐν ἀμφοτέροις γὰρ. ἐπευδοκίμησας τρώπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν. κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος. καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αΐμασι καθήρδευσας ψυχάς, πρό ζῆλον ἐν Θεῷ, ἐγείρας ὅσοι στιγματίων ξίφεισιν ἐπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παρατάξιν, ἐπαληθεύσαν ἐν σοὶ τὴν κληθῆν δείξας, βοᾶν· Ἐὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

— Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιὸν μου τὸν βαρύν, τῶν παρπατώσεων. ἢ ἀνορθώσασα, Ἀδάμ τὴν ἐκπτώσιν Ἀχραντε, τῆ κηρείου σου πανύμνητε, καὶ φωταγωγήσον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ· Ἐὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

— **Ὁ Εἰρμός.**

» **Λ**ίθος ἀχειρόστητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀιρογωνιαῖος ἐτήμητῃ Χριστός, συνύψισ τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸ σε στιγματίων τῷ κάλλει, δεινθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθῶς ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλῆς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτίστω, Νίκων καὶ Δερμός σου ὁ πόθος, πυρὶ τῷ Θεῷ ἀναφλεγόμενος, καὶ δαυμαστῆ ἡ ἄθλησις, τοῖς εὐρανοῖσι σε συνύψισα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἦλλον μέγαν κητήμενοι, ὄμιος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ Θεῷ περιγεόμενοι, σκιπνοβόλοις λάμπεισι, τὴν οἰκουμένην κοταγγάζουσιν.

Ηρῆσι πρὸς μονὰς ἀειπράτους, χορὸν διπλῆς ἐκατοντάδος, Μαρτύς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότη· μεθ' ὧν μνημόνευς, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

— Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὠφθῆς, τοῦ δι ἡμᾶς ἐκ σου τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγήσαι τοὺς ἀνιμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάνταγε, Παρθενόμηντορ καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προσόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριώδιου, καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κειρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωρίστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην αἰκήρατον, καὶ καλὴν περιστερᾶν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τό, Χαίρει· ἐτοιμάζου, δια λόγου Θεοῦ Λόγον, σοῦ ταῖς λαοῖσιν εἰσδέξασθαι. **Δίς.**

Φωταφόρον Παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοὶ Δέσποτα, ἡ κηδὺς ἡ χερσὶν τῆς Θεοπαίδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατέβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθῆν, καὶ δουλεῖα κρατούμενον τοῦ Ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσασιν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι· Χαίρει κατὰρας λυτήριον, πέσόντων ἀνόρθωσις· χαίρει μόνη ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαίρει ἐμφυχε, τοῦ Ἥλιου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῆ σῆ οἰκήσαι Δελήσαντα.

— Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῆ μεγαριτωμένη σήμερον· Χαίρει ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμῃ· μὴ καταπλαγῆς τῆ ξένη μου μορφῇ, μὴδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅψις ἐξηπάτησεν Ἐῶσαν ποτὶ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χεράν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προημισμένων.

Εἰ δὲ αὐτὴ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

— Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'· μεγάλα μετάνοια.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριωδίου,
εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ζ'.

Ποίημα Γεωργίου ὁ δε, Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσις τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἔγχεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραήλ, σταυροτύπας Μωσέως χειρὶ, τοῦ Ἀ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὡς περ
αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου καθόδον
ἐν σοὶ διὰ σπλάγγνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ
κατέρχεται, γαστρί Παρθένου σωματούμενος.

Ἰδοὺ σοὶ τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρ-
χαγγέλος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ,
προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσαι Χαί-
ρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ἡστάμον ἢ φωταυγῆς καὶ πάγκριστος,
διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδογὴν τοῦ μάννα
τῆς ζωῆς ἐπὶ σέ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς
Ἀγγέλου σοι, ὑπερφωῶς εἰσακηζόμενος.

Ἀγάσῃ σου τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει
ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν τὰς τοὺς οὐρανοῦς
οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύ-
ραμα, τοῦτο σοι φῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅτι ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ οὐ γὰρ ἐστὶν ἄγιος,
πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Γῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἢ βλα-
στήσασα, σκίρτα γόρευσ' ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς
ὁ ἀθάνατος, κατάραις ἐξαίρων σε, νῦν ἐπε-
λεύσεται.

Ὁ θεὸς πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμό-
λυντε· ἐπὶ σέ γὰρ ὁ Θεός, ὡς μέτος κατα-
θήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεῖματα, τῆς παραβίσεως.

Τόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου Πατρός τῷ δακ-
τύλῳ γὰρ, ἐγγραφίσεται ἐν σοὶ, ὁ θεῖος

(*) Τὸ ἰσχυρῶς, ὡς περ αἰσθόμενος, κινῆς καὶ
ἱμνωσθεῖς, ὠδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὡς περ ἰπαισθόμενος
Κόρα, εὐφραίνεται σμεῖνον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὴν Προεόρ-
τιον Κανόνα τῆς Μεταμορφώσεως, ὠδὴ ε'. Τροπ. α'.
ἐκ γῆς ἀνατίλλοντα νῦν προκαίσεσθαι. Ἄλλ'
ἐκείνος ἐστὶν ἀνύμνος· δύνάται τις ἀράγῃ ἀνάσαι ἐκ
δύο μόνον λέξεων, ὅτι κακίους ποιῆμα ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ
Υμνογράφου, οὗτινες καὶ ἡ παρὰν, Γεωργίου δηλοῦν,
ἢ Θεοφάνους.

Ἄγιος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων
παράβασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέγου το πῦρ τῆς Θεό-
τητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ
κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν,
σκότος λυθίσεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Τὴν ὑψαιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγαλλεται, ὅτι τὸ
Χαίρε σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη
σύ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μητὴρ ἀχραντε. Σήμε-
ρον τοῦ ὄψεως, ἀκαυροῦται τὸ φύραγμα· ἀρᾶς
γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος.
Διὸ σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκφώδμεν· Χαίρε, ἡ κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
ἔστιν ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ παλαιὸν πρὸ τῶν αἰώνων,
προορισθὲν φανερωσιν, ἀρχεται λαμβά-
νειν γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε,
καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλαιὸν τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν
ἀσκήτων διανοίξον τὰς θείας εἰσόδους· ἦδη
γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατα-
σκηνοῖσι ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ
λυτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μή-
τρα οἰκίζόμενος· Ἄτῳ μελωδῶσωμεν· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακούμ σε προηγόρευσε παλαι ὄρος,
ταῖς ἀρεταῖς κατὰ σκίον, ἐξ οὗ φανεροῦ-
σθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε,
μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐληλύθης·
φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντός σε.

Ὡς ἄσπις ἀμνάς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
τὴν μήτραν σου ὑπέπδυνα, κατεπείγεται
αἴρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ράβδος ἡ μαστική, μετ' ὀλίγον ἀνήσειεν,
ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰσσαι· ἐκ τῆς
ρίζης, ἡμῖν ἐμφανίζόμενον.

Ἀγγέλου τῇ φωνῇ, πανθῆσσα ὡς ἄμπελος,
πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπειροῦ
Παρθένε, καὶ ἀκηρῆτου βότρου.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γάρ ἦν πρόφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης ἄγγελος.

Ἐδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βράξαι, ἐν δαυμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρύσονται αἱματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἢν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλωσ, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βότος πάλαι σὲ προσέτω, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάντογενε.

Τὸ Ὄρος, Δαυὶδ ὁ προσῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρα Παρθένε· ἐκ σοῦ γάρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποπηθήσεται, καὶ συντρίφει, τῶν Δαιμόνων τὰ ἀψυχα ζόρακα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ δια σου εἰρνεύσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠτηθέντας, Θεομήτορ, πανορθῆ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφωσ.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπιφανίης σήμερον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυήτορ, Ἀδαμ ἡ ἀνάγκαις.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκίας τῆς Πισιδίας.

Ἐπίχοι.

Τὴν σάρκα βίβας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων, ὁ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Οἰκαδιὰ μὲρ τετάρτη δέδεκτο Ἀρτέμον Ἐδέμ. ὄτος ὁ μακάριος τὴν Σελευκίαν Πατριδα καὶ Ἡλίον ἔσγεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεῖς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐπέσει καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχρον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτειν, ἀλλάγει τοῦτον Ποιμένα καὶ Ἀδελφικόλον τοῦ λαοῦ προστάσις αὐτοῦ. Καλῶς οὖν καὶ δεκρῆστος τὸ ποιῆσαι αὐτοῦ ὁδηγήσαι, γέγονε πᾶσι παῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χερῶν καὶ ἀφρατῶν καὶ

πατῶν προτοχῆς, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἱατρός. Ἐν τούτοις κἀλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλείπει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοκλητιανοῦ βασιλευόντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατριῶνος ὀνόματι, καὶ ἐποίησε καθὼς προστάγη. Σισίνιος δὲ, ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναόν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκείσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρὶ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαθῶν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἱππῶν ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακλιθεῖν πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μελεθῶν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῶ συνέσχεθη λαῖμα, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀκραν τελευτωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Ἐξῆς τῷ Θεῷ σου ἵνα κοιμισθῶ, καὶ κητήτῳ τὴν στολήν σου χρυσῆν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσοῦν σου ἔσται παρὰ σοί· εἰν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσασαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεῦν δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρείαν Πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμον, ἀκολουθούντων αὐτῷ ελαφῶν δύο, καὶ ἀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐν νεαρῶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δῆσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσει, καὶ παραδούς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισαρείαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεῖς, ἔφη· Ἠορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον· τῶν δὲ πορευθέντων, διεμνησθῆ αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασιν τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἀγεται δεσμός ἐν τῇ Καισαρείᾳ Πόλει, καὶ ἱμὴν προστάξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἔβηκεθός γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισαρείαν, λέγων·

Ἄπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὲς ἐστὶν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλακίων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησὶ· Γίμνησον τὸ γῆρας σου, ἀνδρῶπε, καὶ θύσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα. ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τοῖς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ οὕτω πρὸς εἰκοσὶν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ ἱερσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοήθειᾳ· καὶ νῦν λέγετε μοι τῷ ἀναίσθητῳ μοίῳ σου Δαίμονι ἐπιθύσται;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πύρσας ἐσχάρα. ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μικρῷ τούτῳ Κόμῃτι, ἐπεγγελάσαι μοι τὸ δούλω σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σέ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελειῶς κατασυγυθῆ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἐλάφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάζει Θεοῦ εἰς ἔλεγον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμῃτι· Τί αὖτις ναεῖ τὸ Θεῷ; Γνωθί, ὅτι ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐνδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρκάσουσι σε, καὶ βολούσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὠμολόγησας Θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ἔς οὖν διηλεγχθῆ ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζωῦ, ἐνελεύσας τοῖς στρατιωτικῶς ἐγκνετήσασιν τὴν ἐλάφον· ἢ δὲ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθήμερου τοῦ Κόμῃτος, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἕξω· τὸ δὲ ῥιφὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθήμερου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέριψε τὴν ψυχὴν. Ἀυπηθέεις οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προστάξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμῃτα, τὴν ἐκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγελλόντες· αὐτοὺς δὲ ἴπῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. Ἄφω δὲ οὐρανὸν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἀρκάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον. καὶ οὕτως ἐγῶνευθη, ὡς μῦθε ὅσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ

Ἅγιος, καταλεφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλλιος, ὁ ἰερεὺς τῶν Εἰδῶλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἄσιαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ πικρῶν παθῶν, καὶ Δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀνάγκην ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγείῃ ὑπὸ Δεῖου Ἀγγέλου, εὐρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπω, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιθῶς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὀδηγήσας, ὑστερον κρατηθεὶς ἀπετημῆν τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὄσιος Λαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχύν ἐξομωθεὶς Πάτερ,

Ἰψὸ Θεοῦ συγκληρὸς ἐκ τοῖς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι οὕτω Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Ἡλικιστίνης, ζῆφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτήρος οὐκάρθιμος ἐτμήθη φαλαγγέ,

Τῷ πρὶν περὶ τὴν ἄσπετον ὀκταήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὄσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς καλλίστα γῆρα Μαρτίνε,

Θανάων θανούσι προστέθεισαι Πατρίσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμαιοὺς σου Παῖδας, καὶ τοὺς Καλδαίους ἀνελών, ὡς ἀδίκως δίκαιους ἐνήδρευεσαν ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλόγη· τὸς εἶ.

Ἡ κωδωκὴ ἢ λογικὴ, ἢ ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοί, κατασκηνώσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαίνισαι.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὡς περ ἐπαυσθό· μινος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Ἀυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοί· Χαῖρε πάντων ἢ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἢ σωτήρια.

Μὴ δειλιάσῃς τὴν φωνὴν, μὴ καταπλάγῃς τὸν λαλοῦντα Θεοῦ διάκονος ἐστὶ φανερώσαι σοὶ ἦνε Μυστήριον, τὸ Ἄγγελος ἀπὸρρήτον, ἀπειρογάμη Μαρίας εὐλόγημένη.

Ο ρᾶς τὴν κτίσιν τῶ ἐχθρῶ, πᾶσαν δουλο-
θεΐσαν Παρθένη· κατελεῖσαι δὲ αὐτήν,
διὰ σπλάγγνα ἐλέους βουλούμενοι, διὰ σοῦ τὸν
φιλόγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγελου προσα-
πιστήσης.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐπέτασας Δαυκὴλ, λεόντων χάσι-
» ματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί. Παιῖδες κρυαζόμενοι·
» εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Η κοῦφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρογάμος,
διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἀνοήθην,
ἐπιλάμβει σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ
σοὶ κατακυρπτόμενος, τῶ δὲ κόσμῳ, φαίνων
καὶ λῶν κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπα-
φίσει, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων
σοὶ Ἄγχαντε, τὸν μεγάλῃ βουλῆς Ἀγγέλον,
σαρκωθίσμον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ὦ βοῶ-
μεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ω ρόδον κοιλαδῶν καθαρῶν, ὡς κρίνον εὐ-
σμον, κατανοήσασθε· ὁ πλαστοουργός ἡμῶν
Κύριος, νῦν ἠράσθη σοῦ τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ
σαρκωθῆναι ἐν τῶν σῶν, αἱμάτων βουλεται,
τὸ δυσῶδες, ὅπως διῶξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρός δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν
οἰκίαν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος
Ἄγχαντε, ὅπως στήθῃ δεξιᾷ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλη-
σίον καὶ καλὴν, οἶα Βασιλισσαν, δεξιᾷν τε,
πάσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῶ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῶ τῆς κυροφίας βλαστήματι, τῶ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μεγαλῶμεν.

Εὐὰ μὲν ἐτρώγησε καρπὸν, τὸν θάνατον,
γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέ-
σῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξε-
νος, Χριστός, ὁ γλυκασμός ἡμῶν Δέσποινα· ὃν
ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦ νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι·
ζρόνος ἦδη ἠταμάνθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα
τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ἀραιότατος,
καθίσαις ἐξεγείραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς
σου τὸ πλαστοῦργημα.

Ηράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστός, Πανά-
μωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν,

ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων λυτρωσθῆται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον
δαρῆσθῆται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Η χώρα ἡ ἀσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ
λόγον τὸν οὐράσιον, Λόγον ὡς σίτον καρ-
ποφόρον, βλαστήνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρ-
ματα, ἐκτρέφοντα τῶ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν
προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ω ρᾶς δῶρα προσόρτια, προσφερόμεν σοὶ Πά-
ναγνε, φιλοπρωγαίαν τὸν πλοῦτον, ἀγνεῖαν
καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχαῖς, καὶ δάκρυα,
νυστεῖαν καὶ ταπεινώσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις
Δέσποινα, καὶ ἀπαντας ἐποπτεύεις, εὐσπλαγ-
γως, ὦ Θεομήτορ.

**Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν.**

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄

Πλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος·
ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὄθεν πιστῶς δεξα-
μένη τὸν ἀπταστόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώ-
νιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν
σοὶ· Ὁ εἰς αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός,
εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς με-
γάλα μετάνοια, κατὰ τὴν τάξιν.**

**Περὶ δὲ τρίτην Ὁραν τῆς ἡμέρας, συναγομέβα
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν
συνήθειαν, τὴν γ΄. Ὁραν, καὶ τὴν ε΄, καὶ με-
κρόν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν δ΄,
καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ
τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.**

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Κατοικειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης,
σπλαγγίως τοῖς οἰκείοις τε κατακαμ-
πτόμενος, Κόρη ἐν μήτρᾳ Θεοπαίδος, οἰκῆσαι
σπευθεὶ, πρὸς ἦν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος,
Καῖρος προσφεγγόμενος, Θεοχαρίτωτ'· νῦν με-
τά σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βα-
σιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὖρες γὰρ χάριτι,

ἢν ἀπόλεσεν, Εὐὰ τὸ πρὶν ἢ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψῃ καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Εἶνος ἐστὶ σου ὁ λόγος καὶ ἡ Δέα. Ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μὴ με πλανήσης, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρήσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἄθραάμ σε διδάξαίτω πρὶν, ἢ καλυθῆ, Θεὸν ἢ χωρήσασα, προτυπούσα Παρθένη, τὴν Θεοδέκτου γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιθάσας, Πόλις ἡσὲ τὴν ἔμφημον τοῦ Βασιλείου Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάσεται. βωῶνσι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτω· ἔξεις ἐν νηδῦι σου Θεὸν σαρκούμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀνακαλούμενον, ἠύλογημένος τῆς κοιλίας σου, δεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος αΐ.

Τῷ ἔκτω Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· χαῖρε κεχαρισμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὸς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχὸν τῶν ἀνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπαῖς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σέ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετήσατο· δούλος Δεσπότητος σου, παρουσίαν πόρρειμῃ ἀναβαῶν· τέξῃ σὺν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ αἶψιαμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλομαι, ἐγὼ δὲ πείρα, ἀνδρὸς οὐ κεύθεται· ἀπὲι πόρρωθεν (*), μὴ πλανήσης ἄνθρωπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὐὰν τὴν Προμήτορα, ὅρις ὁ δόλιος.

(*) Ἀπὲι τοῦ, ἀπὲι ἐκ πόρρωθεν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσι· λέγοις δολίοις με.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἦξει ἀγνὴ ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου· ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παῖδα διατηρούντα σου, τὴν παρθεναία ἀπαρασάλευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστὶν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὄφθεις, σωτὴρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδοῖσθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Τῷ ἔκτω Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνὴν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσεπιπνί, εὐηγγελίατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθῆν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβε σε τὸν προκύμιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκίησαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α΄. Εὐὰν τύχῃ τῇ Γ΄. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§ 1. **Τῇ Παρασκευῇ ἰσπίρας**, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, φάλλομον τὸ Ἰδιόμοιον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ΄. Μαρτυρικῇ τοῦ Ἦγου, καὶ προερίθ. δ΄. Κεκυρμῆνον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Εὐὰγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰσοδος, τὰ Λειτουργήματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθέξῃ ἡ Ζεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§ 2. **Τὸ Σάββατον πρῶτ.** μετὰ τοῦς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τοῦ Προερίθιον Ἐξαποστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχη τοῦ μικροῦ Ἑσπερινού, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικόν, Μακάριον, οὐς ἐξελέξα, κτλ.

§ 3. **Τὸ Σάββατον ἰσπίρας**, μετὰ τὸν Προοικιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, φάλλομον Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκίμιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνανώματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικόν Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§ 4. **Τῇ Κυριακῇ πρῶτ.** ἡ Αὐτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Τριτάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μὴ τὴν α΄. Στιχολογίαν. Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἓν τῆς Ἑορτῆς. Ὠσάντες καὶ μετὰ τῆς β΄. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦγου. Προκίμιον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιον Χριστοῦ. Ὁ Ν. Χῆμα. Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Ἐπί-
 δεικνύου τῆς Ἐσθῆς. Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-
 βριηλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐσθῆς.
 Ἀπὸ γ' ᾠδῆς. Κόλπια τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,
 τῆς Ἐσθῆς. Ἀρχιεπὶς, Κουστάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐσθῆ-
 τῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντί τῆς Τιμιωτάτης,
 φάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τῆς Ἐσθῆς. Ἐξαποστειλόμενον Ἀ-
 ναστασίμου, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐσθῆς. Εἰς τοὺς
 Λινοὺς. Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἐσθῆ-
 τῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐσθῆς. Τὸ ἀπ' αἰώνου με-
 μνησθέν. Δοξολογία Μεγάλη. καὶ ἡ τάξις περὶ
 τῆς Εἰσοδῆς καὶ Προσκυνητικῆς τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνηθες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλη, εἰπὶ τὰ Ἀνα-
 στασίμα τῆς Ἐσθῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελιστικὸν ἢ
 μίραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Ὡς σου ἡμᾶς... ὁ
 ἀναστάσις ἡ νεκρῶν. Τροπικὸν Ἀναστασίμου,
 τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐσθῆς. Ἀντί τοῦ Τριωδίου,
 τῶν Σταυροῦ σου προσκυνούμενον. Δίσπα-
 τὰ Ἀπόστολας τῆς Κωνσταντῆς. Ἐδαγγελίον τῆς Ἐσθῆς
 καὶ καθεστὸς ἢ τῶν Λειτουργιῶν τοῦ Κουστακίου. Εἰς
 τὴν Ἐσθῆτα. Εὐαγγελιστικὸν γὰρ χαρὰν με-
 μνησθέν. Κουστακίου τῆς Ἐσθῆς. Εἰσοδικὸν τοῦ
 σῶος, καὶ Ἀπόστολῆς.

§. 6. Τῆ Κωνσταντῆ ἱερίσας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
 κηραξί, φάλλου Σιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἐσθῆς γ'.
 Βουλὴν προσαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσο-
 δος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ ἔβλεποντες τὸν Κύ-
 ριον— Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Σιχηρὰ Ἰδιόματα τῆς
 Ἐσθῆς, Ἥχος δ'. Τὸ ἔκτω μνημί. Δόξα, καὶ νῦν,
 Σήμερον χαρὰς εὐαγγελίστα. Τὸ Ἀπολυτικὸν
 τῆς Ἐσθῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόστολῆς καὶ οὕτως ἀπο-
 δίδεται ἡ Ἐσθῆ.

Β'. Ἐάν τύχη ἐν ἡμέρᾳ β'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῆ Τετάρτῃ πρωτὴ εἰς τὸς Ὄλας λέγμενον Ἀ-
 πολυτικὸν καὶ Κουστάκιον Προσέμοιον. Μετὰ δὲ τὸν σ',
 Ὄλα, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένη προσημασίως.
 Τὸ δὲ ἱερίσας, φάλλεται ὁ Μίγας Ἐσπερινῶν κατὰ τὴν
 τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωτὴ, ἅπαντα ἡ τῆς Ἐσθῆ-
 τῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Πέμπτῃ ἱερίσας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
 κηραξί, φάλλου Σιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἐσθῆς
 γ'. Βουλὴν προσαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰ-
 σοδος, τὸ. Φῶς ἡλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
 μέρας— Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἐσθῆ-
 τῆς Ἀρχων τῶν ἄνω θυνάμεων. (ὅσα ταῦτα
 εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν) Δόξα, καὶ νῦν, Ἥχος δ'.
 Τὸ ἔκτω μνημί. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἐσθῆς, ἐκ
 τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστείων (*).

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἱερίσας, φάλλεται ὁ Μίγας Ἐσ-
 περινῶν τῆς Ἐσθῆς, κατὰ τὴν τάξιν ὡσαύτως καὶ τῆ
 Παρασκευῆ πρωτὴ, ἅπαντα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

(* Πόθεν περὶ τῆς σημεϊωτικῆς ἐν τῇ τῆς Μ. Εκκλη-
 σίας Τυπικῆ καὶ τῆς Ἐσθῆς ταύτης. Ἐάν τύχη τῆ
 Παρασκευῆ τῆς α. ἢ τῆς β. Ἑβδομάδος, ἐπι-

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἱερίσας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
 κηραξί, φάλλου Σιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἐσθῆς
 γ'. Βουλὴν προσαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου
 γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰ-
 σοδος, Φῶς ἡλαρόν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀ-
 ντελήπτω ἰσχυροῦ εἶ— Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ Προ-
 σέμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω θυνάμεων. (ὅσα ἐν
 τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ) Δόξα, καὶ νῦν, Ἥχος δ'. Τὸ
 ἔκτω μνημί. Νῦν ἀπολύεις, καὶ οὕτως, τῆ ἑ-
 περμάχου, καὶ ἀναγνωσκονται εἰ Οἶκοι τῆς Θεο-
 τόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῆ ἑπερμάχου. Τρισά-
 γιον, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἐσθῆς ἐκ διωτέρου, καὶ Ἀ-
 πόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτὴ, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
 χολογίαν, τὰ Καλλίσματα τῆς Ἐσθῆς ὁ Ν'. ὁ Κανὼν
 τῆς Ἐσθῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀ-
 νοίξις τὸ στασίματον. Ἡ Τιμιωτικὴ στιχολογί-
 αι. Ἐξαποστειλόμενον, καὶ Λινοὶ τῆς Ἐσθῆς. Δόξα,
 καὶ νῦν, Ἥχος πλ δ'. Εὐφραίνεσθαι σου εἰ οὐρα-
 νοί. (ὅσα ταῦτα μετὰ τῶν Λινοῦς) Δοξολογία Μεγάλη
 — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανῶν
 ᾠδὴ γ' καὶ Ἐκτῆ, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Ἐδαγγελίον τοῦ
 Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐσθῆτα, Ἐξόδοσις τε. Κου-
 στακίου τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ Δ'. ἢ τῆ Ε'. Κυριακῆ τῶν Νηστείων.

Ἐν ταύταις ταῖς αὐτῆ Κυριακαῖς φάλλεται ἡ Ἀναστα-
 σίμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἐσθῆς, τὰ δὲ τοῦ Τρι-
 ωδίου καταλιπέμενα. Ἐδαγγελίον δὲ τοῦ Ὁρθοῦ λήγι-
 ται τῆς Ἐσθῆς— Τὸ δὲ Κυριακῆ ἱερίσας γίνεται ἡ
 Ἀπόδοσις αὐτῆς, φάλλομενον, ἕσα διατάχασαν Ἀρθρον
 Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκί.

Ε'. Ἐάν τύχη τῆ Ε'. τοῦ Μεγαλοῦ Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μίγας Κανὼν φάλλεται
 τῆ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἱερίσας.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῆ Τετάρτῃ πρωτὴ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῇ
 προσημασίῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί κηραξί, ἱερίσας
 Στιχῶν ις'. καὶ φάλλου τὸ Ἰδιόματὸν τῆς ἡμέρας
 οὗ, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλαβάνου
 Σιχηρῶν Προσέμοιων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ
 πορνῶν (*) εἶκα, κατὰ σειράν, εἶτα Προσέμοια γ'.

ἰστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτός μόνον ἐάν τὸ Πάσχα
 παραταθῆ μίχρη τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὸ
 ὄσο ἔσχατα ὅσα εἰσι, τὸ μὲν ποιμαίνωτον, ἢ κβ'. Μαρ-
 τίου τὸ δὲ ἐφημέριον, ἢ κβ'. Ἀπριλίου καὶ ἱουλίως
 ἢ τοῦ Ἐδαγγελισμοῦ Ἐσθῆ προσημασιῶν μεταξὺ τῆς
 Πέμπτης τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηστεῶν, καὶ τῆς Τε-
 τάρτης τῆς Διακαινιστικῆς, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁ-
 ρίων τούτων.

(*) Σημεϊωτικὸν ἰσχυρὰ, ὅτι Τυπικόν, κείμενον ἐν
 τοῖς τιπομαίνωσις Μηναιοῖς, μετὰ τὸν Ἐσπερινόν τῆς
 κβ'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναγίξου τὰ κατὰ Ἀλαβάνου
 ταῦτα Προσέμοια, λήγει ἐπι εἰσὶ ποίημα τοῦ Μιχαήλ.

Κεχρομμένον μυστήριον. Δόξα, και νύν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· και καθιξής ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προφηταμένων.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Τιτάρῃ ἱσπίρας, Ἀπόδιπνον μικρὸν. Μιτὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, τὸ, Πιστεύω, και τὸ, Ἄξιόν ἐστι, φάλλοιμ τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνήθεις.

§. 3. Τῆ Πέμπτῃ πρώτῃ, προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἱσπίρας αὐτῆς, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς· ὡσαύτως και τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, ἅπαντα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἱσπίρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, φάλλοιμ Στιχηρὰ Προσόμια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, και νύν, Ἀπεστάλη εἰς οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντελήπτω ῥωμῶ εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμια, Ἀρχων τῶν ἀνω δυνάμεων. (Ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ) Νὺν Ἀπολύθεις, Τρισάγιον, και ἰωθὴς, Τὸ προστιχθῆν μυστικῶς, ἐν γ'. και ἀναγινώσκειται ἢ ἀ. στάσις τῶν Οἰκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ἰωθὴς, Τῆ ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ β. στάσις. Εἶτα φάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ἢ, και ε'. ἠδὴ και πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ γ. στάσις. Μιτὰ ταῦτα, ἡ ε'. ἢ, και ε'. ἠδὴ και μετ' αὐτῆν, Τῆ ὑπερμάχου, και ἡ δ'. Στάσις τῶν Οἰκων. Εἶτα τὸ, Τῆ ὑπερμάχου σύντομα, και Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρώτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς και τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασιταί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξηποστειλῆται, Τὸ ἀπαιώως σήμερον. δις. Εἰς τοὺς λίτους, Στιχηρὰ Προσόμια, Κεχρομμένον μυστήριον. Δόξα, και νύν, Ἤχος δ'. Γλώσσαν ἦν ἐκ ἐγώνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, και ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἠδὲ γ'. και ε'. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀπαρῆ γηγενῆς. Κοινωνικόν, Πατήριον σωτηριεῖο λήψομαι. — Εἰδομεν τὸ ρῶς, κλ.

Ζ'. Ἐὼν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἱσπίρας αὐτῆς, φάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ νυκτὸν, φάλλεται ἡ Αἰτή τῆς Ἑορτῆς, ὡς συνήθεις, και πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν: Ἐξανάμια, Στιχολογία, Πολυλίτους, Καθίσματα, Ἀναβασιμαί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει και οἰκτιροῦσθε, εὐθὺς τὸ, Τῆ Ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ ἀ. Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ β. στάσις. Εἶτα φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Καταβασιταί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ἠδὴ, τὸ Τῆ ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ γ. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ και μετ' αὐτῆν, τὸ Κανόνα. Ὁ Ἀλόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, και νύν, Ἀπεστάλη ὁ Γαβριήλ. Ἐπιτα φάλλεται ἡ δ'. ἢ, και ε'. ἠδὴ. Μιτὰ δὲ τὴν Καταβασιταί, Ἐβόησε προτυπῶν. τὸ, Τῆ ὑπερμάχου, και ἀναγινώσκειται ἢ δ'. Στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον και ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, και

καθιξής αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος, και πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθεις.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἱσπίρας, μιτὰ τὸν Προκείμενον και τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, φάλλοιμ Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, και τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη εἰς οὐρανοῦ. Και νύν, τὸ ἀ τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς Ἐθρεύματα. Και νύν, τῆς Ἑορτῆς, Ἤχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτικὸν Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἢ β. και Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ και εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, μετὰ τὸν Τριωδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστὶ κλ. Ἐοσπίριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μήτηρ. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Πατριάρχου και τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μετὸν κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, εἰ Ἀναβασιμαί και τὸ Προκείμενον τοῦ Ἤχου, κλ. Κανόνος, ὁ Ἀναστάσιμος και τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ἠδὴς, Καθίσματα τῆς Ὁσίας. Δόξα, και νύν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀσκήσις, Κοντάκιον και Οἶκος τῆς Οκτωήγου. Καταβασιταί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἐκδιπνόν. Ὁ Ν. Δόξα, Τῆς μετανόιας ἀνοίξέμενοι, και τὰ λοιπὰ, Ἡ Τιμιωτέρα Στιχολογία. Ἐξηποστειλῆται Ἀναστάσιμα, και τῆς Ἑορτῆς ὅσο. Εἰς τοὺς λίτους, Ἀναστάσιμα δ' και τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' μετὰ τὸν Στίχον αὐτῶν. Ἐως ὅδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, και πᾶσαι πλέον. Δόξα, τὸ Τριωδικόν, Ἤχος δ. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Και νύν, Ὑπερουλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· και καθιξής ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὼν τύχη τῇ Δευτέρῃ τῶν Βαίων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἱσπίρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, φάλλοιμ Ἀναστάσιμα δ'. Προσόμια γ'. και ἐκ τοῦ Τριωδικῆ τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἤχος δ'. Γλαῖτσαν ἦν οὐκ ἔγνων. Και νύν, τὸ ἀ τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἤχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς Ἐθρεύματα. Και νύν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτικὸν Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προκείμενον, και Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ και εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, ἡ συνήθεις Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνος, ὁ Ἀναστάσιμος και ὁ Προκείμενος. Ἐξηποστειλῆται Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, και Προκείμενον. Εἰς τοὺς λίτους, Ἀναστάσιμα δ'. και Προσόμια δ'. Δόξα, τὸ Τριωδικόν, Ἤχος δ. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Και νύν, Ὑπερουλογημένη. Και καθιξής ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῆ Κυριακῆ ἱσπίρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν, ὡσαύτως και τῆ Δευτέρῃ πρώτῃ, μόνῃ τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Δευτέρῃ ἱσπίρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· και τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, και νύν, Ἀπεστάλη εἰς οὐρανοῦ. Εἰσόδος. Φῶς Ἰλαρὸν, και Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμια. Ἀρχων τῶν ἀνω δυνάμεων (ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν). Δόξα, και νύν, Ἤχος δ'. Τὰ εὐκτα μὴν. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐν γ. και ὡς ἀποδιπνῶται ἢ Ἑορτῆ.

Θ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἰσπίρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, φάλλεται ἄκισα ἢ τῆς Ἐπιτοῦ Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἰσπίρας, μετὰ τὴν ε'. ὥραν, καὶ τὸν Προσκυμῶν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, ἰσπόμεν Στίχους β', καὶ φάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δέξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρω μιν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δέξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐν γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπιπνεύτου, φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῶ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἰσπίρας, Ἀπόδεικνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀξίον ἐστίν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπιπνεύτου. Μετὰ τὴν ε'. ὥδην, ὁ Εἰμός Τρισάγιον. Κοντάκιον. Ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε Δέξου μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείκνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, μετὰ τὴν ε'. ὥραν, Ἀπολυσις, ἐπειδὴ Προηγασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῆ Παρασκευῆ ἰσπίρας, μετὰ τὴν ε'. ὥραν, καὶ τὸν Προσκυμῶν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ ἑσπέρην, δ'. Δέξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δέξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγελία. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐν β'. Καὶ νῦν, Τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ ἢ Ἀπτῆ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ Ὁ Πολύβοις. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβασιμαί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίον εἰς ε' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. ὕμνος. Δέξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὥδης, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαιρίστησαν Χριστῷ. Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφήτις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασαί, Ἀνοίξις τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιότητος, φάλλεται ἡ ε'. ὥδην. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Ἄνω, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δέξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μίγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπαιώνως μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γενόμεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν. Εὐαγγελίζεται εἰς ε' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας...

Ἐῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἰβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετος, Εὐαγγέλιον ἐλπίδος γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελίξασθε Κύριος τὴν εὐχὴν. Μὴ αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπίρας, ἐν τῇ ἑνάτῃ Ὠρα, λίγην Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδέονται.

ΙΑ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων.

§. 1. Τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελον τοῦ Λαζάρου ε'. καὶ Προσόμοια γ'. Δέξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, καὶ καθίστης ἡ εἰς Λειτουργία τῶν Προηγασμένων.

§. 2. Τῆ Παρασκευῆ ἰσπίρας, Ἀπόδεικνον μικρὸν, καὶ φάλλομεν συνήθως τὸν Κανὼνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, Τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐπιτῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριώδιῳ, Κανόνες τοῦ Τριώδιου καὶ ἑ Προσόμοια. Ἀπὸ γ'. ὥδης, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προσόμοιον. Ἀφ' ἑκάστης. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασαί. Ὑμνοὶ δ' τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ἀντὶ τῆς Τιμιότητος, φάλλεται ἡ δ'. Ὠδὴ. Ἄγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προσόμοιον. Εἰς τοὺς Ἄνω, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ', καὶ Προσόμοια δ'. Κεκαρμμένον μυστήριον. Δέξα, Ἦχος β'. Μίγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένην. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἰβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετος. Τὴν ἀγνὴν ἐνδοξέως τιμῆσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπίρας, μετὰ τὸν Προσκυμῶν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ'. Δέξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριώδιου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δέξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χαρὴς. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγελία. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δέξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ, ἢ Ἀπτῆ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριώδιου. Δέξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ Ὁ Πολύβοις. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοσητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαίων, Αἰνέσις τε συμπνεύτως. Δέξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χειροῦδὲ μ'. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβασιμαί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεται εἰς ε' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς

Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμιλον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. καὶ τῶν Βαῶν εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. αἰθῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασία τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτάτης, φάλλεται ἡ ε'. αἰθῆ. Ἐξοπιστελλάρια, τὰ δύο τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαῶν γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ εἰς ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Ἀντίφωνο τοῦ Τριωδίου. Εἰσοδικόν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σάβωον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκώθεις... Ἀπολυτίκια. Σήμερον τῆς σαταρίας... καὶ. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον. Τῆ δ' ἑπερμάχου. Ἀπόστολος τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαῶν. Εἰς τὸ Ἐξοριστὸν. Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κεινονάκιον τῆς Ἐορτῆς καὶ μετ' αὐτό, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαῶν ἱερίας, μετὰ τὸν Προσκυμνόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίχηραξά, φάλλομεν Σιχηρὰ Ἰδιόμια τῶν Βαῶν γ'. Χαίρει καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἐορτῆς Προσκύμια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ Ἰδιόμια τῶν Βαῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Συναγωγὴ ποικίλη. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριωδίου τὰς γ'. αἰθῆς. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς ε' Τριωδίου, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Ἀπολύεις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἱερίας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίχηραξά, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ φάλλομεν Σιχηρὰ Προσκύμια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ Ἰδιόμια τοῦ Τριωδίου γ'. Χαίρει καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔργων ἔθρονον οὐρανόν. (ὄρα ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Βαῶν, Τροπάριον β.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ Ἰδιόμια τῶν Βαῶν. Ἐκ Βαῶν καὶ κλεόθων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπολύεις.

§. 2. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρώτῃ, ἅπαντα τῆς Ἐορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἱερίας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίχηραξά, φάλλομεν τῆς Ἐορτῆς Προσκύμια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τὸ Ἀρχαγγέλιον γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ Ἰδιόμια τῆς Ἐορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὸ ἐν τῷ Ἀποσκύθῳ τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ Προσκύμια. Ἀρχὼν τῶν ἀνω δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τὸ ἔκτα μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Ἀπολύεις, καὶ Ἀπόδοσις:

ΙΓ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰς τὸν Ὅρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, φάλλομεν πάντα τὰ τῆς Ἐορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπεζῇ, Κατάλοισι οἰνοῦ καὶ ἑλαίου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἱερίας, γίνονται ἡ Ἀπόδοσις, φάλλομεν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Προσκυμνῶν τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν τῶν Ἀρχαγγέλων, ἀπαρραλλάκτως, καθὼς διευκρινῆται ἀνωτέρω (Ἄρθρον ΙΒ'. §. 3).

ΙΔ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρώτῃ, πρὸ μιν μικρὸν Ἐσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Σιχηρὰ Ἰδιόμια τοῦ Τριωδίου, Ἦχος β'. Συναγωγὴ ἰλαροῦ, καὶ ἐρεθῆς τὰ λοιπὰ τοῖα. (ὄρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχθρῶν (εἰς τὸν Ἐσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς). Εἰσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταεὐθυνθῆναι, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προσκυμνῶν.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἱερίας, Μίγας Ἐσπερινός. Μετὰ τὸν Προσκυμνόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίχηραξά, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ φάλλομεν Σιχηρὰ Προσκύμια τῆς Ἐορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, διτερουήτως αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμια τῆς Ἐορτῆς, τὸ Δοξαστικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπολύεις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρώτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἐορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καδικατα, οἱ Ἀναβητοί, τὸ δ'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό καὶ τὸ Ἰδιόμιλον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. αἰθῆς, Κάστρα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίμνος καὶ πηγῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τὸ Μηναιεῖ, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Ἄνοξις τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτάτης, φάλλεται ἡ ε'. αἰθῆ. Ἐξοπιστελλάρια, Τὸν νυμφῶνά σου βλίπον, ἀπαξ καὶ τὸ δύο τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ φάλλομεν Ἰδιόμια τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μηθεῖς, ὁ πιστοί, τοῦ ὁμοσπουτικῷ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ διπλοῦς. (ὄρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποσκύθῳ τῶν Αἴνων) καὶ τῆς Ἐορτῆς Προσκύμια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μεταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μεισητάς. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Ἀντίφωνο τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικόν. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σάβωον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκώθεις... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς. Ἀποδοσις τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ κατεβῆς

ἡ εἶτα Λειτουργία τοῦ Χρυσόστομου. Ἀντί τοῦ Χερουβικίου. Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κενυμένον τῆς Ἑσπῆς· καὶ μετ' αὐτοῦ, Μνήθητι εὐσπλαγγχε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπίλυσις. Ἐν δὲ τῇ τροπικῇ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἄλειψις.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πηκτῇ ἰσπίρας, φάλλεται ὁ Ἐπιπρινός ἀπαράλλοτος, καθὼς ἀνωτέρω διευκρίνην (Ἄρθρον Π' §. 3.) καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑσπῆ.

Τὰ δὲ ἱβ. Εὐαγγέλια ἀναγιγνώσκονται ἐν τῇ κερῇ αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Πατέρων.

ΙΕ'. Ἐν ἡ Ἑσπῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑσπῆ αὐτῆ, καὶ φάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμερὰν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑσπῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Η' Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, πρὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεύθει, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παραδόξως, καθίσταται τὴν διακρίσιν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀπὸ πάσης τῆς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμασι Ἐκκλησίας, μείρανται καὶ παρὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικότητος Ἑσπῆς ἀνατίθεται. Καὶ οὖν, πρὸς ταύτην τὴν ἐκτικτὴν ἀνωμαλίαν, μέλησται ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκρίσις, τοῦ μὴ κατὰ βίβλος τὸ τοῦ Πνεύματος ἐνοουμένου, διατάξαι τὴν τῆς Ἑσπῆς μεταθέσιν, ἰδὼν τὴν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κερῶν τῶν Πάσχα μείραν ἵνα τὰ χαρίσματα τοῖς χαρισμοῖς συνάδωνται καὶ συμπληρωθῶσι, οικονομικῶς ἀποκλιθεὶς τὴν ἀνάγκην τῶν πενθίμων μετὰ τὸν πενθίμον· καὶ ἵνα μὴ ἀσυνταξίαν δεκνύνηται μετὰ τοῦ Σήμερον κατὰ βίβλος ἐπὶ ἐξυλοῦ μετὰ τοῦ Σήμερον χαρὰς εὐαγγελίαι καὶ τοῦ Ἀκριβερῶδους Ἐρητύου, ἐπὶ τῆ Ἁγίᾳ, μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ κομίζεσθαι τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς ἱερταί, διὰ τὸς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμασι Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηριακῶν Ἱερῶν ἀμπαρῆλτων, ἀνεπαρῶν καὶ ἀμακινητῶν διαμεινόντων, οἵασι τὸ πρὸς τοῖς ἀρχαίως ἱερίνοις Πατέρας εἶβας, καὶ διὰ τὸ διαφορῶν τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ'. Ἐν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κόριε ἐκίραξα, ἰσάμην Ἐπίγου 1. καὶ φάλλου Ἐπιγρῶ Ἀναστάσιμα γ'. Τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμια γ'. καὶ τῆς Ἑσπῆς Προσκύνησι δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, διευκρίνησι τὸ α. Δέξαι. Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὡς αὐτός. Ἀπεστάλην ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐδὲς τὰ Ἀναγιγνώσματα.

2. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἰποίηται ὁ Θεός.

β'. Τῆς Ἑσπῆς, Ἐξήλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

γ'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάννην τὸν τοῦ Ἀμαδῆ.

δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἐτούς ἐπιτωκαδικῶν Ναβουχοδόνσορ ὁ βασιλεύς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγιγνώσματα ἀναγιγνώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγιγνώσματος, φάλλουσι ἀμφοτέρω ὁ χορὸς, Τὸν Κύριον ἐν βίαιτι, κτλ. ἕως ἐν πληρωθῆσιν ἁπαντί οἱ Σίγῃσι. Εἶτα, Συναπτή μικρῇ· καὶ μετ' αὐτῆν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. ἢ Ὅσποδοι τοῦ Τριωδίου, Ἄδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Μετὰ δὲ τὴν ταύτην συμπλήρωσιν, ἀντί τοῦ Ἀλληλοῦτα, φάλλουσι τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὴν τοῦτοῦ Γενεῖς ἐν τῆς ἡμέρας πρῶτος, εἶτα καὶ οἱ Χοροὶ· καὶ εὐδὲς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὅψι Σαββάτων· καὶ καθέξῃς ἡ εἶτα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασίλειου. Ἀντί δὲ τοῦ Μεσοβυβλίου, φάλλουσι, Σὺ γησαύτω πᾶσα σάρξ. Κοινωνικῶν, Ἐξηγήσθη ὡς ὁ ἅγιος Κύριος. Ἀντί τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνήσθητι εὐσπλαγγχε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περὶ δὲ δ' ἡραν τῆς νυκτὸς, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τοῦ Εὐλογητοῦ, Βασίλειον οὐράνιον. Τριήμερον, Δύοτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματα θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν 9' ὥδην, εἰργάζονται ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι οἱ τε Λαῖκοι καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἰδὼν ὑπάρχει, φάλλουσι πρῶτος τὸ, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀναστάσιν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ ταῦτο ἐπικυβηθῆσεται, ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὴν διακρίσιν τῶν τῶν· καὶ εὐδὲς τὸ, Καὶ ἐπὲρ τοῦ καταξιωθῆσθαι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὅψι Σαββάτων, τῇ ἱερωσκόφῃ (*). Εἶτα, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμολογίᾳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνίστη, μετὰ τῶν Σίγῃων αὐτοῦ· καὶ ἰπὶ τίλους, ἀπᾶς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑσπῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτήν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑσπῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ἐμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνίστη, ἰκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Λίθησι, κατὰ τὸ σύνθησι, εἰς ἱκάντη ὥδην· Ἀπὸ γ'. ὥδης, ἡ Ὑπνοῦ. Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρον· Εἶτα, Κοινωνικῶν καὶ Οἴκος τοῦ Πάσχα. Ἀρ' ἱκτής, Κοινωνικῶν καὶ Οἴκος τῆς Ἑσπῆς· καὶ εὐδὲς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγέλιον τῆς Ἑσπῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀναστάσιν Χριστοῦ. Δέξαι, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντί δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἰλήσόν με ὁ Θεός, λέγουμεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμῖν ἐν εἰς ἡμέρας, εἰς Ἦχος β'. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμλιον τῆς Ἑσπῆς. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Σώσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε

Οἷς

(*). Σημειώσωσι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγιγνώσκοντες, ἔταν φθάσαντι εἰς τὸ τέλος τῶ 10 ἰδαρίων, καὶ ἐκεῖ με δέχονται, ποιούτες ἐνταῦθα δικαιοσύνην, μεταβιβάζοντι εἰς τὸ 16. ἰδαρίων. Οἱ δὲ ἐν δὲ κενὰ μαθήσια ἰπορεύθησαν. κτλ. Εἰς πόλιν, ἕως Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων, ἀναγιγνώσκοντες συνήδως τὸ δεύτερον Ἐωθινόν, Διευκρινόμενον τοῦ Σαββάτου, κτλ.

λέησον ἡβ'. Ἐλεεί και οίκτιρμοίς. Εἶτα φάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὁδὰς· εἰς δὲ τὴν ε'. και τὰ Μεγαλόηγια, ἀνὸς δ' ἐξ ἐκείνης Ἑορτῆς. Ἐξ αποστολιάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δὲ τῶν ἁμῶν, και πάλιν τὸ Πάσχα. Εἰς τοὺς Ἄλυτους, Ἀναστάσιον δ'. και τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα. Πάσχα ἰερόν, μετὰ τῶν Στίγων αὐτῶν. Δέξαι, Ἦχος β'. Τὸ ἀπαίσιον ρουστέριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα. τὴ. Χριστὸς ἀνέστη. ἡ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελικὸν εἰς ἡμέραν ἢ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβούσαι τὴν Ὁρθρον. Κοντάκιον. Εἰ και ἰν τῶν — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὁμοίως τοῦ Πάσχα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσόστομου, και Ἀπόλυσις.

12. *Και τύχη τῆ β'. ἡ γ'. ἡ δ'. τῆς Διακαινησίμου.*

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάται τὸν Ἱερέα, και αἰπὴν τὸ, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, και ὁμοουσίῳ, κτλ. τὴ. Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίγων αὐτοῦ, κατὰ τὸ Ἱερόν ἐπί πλεον δὲ, ἀπαξ και τὸ Ἀπολυτικόν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίρα ἑα. ἰστώμεν Στίγους ἡ και φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. και τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, και τὰ λοιπὰ. Δέξαι, και νῦν, Ἀπεστάσιος ἡμέρα σου. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τὸ ἐν τῇ Πεντηκостάρῳ τῆς ἡμέρας, και, εἰ βούληται, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὴν ἔστιν ἡ Ἐσπερινὸς τῆς Μεγάλῃς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ἴστωμεν ὡθὺς, και τὸ Ἱερόν, και τὸ Ἐσπερινόν τοῦ Ἐσπερινῷ. Ὅσως ἐφέτας· εἰ δὲ καὶ Ἡ Ἐκτενὴς, τὸ, Πληρωσώμεν, και τὰ λοιπὰ — Εἰς τὸν Στίγον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἰακώβον. εἶτα τὸ, Πάσχα ἰερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίγων αὐτῶν. Δέξαι, Ἦχος δ'. Σήμερον χαράς εὐαγγελία. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα σου. τὴ. Χριστὸς ἀνέστη. δις· τὸ Ἀπολυτικόν τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, και Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον και εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκροβυστία φάλλεται ἀπαρτάλατος, κατὰς διατυπωθῆ ἀνωτέρω (Ἀρθρον κ'. §. 2).

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, και ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΒΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινῷ, ἀνευ μετανοιών και Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίγους ε'. και φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. θεωπεροντες αὐτὰ.

Ἦχος κλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτω σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος.

και φεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βράιτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεωρήτων· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μεταγύουσα· και κλίμαξ ἡ μεταστάσις, ἦν ὁ Ἰακώβ ἐθεόδοτο· χαῖρε θεία στάσιον τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀράς· χαῖρε Ἄδᾶμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σου ὁ Κύριος.

Φαῖνημα ὡς ἄνθρωπος, φασὶν ἡ ἀφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιερατήγον, και πῶς φέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων· μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθα, και σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρῳ μου· και πῶς γενήσομαι, λέγεμαι, χωρίον ευρύχωρον, και τόπος ἀγμάτων, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπεβαίνοντος· Μῆμε δελεάσις ἀπάτη· οὐ γὰρ ἐργῶν ἦδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύτης· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βουλεται, κικᾶται φύσεως τόξος. φασὶν ὁ ἀσώματος, και τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπραττεται. Τοῖς ἐμοῖς πιάτατε, ἀληθεῖαι ῥήμασι, Παναγία υπερόχομε. Ἡ δὲ ἐδόθησε· Γενοίτομαι νῦν ὡς τὸ ῥήμα σου, και τέξομαι τὸν ἀταρκτον, σάρια ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὁπῶς ἀναγίγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀίωμα, διὰ τῆς συγκρασεως.

Δόξα, και νῦν.

Ἦχος κλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν συλλήψην· και ἔλθων εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίξετο ἐν αὐτῷ, τὸ θαυμά ἐκπλητόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκεται! ὁ ἔργον θρόνον οὐρανόν, και ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐκπύτερμα και Πολυόμομα, ἀτενίσαι οὐ δύναται, λόγω μόνῃ ἐκ ταύτης σαρκωθῆ και ἠυόκησε. Θεοῦ ἔστιν Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, και οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· χαῖρε ἀγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μητηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον, και τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ, ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ἀρκου, και ἐπαρῆθη εἰς Χαρρᾶν. Καὶ ἀπῆντησε τόπω, και ἐκοιμήθη ἐκεῖ· εἶν γὰρ ὁ ἕλος· και ἔλαθεν ἀπὸ τῶν λίθων κοῦ, ὅπου, και ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, και ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, και ἐνεπλάσθη. Καὶ ἶδου,

κλίμαξ ἑστηρικμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀ-
φικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ ἀνάβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ
δὲ Κύριος ἐπέστηκεν ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν·
Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρὸς σου, καὶ
ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ. μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ κα-
θεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ
σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ
ἀμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυθήσεται ἐπὶ Βαβυλῶ-
να, καὶ λίθα, καὶ βορρᾶν. καὶ ἐπὶ ἀνατολῆς·
καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, σὺ εἰάν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψῃς σε εἰς
τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω,
ἕως τοῦ ποῦναι με πάντα ὅσα ἐλάλησα σοί.
Καὶ ἐξηγήθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐβρόβηθη, καὶ εἶπεν· ὡς
φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἐστὶ τούτο, ἀλλ' ἡ
οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐροφητείας Ἰεζεκιήλ τοῦ Ἀναγνώστου.
Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐ-
πέκεινα, ποιήσωσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ
Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὸ
τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδεξομαι ὑμᾶς,
λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλε-
πούσης κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ αὕτη νῦν κεκλεισ-
μένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη
κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιγήσεται, καὶ οὐ-
δεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κε-
κλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται
ἐπ' αὐτήν, τοῦ φορῆν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου·
κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰῶα τῆς πύλης εἰσελεύ-
σεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
Καὶ εἰσήγαγε με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ
οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴ-
κος Κυρίου.

Ἐροφητιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἡ σοφία ἠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑ-
πῆρσε στίλους ἐπιτοῦ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυ-
τῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν
ἑαυτῆς οἶκον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τρά-
πεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγ-
καλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ
κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινά-
τω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεεῖσι φρονῶν εἶπεν·

Ἰθέτε, φαίγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε ὅ-
νον, ὃν κειρέκα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην,
καὶ ζήσεθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώ-
σητε. καὶ καθαρῶσθε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ
παιδεύων κακοῦς, λήψεται ἑκὼτῷ αἰτιμίαν· ἐ-
λέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. (οἱ
γὰρ ἔλεγγαι τῷ ἀσεβεῖ, μωλωπες αὐτῷ) Ἰθὺ
ἔλεγγε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήτωσί σε· ἔλεγγε
σοφόν, καὶ ἀγαπήσεισε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν,
καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προ-
σθῆται τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυ-
ρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶ-
ναι Νόμον, δικαιοσύνη ἐστὶν ἀγαθῆς) Τούτῳ γὰρ
τῷ τρόπῳ πολλὸν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθῆ-
σεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

**Ἐκ τῆν Ἀιτῆν, ψάλλομεν τὰ παρακάτω Ἰδιόμε-
λα Στιχηρά.**

Ἦχος δ. Βυζαντος.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη
πρὸς σέ τιν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μνηύ-
σαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ
καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· τέξῃ Ἰῶν, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς,
καὶ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμά-
των αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν
Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς
Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ χαρὰς
εὐαγγελίας· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, εἶπεν
λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν
γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σου κε-
χώρηκεν ὑλοποιημένη. Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἄδამ
ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Ἐύας ἡ λύτρωσις, καὶ
χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους
ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ
Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμύλυτον, εἰς Πό-
λιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι
αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπε-
στάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμφυχον Πόλιν
καὶ πύλην νοερὰν, μνηύσαι Δεσποτικῆς παρου-
σίας τὴν συγκατάβασιν· Ἀπεστάλη στρατιώτης
οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμφυχον τῆς δόξης Παλάτιον,
προστοιμάσαι τῷ Κτιστῇ κατοικίαν ἀληκτον·
καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν ἐκράυαζε· Χαῖρε
θρόνε πυριμορφ, τῶν τετραμορφῶν ὑπερδό-
ξοτέρα· Χαῖρε καθέδρα Βασιλικῆ οὐράνι· χαῖ-
ρε Ὅρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντημον· ἐν

σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κινήσῃς, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος β'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαίρε ἀνύμρευτε κόρη καὶ ἀπειρόγαμος· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένημου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμὶ· ὅπως ἐξηπάτησεν Εὐάν μετ' ἐνὺν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μινεὶς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἀρχαντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιομέλα,

Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτω Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένου ἀνήνη· καὶ χαίρε. αὐτῇ προσειπὼν, ἐνηγγελίσαιτο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβες τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκίησαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλῶσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβες τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοὶ· Ὅ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός· εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ιδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχάγγελου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται. ἡ Παρθένος γὰρ δεχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός· ὁ κόσμος λελυται τῆς ἀρχαίας ἀράς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐσα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σινη τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, γὰρ Θεοῦ κερματίζεν. Ὡ μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, ὁ τρόπος

τῆς συλλήψεως ἀφραστos. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑπαδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἀνῶθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλάγμα, κατὰ κοινὴν πραγματευταία βούλησιν ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες· συνῶδα τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένου βοήσωμεν· Χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάκιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,

Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φαγέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χαρὰν εὐαγγελίζεται. Διὸ συν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαίρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τοῦτου, καὶ Ἀποκρίσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κἀθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν ταῖρον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αἰῶνων ταγματῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασίλειον, κηνύει σοὶ Ἀρχαντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον, Χαίρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀνατάληπτον, καὶ ἀνερμηθέντον. θαῦμα, θροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ.

Μετὰ τὴν β', Στιχολογίαν, Κἀθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν φρονιότητα.

Σήμερον ἅπανα κτίσις ἀγαλλεται, ὅτι τὸ Σχαιρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνῇ, καὶ Ἀρχαντε πανάμωμο. Σήμερον τοῦ ὄψεως ἀμαυροῦται τὸ φρόσιγμα· ἀράς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κἀθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαίρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο Ἀκανδρός εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω Υἱόν· ἀσπορον γονίῳ τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ

Ἄγγελος, τῆ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ Ἐλευσεταί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Απεστολή Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγγήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἀσπώρως συλλήψῃ. καὶ οὐ φθάρῃσ' τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι. εὐλογημένη τῷ Χαίρει. Παρθένος τίτεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἶ Ἀναθαβασία, τὸ ἅ. Ἀντιφώνων τοῦ δ'. Ἦχος.

Πραχέμενος, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελί' εἰς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· τὸ, Πᾶσα ψυχή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριαμ ἐπορεύθη.

Δόξα, τοῖς Θεοτόκῳ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, Ἐλήσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζῆτε εἰς τὴν Ἀγίαν.

Οἶ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀρσασαγίς, κατὰ Ἀλφάβητον Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ἀφήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν.

Αδέτα σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος. Δαυὶδ ὁ Προφῆτης σου· Ἄκουσον θυγατερ, τὴν χαρμῶσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ ἠκούει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βωῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἀσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἢ εὖρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἢ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας· λέγεις σάμειστατα· πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὕσα Κόρη· πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μοι.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρων θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν·

δαίρει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαινεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταθαβασία: Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἢ ζωσα καὶ ἀφρονος πηγῇ, διασον συγροτήσαντας, πνευματικόν, στερέωσον· κόν τῆ σεπτῇ Συλλήψῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Εξέλιπεν Ἀρχὸν ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἢ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὕσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνώαι Παρθένε, τὸν πρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνεμῆκετος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δύναμις σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Η ἐμῇ Προμήτῳ δεκαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄψεως, τροφῆς, τῆς θείας ἐξωστράμισται· διό περ κατὰ δέδοικα, τὸν ἀσπασιμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαθουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παράστατης ἀπεστάλην, τὴν θείαν κινήσαν σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμοις, τὸν μᾶλλονσε φοβούμενον; τί εὐλαθῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαθούμενον;

Καταθαβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Λυλῶν Ποιμενικῶν.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαίρει εὐλογημένη, ἢ τὴν σφραγίδα μόνῃ φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεκαμένη τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκπράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ἡ Θεοτόκος.

Περάντινα Παρθένον, τεξομένην ὀκνηκῆ, τοῦ Προφῆτου πόλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνώαι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάγκασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται.

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνησεν ἡ βάλτος, ἀκατάφλεκτος μεί-
νασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη
ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σέ Μυστηρίου τὸ ἀπόρ-
ρήτον· μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Ἄγνη ἀειπάρ-
θενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρύνομενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παν-
τοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γα-
βριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀικραίου μενούσης
τῆς ἀγιείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέουσαι ὡς δούλοι, τῇ Κυρίᾳ παρί-
σταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατα-
νοεῖν εὐλαθεύομαι σε· ὡς ὑπὸς ἐπὶ πόκον κα-
ταθίσεται, ἐπὶ σέ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς
ἠδύκασε.

Καταβασία: Ὁ καλῆμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι ποῖς ἰμνοῦσί σε, σωτη-
ρίαν βραβεύοντα.

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖνον σὺ δύναμι, τῶν λόγων τὴν ἀκρι-
βειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλοῖσι,
θεῖα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοί, τέτοκε παρθένος δε, ἀπειράν-
δρως οὐδὲ ποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ενίχῃ πάναυομε· καὶ ἔξον γὰρ τὸ θαυμά-
σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθῆσάμενον· καὶ σέ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Οπᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πῶς οὗτος δυνήσεται Παρθένο, μήτραν
οικῆσαι, ἢ αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλή-
φομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάρχον, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγελ-
λόμενος, δόξαι ἐν καρπῷ τοῦ τῆς κοι-
τίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σέ καλλοῦν, μόνη ἐξελέξατο, λο-
γικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Εθέσπε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κίττει
δεόμενος· Ἐν φθορᾷ με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν δυναμειῶν.

Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριήλ, τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθεοῦ
πεπλήρομαι· χαρὰν γὰρ μνησίς, καὶ χαρὰν
καταγγέλλεις τὴν ἀληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δεδοται, ἡ χάρα Θεομήτορ ἡ ἐνθεος· σοὶ
τὸ Χαῖρε, πάσα κτίσις κραυγάζει Θεόνομο-
φε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
προσάρχης Ἄγνη.

Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐσᾶ νῦν, δι' ἐμοῦ καταργεῖσθαι κατὰ-
κριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφειλῆμα
σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρεῖος, τὸ ἀρχαῖον δοθῆτω
πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὸ ἔθνος Ἄγνη· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχε-
σις δέχεται σήμερον.

Καταβασία: Ἐθέσπε, προτυπῶν.

Κοντόκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφουσι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων
με κινδύνων εὐλευθέρουσα, ἵνα κραζῶ σοι· Χαί-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελοι πρωτοστάτης, οὐρανῶθεν ἐπέμ-
ψθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, χαῖρε· καὶ
σὺν τῇ ἀσμάτῳ φωνῇ, σωματομένονισε δεω-
ρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ
ἀρά ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαί-
ρε, τῶν δακρυῶν τῆς Εὐσᾶς ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάδοτον ἀνθρωπίνος λογισ-
μοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων σφραγίς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθεδρὰ· χαῖρε,
ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφανῶν τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γὰρ
στὴρ ἐνθεοῦ σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίσις.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αειπαρθένου Μαρίας.

Στιχοί.

Ἦγγειεν Υἱόν Ἄγγελος τῇ Παρθένω.

Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γῆθε τῇ Μαρίᾳ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκοδιπέμπτη.

Ο φιλόηρωπος καὶ ελεῖμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατήρ φιλόστοργος. θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστουργημα καταδουλούμενον, καὶ τυραννοῦμενον ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Ἐδωλοκατρεία ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαπαξεῖλαι τὸν Υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ Διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανάν, ἀλλὰ καὶ αὐτάς τὰς οὐρανόθεν Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων Γαβριὴλ τῷ εὐδόξῳ, θάρρει τὸ Μυστήριον· προσκιομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν Ἄγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὐσίαν τοιαύτου καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς Πάβλιν Ναζαρετ, λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ δὲ εἶπεν· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπέλευσται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπιτεκνιάσει σοι. Καὶ εἶπεν Ἰδοῦ, ἡ Δούλη Κυρίου, γεινοίτο μοι κατὰ τὸ ῥημά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνελαβεν ὑπερφρεῖς ἐν τῇ ἀχνότητι γαστρὶ τὸν Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ ἀνάμνησιν οὐσαν, αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελευσει. Ἐκταῖ δὲ ἐτέλεσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ· Λόγου οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Αὐτῷ ἡ δοξὰ καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-

λῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ αὐλον, μνησίων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' εὐπλαγγίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, δεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε Πάναγνε· δοχεῖόν Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδάμ ἠνάκλησις· Ἡὺς ἡ λυτρώσις ὄρος ἁγίου, περιφανὲς ἀράσμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Υγὴν ἤγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν μου Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἐμψυχὸν τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνῆν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ος πολύφωτον, λαμπράδα καὶ θεότευκτον, πασταδα βλεπέου· νῦν ὡς χρυσὴ κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν παράγον δέχου Παναμίωμε, εὐδοκῆσαντα· τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὅστιν, ὅτι αὐτὰ αἱ β'. φδοὶ περιέχουσιν Ἀπροσταχίδα τὴν κατὰ Ἀλφαβητικόν, ἡ μὲν ἡ. ὀρδῶς· ἡ δὲ δ'. ἀντιστροφῶς.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄγγελος.

Ανοὺς Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς υποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ· Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστράφῃσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Εννοια πᾶσα ἠττάτω βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγῃ παραδόξα· ἠπθῆν σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δεδοικα. Διαμνηθεῖσα μὴ ἀπαίτημε, ὡς Ἐὼν πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ιδε σοι τὸ ἀπορον λελυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριὴλ· Καλῶς γὰρ εἶπες τὸ πρᾶγμα δυνατέμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πεδωχούσα λοιπόν, μὴ ἀμείβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεοθεν βροτοῖς, ἡ ἡμεμπος αὐθις φησί, ἔξουσ ἐξ ἔρωτος τόκον προ- ἔργεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξουσαι; φοβούμαι μὴ ἀ- πάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδες βοῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἄπερ μοι φθέγγη σεμνή, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, συνήθεος πέλει λοχειάς ἀν- δρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγ- γέλλομαι, ὑπὲρ λόγων καὶ ἔννοιαν, σαρκού- μενον ὡς οἶδεν ἐν σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ρήτωρ, κατέθετο ἡ Παρ- θένος· χαρὰς κοινῆς γὰρ ἐληλυθίας Ἄγ- γελος. Ψυχὴν οὖν ἐπέε καθήγουσμαι Πνεύματι, Ὡς τὸ ρημά σου γενέσθω μοι· σκηνούτω ἐν ἔμοι ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοᾷ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταθαμία: Ἄκουε Κόρη.

Ὡδὴ δ΄

Μεγαλυνάρτιον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρα- νοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀφροδίτης ἀντιστροφῶς. Ὁ Εἰρμός.
 „ Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψανέτω μη-
 „ δαμῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
 „ τῆ Θεοτόκῳ ἀσκήτως, φωνῆν τοῦ Ἄγγελου
 „ ἀναμελποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοοῖτω χαῖρε
 „ κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.
Υπὲρ ἔννοιαν συλλαβούσα Θεόν, τῆς φύ- σεως δεσμούς ἔλαβες Κόρη· σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διεδρας, ἄευστῆ φύσει περ καθεσηκυῖα· ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.
Πῶς πηγάζεις γαλα Παρθένος ἀγνή; σὺ φέρε ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· ἔξον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, νομίμου γονῆς ὄρους ὑπερβαῖνον· ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.
Μυστικῶς ταῖς ἱεροτέντοις Γραφαῖς, λα- λεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· κλί- μακα γὰρ παλαι Ἰακώβ σε προτυπούσαν, ἰ- δῶν ἔφη· βράσις Θεοῦ αὕτη· ὄθεν ἐπαξίως ἀ- κούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστόν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσῆ, ἡ βράσις και τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάθασιν χρόνου, ἐν Κόρῃ ἀγνή, ἔφη, κατοπεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκα λεγθεῖν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοπτόν· Γεννητήριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας· βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, ἀγίασμα φαύκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σου κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταθαμία: Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ κιβωτῶ.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Αγγελικῶν Δυναμῶν, στρατηγὸς ἀπεστα- λη, ἐν Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν και Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ἔξον, και ἀ- πόρρητον δαύμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἀνθρώπος, ἐξ αὐτῆς βροφουρηγείται, ἀνευ σποράς, ἀναπλάτ- των βρότειον ἅπαν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίσεθι, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὅμοιον.

Χαῖρε κατὰρας λυτρωσίς, τοῦ Ἀδάμ Θεο- τοκῆ· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθε· χαῖρε ἐμ- ψυχε βάτε· χαῖρε λαμπρά· χαῖρε ὄρον· χαῖρε κλίμαξ και πύλη· χαῖρε τὸ δεῖον ὄχημα· χαῖ- ρε κούφη νεφέλη· χαῖρε καὶ· χαῖρε στάμνε πάγγρυσ· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ και τρά- πεζα· χαῖρε Εὐὰς ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἰστώμεν Στίχους δ΄ και ψαλ- λόμεν Στιχηρῶ Προσόμια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτῶς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μα- ρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων και λυτρωτὴν, τῶν βροτώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

Ο Γαβριὴλ τῆ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβῆα τὸ Χαῖρε· συλ- λήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, και τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, και κροφόρος ὄφθησῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ εἰσφόρου ἀνατελευτασ.

Ο συναδίδος ἄγιος τοῦ πρασιπάρχου Πα- τρός, μὴ χωρισθεῖς τὸν ἀνα, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι ἀκραν εὐσπλαγγχίαν οἰκτον λα- βῶν, τοῦ καθ ἡμᾶς ὀλισθήματος· και τοῦ Ἀ- δάμ τὴν πτωχεῖαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφύσθη παλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ θεούς παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε νομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικα, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ δ'.
Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ αἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὡσον Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθέτηται αὐτῇ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβρέσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόρον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ὡσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς,...

Στίχ. β'. Ἦγάσεν τὸ σῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἐψίφος.

Ὡσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Ὡσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Ὡσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν,...

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν,...

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν,...

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς.

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ Ἐκαίρειως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυταίς.

Σταγῶν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικὴ διατάξις απαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ! ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος, οἶκτον λαβῶν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὄκησε Παρθενικὴν, προαγιασθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐνανθρώπησι, ὁ ἀχώριστος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ, καὶ τὸ παραδόξον, ὅτι καὶ ἡ συλλήψις ἀσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἀφραστός, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενούται, καὶ σαρκούται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγγῆν, τὴν συλλήψιν λέξαντος. Χαῖρε νεχαριστωμένη! ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. Βουλὴν προαίωνων, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα,

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦμος α'. Πανευφημοὶ Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέτατος,
ὁ φωταυγής καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισή-
μιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἀνω τά-
ξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγ-
γελίστατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσ-
βεθεῖ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγελοῖς
ἀγνώστων, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπώκρυφον,
μόνος πεπίσεισαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ
θεοφόρῃκας, Ἀγνή εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος·
μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνόπλευς αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θε-
λημα, καὶ ἐπιτελοῦν τὰ προστάγματα,
τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγῆ Ἀγγέλου, Γα-
βριήλ πανάριστο, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας πε-
ρίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦμος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ, ὁ Ἀρχάγ-
γελος, εὐαγγελίσσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν
συλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογιζέτο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς
ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου
τίκτεται! ὁ ἔγωγ' ἄρνον οὐρανό, καὶ ὑποπό-
διον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικὸς! ὦ
τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ
δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι
νυδόκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν
ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε νεγα-
ριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνή
Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μή-
τηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
τίας σου.

Ἐξόδος. Τὸ, Φῶς Ἰακώβ, καὶ τὰ Ἀναγνώσ-
ματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χω-
ρήβ. Ὁρῶν δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, Κριθ.
γ. 2.
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βράτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ
βράτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βράτος οὐ κατακαί-
ετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄ-
ραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται
ἡ βράτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰ-
δεῖν, ἐνάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βράτου, λέ-
γων· Μωσῆ, Μωσῆ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε;
Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα
ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὅ γάρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἐστῆ-
κας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι
ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ
Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ
Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· κλυθεῖτο γὰρ
καταθέσει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κνώσιν τοῦ
λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς
αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργασιακῶν. Οἶδα
γάρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέθεν τοῦ ἐβ-
λέσθαι αὐτοὺς, ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ ἐι-
σαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν,
εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παραίτησις τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς Ἐξ.
γ. 21.
ἔργα αὐτοῦ, Ἡρὸ τοῦ αἰῶνος ἐβεμελίω-
σέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ
πρὸ τοῦ τὰς Ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προ-
ελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐ-
δραστῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουῶν γεννῆ-
σε με. Κύριος ἐποίησε γῶρας καὶ ἀσκήτους καὶ
ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκαι ἠτοι-
μαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε
ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκαι
ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἀνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς
ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ
τιθεῖναι τῇ θαλάσῃ ἀκρηθασμόν αὐτοῦ, καὶ
ὑδάτα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ,
καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἡμῃν
παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἡμῃν, ἡ προσέ-
χαρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνωμαι ἐν προσώπῳ
αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς
διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν
ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,
κτλ. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. **Ἰωσήφ.**
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ακρότατον, αὐλοῖς μεθέξει· Δεῖον καὶ αὐλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φωτίσον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στητώμεθα σήμερον, χοροῦς ἐνθούς γηθόμενοι· τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασιν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιληπτότατον, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποιοῦντες σε, ρύόμεθα κινδύων, καὶ βλάβης τοῦ ὄρους ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς εἰράκε, Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτήρισα, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ γ΄. Τοῦς σους ὑμολόγους.

Μεθεξει φωτὸς αὐλοτάτος, ὡς αὐλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλος φωτίζομενος, φῶς καθάρτης δεύτερον, τοῦς δικαίους ἐκόιστε, βροτούς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης ευκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῶν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων, δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος, μεγάλως τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, ταῖς πόθω ζητούσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὃ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζω τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτε, ὁ Γαβριὴλ ἐκράυαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἀπαντας, βροτούς θεώσει, ὡς εὐσπλαγχνος.

Καθίσμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖει, τὸ δεῖον μελωδῆμα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἀπαντες, μεγαλοφῶως ἐν πίσει, ἀνμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φοικτόν ὄντως, σὺ

Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόσον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφώνων αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη· χρωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξηγήαστον.

Ἰστασο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ αἰξίαγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δαυιδ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δόλωσιν, τῶν ἀγνωσμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πλήνεις σε χαρμηνικῶς, πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηκνέως φλογίζοντος, Δεῖαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον Δεῖαν στολήν, δόξῃ ἀπόρρητῶ ἀστράπτουσαν, ἠμφισμέως, Στρατηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὄλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγησμένην ἰσανάμωμε, κατονοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοός κατὰ μεθέξιν, τοῦ πρώτου φωτίζομενος, δεύτερον ὠράθης φῶς κραυγάζων, σὺν τοῖς ἀπειροῖς Ἀγγέλων τάξασιν· Ἅγιος Θεὸς ὁ παντοκράτορ, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαύμαστον, ἀπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, Δεῖων Ἀσωμάτων ἀρχηγῆ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνμνηνοῦντων σε.

Ὁ Δεῖος ὡς εἶδε σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ἰαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῇ φρικτῇ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοιος πανάγιον Θεόν, πάντας ἀμαίζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὡδὴ ε΄. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Γεῶδεις γλώσσαις γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Δεῖαις λαμπρότησίν.

Ἀκτίς Ἰησοῦ πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις

σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσῃσι, τοὺς ὕμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξορίσασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθοδόξον κράτυνον, παύσασον τὰ χείματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σου παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων Δειῶν ὑπήκοος. Ἄγνη τοῦ Γαβριὴλ ἐρημάτισας, καὶ τὸν προάνορχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεικύσας. τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Εἶάν τιγξ ἐν Σαββάτω, ἡ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξαριον.

Τῇ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τὴν Συναξὴν ἐπιτελούμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν παραδεδομένῃν, ὡς τῷ Δείψῳ καὶ ὑπερφυῆ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στιχοί.

Τὸν σὴν ἀπαγγειλαντα σάρκωσιν Ναῶ,
Τιμῇ προπούσῃ πάσα σὰρξ τιμῆ. Λόγε.

Εἰκάδι ἀμφ' ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἐκτὴ ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων κς. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθία μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο· Βαθούσις καὶ Οὐίρικις, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπίλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ Δθήπας, Ἀγνός, Ρύσξ, Ἡγάδραξ, Ἡσκόος, Σύλας, Σίγητζας, Σουριλλας, Σειμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γουαϊκῶν, Ἄνα, Ἄλλός, Βάρις, Μοϊκῶ, Μαμύκα, Οὐίρικῶ, καὶ Ἀνμαῖς.

Στιχ. Ἰόσην πυρὶ φλέγουσι πληθύν Μαρτύρων,
Οσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγουρίου, βασιλέως τῶν Ρόθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγουρίου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου Στέφανον ἔλαβον, ἐμπήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἧ καὶ συγκατεφλέγησαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη, καὶ ἀνθρωπὸν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομιζόντα προσφορὰν, ὀλοκαυτῶθῃνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κόδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων Μ. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στιχ. Κόδράτε, θαυμαζώσῃ τῆς εὐανδρείας!

Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.

Θεοδοσίος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ.

Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Εἶπει χεθίτῳ, κἂν κοτύλη φσιῖ μοι,

Εμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὁρῶντες δὲ κατ' ἐνάστην τοὺς Χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέβητο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐράνων. Καὶ δι' ἀπελθόντες, καὶ ἐκούσιος αὐτοὺς ἐκόντες τῇ τῆς χώρας Ἄρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἐστήσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ αὐτοὺς Χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες, ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακὴν. Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐκδηληθέντες, γυμνοὶ ἐξέστησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξυλῶν καταβιβάσθεις, καὶ ἐπὶ τριβόλων στρέφτες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ἡγούμενου.

Στιχ. Θεοῦ Στέφανος ἀμπελώνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λαβῆ.

Οὔτοι ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλάμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἰεσιὰ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος κατασὸς τῆς Μονῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διαγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκλήθει, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Πίστews ὑπογράψαι· καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεὶς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλείστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυλακαῖς προσωμλήσας, καὶ ἐξορίας ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς Κύριον, δι' ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγίους ὑπέστη, ἐξεδήμιση.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή Ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ιωάννου τίκου ἐνδοξε ἐμνήσας, τῷ Λαχάρια ποτὲ, ἐνδον τοῦ Θεοῦ Ναοῦ, ἐστῶτι

καὶ ψάλλουσι τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ὑπερύμνητε. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Η περιδοξὸς τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανὴς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ααμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιεράτηγε, πρώτου φωτός μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάντοτε ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεσταλή Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιεράτης, χάρον μυσίων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, ὁ ἡς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρά ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ γ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τερόλογιαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερός ὑμεῖ γηθόμενος, σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματωμένον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ εἰς ἡμῶν προφανεῖς, Παρθένω, ὑπὲρ πάντων καὶ λόγον ὄθενσε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νὸ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυλῶν σου, μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερόν, ὃ μέλπουσι πάντων Ἀγγέλων χοροί. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλικαῖς σαφῶς πεποικιμῆνος, τοῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, αποπεριουόμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλήσας προεβλήμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερὸ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιμάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτῶν θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένου, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένω.

Ὠδὴ δ. Ἄπας γηγενής.

Ισασαι φησὶ, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτο

χυσίας τὰς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερώς θεούμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς τε, ἱερὸ Γαβριὴλ μεσιταῖαις σου.

Ωσπερ οὐρανός, ὀράσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν, ὡσπερ στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σιγήπυρον ὑπέρολαμπρον, καὶ διαθήεις ἅπασαν τὴν γῆν τῷ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαρουόμενος.

Στήσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδωνίων ἐπεγερόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου, τῆς Ἐκκλησίας παύσον τὰ σχίσματα, τοῖς ὑμνηταῖς σου βραθεύσον πταισμάτων λυτρωτῆν, Βασιλεῖν, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυοῖς καὶ περιδοξὸς Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμασόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἐλαμψε καὶ κατεράϊφενε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίαν, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογενῆτορ Πάνταγε, Ἀγγελῶν καύχημα, καὶ ἀνδρωπέων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Κι. τυχὴ ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξακοστυλάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ εἰς τοὺς Αἰώνους, ἐκ τῶν Προσομίῶν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ἁ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μαρτῖνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίῃ

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὕμνος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιουδαίων φρουράγματι, καὶ θρασεῖα ὠμότητι, Ἰωαννῶν ἀντιθέγκας ἀνδρείοφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπουσα, θεοφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν αἰεὶ, δι' αἰῶνας ἀσάλευτον, ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστάσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανόσι καὶ χορείαι, τὴν ἀκατάλυτον ἐνδοξῆ.

Βασίλειά σου ἐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραότητα, καταδεῖν ἡξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου,

ώραϊσμένη τοῖς στίγμασι, στερῶς σου ἀθλήσεως, καὶ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐλείαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τοῦ Δήλους, οὐ λιμὸς οὐ μαστίγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα, μιμηθῆσαι πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς, τὰ βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐλοσμήνης, παρασταμένη πῶ Κτίστη σου.

Δεῖξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κτίσασα τὸν Σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὄρας τὴν ἔνοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεικίου τε κρίσεως, σύμα δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ δεῖξαι τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακροῦσά εἶπε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δεόμεναι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συναριστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνθητες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας· οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τῆς Μαρτύρων ἔθηκεν μέλημα κλέος.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦγος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοφάνους τὸ εὐθραῖον πέλαγος, ἀθρόοις ἔγενετο, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἁγίου, μέλιθ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς δεύσαις τῶν Ἀσφαμάτων τάξει, περιχαρεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ τρανῶς ἀπολαύσασα, θαλασσιανὴν ἐλλείψεως, τοὺς σέ ὑμνοῦντας κατακαίειν.

Ο δούλου καταζωῖσας δεῖξασθαι μορφήν Χριστοῦ ὁ Θεός, ἐλευθερώσαι ταύτην βουλήθει, ἐν φθορᾷ καὶ θανάτῳ δεσφῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνηστεύσατο.

Τὸ δὴλον ἀρρένωθην τῇ χάριτι, τὴν ἐπιρμένην ὄφρην, καὶ καυγαμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξολείφειν τὴν θαλάσσαν, δι' ἀσθεθείας σώματος, δεῖξα δύναμιε καταθέβηκε.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκοιταθείσας, Ἀνατολήν καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλόστροφον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανοίας καὶ δευτῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βασάνον, φέρουσα Μαρτίνα πανόλιθι.

Μαστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἔφερε· ψιλαφητοῦ σκότους δέ, δεῖξαν λαμπρότητα ἀντεπλήφας.

Αιμάτω σου οἱ κρουνοί, τῆς ἀσθεθείας τὴν πυρὰν ἔσθεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρέψαν, τῆς θεοσεθείας τοῖς νόμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτόν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Παναγίης, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, θαλασσιανῶς εὐφρανομένην σε.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Ταχὺ προκατολαβε.

Επέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἢ μνήμη ἢ ἐνδοξος, τῆς Ἀθληφόρος Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα ταῖς ἀκτίσι, τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν αἰώνιον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἱεραῖαις Σωτήρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Εκείνας ἄγροντες τῷ δεῖψι τόκῳ σου, εφθάρεισαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσητεύσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Παναμίμω, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βομφαῖα διήλιθ σου τὴν παναχίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἐξέλεψας ἐκασίας, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅπερ εὐλογημένη, δυσωπώσασα μὴ παύσῃ, συγχώρησαι πνευματικῶν ἡμῶν θαρσάσασα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθένα σε ἰδοῦσα ἢ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,

» ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζού-
» σα· Δόξα τῇ Δυναμεί σου Κύριε.

Ρώμη τῇ Δεῖξ. Ματρῶνα δυναμουμένη. νῦν
τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν·
γνώμων ἀταπεινῶτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτιστο,
μόνῳ τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

Ωρμημένη καὶ μεθῆ βεβαλχυμένη, καὶ τῷ
Διμῷ σφραδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μά-
στιξι κατέτεμνε, Ἑβραίων ὠμότητι, Μάρτυς
ἀλλήφορε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγ-
γέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς
καὶ λιμώτουσα· ἀλλ' εἴρες ἀντίδοσιν. τῆς ἀ-
θανασίας τὴν τράπεζαν. **Θεοτοκίον.**

Η χρυσίλατος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν
Θεοῦ βυσσάσασαν σεσωμκτομένον, αἰ-
γλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτιζόντα, σὲ
τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ Ἰωφά-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ Δεσφρῶν καυχί-
σεως, ἐκτίηστω Ἰωδοῦτα, καὶ ἐκ σκότους
πρὸς φέγγος, τὸ Δεῖον ἐξεδήμησεν.

Εστήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτρῳ τῆς Πίστews,
τοὺς πόδας σου μακαρία, πρὸς αὐτὸν κα-
τευθύνων, σοφῶς σὰ διαβήματα.

Νοῦν Δεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ Δεσφρο-
να, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρ-
τύρων, Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφήν, καὶ μορφήν ἀνθρωπότη-
τος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἡνωμένας ἀ-
φύρτως, καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Εὕας νῦν, Ἀλλήφορε τὸν πόθον ἐτρέψης.
ἐπιτιθεῖς Ματρῶνα, Δεσυμένη νεύσει
τῇ ἀνευδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδίου δόξης
ἡξίωσαι.

Οὐ δούλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλευθερὸς κρίνε-
ται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας
τρόποις κεκοσμημένη ἥς εδεῖχθῆς, πλαστουρ-
γὸς Ἀλλήφορε ἀπέντητος. **Θεοτοκίον.**

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκο-
μεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεντη-

μένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἴκτον, σω-
ματωθέντα Λόγον πανάμωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,

Κὰν ἔνδον εἰρικής ἐπιπνῆς κεκρυμμένη.

Εἰκάδι ἑβδομήτη θάναε Ματρῶνα ἐνὶ εἰρική.
ἡ ὑπὸ πύργῳ Δεράπαινα Ἰουδαίας τινὸς
Ἀγνακίος, Παυτίλλης καλουμένης· ἐπα-
κολουθεῖσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρία
αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσήει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ
τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθῆσα σὺν,
τυπτεται ἀφαιδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται
ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόσιτος διαμείνασα·
εἶτα ἐξάγεται, καὶ μαστιγὴ καταξάινεται· καὶ
πάλιν ἐμίλεισθῆσα, καὶ πολυμερούσουσα ἐν
τῇ εἰρική, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ
Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λείψανον τὴν
Παυτίλλαν ἀπο τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω,
τὴν ἄξιον δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς
τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐθλιβόμενον γλεῦ-
κος ἐχρεῖτο· καὶ αἶ τὸν βίον στρέψασαν, ἀπορ-
βῆσαι τὴν ψυχὴν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ
Ἄπρω, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,

Κὰν καρδίᾳ φέρειν σε, καὶν γλώττῃ θέλω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐ-
τοῦ γυναικός, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακε-
δόνας, Θεοπρεπίου· Κρονίδου Κομενταρσιῶ, καὶ
Ἀμφιλοχίου Δουκός.**

Στίχ. Ὡσπερ Φιλητοῦ, καὶ Λυδίας σὰρξ μία,

Ὅ ὅτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,

Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρσιῳ,

Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετοῦμένῳ.

**Ὁ Ἅγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χρι-
στιανοὶ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασι-
λέως, καθ' ἐκάστην τῷ Θεῷ λατρευόντες. Συλ-
ληφθεῖς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέστη τῷ
Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆ-
ναι τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρεδωκεν αὐτόν,**

σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν. Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δου-
κί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξυλοῖς ἀναρτᾷ, καὶ εὐ-
τόνωσπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προσάττει,
καὶ τῇ εἰρπῆϊ ἐναπορρίφῃναι, ἅμα Κρονίδῃ
Κομενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ, ψαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο
αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπίστασις. παραθαβρύνουσα
αὐτοὺς πρὸς τὸν ἀγῶνα.

Τῇ δὲ ἑῴθεν, παραστάτων τῶν Ἀγίων, ἔφη
ὁ Ὑψίστος· Πολλὰ ὑμῖν ἀπόκεινται βόαισιν
καὶ τιμωρίαι· καὶ εὐθὺς, ἐν λέβητι ἐκπυρω-
θέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ μεμειστωμένῳ,
βαίλλοντα, καὶ αὐτίκα ἐψυχροῖναι ὁ λέβης.
Ὅτε θανατώσας ὁ Δοῦξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν
τῷ λέβητι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Χριστιανῶν, βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ
ἐγένετο πρὸς αὐτὸν· Εἰσηκούσθη ἡ δέη-
σίς σου· ἀνάβαινε ὠδε. Ταῦτα ἀκού-
σας ὁ Βασιλεὺς, ἀναχεύσας ἀπὸ Ῥώμης, κα-
τέλαθε τὸ Ἰλλυρικόν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυ-
μοῦ· καὶ ἐκέλευεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐγκαθῆναι
τὸν λέβητα, μεμειστωμένον ἐλαίῳ, καὶ βλη-
θῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· οὗ γενομένου, ἀθλα-
βεῖς οἱ Ἅγιοι ἐφυλόγησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
αἰσχυνθεὶς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ
Ἅγιοι Μάρτυρες εὐχόμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης
καὶ Βαρούχιος ἔζηε τελειοῦνται.

Στίχ. Οὗ θάλασος ἦταν Ἰωάννου πρὸς ἔξοψ,
Βαραυχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίπους σός, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
Δί ἢς τὸ μέλλον προὔλεγε προ τοῦ τέ-
λους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ
Πέτρου τοῦ Ἀγιοτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους
τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Εὐτύχιου.

Στίχ. Εὐτύχης Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
Γῆθεν μεταστάς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀθραμναῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ
» τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκράνιμαζον· Εὐ-
» λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
» Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παρρησίας προσευχῶρη-
σας, ὄντως πρὸς τὸν σὸν πανευφύμῳ ἐ-
ρασίῃ, εὐχαρίστως ἀνακράζουσα· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν ευφροσύνῃ, καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας,
πλήρης ἀρετῶν Ματρῶνα παντοδαπῶν,
ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορεῖαν ἔνδοξε, κλη-
ρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Αελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ
Πατρὸς, σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναικί πανάμωμο Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανητῆ, λέοντων χάσ-
» ματα ἐν λάκκῳ ἔφαξε· πυρὸς δὲ δε-
» ναμν ἔσβησαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίῳ φωτὸς μαρμαρυγῆς, κατῆχθῆς
ἰδεῖν ἀπαλλοχεύσας σαρκὸς· καὶ ἐπου-
ράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος,
τοῦ σκεπαστοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατεκλείσθης
σμηνί, Εὐλογεῖται, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν
Κύριον.

Ῥαῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφης ἔνδοξε,
ζωαρχικῆ δεξιᾷ, τοῦ παντοκράτορος· Νύμ-
φιν γὰρ, καθορῶν φορονημένην σε, ταῖς τῶν
αἱμάτων σου ροαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν· Ὡς βοᾷ-
μεν· Πάντα τὰ ἔργα ἡμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε,
Μήτηρ εἰδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν
φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννηματι, Θεωνυ-
μίαν· οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ
θεοφρόνως πανάμωμο Δέσποινα.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἶθος ἀχεροῦσμιτος ὄρου, εἴ ἀλαξέιτου
» σου Παρθένα, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη,
» Χριστὸς συνάψας ταῖς διεσπῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενα, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Αἶμπει νοσηταῖς φωταυγαίαις, ἡ φωτοφόρος
σου ἡμέρα, ταῖς φαινοτάταις ἀστραπαῖς,
τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ᾗ νῦν ἐκ-
δυσώπησον, καταγασθῆναι τοὺς ἡμνοῦντάς σε.

Εὐρες ἀμοιβῆς Ἀθηφόρε, τῆς τῶν μαστίγων
ἀλγῆδόνος, τὴν τῶν σὺρακῶν κληρουχίαν,
ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοπέσιον νῦν· ἐν ᾗ πα-
νηγμίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φροῦ-
ρησον.

Ο γτος τῷ Χριστῷ νῦν συνήθης, τῷ ἀθανάτω σου Νυμφίῳ, περιηθισμένη τηλαγωγῶς, ταῖς δειοῖς τούτου πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων. λύσου Παρθένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε· καὶ δρυμνίας ἐμπλήσον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθης. ἢ α. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦμος δ'. Ἐδωκας σημειώσεις.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στασίον, κατανύξιν δειάν, πίστιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πατέρ ἡτησόμενος, ὡς Ἄγγελος εἰώσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος. Ἰλαρίων μακάριε, προσθευτά τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχηρημάτισας Ὅσια, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρείθρον, πέλαγος δαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, εὐαία ὄντως Θεοῦ κατὰ καρπὸς, εὐλαίω τῶν καμάτων σου, καθελαιρῶν τὸ πρῶτον, τῶν πασιῶν εὐφημουμένων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπρόμενος, ταῖς δεῖκαῖς ἐπιγνώσει, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχηρημάτισεν, ἀμυγῆς τῶν κάτω, φέρων χαριότηρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἐαυτῷ, τὸ δεῖον κάλλος καὶ γνωρίζμενος, διον θεοειδέστατος, τῆ συνεργείᾳ τοῦ Πεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναχόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ χαῖνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πανόναμνε, τῆς ψυχῆς μου μεταβάλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ ῥέου καὶ πόθω, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφυγῶ τὸ πῦρ τὸ ἀστέικτον, καὶ κληρῶν

τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροβοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, εἰλανε βοῶσα· Τί τοῦτο γέμου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννῆι ἀνθ' ὧν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπευθεῖ με, ἀτενωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀρροστίσις.
Σοῦ τοῦς ἱλαροῦς αἰνέσω τρόπους Πατέρ.

Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α' Ἦμος β'. Ὁ Ἔρκμος.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Ἄγιος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Συμπαθεὶς καὶ πρῶος γενοῦς, Πατέρ δι' ἀσχητέως, καὶ ἱλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας με μεσιτείαις σου, Ἰλαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πατέρ ἐν παιδός, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρόν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, πόθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατεῖα τε καὶ συντόνοις δεήσεις, ἐναπομαραίνων, καὶ τῷ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπέικων δικαιοῦμαι. Ἰλαρίων Ὅσια, τὸ βαρυτάτον ἀμαρτίας ἀπερρίψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγωσὴν προσιτησόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὸς σειράς, Πάναγγε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἐκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπαύθηνε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Πανσώμιμνε σωζόμενος.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἴρκμος.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρήνη Κύριε, ἢ τῶν Ἐθῶν στερενύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἢ ἐστερεωθῆ ἡ καρδιά μου.

Ο βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμπας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπησι, Μοναζόντων χοροῦς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδιώξε.

Υ πῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης δεῖας ἀνάπλευς, εὐπροσήμερον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σ ταγῶσιν ἐναπέσβησας, τῶν δακρυῶν ἀνδρακας, τῆς ἀμαρτίας βρούεις δὲ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἱαμάτων πελάγη τοῖς προστρέγουσι.

Θεοτοκίον.

Π ἄτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοῦς κυβέρνησον, τοῖς κινήσει πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ἰσὴρ πάναγνε.

Κάθισμα. Ψῆς δ'. Ταχύ προκατόλοβε.

Θ εῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάριζω, γενόμενος ἄριστος, ἱεουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερωτάτη ὄδον μετὰ μωρίας, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνας, χάριν εἰς τὰς αἰόλους, μετετέλης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν βεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Τ αχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρέγοντων, πρᾶννον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Σ ταυρῷ σὲ ὑψούμενον, ὡς θεάσασα, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θείων ὡς εὐσπλαγχνος;

Ψῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε ληλυθας, ἐν Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἕωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγαζῶ σοι· Δόξα τῇ θυνάμει σου Κύριε.

Α μπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβύσσει, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, κἀλλος τὸ ἀμύχανον, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀκτίσι καταυγαζέσθαι.

Α νόπτυνε, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνώσιν τὴν ἐνθρον, Πάτερ ἐκείθεν ἐξήντηλθας, πᾶσι τε μετεδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέγουσι.

Ρ ημάτων σου, τὸ ἕδῶ τὰς καρδίας ἱλαρνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἄπερ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμβαθεὶ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, σὲ Κυρία ἀπάντων καὶ Δέσποινα, εἰργάσαστο Ἰλαρνε· σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σεσάρικωται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

Ψῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μ εἰτίης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, ἐκ τῆν πρὸς τὸν ἀρχέφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀνέωσας, προσαγωγῆν ἐσχηκαμεν.

Υ φάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἀρχοντα, τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνῃ, αἰώνιον ἐνεδύσας.

Σ αρκὸς ἠδονάς, ἐγγρατεῖα Ὅσιε ἐμάρνας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα, ἱατρεῦσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Α ἰσαὶ πρὸς Θεόν, ἀνευδότως δεῖται ἐπαίρωμεναι, χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθεδείας κατηλόφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενούντι, ὑγίαια ἐχόρηγησαν.

Θεοτοκίον.

Ι σχύς τῶν πιστῶν, καὶ Ὅσιων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἰλαρνε, ἅπανσι ἐπήγασας τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοικοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

Ψῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ν εκρωθεῖς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταχαστεύσας ζῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἱαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Ε ὑπρὸς ἡγόρος πρᾶος ἀκέραιος, ἄμεμπτος καὶ ὄσιος καὶ εὐκατόνυκτος, καὶ ἱλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐρχομάτισας Πάτερ πανόλβιε.

(*) Οὕτω διδάσκουσιν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατεβάλεν. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως αὐτὸ. « Λί σὰν... ἀνευδότως χεῖρες ἐπικαλούμενα, χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβείας ἀπελυτρώσασατο, καὶ παντὶ ἀσθεν...

Συμβαθεία ἀμέτρον κασμούμενος. καὶ φιλοπρωχίας κἀλλει σεμνυόμενος. Θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης θαυμασίαι.

Ὡς σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος! ὡς περικαλλὴς καὶ ὠραῖος ὁ τρόπος σου! ὡς φοβερά τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἑκάστην θαυμασίαι!

Θεοτοκίον.

Τὴν παστοῦσα Θεοῦ τὴν ἀμόλυτον, θρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἀπάσαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξαριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἰγουμενοῦ Μονῆς τῆς Πελαγονίης.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον.

Ἦν Μακάρων ὄψις τὴν μακαρίαν.

Ὀγδοῆ Ἰλαρίωνα κηγήσατο εἰκαδι πότμος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Ἀθλίσις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίου, ἐνός τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ἦδον νοστήον ὦν σαφῶς Ἡρωδίων.

Ἔφαιε τροπήβεις, αὖθις ἀνθεί ἐν πόλῳ.

Ὁὗτος ἦν εἷς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπέσμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγγανε τοῦ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Ἰδωλολατρῶν, συνελήθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐτύπτον αὐτόν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἐπάσαν. Εἶτα, μαχαίρα οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ', Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομούντος, τυράννου μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφίπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρομφαία κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγῶνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνισας· βραβεῖον τὰ θαύματα, ἔθεν ἀπειλήφας,

πάνθ χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰάσθαι Ὅσιε.

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα τῆς ἀθυμίας Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοὶ πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεὶ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν παίησας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ Ἐθὴν ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφῆ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Ὁὕμ ἔσεισον Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἀνεμοὶ τῆ πέτρα γὰρ ἠδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στεργῆς, ἥπερ ἐρειδιόμενος, πολλοῖς, ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Υμῶ σε τριτάξιμον τοῖς χαρακτήρσι, Τριάς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμείριστον, Μονῶδα ἐν φύσει δὲ ἀπεριόντονον, ἕνα Παντοκράτορα Θεῶν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβάλαι σε πόρρωθεν προδιετύπου, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, προφητικῶς χαρίσματος· ὄρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινοτάτον Ἀγνῆ, καὶ κωδωτὸν σε κατονομάζουσα.

Ὡδὴ η', Ὁ Εἰρμός.

Κάιμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταπλέγουσα, τοὺς δὲ πεισοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπὼν, τοῦ βίου Πάτερ δοξάν, καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τροφήν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπειλήφας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀπαντα πενθῶν, τὸν σὸν διήγης βίον· μακαρισμοῦ ἔθεν ἠξίωσας, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιαι, ἐν γῆ πράξιων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐσκηνώσας, ὡς νουνεχῆς τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἐναντι ὦφθη, θάνατος Πατέρα ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν εἰκόνα, καὶ ὑπένεγκας τοὺς διωγμούς, θλιβόμενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεκνύμενος.

Ελυσας σαφῶς, τῶν ἀλλείων Πάτερ, τὴν ἀ-
γανάκτησιν καὶ ἔπλησας, τούτους τοῦ
θηράματος, οὐπὲρ πρῶν ἀπετύγχανον, Θεοῦ
καθυπακούσαντος, Ὅσπερ τῶν εὐχῶν σου, Ἱε-
ρουργεῖ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἀμαρτίας.
Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι
ἀνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς
τοῖς πταισίμασιν, Ἀχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν
Θεὸν παροργίζοντι.

Ὡδή Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῆ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὀμβρήματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ, πάν-
των τὰς καρδίας, Ἰαρίων Ὅσπερ, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ὡς ῥόδον ἐξηθήσας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως,
ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὐσμοῦν,
καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν, ψυ-
χῶς καὶ καρδίας, Ἰαρίων ἐνόηξε, πρεσβευτοῦ
τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπεινώ-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἡθὸς ἀπλαστον,
πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνόν, καὶ
γνώμην εὐθεῖαν, Ἰαρίων ἐνόηξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων αἰτίσιν, ὡς ἀλη-
θῶς, φωτίζουσα Πάτερ· ἐν ἧ πάντων μνήσθητι,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρε λέγοντες ὄλιος τοῦ Παντο-
κράτορος· χαῖρε τῶν Ὅσιων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πιστῶν, πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεωρήμεν, Θεο-
τόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις, ἢ α'. Ὁρα,
καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου
Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίαν, Κυρίλλου
Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ,
Βαραχχίου, καὶ τῶν σὺν
αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱεραρχοῦ.

Ἦχος α'. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ενστάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-
θροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ
τῆς πλάνης τῶν θλίψεων ἐρρύσας.

Εκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας
τούς συνάβλους σου ἐν πόναις, ὡς ἀνίσχυ-
ρον ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ
Διδάσκαλος σοφῆς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχχίησε πολλῶν, πόνων ἐπίδο-
σεσι, φωτειοῖς ἐχρημάτισας· πυρὸς νι-
κήσας γάρ, τὴν φλογωδὴ φύσιν, τῆ δερμὴ πρὸς
Κύριον, ἀγάπη, ἐκρεμάσθη μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὄσπ' πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ Δεσπέσιε δεθεῖς, ῥαβδισμοῦς ὑπήνεγκας,
καὶ τῶν δακτυλῶν ἀφαίρεσιν, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζούση πίση, συγκατακαϊό-
μενος, πιστήρσι τε δεινῶς μερίζόμενος· διὸ ἰκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμνοῖς Βαραχχίσιον πιστοὶ, Ἀσίζαρον καὶ
Ἀΐθιον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημίσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεῖθην (*), Μαρτυρῶν
τὸν ἐνόησον, καὶ Σάββαν Ζανθᾶντε, αἰτούμε-
νοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγγώ-
ρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ γῆν. Θεοτοκίον.

Αμάρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμῶν μὴ παρορῶσα,

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Σμηθῆνης.

πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγῶν λαγῶν σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροβοσκίον.

Πανεύφημι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἀδικον Χριστέ. ἡ Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη ἐβόησεν· Τένον γλυκύτατον. πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι; μὴ οὖν εἰσῆς με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγχνε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες συνήθως, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἡ. Ο' Κανῶν τῶν Ἁγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου.

Ἠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ βοηθῶσιν Θεῷ ἐν Αἴγυπτῳ τῷ Μωσεί, καὶ δὲ αὐτοῦ τὸν Φαραῶν, πανστρατὶ βυθίσαντι. ἐπίνικιον ᾠδὴν ἄσωμεν· ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα τὸν φαῖδρον, ἀνευφημησῶμεν πιστοί, ὡς τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγιάσαντα λαοὺς, δοξάζοντας τὸν Πατήριον τοῦ παντός.

Εν τῷ λευκῷ νοητῷ, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεὶς καὶ αἰζηθείς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀβλήσεως ὕψει, ἀνεθράκαμε μακάριαι φαειρότατος.

Κηρὺς καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργός, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς δῶματα τοὺς συναβλουτάς σοι.

Θεοτοκίον

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρονομήσαντον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Κ' ἔτος Κανῶν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄγιον προσείσω τοῖς Θεοῦ παραστάταις.

Ἰωσήφ.

Ἠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σαῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ, θεοπροπῶς ἐν ἰσχυρῇ δεδοξασται· αὐτὴ γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πασιθεῖνς ὑπεναντιῶς ἔβραυσες, τοῖς Ἰσραηλιταῖς, ἁδὸν βυθῶν καινουργήσασα.

Ἄγλα φωτίζόμεναι ἀεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακαρίαί, ὄλον με φωτίσατε, καὶ

τὴν ἀγλὴν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ἀμνήσω πανήγυριν.

Γερολογούντες ἱερωῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερωτάτα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερον, τῶν δικωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοι ἀσεβείην Ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικοῦς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομοῦντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφητε.

Θεοτοκίον.

Ορος σε κατὰ στικτον ποτὲ, ὁ Ἀβθακούμ ἐλαμφθείς ἐθεσίατο, Μητὴρ ἀπειρογάμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεὶς ἐπέφανεν, ἀρετὴ καλῆς, ὡς ἀληθὸς τὰ οὐράνια.

Ἠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωμά μου γενού, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας θολερούς, γεμίσθρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νοήματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόγους σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμός, ἔχων στρατηγούντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἀσπονοῦν ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Εν θλίψεσι πλατυσμών, ἔχοντες Παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθω τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Εἰρμός ἄλλος.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρωτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζῶσόν με ἐξ ὕψους δύναμι, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ καὸς ὁ ἔμφυχτος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλήνθρωπε.

Νευρούμενοι πόθῳ Θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς μακάριοι φρόνημα· ἀβλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματων, πᾶν ἐπίδοσσαι, καὶ νομίμως ἐστέφητε Ἄγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπήνεγκας στεφρότατα, τοῖς ῥαβδισμοῦς παμμάκαρ τοῦ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατετινόμενος, Ἰωῆ πανόλβιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγελῶν συνομίλει.

Ρυνήμενος σθενὲ Θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ πανουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις τὸ πῦρ τὰς μύστιγας,

ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυρ Βαραχίσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμάζομενος.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῆ Παρθένη χρησιμότητος, καὶ σαρκὲ ὤραθη ἐκ σου τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, πάσης περιστάσεως, Παναγία ῥυθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Α ὀλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληντοί σε Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείῃ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτερούς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ἡμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλάνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σοφῇ ἡμῶν ἢ ἀσπαζόμενα πάθω, ἡμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπάρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προσάσιαν κεντημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατενόησα παντοδύναμη τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
• Σωτήρ.

Εξήρανας θολεροὺς χειμάρρους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάϊκαρ σὺ κατεπολέμησας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλληνῶν μαριαν, Ἱερομάρτυρ Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱερὰρχα Κυρίου, στέρῳς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ος ὑπέρμαχος οὕσα Ἀχραντε ἡμῶν τῶν σέ ὑμνούστων, τῶν πολεμίων θράση κατέβαλε.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Ο**ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσειον,
• προβλεπτικοῖς ὁ Ἀθάκωμ, κατανοή

• σας ὀφθαλμοῦς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἱεραρχῆ προανεφώνησεν τὸν Ἄγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφωνῶς Ἠλίαν Σηθεῖθην καὶ Ἀβιβον, Λάζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσῆν καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχίσιον καὶ Ἰωάνν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντος.

Ο αἰῶς παμμάκαρ Ἰωνᾶσε γερούρομεν· μετὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοῦς, εἰς παγετὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ Θεοῦ καταβαλλόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ἰσχυῖ παμμάκαρ Θεϊκῆ Βαραχίσιε, ταῖς πυρακτώσεως ἐνεγκῶν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη διὰ σέ γερούρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφοὺς, καὶ δυνατοὺς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρτίττοντες ὄνομα· οὓς ἐν αἰετέσι πιστοὶ μακαρίσωμεν.

ᾠραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνιάτα, ἀνελλιπῶς ἴασθε καὶ θεραπεύετε, ταῖς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ θεότατος, ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν χειρὸς, συντρίψας τὰ εἰδῶλα καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρούραγματα, σὺ εἶ Παρθένη· διὸ σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν κινετοῖς ὀρθηρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε
• Χριστέ ὁ Θεὸς, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων, Χριστοῦ ὡς μμητῆς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς ἐταπεινώσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεις Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντητήρησαι.

Ος στέρβοι τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι σοφοί, γενναίως ἀντέταξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν Ἄγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ρύπωθεσαν πάθει, τῶν ἀνθρώπων ἄχραν-
τε, ἐκ σου τὴν φύσιν. ὁ Κτίστης προσ-
λαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ δεῖα χά-
ριτι ἐθέωσεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ο φωτίσας τῇ ἐλάμφει τῆς σῆς παρου-
σίας Χριστέ, καὶ φαίδρυνας τῷ Σταυ-
ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
φώτισον φωτί, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὁρ-
δοδόξως ὑμνούντων σε.

Ομιλήσας τῷ φωτί τῷ μεγάλῳ, φῶς δευτε-
ρον, ἐγγωρίσθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων
προστάγματα. Ἰωῶν Θεσπέσιε· δεθεῖς σχοινίῳ
δε, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Γώμενος τῶ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα,
ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι
τούτου δὲ μιμούμενος, ὁ Βασιλικῆσιος κρεμάται,
παθεῖ σептῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωῶν, καὶ δακτύλους κοπτό-
μενος, ἀνέμελτες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γη-
δόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντι σε μετὰ σαρκός,
ἐχθροῦ ἀσάρκου καταπατήν διὰ πίστειως.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρήτως τικτό-
μενον, ἢ Πόταμος, κατεπλήττετο καὶ
ἐμεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκαλαῖς
σε κατέγω τέκνον, τὸν πάντα κατέγοντα;

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
Φιλάνθρωπε· καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πται-
σμάτων, ἀνάγαγε δέσμοι.

Αθείας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Λοιδίμε,
καὶ Θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους
ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας, τὰ τεμένη Μακά-
ριε, καὶ σαλευμένους ἀνθρώπους, εἰς
Χριστὸν ἐστῆράξας.

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροῦς
ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
κίης βραβεῖα εἰλήρατε.

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψωθῆναι, ὁ ἐχθρὸς τεταπεινώ-
ται, διὰ τοῦ ἀπράστου καὶ δεῖου, τόκου
σου ἄχραντε.

Εἰρμός ἄλλος.

Εκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσθλάτη ἄβυσσος, οὐκ
ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βητα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
ἐπακόρυσσις.

Ενεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· ὁρῶν
γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοιδίμε τῆς κάρας
Ἰωῶν, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφρατος, κατα-
πατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ονοῦς σου ἀκλινῆς ἀποτμηθεῖσθαι σου, τῆς
γλωττίης μένει Ὅσιε· καὶ τοῖς αἵμασιν
ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δὲ ἀγάπῃσιν,
τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ Θεῖον Αἷμα κενώσαντός.

Υμνήσωμεν πιστοὶ Ἠλίαν Ἀβιβον, Ναρσῆν
καὶ Μόρην Λάζαρον, Σηβεθῆν Μαρου-
δῶν καὶ Ζανθῶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
ραρχῆσιον, καὶ Ἰωῶν, τοὺς καλλινίκους καὶ
Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης Δέσπονα, τοῦ
πάντων βασιλευόντος· ὃν ἱκέτευε, λη-
στῶν με πονηρῶν, ἤδη γεγονότα καταγώγιον,
ἀποκαθάραι, καὶ σῶσαι με ἄχραντε.

Ο Εἰρμός. Εκκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσιῶν,
Κυρίλλου Δακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Επαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰνίαις,

Υπῆκουσε Μάρκος, δεῖον εἰρήνης ὕπνου.

Γιαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους,

Ῥσεῖ πάχος γῆς, εἶπε Δαυὶδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γυναῖκα βρώσεως χοίροις σκάφαί,

Γιαστρός παθούσαι ρῆξιν ἐκ χοιροφρώνων.

Εἰκάδι ἢ δ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

Ο Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ὡς ζήλω-
τρωθεῖς, πολλοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖ-
λε, καὶ Ἐκκλησίας ἐδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ
μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ
πολλὴν παρρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος,
οὐ μόνον τῷ δε τῷ Ἁγίῳ κακῶ ἐνεδείξατο,
ἀλλὰ καὶ ἐτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλι-
κῶν καὶ καθαιρέσιν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν ὑ-
ποχωρήσας, ἐπειδὴ τινας ἐλοκόμενους ἐπίθето
δι' αὐτὸν, ἐπανήκει, καὶ τοῖς μαιωμένοις προῦ-
δωκεν αὐτόν· οἱ δὲ λαθόντες καὶ γυμνίσαν-
τες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγῆς αὐτῷ ἐ-
πιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβαλλουσι δυσώ-
δεις.

Μετὰ ταῦτα, ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκείθεν, ἐκδιδάσαι τοῖς παισι, ταῖς ῥάφισι κεντάσθαι. Εἶτα, γάρῳ ἅπαν τὸ σῶμα διάθρογον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι, ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν καλωδίσι ἀνήρτησαν, ἵνα ὁμοῦ γυμῆ τῇ κεφαλῇ καὶ ὄλω τῷ σώματι, ἐν σταθηρᾷ μεσημβρίᾳ, ταῖς ἡλιακῆς ἀκτίνας δεχομένους φέλεγαιτο, καὶ σφίξει καὶ μελίτταις, οἷς ἐπεκέρχιστο, εἶη τροφή. Ταῦτα εἶδρατο, καὶ ὁ δεσπείσιος πρεσβύτες πάσγων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ προσῆθαι τοῖς βασιανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομὴν αὐτοῖς τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνοστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαεῖους καὶ γεναικῶς τὴν βασίανον ὑποστάνα, μεταβαλλόμενοι, μετέαθον τὴν εὐσέθειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Φοινικὴν τοιοῦτόν τι ὑποτολμάται.

Κύριλλον γὰρ Λευίτην, διὰ καθαιρέσειν τιῶν εἰδωλικῶν ἑσάων, παρῆρσιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες, καὶ τὰ ἔγκυατα ἐξαγαγόντες, δέασμα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐδείκνυον· οὐ καὶ φασὶ τοὺς μαιφόνους, τῶν ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρροῆσις, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δύναμειος. Τῆ δὲ ἐν Ἀσκάλων καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἐρωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαβράχυντων, τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθείς, καὶ χοίροις θεθέντων βοράν, τίς ἀν' ἀξίως ἐκτραφῆσθε;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς τεταγμένων τῶν δρώματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περίεσθι, αὐτὴ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ ἀληκτος· τῷ δὲ προσαπιστῇ τῆς κακίας, ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰώνιος κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γωᾶ, Βαραρχισίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωῶν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν, Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραρχισίος Ἀθλητῶν τέλος.

Χαυδὸν ζουσις ἐπίνει πίσσης σκύφου.

Χριστοῦ ὑπερτιμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Σύνεισιν ἤδη τάξασιν ταῖς ἐννέα.

Ο Ἅγιος, Ἰωῶν καὶ Βαραρχισίας, ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβω-

ρίου Περσῶν, καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ ὄντες, καὶ τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμαθῶν καλουμένη· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλιεῖσθαι εὐρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ἰακωβῶν, Λαζάρου, Μαρουθῶν, Ναρσῆν, Ἡλίαν, Μάρην, Ἰθίβιον, Σθεθένην, καὶ Σαββῶν, παρεθάρρουν αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέληγον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδραῖ, Σιρῶ, καὶ Μαρμιστῆν· ὑφ' ὧν παρανέσεις ἅμα καὶ ἀπειλοῖς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμῶνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωῶν ῥίθδοις τραχίαις τυπτεται· καὶ σχοινοῖς διαληφθεὶς, ἐξωπαι ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ, πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραρχισίος, βώλους χαλκοῦς ἐκπιρῶνέντας, κατὰ τῶν μασχαλῶν δεχεται· καὶ ἄφω ἐπὶ τε τοῖς βλεφαρίσιν καὶ τοῖς ὤσι καὶ τοῖς λάρυγγι τῶν Ἁγίων, μολύβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραρχισίος, δελεῖς τοὺς πόδας, κρεμάται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωῶν, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλώτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσσης μεσῶ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα, κατασφιγγουσι αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῇ, καὶ συντηροῦσιν αὐτοῦ τὰ ὄστα· εἰθ' οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραρχισίος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεῖς, γυμνὸς σῦρεται ἐπ' ἀκόνθαις, καὶ περιπίερεται καλὰ μοῖσι ὀξέσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ θληθεῖς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακαυθεῖς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχθεῖς βροζύουσαν, ἀπεδωκε τὴν ψυχὴν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα Μάρτυσιν· ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰσοστὴν ἐβδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνός, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωῶν καὶ Βαραρχισίου, κατὰ τὴν εἰσοστὴν ἐνάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πλὴν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμακάρ, Χριστῶ παρίσσης τῷ δι' ἡμᾶς πλῆλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐν τῇ βάρῳ σφθεῖς, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς αἰπαρθένου

• ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
• ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουοὶ. τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπιψαν τοὺς τριστάτας τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἐβλυσαν, τοῖς ἕμοιοι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, οὐ κατὰ σοῦ μηχανώμενοι, ἀήτητες Μάρκε· σὺ δὲ θεοθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερούργησας Κυρίῳ, τῇ μαχαίρᾳ, τῆς ἀθλήσεως τυθείς, καὶ ἐνθεοῦ Κυρίλλε τελειώσων, πυρὶ δειχθείς, δλοκαύτωμα.

Θεοτοκίον.

Γσχῦν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱεραίσου Παρθένου, τοὺς ἀπαιστώσας σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον ἕμουνητας, κατὰ παθῶν ἐπέδυσσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Σ**ὲ νοστήν Θεοτόκε κάμνον, καταρούμεν
• οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
• ὁ ὑπερυψωμένος, κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ
• γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέ-
• ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αποσκοπῶν, εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν δυνάμενον σοφῆ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίστεως πυρακτώσων, δρόσον θείας χάριτος, ὃ Ἰωάνη νομίζομενος, ὡς περ οἱ τρεῖς Ἰσραηλῆται ποτὲ ὄθεν ἕμουνημένω.

Ρῶμη Θεοῦ, Ἰωάνη ῥωννύμενος, ἠνεγκας βόσασαι πικρὰ Ἰσραὴλ· δὲ ὡς τὸ πρῖν, ἔχαιρες πρίζομενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβῶν καὶ δεχόμενος Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αδει τὰ σά. Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροῦς, ἄθλους εὖς ὑπὲρ ἡμῶν, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρῦει ἡμῶν, ψυχῶν αἵματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, Μάρτυς Βαραχῆσιε, καταπατῶν τὸν πονηροῦ, ἀκτανθῶδες ἐπιβουλάς, ἔφερες σφύρομενος, καὶ κατακεντυόμενος, τοῖς ἀκτανθῶδων βέλων, τὸν αἰνετὸν ἀναμείλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοί, ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρυπνοῖς σου πρὸς Θεόν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδουτὰ με οἴκτερον Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**μνοῦσαι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμαίων,
• ὡς περ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
• ἕμουνητες λέγομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
• γα τὸν Κύριον.

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις, παιδρῶς κατηγλαῖσας ἱεράρχα, Χριστὸν ἕμουνησαν τὸν σὲ ἐπισχῶσαντα.

Αγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ἕμοις σε δοξαζούσαν.

Μῦρα εὐδδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ρεῖθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότη λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ολίγαθον ἔχοντες σὲ προσκαταίαν, Θεογενεῖταρ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοήθειας, παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τῆρῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσοῦ ἀπέστειλβον λέγοντες· εὐλο-
• γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
• μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αναθεκτοὶ χρωμένω ὀρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιφφρων, καλάμοις σου περιάπτει παναοῖδμε πλευράς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ τὰς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τοῦ σώματος ὀστά, Μάρτυς Βαραχῆσιε, τὴν ἀπάτην πᾶσαν συντριβεῖς, καὶ ὡς χουὺν λεπτύνεις, μέλπων· Σε δοξαζῶ, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απρηγῆσας σοῦ τῇ καρτερῶ, ἐνστάσει ὁ παρὰ ῥῶν, βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσσει δερμῶς, Μάρτυς Βαραχῆσιε μελωδουτὰ· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἕμουνητε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ δῦματα εὐδῆ, ὀλόκληροι προσφοραὶ τε, προσκνηξήντε ὁμοῦ, κραυγάζοντες Μάρτυρες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἕμουνητε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβείσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ ἐθέωσας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν καμῖνῳ Παίδες.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὄραθεισαν πύλιν, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ
• τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ
• μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
• τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πάτερ ἀναμάρτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρδία ἀγνωτάτη, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι' ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νουτῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε τεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυσταγωγῶν σου ἱεραῖαις ἑυεργέτα, Μάρκου τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναλλοφῶρων, καὶ ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ οἰκτιρῶν οὐρανῶν, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορήτου, καμῖνβεις ὁ πάντων Κτίστης, ἐκ σοῦ Ἀγνή ἐτέχθη· καὶ φθαρέντας ἀνθρώπους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λογικῆς σου, πυρπολοῦ
• μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσάν, κα-
• τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ποὺς φωταυγῆς πανήγυρις, φωτειδῶν Μαρτύρων ἔλαμψε σήμερον, νύφη πουηρά, τῆς ἀμαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα Θεῷ ἐν Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προθύμως ἐπιοτάσωμεν.

Ὡσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτειδεῖς ἀστέρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανόν, ταῖς τῶν ἀγῶνων λαμπρότησιν, Ἰωάνη καὶ σοφῆ Βαραχῆσι· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀμαρτίας καταυγάζετε.

Στυλοὶ Ἐκκλησίας ὠφθητε, ἀπεριτρέπτως ταύτην διαβασταζόντες, Ἀβίθος ὀμοῦ, Ναρσῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωάνης Σηβεθήης καὶ Λάζαρος, καὶ Ζαυιδᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μαρουδᾶς καὶ Βαραχῆσιος.

Ἦδη μετ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεστηκότες θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς, τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, ἀγαζόμενοι πάντας φωτίσατε, τοὺς πιστεὶ τὴν φωσφόρον, ὕμῶν γεραίροντας πανήγυριν·

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἡς ἐκτίσω ταύτην κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς σέ τεκούσης Θεοπαίδος, παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος· ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ πανοικτιρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τῆ Α. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντός ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν λόγῳ, ταῖς ὑψώσεσι ἔφερες, μελετῶν προκτικώτατα, τὰ Θεόπνευστα λόγια πόνος· καὶ τὴν ἐκείθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονὸς μακάριος, τῶν ἀσεθῶν, πάντων τὰ βουλευμάτα καταστρεφόμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρυῶν πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρούμενος, καὶ παννύχαις στάσει, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτέρωθης πρὸς τὴν ἀγάπην, τὴν τοῦτο μάκαρ καὶ ὠριότητα· ἡς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεοφόρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀναπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστειας, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστανον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνου ἀγωγῆς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῇ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρυῶν πηγαῖς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόθῳ, καὶ Μετρίῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰτηρῶν σου Ἀγνή, τῆς φροερᾶς με ρῦσαι καλύπτει· καὶ κατασκηνώσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ δικαιωζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Η Σταυροθεοκίον.

Σέ καθιλούμενον βλέπουσα. ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκων, πῶς φέρεις ὁ ἰατρός. ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπαντας ρυσάμενος, τῆ εὐσπλαγγνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου ἐν ἡ Ἀκροστιχίς:

Κλίμαξ πέφνης τῶν ἀρετῶν παμμόκαρ.

Ἐν δε τοῖς Θεοτοκίαις, ἡ (λ)ήμντος (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον ἄσσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν ὧν ἀπειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν Θεοῦ οἰκείωσιν.

Αρχοντα ἔδωκας, τῶν παθῶν μακαρίε, σειραῖς ἀγῶνων σου, καὶ ἀπαθείας ἐπαύθλα, ἐστέφης παρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ισάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπερρήξας, σεαυτὸν πανόλθιε, τοῦ γηροῦ καὶ φθαρτοῦ διὸ αὐλιζή προφανῶς, εἰς τὰς αἰῶλους μοναῖς.

Μακρὸν συγγραφάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακαρίε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδασκαίαις σου αὐτοῖς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβαίεις ζῶν.

Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι, καὶ δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Αἶθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γυναικῶν.

(*). Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ ἄρθρον διεδεδυκάσθαι, τοιαῦτά τε καὶ ἐν τῷ Τριωδίῳ, Νηστιακῇ Δ'. τῶν Νηστιαίων, πείρημα ἔστω Ἰσραελῶν.

• αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἔστερέωσα τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ ἔθνῶν ἐξηγοῦραίσατο.

Εὕρως ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργισίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἰτήσω.

Φλέξας τῷ πυρὶ μακαρίε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἐλαμψας ἀκίτσει, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας ὁδὸν μακαρίε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τραπῶν τὸ ἀμνησικακίον.

Ηρως πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανὸν χάρον· ὅθεν ἀσπράττεις γαίην καταλαλών, σοφῶς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιοῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Ησε Παρθενία τίκτειν σε, ὁ Προφήτης πόλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τὸν ἐνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξελίξασαι Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ευφημούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Τίς ἀρετῶς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπαγγέλιος, πρὸς θεωρίας ἀπλετοῦ βυθὸν εὐσεβῶς, πῶσας στήλιευσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σιέπεις ἀλωβήτους δὲ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὃ Ἰωάννη κλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἰκέτευε· Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ πρόιστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐφύσαστο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δειπῶν.

Ἡ Σταυροθεοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοικῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσασε Χριστέ, Ὁμοιοποθεινότητε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν ἴτε. Δεῶν σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακροθύμει.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν Ἡνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀβραχὰμ, τὴν τοῦ Λόγου σαρκωσιν ἐκί-

» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξει τὰ ἔτη ἐπιγνο-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῆ-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς ὀρ-
» μάς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ·
ὡς ὄσμη δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου,
πολυέπειαν ὡς ἀγλὴν τῆς ἀμαρτίας ἐφυγες,
ἀμείμπτος λατρεύων Θεῷ.

Αφθόνως ἀληθεία γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν
» πικράν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχὴν·
διὸ ἀσκήσει ἐνθῶ καταδουλώσας, δαιμόνων
δούλους θεωροῦμαι Ἰωάννη, ὠφθης Μοναστῶν
ὁδηγὸς ἀπλαγῆς.

Στενωμένος τῷ τόμῳ ἀσκήσεως στερόνως, ἀ-
» κηδίας λελυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ
προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας
τὴν ἰσχύν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἱλασμόν
διωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Μακρίον τὸ ἔθνος, πανύμνητε Ἄγνη, ὁ τι-
» μῶν ἡξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρ-
δοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀ-
ληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ
Υἱοῦ σου τὴν σάρκασιν.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦξ περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ
» ἀγλῆς· διόμοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
» μὲ φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πικανόμενος τὸν
» νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς
τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγγόνισας λιμῶ τὰ πά-
» δη, καὶ δαίμονας ἡσυχνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων
λαίμῳ, θανατοῖ ἡδονάς.

Ὤφθης ἀγνείας ἐραστής, καὶ λαγνείας μι-
» στήτης, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγο-
ρεύσεως, παθῶν τὴν σιοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ
θῆλον καθάραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει
θεριμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, τῇ Τριαδί λει-
» τουργῶν, Εἰδῶλων προσκύνησιν, σαφῶς
ἀπεσοκοράμισας, ἐλέω φιλόπτωχε, καὶ ἀναγ-
καίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀλη-
θῶς, ἡ φιλάργυρος.

Αγθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ
» γῆς, ἑπτάθης πρὸς αὐλα, πτεροῖς ἀκτι-
μασύνης σου· διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ
Χριστῷ σὺν Ἀύλοις πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμόν,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εχθιστοὶ ὠφθισαν ἡμῖν, καὶ ἐπόρατοι ὀμοῦ.
» τῆς σῆς ἀειπαράθεος, οἱ προσκυνεῖν μὴ
θελόντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνημα. καὶ τοῦ Υἱοῦ
» σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἀνωθεν πατρικοῖς
» θεοῖς δόγμασι.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» τὴν ζωνίμου Ἄγαθῆ, εὐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κρᾶ-
» ζοντα, Δόξα σοι.

Ρώμην νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς,
» τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδιῶξας στερό-
» ρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὄλος ὠφθης. Πάτερ
» νηφάλιος.

Εν αὐτῷ προσευχῇ, τὸν φιλόπνον ἐχθρον,
» ὑπόταξας ἀνδρικῶς, ὠφθης γρήγορος ποι-
» μῆν, Θεολήπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμένης, καὶ Δι-
» δασκάλων Φωστήρ.

Τὸ γνός τὸν ὀφθαλμόν, καθαρῆσιν εὐσε-
» βῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν
» διαπαγῆτος, προσβλεψας, τὰ θεῖα κἀλλη, τῆς
» μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σῶλον ὑν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς,
» καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὀρθοδόξων τοὺς
» χοροῦς, εἰ ἄνομα, ἀσπαζόμενους, τὴν σὴν
» Παρθένε μορφῆν.

Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Α': τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
» Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς
» Κλίμακος.

Στίχοι.

» **Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακος πυκνῶς Πάτερ,**
» **ταῖς σῆς ἀρεταῖς θεῖς, ἐφθασας πόλου μέγρι.**

» **Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστῇ ἐξαυλῶν.**

Ὁυτος, ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ
» ἀγγίνους ὦν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφία, προσε-
» νήνογεν ἐαυτὸν δῦμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν
» τῷ Συναίῳ ὄρει ἀνεθῶν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν
» ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐνεκα-
» καίδεκα (*), ἀναστὰς ἐρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡ-
» συχίας σταδίον, ἀπὸ σημειῶν πέντε τοῦ Κυ-

(*) Ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γενεῶς ἠληλιθῆ.

ρικού. τὴν τῆς παλαιστρας θείαν μονὴν κατεκλήρωσεν, ὁὐδὲς ὄνομα τῶ χωρῶ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράσας, ἐν δικαιοῖ ἐρωτῶ, καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἥσθιτε μὲν ἐκ πάντων, ἀμέμπτως ἐφέται τῷ ἐπαγγελματι· βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, αἶμα, τὸ τοῦ τύφου κέρως κλῶν πανσόφως. Ἄλλοι τὴν τῶν θαυμάσιων πηγῶν ἐκίνοισι τίς ἀνὴρ λόγος ἐξέπει; Ὑπνοῦ δὲ τοσούτου μετελοίμηνεν, ὅσον τὴν τοῦ νοῦ οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμῆνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴ ἦν ἀέννατος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔβρος ἀνεύκαστος.

Οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλευρος, καὶ τὸν Μάρτην ὑπονοῦντα ἐν τῷ τόπῳ, ὑποκαίτω πέτραις μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς πιπτούσης ἦδη, ἀναιρέθηναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελίῳ ὧν, καὶ Πνεύματι Θεῷ γνοῦς, τοῦ τοιοῦτου θανάτου ἐρρύσαστο, ἐπιφανείς αὐτῷ καθ' ἑπαινοῦς, καὶ διακαστήσας οὐ ἐμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφιόμενος, καὶ ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Σινῆ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκληρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαισιν, πρότερον σχεδίασας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἥτις καὶ Κλήμα εἰς ἐπονμαζέται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Γωσῶ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (*), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγε τὸν Ἰεροβοάμ ἐπὶ ταῖς θαυμασίαις προστάξει γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλεῖσαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὐρών δὲ τὸν Ἰεροβοάμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τὰδε λέγει Κύ-

ριος· ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται ἐν τῷ οἴκῳ Γωσῶ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς Ἰσραεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἰεροβοάμ, ἐφ' ᾧ κατασεῖν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρὰ· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήσει ταύτην ὑγίη, ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωσῶ, παρεπίσθη πρὸς τίνος ψευδοπροφήτου, Ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέσχεον αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεός, ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δὲ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φερατί.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Εὐδοκίη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σατ. Ἐν οὐρανοῖς σύναστι Ἀθλητῆ Ἰεῶν, Ἀθλητομῆτορ καλλιτέκνος Εὐδοκίη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίοις προσθεταῖς, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ΄ Ὁ Εἰρμός.

Τοῦς ἐν καμίνῳ Παῖδος σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώγησε τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουσι καὶ εὐλογοῦσι λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελῶν, Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους θαλίας, ὠφθης στερρός καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ θαυμαστόσας σε.

Νόμος Χριστοῦ ἐνθλως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνω Θεῷ τῶ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρῆς ἀσκήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀράτους φολαγγας παθῶν, ἀράμενος τῷ λογιμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ υπέρφηλον καὶ ἀλαζῶνα ἐβλῆρον, τοῦτοις κατέτρωσας.

Θεοτακίον.

Τῆς σῆς Χριστέ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἐνωσιν, ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνοῦ, Θεοπρεπῶς ὅτι Θεός ὢν πρὸ αἰῶνων, ἐν Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτος αὐτός, κατ' ἀμφω τέλειος.

Ὠδὴ ἠ΄ Ὁ Εἰρμός.

Ὅν φοιτοῦσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κτίστην ὀμνείτε

(*) Οὗτος ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἔτι Ἰουδα ἦν ὁ Προφήτης αὗτος. Καὶ ἰδοὺ (Ἰημὴ ἢ θία Γραφῆ) ἀνὴρ ἄγιος τοῦ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βασιλ. Ἐλ. (Γ'. Βασιλ. ιγ', ι). Ἐνομάζετο δὲ Ἰωσῶ, καὶ οὗτος Ἰωσῶ, μεταστρέψας καὶ ταῦτα τῆς θίας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι θαυμάσιον. Ἰδοὺ οὗτος γινεαμῆστος... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰαήλ τοῦ θράντος περὶ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβᾶτ (Β'. Παρ. λημ. ε', 29). Οὗδ' οὗτο κατωτέρω ἀναγραφόμενον ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σκηνεῖται εἰς τὸν θία Γραφῆν, ἦσαν δὲ, Ἐμβὲ· ἀλλ' οὗδ' ψευδοπροφήτης ἦν ἰστίως, κατὰ τὸς Ἐρημ. τῶν τῶν ἀποστόλων χωρίων τῆς θίας Γραφῆς.

„ ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απλάστοι σου ἦθεσι μειώσας ἀρχαιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουλον, ὡς δυσχρησον φυγῶν, πραεῶν τοῖς τόποις ἐπαυλίξῃ σαφῶς, ὡς πράως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπεινῶσιν ἐπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφῶς, τῆς θείας ἀνοδοῦ τὴν βίασιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῆ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα. μὴ ψευδεσθε τυφλοί· ἀπλή γὰρ ἀράτος ἀνείδεος ἐστί· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πιστεῖ δοξάζω, τὴν τεκούσαν Παρθένον.

Ὤδη Σ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναντον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἐμφυχον, τὴν σκιηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Αὐλὸν νῶ ἱπταθεὶς πρὸς τὰ ἄλλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληψας· καὶ τυγῶν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης. τοῦ προοράν τῶν μελλόντων τὴν δῆλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἐνύλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῆ φλογί· Ὅσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνκας, Ἰωάννη πάνσοφὲ θεόφρον· διὸ ἐκείσας εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιωθῆς ἀλλοίωσιν.

Απονεκρώσας τὰ πάθη αἰσκήσει σου, πρὸς τελειότητα Πατέρ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν θεήγητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμῶντων σε.

Ρώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βεβήκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστί πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἀγνή τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· σὺ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀλλ-

θὲς ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληροῦμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ ἁ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΑΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Σαχηρὰ Προσομία.

Ἦμος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεῖα κελῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περιδόξον, ἀρετῶν ἐπιπύξῃσαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγῆς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθοδοξίας φωτὶ ἀπάστραψας κατηύγασας, διανοίας Ὅσιε, τῶν πιστῶς προστραφόντων σοι, καὶ τὰς Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὄθεν Φωτισθᾶσε, κερτημένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμη σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερέ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτίνας ἐλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑψηλὸν· δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνσίβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρίαν φυγῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίραις οἰκομένῃς καύχημα· χαῖρες Κυρίου Ναε· χαῖρες Ὅρος κατασκίον· χαῖρες καταφύγιον· χαῖρες λυχνία χρυσῆ· χαῖρες τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνὴ· χαῖρες Μαρία Μητηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρες Παράδεισος· χαῖρες θεία τράπεζα· χαῖρες σκηνὴ· χαῖρες στήλη· χαῖρες πύργος· χαῖρες ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον δελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειετο, καὶ πέτραι διερόγγυοντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταν-

το ἄπερ ὡς ἔβλεπεν, ἡ Παρθένης Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἶμοι! ἀνεκράνυαζε, τί τό ὀρωμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καί τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

ᾠδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

.. **Υ** γράν διδοεύσας ὡσεὶ Ξηράν, καί τὴν Λιγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσσωμεν.

Φ ωπὶ τῆς Τριάδος καταγασθεῖς, ἐν βρέφους Δεσφρον, Ἰεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς Πίστεως γάλακτι ἐστράψης, ταῖς ἀρεταῖς καταυαζόμενος.

Σ υνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεῖς, νηστεῖαις καὶ πόνοις, ἐχαλῶνας τῆς σαρκός, Δεσφρον παμμάκαρ τὰς ὀρέξεις, καί τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόμησας.

Α στράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶσαν, Ἰεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυνας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀντίσει τῶν Δουμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ι δού αἱ προφῆσαι τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήσαντι ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπίδους συλλαβοῦσα, Θεογενῆτορ ἀγνή ἀπέκυσας.

ᾠδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ** υ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσπιτισμένων· καὶ ἔμνη σε τὸ πνεῦμά μου.

Ε ὕλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάνσοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὐπερ οὐ προστρέγει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐσας ἐχθρός.

Σ τόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχῶν ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς Δεοπιθεῖσι, πρὸς Χριστὸν παρακλήσει.

Γ ῥύνακα βαγκείοντα, σὺν τῇ πηγῇ σαφῶς ἔδραυσας, σφωρονισμόν, τοῖς ἀγνωμοῦσι, παραδόξως ποιούμενος.

Ο ἴκος Θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰκῶν γέγονας, Ἰεραρχῶν, καύχημα καὶ κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Ν ἄμοις οὐ δουλεύσασα, ταῖς μητρικαῖς Σέμνῃ τέτοικας, τὸν Αὐτρωτῆν φύσεως αἰνόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τ ῆς πίστεως δόγματα κρατῦναι Ὅσιε, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ἁμοούσιον, τὸν Λόγον

ἐκίρυσας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σπὴν ποιῶντην ποιμένας, ἡσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακὴν ἠγώνην· διὸ νῦν μεταβαῖς πρὸς τὸν Χριστὸν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε καίνισας Ἀρχαντε τῷ Δεῖῳ τόκω σου, φθαρῖσαν ταῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφαρσῖας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένη δεδοξασμένη, ὡς προσφῆτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Π αρθένη πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥύματά διήλθες σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλόγημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγγῶρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

ᾠδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ἰσακήσασα Κύριε, τῆς οὐνονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξά σοι τὴν Θεότητά σου.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ πλουσίως σιγηνώσασα, φωτοφόρον στύλον ἔδειξες, δαδουχοῦντα κόσμον Δεῖοις δόγμασι.

Τ ῆ γαλήνη τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν Τηγεμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίους ταπεινώσασα, ἀσεβείας θράσους κατεμάρανας.

Α κηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος ὠφθης Ὑπάτιε· κατοπτεῦειν γὰρ ἠγάπησας, καθαρῶς τὴν γνώσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω σφρικτὸν καὶ παραδόξον, τῆς ἀγνῆς λοχείας σου τὸ Μυστήριον· ὑπὲρ φύσιν γὰρ Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπέκυσας.

ᾠδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαῖον; ἄλλ' εἰστήτρα· φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,

» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ε πὶ ὕδωρ τῆς Δείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔρεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ αἴλου τοῦ κάλλος γλιχόμενος, εὐσυνθεῖς τόποις, συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τευμαρίζομενος.

Τ αῖς αἰλοῖς γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν Δωρταῖς καὶ πράξεσιν, ἰλικῶς φροντίδας, ὡσπερ βάρος ψυχῆς καταλείπεις, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λιμῶνι, ἐπλουτίσθης τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Επαυξήσας τὴν ποιήνην, Πάτερ, ἐν τῇ πόλει τῶν θείων δογματίων σου, ὡς περ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρα καθίδρυσας, ἐν οἷς εἰσελευόμενος, τὰ λογικὰ θρήσκευματα Πάτερ, ἐλυτρώσω θνητῶν ἐξ Ἀίρέσεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τίκεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπειράνδρος ὄφθεις Πανάμωμος· ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχον, γαλουχεῖς Παρθένη, θαύμα φριχτόν! καὶ παρθενεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πλάσθητι μοι Σωτήρ, πολλὰί γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγει με δεομαι πρὸς σέ γὰρ ἐδόξα, καὶ ἐπέκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρέειρα φωτός, Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, ἀνάψας ὁ παταμός, νυκτὶ διαβαίνοντι, τὴν τρίθρον εδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρόν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμόν θαναμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφύων, ἐργάτης ὄφθεις Ὑπάτιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰάσεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας δεῖτα, ναμάτα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σοῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ ῥύσαι με δεομαι· σὺ γὰρ τείχος ἀρρήτων, καὶ λιμὴν καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρητον ὄχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΔΔ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀθήλεις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,
τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτῃ Ὑπατίω βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κελικῶν ἀνήτας, ἐν Γάγγραις ἀσμερατευσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακασίων δεκά καὶ ὀκτώ Θεοφόρων Πατέρων εἰς γεροντός, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Ἡνεύματος Ἁγίου. Πόλους δὲ περασμούς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περὶ θάνατος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τίς ποθεν τοῖς βασιλικαῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσεται, καὶ πρὸς τῇ εἰσοδῷ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασιλεῖ προξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησίσαι. Ἐν ἀμνησίᾳ τοῦτον ὁ Βασιλεὺς ὢν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπισφράξαντος ἀπαγγέλλει θνητός. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατόν μοι, φησὶν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργούοντος, οὐ παραίτησμαι ποιῆσαι τὸ προστάθην· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος τάρωθεν ἀποδεγθέντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρήτως, ὦ Πάτερ, φησὶ, τῷ θνητῷ πλησιασῆς, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος Ἡμετέρα εὐχὴ, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς Θεὸν δὲ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τοῦτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύχαστο ἐφ' ὧρων ἰκανῆν· καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μοι ἐπὶ τῆς πλατείας οδοῦ, ἐν ᾧ τόπω ἡ στήλη τοῦ σου Πατρὸς Ἰδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἀφίξειν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἅγιος ἐσελθὼν, τοῖς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἐφυγον· μήκοθεν δὲ τινες ἐστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θνητὸν δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυσεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ὦντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἄλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανούς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον επικαλοσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θνητοῦ ἐμβάλων, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπολοῦσθε μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνθακῶν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπὸ τινος διωκόμενος.

Ὁ γὰρ μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διαδεύσας μέγα τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἔκλων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ σφόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θείαν, ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μήκος, ὡς ἔλεγον·

Καὶ πλησιάζας ὁ Ἅγιος τῆ πυρκαϊᾶ. ψφισὶ πρὸς τὸν δράκοντα. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύττω. εἰσέλθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοδερὸς ἐκείνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτῶν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἐρρίψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παρανόλημα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογούντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον Φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἅγιον διαφερόντως τιμῆσας καὶ ευχαριστήσας, τὸν ἐκτακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐπέλευσε σάνδι ἐν τυπώσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο, δι' ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν καταπασάμενος, ἀπέστειλεν ὀμίαντα.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ αἰοδιμος στενωποῖς καὶ κρημνώδεισι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρομμμένοι σὺν ῥοπαλοῖς καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνίδιως ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνδράς, ὁ μὲν, ἔλω, ὁ δὲ, λίθω, ἕτερος, ἔβηκε, κατὰ τοῦ κρημοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ῥάφεις ἠμείδων, μερὸν ἀφηνέυσας, καὶ τοὺς ῥοπαλοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς, ἔλεγε, τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνὴ τις ἐναγῆς καὶ ἀκαθάρτος, λίθον ἄρασσα μέγιστον, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπέλετο ἡ θυσιότης καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἦδη τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στήθος. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευματικῶν ἐπαιδεύοντο. Τὰ δὲ Λείψανα τοῦ ἁγίου ἐν ἀχυρῶνιν τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσέλθων ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφήν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανόθεν ἀφμάτων δόξαλογίαν, μνηστῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τούτο ἀναμαθόντες οἱ ἀκηχώρες τῆς Πόλεως

Γαγγῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνησάντες, ἔλαβον τὸ Ἅγιον Λείψανον· καὶ ἀνομιμαίνοντες τῆ ἑαυτῶν πόλει, κατέθεντο ἐν ἐπιστήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἐλθούσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Θεοῦ Λειψάνου καταθεθέντος, εὐδεις ἴσθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φωνεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου κηδεῖα τελεσθέντων θαυμασίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ Ὁμοιωγοῦ.

Στιχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἄγγελῳ.

Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πάλου.

Ὅστις, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν ἡστίαν διδάσκων, συσχεθεῖς, προσήθη Μαρκιανῷ Ὑπαίτῳ· καὶ περὶ αὐτῶν κηρύττει ἐρωτηθείς, διεῖχθη πᾶσαν τὴν καθ' ἡμέρας τοῦ Θεοῦ ἀκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων διηλέξεν. Ὅθεν βασιλεύς δεγεται, καὶ φρουρῶν κατακλείεται. Ἀνεγίγναι δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προσέταξεν τῷ Δεκίῳ, ἀφείηθαι ὁ Ἅγιος τῆς ἐριτῆς· καὶ περιεῖν, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπάσασατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Ηερατίδι μαρτυρησάντων, Ἀυδᾶ Ἐπισκόπου, Βενικῆμιν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐνέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκατεσθέντων αὐτοῖς, βιβρωσικαμένων.

Στιχ. Ἀυδᾶς, ἐμψυχόντος ὑψίστου Λόγου, Κεθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τιμῆεις κάραν.

Ἄθλητικῶ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,

Πᾶν Βενικῆμιν ψυχικὸν κενῶ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνουι κἀλαμον δεδεγμένοι,

Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἐνέα.

Ζῶων ταμεία Μαρτύρων τὰ σαρκία·

Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρθης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἐθελον λαθῶν. Ἀυδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοὺς εἰδέναι ἀρετῶν αὐτισμαμένους,

οὗτος, ζήλω θείῳ χρῆσάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναόν, ἔθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ελάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετστειλατο τὸν Λυδῶν καὶ πρώτον μὲν ἠπίως τὸ πρῆξέν ἠτάισατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομήσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἑκκλησίας καταλύειν ἠπέλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπέλησε, πρώτον τὸν θείον ἄνδρα ἀναρεθῆναι καλεῦσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἄγιος, ἔγαρῃ λίαν καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακρόν τινος ἐδέξατο.

Τριακόντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζάλη τοῦ διαγωμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθύπερ ὑπότινων καταγείδων, ριπίζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπιηρίας τοῖς εὐσεβεῖσι προτήνεγκαν καὶ παντοίας βασάνους πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν καὶ ὑπερορίας μακράς, καὶ πολλὰς ἄλλας βασάνους, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσαμύλησαντες, τοῦ ζῆν ἀπὸ πηλαίγῃσαν, ἐν διαφόροις θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆσθαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὁρμίσθης τις ἦν, τῶν ἄγων περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαμενῶδων. Ἐπαρῶν ἐσχολῆς πατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκώς, πρὸς εἰσόντων ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀνεῖσθαι τὸν πεπονημένον Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη: Μή μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδεύομενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὄλων Θεόν καταφρονεῖν καὶ ἀνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγμῶνωσε δαυμάτας αὐτοῦ τούτου παρρησίαν, ἐγμῶνωσε δὲ μὲν τὸν πλούτου καὶ τῶν ἀξιώματων, τὸν δὲ γενναῖον ἀγαγιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιόγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τοῖς καμύλους, περιζώματι μόνον χροῖμενον. Πολύων δὲ διελθούσων ἡμερῶν, διακίψας ὁ Βασι-

λεὺς ἀπὸ τοῦ ταμίου, εἶδε τὸν ἀριστὸν ἐκείνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ακτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεῖς, μετεκαλέσατο καὶ γιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεπονημένον, ἐκελεύσατο ἐνδύσθαι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτέρως ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτὸν: Ἀπὸ πηλαίγῃς τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεῖς, διέρρηξε τὸν γιτωνίσκον, καὶ προσέρρηψεν ἐπειπῶν: Διὰ τοῦτο μὲ οὐκ εἶς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δαῖρόν σου μετὰ τῆς ασεβείας. Τοῦτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸν τοῦτον τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ δάνατον παρέδωκε.

Βενιαμὴν δὲ τινα Δαΐκονον συλλαβὼν, καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. Αὐτὸ δὲ διεληλυθῶτων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβυτέρων ἀρίστου περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβυῶν. Καὶ τοῦτο μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλεῖα τὸν Δαΐκονον ἀφελθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς υποσχεσάμενος προσέταξε τὸν Βενιαμὴν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν ταυτέτην προσέειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβυτέρως φυλάξας ταῦτα τὸν Βενιαμὴν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὴν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβυτοῦ παροινεσῶν, ἄδύνατον, ἔφη, γενέσθαι ὡς πόσις τιμωρίας ἄξιον ἀπακρύψαι τὸ ταλαντόν! Καὶ τοῦτο οὐ καταγνούς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφελθῆναι· ἐκείνος δὲ τὰ συνήθη τῶν ἦν.

Ἐναυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνησθῆ τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆται τοῦτον προσέταξε. Καὶ ὅτε προσαχθόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀσπύσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο: Εἰ καὶ μωρίας θανάτους αὐτὸν παραδώσει, τὸν Βασιλεῖα τοῦ παντός καὶ Δημιουργοῦ οὐκ ἀσπύσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἰκοσι καλῶν οὐκ ἔλασας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνηξι προσέταξεν ἐμπαρῆσαι. Ὡς οὖν παίγνια ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενος, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορῶν προσέταξεν εἰσάθῃναι καὶ τοῦτον σιγῶς εἰσάγειν καὶ ἐξάγειν, ἀσπύσσει καὶ ἀσπύσσει ἀληθῶν εἰργαζέτο. Μετὰ δὲ τὴν ταυτέτην τιμωρίαν, ῥάβδον παγεῖαν, ὅζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσάθῃναι διὰ τῆς ἑώρας ἐκέλευσε· καὶ ταῦτα γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγαγιστὴς.

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπισημὸς φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν αἱ Ἀχαμενίδαι, τοῦ Ἀχαμίνου ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαμίνος ἀρχιεὺς τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ηρώδου, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. ἱ. 125-ζ. 11).

Σημειώσθαι δὲ, ὅτι ὁ ἀσπύσας Ὁρμίσθης ἐστράτευται καὶ κατὰ τὴν γ. Νεμεσίον, Ἀχαμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ παρονομαζόμενῳ ὄνοματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστὴς, ὅτι ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐστὶν, καὶ οὐχὶ μακροτέρως, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ἐννοεῖται αὐτὸν Ὁμοιογενῆν, ἐνταῦθα δὲ συναξισμῶν μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατακτείνων Βενιαμὴν Ἀδάρτος ἐστράτευται θανάτως καὶ ἀπὸ τὴν γ. Οκτωβρίου.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Διηριώδης εἰργασατο, οὐδὲν ἤττον, ἢ Διοκλιτιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χεῖρα δαμαΐζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους εἰρήκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ ἀντὶ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ ἄγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανηθάντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῆ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπατήσαν φαλλόντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Απορρήτων δαμαμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῆ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απογνώσθεις βρόχους, ὁ βυθὸς ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσούσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετανοίαν ἔσθασεν· ἦν περ ἀσπράξας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἄγνην Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς ταῖς ἐπιρρείαις, ἐχθρῶν καταπατούμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Ἐυλογημένη Θεοῦ, σαρκὶ ἀποτεκούσα.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ἤμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀναμαίετους εὐκρινῶς τῇ Τριάδι, ἀκαφέρων Δυσίας παμμακάρεα, γέγονας Κυρίου σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βίβασιν στολὴν τῷ οἰκειῷ, Θεοφόρῳ αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὡς Μαθητῆς, οἷά περ Χριστοῦ ἐκμμήσει, συμπαθείας Δησίων ὑπερηύχου, σαῦ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνειληφώς ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον· καὶ τεκούσα πάλιν παρθενοεῖς· πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογενήτορ.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλόγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σαματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχοὶ μεγαλύνουσιν.

Μωσῆα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, περὶ λαπλῆξαστε τὸν δράκοντα εὐθαρώς, ὡς ἐν ἀγίω πύρι καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας, ὀρθοδόξια κραταιοῦμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μακρόνων Ὑπάτιε, βέθροισ τῶν σῶν, ἐπνίξας αἱμάτω τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβαίτου τῷ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφέ, τοῖς πταίσουσι συγγνώμη, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημοίων προσπορίζεσθαι.

Μὴ καύση ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιτῇ, πάντων καὶ Δεσπότη καρεστηκῶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἑλέφων, ρύσασθαι τοὺς πόθῳ εὐκρινεῖ, τελούντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ Δείαις μελωδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οφρῦν καὶ Δράσος αἶμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τοῖς βουλάς, τῶν κριοδοξούντων Δημοουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέραν ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετανοίαι συνήθως, καὶ ἡ ἀ. Ὁρα μετὰ μετανοίων, καὶ Ἀπόλυσις.

Εὐξείνιος Λέσχη

Ποντίων Νάουσας

Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νέουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπόλης

Μηνιαία Αγίας Τριάδος

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

40 342
2 200
2 200
40 342
1913

Handwritten signature

ΕΔΞΕΙΝΟΣ ΛΕΟΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροβελτίς